
3 1761 08824771 3

SOPHOCLIS

TRAGOEDIAE.

EDIDIT

AUGUSTUS NAUCK.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXVII.

PRAEFATIO.

Sophoclis codices quotquot nobis innotuerunt novicii sunt et ad unum omnes pessimi: praebent enim tragoedias summi poetae ab hominibus criticae artis prorsus ignaris licenter interpolatas omnique vitiorum genere inquinatas et in plurimis gravissimisque corruptelis omnes consentiunt. aliquantum tamen ceteris praestat codex Laurentianus A (plutei XXXII, 9) omnium quos habemus antiquissimus, scriptus undecimo saeculo in membranis formae quadratae maioris, Sophocleas fabulas septem complectens eo ordine collocatas quem haec editio ostendit. ex uno hoc libro, quem Guil. Dindorfii in usum diligentissime contulit Fr. Duebner, ceteros qui ad nos pervenerunt codices derivatos esse arbitrati sunt Cobetus atque ipse Dindorfius: ego cur dissentiam non licet hoc loco exponere, sed sufficiet provocasse ad I. H. Lipsii de Sophoclis emendandi praesidiis disputationem et ad ea quae a me dicta sunt in *Jahrb. f. class. Philol.* a. 1862 p. 166—171. ad tollenda quaedam Laurentiani libri vitia in primis usui sunt codex Florentinus *Γ* (2725) Aiacem Electram Philoctetam Oedipum priorem continens et Parisinus A (2712), in quo septem insunt tragoediae. at ne ceteros quidem libros par est neglegi; certe identidem accidit ut recentiorum criticorum coniecturae haud plane vulgares deteriorum librorum auctoritate confirmarentur, id quod fortasse etiam saepius accidisset, si accuratius quam adhuc factum est

deteriores libri essent examinati. nos cum plenam lectionis varietatem proponere ab huius editionis consilio alienum iudicaremus, in adnotatione critica angustissimos ad fines restricta id potissimum spectavimus ut constaret singulis locis quid codicum niteretur testimoniis, quid invitis libris esset novatum. quam ob rem cum a Laurentiano libro discedendum esset locis innumeris, non putavimus nostrum esse ut omnia huius libri vitia afferremus, nec magis deteriorum librorum lectiones aperte vitiosas commemorandas duximus. levioribus quibusdam in rebus ne omnium quidem codicum dissensum adnotavimus. ita cum librarii modo *οὐκοῦν* modo *οὔκουν* scribant, nos Elmsleio auctore ubique *οὐκ οὖν* restituimus; nec toleravimus *αἶ αἶ*, quod *αἰαῖ* scribendum praecipit Herodianus, aut *ὅθ᾽ οὕνεκα*, quod *ὁθούνεκα* esse debet. coniuncta *εἰσαεί, ταννῦν,* similia maluimus dirimere. traditum *νῦν* saepe in *νυν* mutatum est, *ἡμῖν* et *ὑμῖν* passim metro iubente cesserunt formis *ἧμιν* et *ὗμιν.* diversorum vocabulorum vocales per synizesin coalescentes plenas scripsimus, velut *ἔσω ἔσφαζ᾽ ἐπὶ γαίας*, non *ἔσω ᾽σφαζ᾽ ἐπὶ γαίας*. ubicunque *ἁνήρ* editur, in libris *ἀνήρ* legi scito. secundam personam numeri singularis in praesenti et futuro formae passivae et mediae ubique per *EI* efferendam duximus, quam terminationem, si ab formis *βούλει* et *ὄψει* discesseris, raro Sophoclis codices praebent, plerumque librarii *η* substituerunt. denique quod ad personarum vices attinet, hic illic libros, quorum ea in re fere nulla est fides, tacite deseruimus. ceteris in rebus ubicumque a libris discessimus indicatum invenies. cum autem plurimi sint in Sophocle versus manifesto depravati, quos certa aut probabili ratione emendare vix licuerit, non potui quin passim de traditae scripturae veritate dubitationes moverem et suspitiones vel meas vel aliorum proferrem. neque enim probo eorum taciturnitatem qui difficillimis et corruptissimis in locis legentem destituunt: qualis taciturnitas ut inertissimo cuique editori maxime placebit ac fortasse adeo singularis perspicacitatis laudem conciliabit, ita inimica est veritati et literis damnosa. de infinita tamen multitudine coniecturarum quibus Sophoclis tragoediae complura per saecula obrutae sunt,

paucas delibavi maximeque probabiles; insanabilia vulnera irritis temptare suspitionibus non placuit, quamquam fateor subinde etiam incertiora commenta et veri dissimilia proposita esse eo consilio ut quae adhuc parum recte administrata essent felicioribus criticis commendarentur. si acciderit nobis, quod in vasto harum literarum ambitu aegre vitatur, ut suspitiones ab aliis occupatas tanquam meas protulerim*), delicto non nimis, ut opinor, frequenti aequi et candidi iudices facile ignoscent; certe operam dedimus ut suum cuique tribueremus, ac velim meminerint lectores nostras vel emendationes vel coniecturas magnam partem non nunc demum proferri, sed dudum esse prolatas alibi. rationes quas in recensendis poetae verbis secuti essemus quominus adumbraremus, obstabat consilium editionis tironum potissimum usui destinatae: cui incommodo aliqua ex parte medebuntur ea quae in Schneidewiniana Sophoclis editione et in opere miscellaneo cui titulus est *Mélanges Gréco-Romains* aliisque locis disputavimus. ceterum quatenus contigerit nobis ut traditae lectionis vitia agnosceremus ac tolleremus, periti harum rerum arbitri per se facile videbunt; imperitos et superstitiosos homines nullis unquam argumentis conviceris, quandoquidem quibus ratio defuerit, iis rationes frustra admovebis. permulta etiam nunc superesse in Sophocle quae emendatricem manum requirant, quivis paulo prudentior facile intelleget; sed factitare Sophocleam crisin nemo recte poterit nisi qui et tragicis Graecis intentum ac diuturnum studium

---

*) Conquestus est nuper Th. Bergkius in Lyr. ed. tert. p. XII, quod ipsius immemor ego in Philol. IV p. 199 coniecturam *ἀμενθήριστος* de Timonis sillographi quodam versu proposuerim. poterat vero nosse Bergkius quae ego anno 1855 scripsi in Observ. crit. de trag. Gr. fr. p. 52: „Timonem Phliasium dixisse *ἀμενθήριστος ἁπάσης σκεπτοσύνης*, primus vidit Th. Bergkius: eadem mea fuit coniectura Philol. vol. 4 p. 199, et nuperrime idem suasit M. Hauptius.“ his verbis me excusatum arbitror; Bergkio autem suaserim ut ne conetur unquam sese excusare de iis quae a nobis passim prolata sunt (velut *Eurip. Stud.* II p. 81), et ut oblivioni mandet quae G. Hermannus in Eur. Hel. p. 137 sq. dixit: „Bergkio coniecturas festinanti hic, quod saepenumero, accidit, ut, quae alicubi legisset audissetve, oblitus, ut nova atque ab sese inventa proferret. nam eadem omnia, quae Bothius, in his verbis mutavit. sed ea tam inepta sunt, ut taceri debuerint.“

impenderit et librariorum emendatorumque veterum fraudes multiplices perspectas habuerit. neutrum curaverunt plerique eorum qui hodie de Sophocle scribunt; quo fit ut praestantissimo poetae ineptissima quaeque vel librariorum vel sua commenta imputent. sed ista perversitas minime digna est in qua castiganda tempus teramus; de mea sive coniectandi libidine sive audacia paucissima addo. ac primum ubicunque nobis reperire licet quod tradita lectione melius sit, corruptam iudico librorum lectionem; neque enim tam inopem aut infantem arbitror Sophoclem quem nos *ἐπίγονοι* meliora possimus edocere. deinde minus audaces existimo eos quorum coniecturae passim longius a codicibus discedunt, quam eos qui, ne quid codicum fides detrimenti capiat, incredibilia comminiscuntur et absurda. superest ut gratissimo animo profitear haud defuisse novissimis annis homines doctos quorum acumen in emendandis Sophoclis tragoediis multum nobis profuerit. postea demum quam hic liber prelum subiit nanctus sum duos libros utilissimos: dico Herwerdianam Oedipi Regis editionem maiorem et Guil. Dindorfii novissimam Sophoclis recensionem, quae in Poetarum scenicorum Graecorum editione quinta extat. utrumque opus diligenter contuli et quae inesse viderentur memoratu dignissima una cum aliis quibusdam tum addendis tum emendandis huic praefationi subieci.

Petropoli scribebam mense Sept. a. 1867.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Ai. 104. *Ὀδυσσέα 'γὼ* Dindorfius. 139. verba *καὶ πεφόβημαι* delet Herwerdenus. 146. *ἔτ' ἦν κοινῇ* Herwerdenus. 202. *γενεὰ* Dindorfio teste primus agnovit Reiskius. 267. *ἐν ξυνοῦσι* requirit N. de praegresso *κοινὸς* alii viderint. 289—91 in adnot. scribendum „graviter laborant; N. temptabat" 355. *ἀνηκέστως ἔχει* N. 439 in adnot. *ἀρκέσας* leg. 525. comma post *φρενὶ* delendum. 622. *ἦ που ταλαίνᾳ* Dindorfius. 647. *φαίνει τ' ἄδηλα* Herwerdenus. 667. *Ἀτρείδας* leg. 678. *ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθὼν ὅτι* Dindorfius. 735 sq. corruptos iudicat N., qui temptabat *οὐκ ἔνδον ἀνήρ, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, βουλὰς νέας νέαισιν ἁρμόσας τύχαις.* 809. *οὐχὶ δυρτέον* Herwerdenus. 856. *ἡμέρας σέλας τόδε* malit N. 979. *πάντ' ἐπίστασαι* N. 1017. *δύσοργος* leg. 1051. *ἥντιν'* leg. 1064. *λευρὰν* Burgesius. 1101. *ἤγαγ'* Elmsleius cum cod. Palat. 1144. *οὐκ ἐνεῦρες* Hartungius. 1165. *κοίλην εὑρεῖν κάπετον* N. 1333. *τλῆς* leg. 1345. *πατεῖν τὸν ἐσθλόν* N. 1355. *ἀλλὰ* leg. 1388. versum hoc loco removendum esse suspicatur N. 1392. *λωβητὸν Αἴαντ' ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ* N.

El. 90. *πληγὰς* G. Wolffius cum cod. Aug. c. 96. *οὐκ ἐνάριξεν* prior coniecit van Gent. 593. *αἰσχρῶς δ'* plerique libri, *αἰσχρῶς γ'* Hartungius. 660. *ξέναι* leg. 885. *ἄλλων* Dindorfius. 925. *μηκέτ' ἐς* N. 1120. post *λαβεῖν* comma excidit. 1125 damnat Iahnius. 1257. *τοιγὰρ οὖν* leg. 1326. *ΗΛ.* in *ΠΑΙ.* mutandum est. 1459. spurium esse istum versum Herwerdenus quoque suspicatur.

Oed. R. 36. *ἀοιδοῦ, δασμὸν ἦ* Herwerdenus. 37. *ταῦθ'* leg. 87. *δύσθρο'* Heimsoethius. 144. *πομπὸς δὲ* N. 264. *ἄροτον αὖθις* M. Schmidtius. 284 sq. *ἄνακτι Φοίβῳ ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι μάλιστα φωτῶν Τειρεσίαν* N. 371. *πηρὸς* N. 389. *ἄκρον δέδορκε* N. 484. *οὔτ' ἀπαρέσκονθ'* Blaydes. 634. *τί τήνδ'* Doederleinius. 658. *ζητῇς] χρήζεις* Flor. *Γ*, *χρήζῃς* Meinekius. 681. *δόκησις ἄλλως λόγων* Herwerdenus. 753. *ἦγε Λαΐου βίαν* Herwerdenus. 790. *δύσφημα* Heimsoethius. 815. *τίς τοῦδ' ἀκούειν ἀνδρὸς ἀθλιώτερος* nuper Dindorfius. 853. *δίκης ἐς ὀρθόν* Linwoodius. 1007. *φυτεύσασιν πέλας* Herwerdenus. 1019. *τῷ μή; λέγε* Blaydes. 1099. *κορᾶν* iam Blaydes coniecerat. 1200. *ἀναστάς* Elmsleius. 1213. *σ' ἀγνῶθ'* Herwer-

denus. 1280 sq. *τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγε συμμιγῆ κακά* olim Hermannus. 1298. *ὅσ' ἐμοὶ* Herwerdenus. 1338. *ἐμοὶ θικτὸν ἢ δερκτὸν* Th. Bartholdus. 1339. *ἀκούειν σὺν ἡδονᾷ* Heimsoethius. 1359. *ἐκλήθην ἂν ὢν* Heimsoethius. 1380. *ἐν ἱεραῖς Θήβαις στραφεὶς* Hartungius. ipsum versum proscribit Herwerdenus. 1397 iam Hartungio suspectus fuit. 1436 sq. *ὅσον τάχος βροτῶν ἵν' αὐανοῦμαι* coniecit Dindorfius. 1494. *ἃ τοῖσί τε* Herwerdenus, *ἃ τοῖς πάλαι* Dindorfius.

Ant. 2. *ἆρ' ἔσθ'* Dindorfius. 8. *τὸν τύραννον* malit N. 94. *προσκείσει κάσει* Dindorfius. 241. in adnot. leg. "ex Aristot. Rhet. 3, 14." pro *εὖ γε στοχάζει* Sophocli restituendum *τί φροιμιάζει.* recte enim coniecisse Bergkium docet scholion in Aristot. Rhet. vol. 1 p. 161, 19 a L. Spengelio nuperrime editum: *τὸ δὲ "τί φροιμιάζῃ" τοῦ Κρέοντός ἐστι λέγοντος "τί προφέρεις τὰ κύκλῳ καὶ τὰ ἔξω τῆς ἀποστολῆς; τάχιον οὖν εἰπὲ τὰ ἐφ' οἷς ἀπεστάλης καὶ μὴ φοβοῦ."* 291. *σιγῇ κάρα σείοντες* malit Meinekius cum Plut. mor. p. 170 E. 362. *φύξιν* Meinekius. 410. *αὖ* Reiskius. 648. *ὦ παῖ, φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμεὶς* Dindorfius. 690. post *δημότῃ* unum versum intercidisse suspicatur Dindorfius. 756 et 757 ante v. 750 collocandos esse ostendit R. Enger Philol. XXV p. 344—47. 1090. *τρέφει* Blaydes. 1250 iam Dindorfius suspectum habuit.

Trach. 731 sq. verba *εἴ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς* interpolatorem redolent. *σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι τὰ πλείον', ὡς γόνος πάρεστι* temptavit N. 829 sq. *ὁ μὴ λεύσσων φάος ἔχοι πόνων λατρείαν* N. 840. *φόνια κέντρ' ἐπιζέσαντα* N. 873. *καινόπημον ἀγγελεῖς* conicit N.

Phil. 55. *ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις ὁρᾶν* Dindorfius. 57. *οὐχὶ κρυπτέον* N. 105. *ἰούς γ'* occupavit Dobraeus. 130. *αὐδὴν μένον* Laur. A pr. m., ut videtur. *σὺ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένων* N. 351 damnat Dindorfius. 360. *ἐπεὶ 'δάκρυσα* Brunckius: *ἐπεὶ δάκρυσα* libri. 362. *τοῦ πατρὸς καὶ τἄπιπλα* malit N. 790. *παπαῖ, φεῦ* Dindorfius. 873. *ἀγαθοί: ἀγαθοὶ* libri. 1157. *ΑΙΟΛΑΣ* ex *ΑΟΛΙΑΣ* (i. e. *ἀθλίας*) factum esse suspicatur N. 1218—21 sic refingendos iudicat M. Schmidtius, *ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι παλίσσυτος στείχων ἂν ἦ σοι τῆς ἐμῆς νεὼς πέλας, εἰ μὴ πρὸς ἡμᾶς τόν τ' Ἀχιλλέως γόνον Ὀδυσσέα τε δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.*

Oed. C. 146. an *οὐ τᾶν ὧδ' ἀλλοτρίοις* legendum?

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΓΕΝΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΣ.

Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Σοφίλλου, ὃς οὔτε, ὡς Ἀριστόξενός φησι, τέκτων ἢ χαλκεὺς ἦν οὔτε, ὡς Ἴστρος, μαχαιροποιὸς τὴν ἐργασίαν, τυχὸν δ' ἐκέκτητο δούλους χαλκέας ἢ τέκτονας· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν ἐκ τοῦ τοιούτου γενόμενον στρατηγίας ἀξιωθῆναι σὺν Περικλεῖ καὶ Θουκυδίδῃ τοῖς πρώτοις τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδ' ἂν ὑπὸ τῶν κωμικῶν ἄδηκτος ἀφείθη τῶν οὐδὲ Θεμιστοκλέους ἀπεσχημένων. ἀπιστητέον δὲ καὶ τῷ Ἴστρῳ φάσκοντι αὐτὸν οὐκ Ἀθηναῖον ἀλλὰ Φλιάσιον εἶναι· εἰ δὲ καὶ τὸ ἀνέκαθεν Φλιάσιος ἦν, ἀλλὰ πλὴν Ἴστρου παρ' οὐδενὶ ἑτέρῳ τοῦτ' ἔστιν εὑρεῖν. ἐγένετο οὖν Σοφοκλῆς τὸ γένος Ἀθηναῖος δήμου Κολωνῆθεν καὶ τῷ βίῳ καὶ τῇ ποιήσει περιφανής, καλῶς τ' ἐπαιδεύθη καὶ ἐτράφη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ ἐν πρεσβείαις ἐξητάζετο. γεννηθῆναι δ' αὐτόν φασιν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ ὀλυμπιάδι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. ἦν δ' Αἰσχύλου νεώτερος ἔτη δέκα ἑπτά, Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος εἴκοσι τέσσαρα. διεπονήθη δ' ἐν παισὶ καὶ περὶ παλαίστραν καὶ μουσικήν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ἐστεφανώθη, ὥς φησιν Ἴστρος. ἐδιδάχθη δὲ τὴν μουσικὴν παρὰ Λάμπρῳ, καὶ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν Ἀθηναίων περὶ τρόπαιον ὄντων μετὰ λύρας γυμνὸς ἀληλιμμένος τοῖς παιανίζουσι τῶν ἐπινικίων ἐξῆρχεν.

---

1. *Σοφίλλου* Westermannus: *Σοφίλου* libri. 8. *τῷ Ἴστρῳ*] *τῷ Στράτωνι* plerique libri, *τῷ Ἴστρῳ τῷ* malit N. 11. *Κολωνῆθεν* Schaefer: *Κολώνηθεν* libri. 16. 17. numeros *δέκα ἑπτά* (pro quo *ἑπτά* sive *ζ´* plerique libri praebent) et *εἴκοσι τέσσαρα* transponi iussit Musgravius. 20. *περὶ τρόπαιον χορευόντων* O. Iahnius. 21. *τὸν ἐπινίκιον* Bergkius.

παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγῳδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαινούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν καταλύσας τὴν ὑπόκρισιν τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἰδίαν μικροφωνίαν· πάλαι γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο· αὐτοὺς δὲ τοὺς χορευτὰς ποιήσας ἀντὶ δώδεκα πεντεκαίδεκα καὶ τὸν τρίτον ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν. φασὶ δὲ ὅτι καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδί ποτε ἐκιθάρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ μετὰ κιθάρας αὐτὸν γεγράφθαι. Σάτυρος δέ φησιν ὅτι καὶ τὴν καμπύλην βακτηρίαν αὐτὸς ἐπενόησεν. φησὶ δὲ Ἴστρος καὶ τὰς λευκὰς κρηπῖδας αὐτὸν ἐξευρηκέναι, ἃς ὑποδοῦνται οἵ τε ὑποκριταὶ καὶ οἱ χορευταί, καὶ πρὸς τὰς φύσεις αὐτῶν γράψαι τὰ δράματα, ταῖς δὲ Μούσαις θίασον ἐκ τῶν πεπαιδευμένων συναγαγεῖν. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν τοῦ ἤθους τοσαύτη γέγονε χάρις, ὥστε πάντῃ καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτὸν στέργεσθαι. νίκας δ' ἔλαβεν εἴκοσιν, ὥς φησι Καρύστιος, πολλάκις δὲ καὶ δευτερεῖα ἔλαβε, τρίτα δ' οὐδεπώποτε. καὶ Ἀθηναῖοι δ' αὐτὸν πεντήκοντα πέντε ἐτῶν ὄντα στρατηγὸν εἵλοντο πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν ἔτεσιν ἑπτὰ ἐν τῷ πρὸς Ἀναίους πολέμῳ. οὕτω δὲ φιλαθηναιότατος ἦν ὥστε πολλῶν βασιλέων μεταπεμπομένων αὐτὸν οὐκ ἠθέλησε τὴν πατρίδα καταλιπεῖν. ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλκωνος ἱερωσύνην, ὃς ἥρως ἦν μετὰ Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι τραφείς, ἱδρυνθεὶς ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ μετὰ τὴν τελευτήν. γέγονε δὲ καὶ θεοφιλὴς ὁ Σοφοκλῆς ὡς οὐκ ἄλλος, καθά φησιν Ἱερώνυμος περὶ τῆς χρυσῆς στεφάνης. ταύτης γὰρ ἐξ ἀκροπόλεως κλαπείσης κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν μὴ οἰκοῦσαν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐρευνῆσαι, ἔνθα ἐκέκρυπτο. ἐμήνυσε δ' αὐτὴν τῷ δήμῳ καὶ τάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. λαβὼν οὖν τὸ τάλαντον ἱερὸν ἱδρύσατο Μηνυτοῦ Ἡρακλέους. φέρεται δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἡ πρὸς τὸν υἱὸν Ἰοφῶντα γενομένη αὐτῷ δίκη ποτέ. ἔχων γὰρ ἐκ μὲν Νικοστράτης Ἰοφῶντα, ἐκ δὲ Θεωρίδος Σικυωνίας Ἀρίστωνα, τὸν ἐκ τούτου γενόμενον παῖδα Σοφοκλέα τοὔνομα πλέον ἔστεργεν. καί ποτε ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ

---

4. ὑπεκρίνετο· αὐτοὺς δὲ τοὺς] ὑπεκρίνετο· αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς al., ὑπεκρίνετο αὐτὸς· καὶ τοὺς Westermannus, ὑπεκρίνετο αὐτός· τοὺς δὲ Schneidewinus. 15. τριτεῖα Stephanus. 16. πεντήκοντα πέντε Lessingius: ξθ' vel ἑξήκοντα ἐννέα vel ἑξήκοντα πέντε vel ξε' vel ἑξήκοντα libri. 17. ἔτεσιν ἐννέα Bergkius. 18. Ἀναίους Boeckhius, Σαμίους Blaydesius: Ἀνανίους vel Ἀνανίῳ libri. 20. Ἄλκωνος Meinekius: Ἄλωνος libri. 21. τραφείς addidit Meinekius. 25. 26. μὴ οἰκοῦσαν] Μίκωνος Dindorfius, Μητίχου Bergkius. 27. αὐτὴν] αὐτὸν codex quidam Paris. 29. φέρεται Dindorfius: φαίνεται libri. 33. καί ποτε Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν G. Hermannus.

φθονοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι· οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν "εἰ μέν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμὶ Σοφοκλῆς", καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραναγνῶναι. τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν Ἴστρος καὶ Νεάνθης φασὶ τοῦτον τὸν τρόπον· Καλλιππίδην ὑποκριτὴν ἀπ' ἐργασίας ἐξ Ὀποῦντος ἥκοντα παρὰ τοὺς Χόας πέμψαι αὐτῷ σταφυλήν, τὸν δὲ Σοφοκλέα λαβόντα εἰς τὸ στόμα ῥᾶγα ἔτι ὀμφακίζουσαν ὑπὸ τοῦ ἄγαν γήρως ἀποπνιγέντα τελευτῆσαι. Σάτυρος δέ φησι τὴν Ἀντιγόνην ἀναγιγνώσκοντα καὶ ἐμπεσόντα περὶ τὰ τέλη νοήματι μακρῷ καὶ μέσην ἢ ὑποστιγμὴν πρὸς ἀνάπαυσιν μὴ ἔχοντι, ἄγαν ἀποτείναντα τὴν φωνὴν σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι. οἱ δ' ὅτι μετὰ τὴν τοῦ δράματος ἀνάγνωσιν, ὅτε νικῶν ἐκηρύχθη, χαρᾷ νικηθεὶς ἐξέλιπεν. καὶ ἐπὶ τὸν πατρῷον τάφον ἐτέθη τὸν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ τὴν Δεκέλειαν φερούσῃ κείμενον πρὸ τοῦ τείχους ἕνδεκα σταδίων. φασὶ δ' ὅτι καὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ Σειρῆνα ἐπέστησαν, οἱ δὲ Κηληδόνα χαλκῆν. καὶ τοῦτον τὸν τόπον ἐπιτετειχικότων Λακεδαιμονίων κατ' Ἀθηναίων Διόνυσος κατ' ὄναρ ἐπιστὰς Λυσάνδρῳ ἐκέλευσεν ἐπιτρέψαι τεθῆναι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τάφον· ὡς δ' ὠλιγώρησεν ὁ Λύσανδρος, δεύτερον αὐτῷ ἐπέστη ὁ Διόνυσος τὸ αὐτὸ κελεύων. ὁ δὲ Λύσανδρος πυνθανόμενος παρὰ τῶν φυγάδων τίς εἴη ὁ τελευτήσας καὶ μαθὼν ὅτι Σοφοκλῆς ὑπάρχει, κήρυκα πέμψας ἐδίδου θάπτειν τὸν ἄνδρα. λαβὼν δέ φησιν ἐπιγεγράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε·

κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆ πρωτεῖα λαβόντα
τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότατον.

Ἴστρος δέ φησιν Ἀθηναίους διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ ψήφισμα πεποιηκέναι κατ' ἔτος αὐτῷ θύειν. ἔχει δὲ δράματα, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης, ἑκατὸν τέσσαρα, τούτων δὲ νενόθευται δέκα ἑπτά. συνηγωνίσατο δὲ Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Ἀριστίᾳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ Ἰοφῶντι τῷ υἱῷ. τὸ πᾶν μὲν οὖν Ὁμηρικῶς ὠνόμαζε· τούς τε γὰρ μύθους φέρει κατ' ἴχνος τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν Ὀδύσσειαν

---

12. *ἐπιτείναντα* N. 15. *καὶ εἰς τὸν* N. 18. *Κηληδόνα* Huschkius: *χελιδόνα* libri. 25. *λαβὼν* vitiosum, *Λόβων* olim Bergkius. *ἐπιγεγράφθαι*] *ἐπέγραψεν* al., unde *Ἰοφῶν δέ, φασίν, ἐπέγραψε* coniecit Westermannus. 31. *ἑκατὸν τέσσαρα*] *ρλ'* vel *ἑκατὸν τριάκοντα* al. 34. *Ὁμηρικῶς οἰκονομεῖ* Bergkius, *Ὁμηρικὸς ὠνομάζετο* Lechner.

δ᾽ ἐν πολλοῖς δράμασιν ἀπογράφεται. παρετυμολογεῖ δὲ καθ᾽ Ὅμηρον καὶ τοὔνομα τοῦ Ὀδυσσέως·

ὀρθῶς δ᾽ Ὀδυσσεύς εἰμ᾽ ἐπώνυμος κακοῖς·
πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.

ἠθοποιεῖ δὲ καὶ ποικίλλει καὶ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνικῶς χρῆται, Ὁμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν. ὅθεν εἰπεῖν Ἰωνικόν τινα μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὁμήρου μαθητήν. καὶ ἄλλοι μὲν γὰρ πολλοὶ μεμίμηνταί τινα τῶν πρὸ αὐτῶν ἢ τῶν καθ᾽ αὐτούς, μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ᾽ ἑκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθ᾽ ὃ καὶ μέλιττα ἐλέγετο. ἤνεγκε δὲ τὰ μικτά, εὐκαιρίαν, γλυκύτητα, τόλμαν, ποικιλίαν. οἶδε δὲ καιρὸν συμμετρῆσαι καὶ πράγματα, ὥστ᾽ ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μιᾶς ὅλον ἠθοποιεῖν πρόσωπον. ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν ποιητικῇ δηλοῦν ἦθος ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι κηρὸς ἐπεκαθέζετο, ἄλλοι δὲ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ στόμα κεχρισμένου. φησὶ δὲ Ἀριστόξενος ὡς πρῶτος τῶν Ἀθήνηθεν ποιητῶν τὴν Φρύγιον μελοποιίαν εἰς τὰ ἴδια ᾄσματα παρέλαβε καὶ τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ κατέμιξεν.

---

1. *ὑπογράφεται* al., *ἀπομάττεται* N. 4. *δυσμενεῖς* N. 6. *Ἰωνικόν τινα*] *Ἴωνα τὸν ποιητὴν* Meinekius, *Ἴωνα τὸν Χῖον* vel *τὸν τραγικὸν* Bergkius. 10. *τὰ μέγιστα* Bergkius. 11 *συμμετρῆσαι*] *εὖ μετρῆσαι* vel *ἐκμετρῆσαι* al. 12. *ἢ λέξεως* Brunckius: *ἤλεγξεν ὡς* libri. 14. *θηρὸς* vel *θυρὸς* al., *καιρὸς* Westermannus. 15. *ἄλλοι*] *ἄλλῃ* Westermannus, *ἀλλαχοῦ* N. 18. *τοῦ διθυραμβικοῦ τρόπου* al.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Α Ι Α Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΑΙΑΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΑΝΤΟΣ.

Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωικῆς ἐστι πραγματείας, ὥσπερ οἱ ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ καὶ ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ᾽ αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδήν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν καὶ ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχειρίσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστί τις καὶ κριὸς ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν, ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ΛΟΚΡΟΥ. Δικαίαρχος δὲ ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ἐπιγράφει· ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΑΙΑΣ ἀναγέγραπται.

ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. καὶ ὃ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσέα· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος οὖν παρ᾽ ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι Ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορός· ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὃ δὲ ὑπο-

κρινόμενος πεπαῦσθαι ἔξεισι καθαρσίων ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἐῶντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας θάψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἥκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατὴς εἶναι τῶν ὅπλων καὶ ἀποτυχὼν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς·

οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος·

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.

οὐκ ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἧτταν ἀποθανόντος.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ οὖν ἦν τὸ τοιοῦτον διασαφῆσαι καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσέως, διό φησι·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.

περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

---

8. φιλονεικίαι unus cod. Mosq., νῖκαι ceteri libri. φιλονικίαι hic et φιλονικίας supra v. 5 malit N.

ΑΘ. Ἀεὶ μέν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις·
ἔνδον γὰρ ἁνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.
ΟΔ. ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς, ὅμως
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
κεῖνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.

---

5. τεκμαρούμενον N. 6 spurium iudicat N.

ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
λείας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ᾽ οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει,
φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ᾽ ἐγὼ
κατ᾽ ἴχνος ᾄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ᾽ ἐκπέπληγμαι κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅπου.
καιρὸν δ᾽ ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ᾽ οὖν πάρος
τά τ᾽ εἰς ἔπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί.
ΑΘ. *ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην*
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.
ΟΔ. *ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;*
ΑΘ. *ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι.*
ΟΔ. *καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ᾽ ᾖξεν χέρα;*
ΑΘ. *χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.*
ΟΔ. *τί δῆτα ποίμναις τήνδ᾽ ἐπεμπίπτει βάσιν;*
ΑΘ. *δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.*
ΟΔ. *ἦ καὶ τὸ βούλευμ᾽ ὡς ἐπ᾽ Ἀργείοις τόδ᾽ ἦν;*
ΑΘ. *κἂν ἐξεπράξατ᾽, εἰ κατημέλησ᾽ ἐγώ.*
ΟΔ. *ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;*
ΑΘ. *νύκτωρ ἐφ᾽ ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.*
ΟΔ. *ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ᾽ ἀφίκετο;*
ΑΘ. *ἤδη ἐπὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.*
ΟΔ. *καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;*
ΑΘ. *ἐγώ σφ᾽ ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ᾽ ὄμμασι*
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
ἔνθ᾽ εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον
κύκλῳ ῥαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ᾽ ὅτε
δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,

---

43. *ἐν ὑμῶν* N. 45. *ἐξέπραξεν* al. 49. *ἤδη* N.: *καὶ δὴ* libri. 50. *μαιμῶσαν*] *διψῶσαν* v. l. schol., *μαργῶσαν* N. 51. *παραφόρους* v. l. ut videtur. 52. *ἀνηκέστου μάτας* N. 57. *ἔχων*] *παρών* al., *ἑλών* Morstadtius.

ὅτ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ᾽ ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά.
κἄπειτ᾽ ἐπειδὴ τοῦδ᾽ ἐλώφησεν πόνου,
τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων·
καὶ νῦν κατ᾽ οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς.
θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
τὸν ἄνδρ᾽· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δωμάτων πάρος.
ΟΔ. τί δρᾷς, Ἀθάνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.
ΑΘ. οὐ σῖγ᾽ ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖ;
ΟΔ. μή, πρὸς θεῶν· ἀλλ᾽ ἔνδον ἀρκείτω μένων.
ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ᾽ ἦν;
ΟΔ. ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρί, καὶ τὰ νῦν ἔτι.
ΑΘ. οὐκ οὖν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;
ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.
ΑΘ. μεμηνότ᾽ ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;
ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.
ΑΘ. ἀλλ᾽ οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ᾽ ἴδῃ πέλας.
ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;
ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.
ΟΔ. γένοιτο μένταν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
ΑΘ. σίγα νυν ἑστὼς καὶ μέν᾽ ὡς κυρεῖς ἔχων.
ΟΔ. μένοιμ᾽ ἄν· ἤθελον δ᾽ ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.
ΑΘ. ὦ οὗτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ·

---

58. ὅτ᾽ ἄλλοσ᾽ ἄλλον Wunder, ὅτ᾽ ἄλλον ἄλλοσ᾽ malit N. ἐμπίτνων: ἐμπίπτων vel ἐμπιτνῶν libri 74. σφ᾽ ἔξω al. 76. ἀρκέσει N. 80. ἐς δόμους meliores libri, unde τόνδ᾽ ἔσω δόμων malit N. 82. φρονοῦντί τοί νιν Heimsoethius. 83. παρόντ᾽ ἴδῃ παρών N.

τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου;
ΑΙ. ὦ χαῖρ᾽ Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
ΑΘ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ᾽ ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;
ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα;
ΑΙ. ὥστ᾽ οὔποτ᾽ Αἴανθ᾽ οἵδ᾽ ἀτιμάσουσ᾽ ἔτι.
ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ᾽ ἐγώ.
ΑΙ. θανόντες ἤδη τἄμ᾽ ἀφαιρείσθων ὅπλα.
ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν; ἢ πέφευγέ σε;
ΑΙ. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ᾽ ὅπου;
ΑΘ. ἔγωγ᾽· Ὀδυσσῆ τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
ΑΙ. ἥδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔτι πω θέλω.
ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
ΑΙ. πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον᾽ ἑρκείου στέγης
ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ.
ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ᾽ αἰκίσῃ.
ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τἄλλ᾽ ἐγώ σ᾽ ἐφίεμαι,
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην.
ΑΘ. σὺ δ᾽ οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς.
ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· τοῦτό σοι δ᾽ ἐφίεμαι,
τοιάνδ᾽ ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι.
ΑΘ. ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος
ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;
ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν᾽ οἶδ᾽· ἐποικτείρω δέ νιν

---

96. τὸ μὴ οὔ N., cf. Suid. v. μὴ οὐχί. 99. ἄνδρες: ἄνδρες libri. 104. Ὀδυσσῆ: Ὀδυσσέα libri. 108. ἑρκείου Elmsleius: ἑρκίου libri. 110. φανῇ Bothius. 116. σοὶ δὲ τοῦτ᾽ ἐφίεμαι Bergkius, σοὶ δ᾽ ἐφίεμαι, θεά Dindorfius.

δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὁθούνεκ᾽ ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν.
ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἴδωλ᾽, ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.
ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ᾽ εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ᾽ ὄγκον ἄρῃ μηδέν᾽, εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.
ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.
ΧΟ. Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου,
σὲ μὲν εὖ πράσσοντ᾽ ἐπιχαίρω·
σὲ δ᾽ ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας.
ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ᾽ ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ,
σὲ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν᾽ ἐπιβάντ᾽
ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν,
ἥπερ δορίληπτος ἔτ᾽ ἦν λοιπή,
κτείνοντ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ.
τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων
εἰς ὦτα φέρει πάντων Ὀδυσεύς,
καὶ σφόδρα πείθει·
περὶ γαρ σοῦ νῦν εὔπιστα λέγει,
καὶ πᾶς ὁ κλύων χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.

---

122. *ἔμπας* Heathius ex schol.: *ἔμπης* libri. 131. *ἦμαρ ἓν* nescio quis. 133. *τοὺς ἄνους* Morstadtius. 149. *πάντων Ὀδυσεύς*: *πάντων Ὀδυσσεύς* vel *πᾶσιν Ὀδυσσεύς* libri. 152. *ὁ κλύων* N.: *ὁ κλύων του λέξαντος* libri.

τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς
οὐκ ἂν ἁμάρτοις· κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι·
πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν
καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ,
χἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ'
ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρίς, ἄναξ.
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν ἅπερ πτηνῶν ἀγέλαι
μέγαν αἰγυπιόν,
τάχ' ἂν ἐξαίφνης, εἰ σὺ φανείης,
σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

στροφή.

ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις —
ὢ μεγάλα φάτις, ὢ
μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς —
ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἤ πού τινος νίκας ἀκάρπωτος χάριν,
ἤ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
ψευσθεῖσα δώροις εἴτ' ἐλαφαβολίας;
ἢ χαλκοθώραξ σοί τιν' Ἐνυάλιος
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις
μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν;

ἀντιστροφή.

οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
παῖ Τελαμῶνος, ἔβας

172—182 = 183—192.

---

169. *αἰγυπιόν* Dobraeus: *αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες* libri. 173. *ω μελέα φάτις* N. 176. *ἀκάρπωτος* N.: *ἀκάρπωτον* libri. 178. *ἐλαφαβολίας* N.: *ἐλαφαβολίαις* Dindorfius, *ἐλαφηβολίαις* libri. 179. *σοί τιν'* Reiskius: *ἤ τιν'* libri.

τόσσον, ἐν ποίμναις πίτνων·
ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς
χὠ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
μὴ μηκέτ', ὦναξ, ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις
ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρῃ.

ἐπῳδός.

ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι
στηρίζει ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ,
ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
ἀτάρβητος ὁρμᾶται
ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
ἁπάντων καχαζόντων
γλώσσαις βαρυάλγητ'·
ἐμοὶ δ' ἄλγος ἕστακεν.
ΤΕΚ. *ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,*
γενεὰ χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδῶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς
Αἴας θολερῷ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
ΧΟ. *τί δ' ἐνήλλακται τῆς εὐμαρίας*
νὺξ ἥδε βάρος;
παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος,
λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον

---

190. *χὠ τᾶς* Morstadtius: *ἢ τᾶς* libri. 191. *μηκέτ', ὦναξ* Morstadtius: *μή μ' ἄναξ ἔθ'* libri. 192. *ἐμμένων* Reiskius. 193. *ἄνστα δ' ἐξ ἑδράνων* N. 194. *ποτὲ* suspectum. 196. *ἀτάρβητος* Dindorfius: *ὧδ' ἀτάρβητα* libri. *ὁρμᾶται* Triclinius: *ὁρμᾶτ'* libri. 198. *ἁπάντων καχαζόντων* Dindorfius: *πάντων κακχαζόντων* vel *π. καγχαζόντων* libri. 199 corruptus. 200. *ἄλγος* N.: *ἄχος* libri. 202. *γενεὰ* Morstadtius: *γενεᾶς* libri. 205. *μέγας* Lobeckius: *ὁ μέγας* libri.
208. *εὐμαρίας* N.: *ἁμερίας* libri. 210. *Φρυγίοιο* Jaeger: *Φρυγίου* libri. 211. *δουριάλωτον* Brunckius: *δοριάλωτον* vel *δορυάλωτον* vel *δωριάλωτον* libri.

στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
ὥστ᾽ οὐκ ἂν ἄιδρις ὑπείποις.
ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει.
μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμιν ὁ κλεινὸς
νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
τοιαῦτ᾽ ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χειροδάικτα σφάγι᾽ αἱμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τἀνδρός.

στροφή.

ΧΟ. οἵαν ἐδήλωσας
ἀνέρος αἴθονος ἀγγελίαν,
ἄτλατον οὐδὲ φευκτάν,
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν,
τὰν ὁ πολὺς μῦθος ἀέξει.
οἴμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον· περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.
ΤΕΚ. ὤμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ᾽ ἡμῖν
δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
ὧν τὴν μὲν ἔσω σφάζ᾽ ἐπὶ γαίας,
τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ᾽ ἀνερρήγνυ.
δύο δ᾽ ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών,
τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ῥίπτει θερίσας,
τὸν δ᾽ ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας
μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ,
κακὰ δεννάζων ῥήμαθ᾽, ἃ δαίμων
κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.

ἀντιστροφή.

ΧΟ. ὥρα τιν᾽ ἤδη τοι

221–232 = 245–256.

---

221. ἐδήλους N. 222. ἀνέρος G. Hermannus: ἀνδρὸς libri. 224. οὐδὲ φερτάν v. l. 226. πολὺς N.: μέγας libri. 232. ἱππονώμας Porsonus: ἱππονόμους vel ἱππονόμας libri. 234. ποίμνην Ellendtius: ποίμναν libri. 245. ἤδη τοι] aut ἤδη cum aliis libris aut ἤτοι malit N.

κρᾶτα καλύμμασι κρυψάμενον
ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι,
ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον
ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι.
τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι
καθ᾽ ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, τὸν αἶσ᾽ ἄπλατος ἴσχει.
ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπῆς
ᾄξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει.
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει·
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εἰ πέπαυται, κάρτ᾽ ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
ΤΕΚ. πότερα δ᾽ ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις,
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;
ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.
ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ᾽ οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
ΧΟ. πῶς τοῦτ᾽ ἔλεξας; οὐ κάτοιδ᾽ ὅπως λέγεις.
ΤΕΚ. ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἡνίκ᾽ ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἥδεθ᾽ οἷσιν εἴχετ᾽ ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών·
νῦν δ᾽ ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ
ἡμεῖς θ᾽ ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος.
ἆρ᾽ ἔστι ταῦτα δὶς τόσ᾽ ἐξ ἁπλῶν κακά;
ΧΟ. ξύμφημι δή σοι, καὶ δέδοικα μὴ ἐκ θεοῦ
πληγή τις ἥκει· πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;
ΤΕΚ. ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων τῶνδ᾽ ἐπίστασθαί σε χρή.
ΧΟ. τίς γάρ ποτ᾽ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;

---

251. ἐρείδουσιν N. 257. στεροπῆς Dindorfius: στεροπᾶς libri. 264. μείων βλάβη aut μεῖον βλάβος malit N. 269. ἔχεις ἄρ᾽ οὐ N. 270. τί τοῦτ᾽ N.

δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοὔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἕσπεροι
λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, ἄμφηκες λαβὼν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν κενάς.
κἀγὼ ἐπιπλήσσω καὶ λέγω· τί χρῆμα δρᾷς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκλητος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὃ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὃ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας·
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας εὔερόν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κἀρράχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ᾐκίζεθ', ὥστε φῶτας, ἐν ποίμναις πίτνων.
τέλος δ' ἀπᾴξας διὰ θυρῶν, σκιᾷ τινι
λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών.
κἄπειτ' ἐσᾴξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν,
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται·
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα ἐθώυξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί.
καὶ τὸν μὲν ἦστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος·

---

283. *τύχαις* N. 287. *κενάς* suspectum. 289—91 graviter laborant N.; temptabat *Αἴας; τί τήνδε πεῖραν οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμᾷς οὔτε σάλπιγγος κλύων;* 295. *πάθας*] *τύχας* al. 297. *εὔερόν* Schneidewinus: *εὔκερων* libri. 305. *ἐσᾴξας* Morstadtius: *ἀπᾴξας* vel *ἐπᾴξας* libri. 308. *ἐθώυξεν*: *θώυξεν* libri. 311. *καὶ τότε μὲν* N.

κἀγώ, φίλοι, δείσασα τοὐξειργασμένον
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν·
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε, ταῦρος ὣς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἁνὴρ ἄποτος ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών·
καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν.
ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ εἵνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι·
φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις.
ΧΟ. *Τέκμησσα, δεινά, παῖ Τελεύταντος, λέγεις*
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
ΑΙ. *ἰώ μοί μοι.*
ΤΕΚ. *τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε*
Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωύσσει βοήν;
ΑΙ. *ἰώ μοί μοι.*
ΧΟ. *ἁνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι*
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
ΑΙ. *ἰὼ παῖ παῖ.*
ΤΕΚ. *ὤμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.*
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
ΑΙ. *Τεῦκρον καλῶ· ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰς ἀεὶ*
λεηλατήσει χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.
ΧΟ. *ἁνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε·*
τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.

κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτε· 314
τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κὠδύρεται. 327

---

314 damnavit N. 322. *βριμώμενος* Morstadtius. 325. *σιδηροκνῆσιν* Carolus Lugebil. 327 proscripsit N. 330. *λόγοις* Stob. Flor. 113, 8: *φίλοι* libri. 338. *παρών* suspectum.

ΤΕΚ. ἰδού, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.

στροφὴ α.

ΑΙ. ἰώ,
φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ,
ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
ΧΟ. οἴμ', ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν·
δηλοῖ δὲ τοὔργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει.

ἀντιστροφὴ α.

ΑΙ. ἰώ,
γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,
ἅλιον ὃς ἐπέβας ἐρέσσων πλάταν,
σέ τοι, σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπαρκέσοντ'·
ἀλλά με συνδάιξον.
ΧΟ. εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

στροφὴ β.

ΑΙ. ὁρᾷς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις,
ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
ΤΕΚ. μή, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὔδα τάδε.
ΑΙ. οὐκ ἐκτὸς ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;
αἰαῖ αἰαῖ.
ΤΕΚ. ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ.
ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὃς χεροῖν
μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας, ἐν δ' ἑλίκεσσι
βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα.

348—355 = 356—363. 364—378 = 379—393.

---

350. *μόνοι ἔτ'* G. Hermannus: *μόνοι τ'* libri. 358. *ἅλιον* G. Hermannus: *ἁλίαν* libri. *ἐρέσσων* Blaydes: *ἑλίσσων* libri. 360. *πημονὰν* Reiskius: *ποιμένων* libri. 369. *ἄψορρον* Neuius: *οὐκ ἄψορρον* libri. 373. *χεροῖν* Triclinius: *χερσὶ μὲν* libri. 375. *κλυτοῖς πεσὼν* verba suspecta.

ΧΟ. τί δῆτ᾽ ἂν ἀλγοίης ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ᾽ ἂν ταῦθ᾽ ὅπως οὐχ ὧδ᾽ ἔχειν.

ἀντιστροφὴ β.

ΑΙ. ἰὼ πάντα δρῶν ἁπάντων τ᾽ ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου,
κακοπινέστατόν τ᾽ ἄλημα στρατοῦ,
ἦ που πολὺν γέλωθ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς γελᾷς.
ΧΟ. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται.
ΑΙ. ἴδοιμί νιν, καίπερ ὧδ᾽ ἀτώμενος.
ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. μηδὲν μέγ᾽ εἴπῃς· οὐχ ὁρᾷς ἵν᾽ εἶ κακοῦ;
ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων πάτερ,
πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον, ἐχθρὸν ἄλημα,
τούς τε δισσάρχας ὀλέσας βασιλῆς,
τέλος θάνοιμι καὐτός.
ΤΕΚ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ᾽, ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν
εὔχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;

στροφὴ γ.

ΑΙ. ἰὼ
σκότος, ἐμὸν φάος,
ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἕλεσθ᾽ ἕλεσθέ μ᾽ οἰκήτορα,
ἕλεσθέ μ᾽· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ᾽ ἁμερίων
ἔτ᾽ ἄξιος βλέπειν τιν᾽ εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων.
ἀλλά μ᾽ ἁ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθριον αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγῃ;
ποῖ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, τοῖσδ᾽ ὁμοῦ πέλας,
μώραις δ᾽ ἄγραις προσκείμεθα·

394—411 = 412—429.

---

379. *πάντα δρῶν* Wakefieldus: *πάνθ᾽ ὁρῶν* libri. 382. *γελᾷς* N.: *ἄγεις* libri. 383. *ξύν τοι θεῷ* Schneidewinus. 387. *πάτερ* Triclinius: *προπάτωρ* vel *πρόπατορ* libri. 397. *ἕλεσθ᾽* Elmsleius: *ἕλεσθέ μ᾽* libri. 400. *ὄνασιν* Brunckius: *ὄνησιν* libri. 403. *οὔλιον αἰκίζει* Wunder. 406 corruptus. 407. *μώραις*: *μωραῖς* libri.

πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεύοι.

ΤΕΚ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ᾽ ἄνδρα χρήσιμον
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ᾽ ἄν.

ἀντιστροφὴ γ.

ΑΙ. ἰὼ
πόροι ἁλίρροθοι
πάραλά τ᾽ ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
κατείχετ᾽ ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ᾽ οὐκέτι μ᾽, οὐκ
ἔτ᾽ ἀμπνοὰς ἔχοντα. τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.
ὦ Σκαμάνδριοι
γείτονες ῥοαί,
εὔφρονες Ἀργείοις,
οὐκέτ᾽ ἄνδρα μὴ
τόνδ᾽ ἴδητ᾽, ἔπος
ἐξερῶ μέγ᾽, οἷον οὔτινα
Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ᾽ ἀπὸ
Ἑλλανίδος· τὰ νῦν δ᾽ ἄτιμος
ὧδε πρόκειμαι.

ΧΟ. οὔτοι σ᾽ ἀπείργειν οὐδ᾽ ὅπως ἐῶ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰαῖ· τίς ἄν ποτ᾽ ᾤεθ᾽ ὧδ᾽ ἐπώνυμον
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί
[καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω]·
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ᾽ ἀπ᾽ Ἰδαίας χθονὸς
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ᾽ ἀριστεύσας στρατοῦ,
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων·
ἐγὼ δ᾽ ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει
οὐδ᾽ ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ᾽ ἀπόλλυμαι.

---

412. ἰὼ addidit Brunckius. 424. ἐξερῶ Porsonus: ἐξερέω libri. 428. οὐδ᾽ Elmsleius: οὐθ᾽ libri. 433 damnavit Morstadtius. 438. ἄπωθεν ἐλθὼν Heimsoethius. 439. ἀγκέσας vix sanum.

καίτοι τοσοῦτόν γ᾽ ἐξεπίστασθαι δοκῶ,
εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
οὐκ ἄν τις αὔτ᾽ ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ᾽ ἐμοῦ.
νῦν δ᾽ αὔτ᾽ Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ᾽ ἀπώσαντες κράτη.
κεἰ μὴ τόδ᾽ ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
δίκην κατ᾽ ἄλλου φωτὸς ὧδ᾽ ἐψήφισαν.
νῦν δ᾽ ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ
ἤδη μ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖς χεῖρ᾽ ἐπευθύνοντ᾽ ἐμὴν
ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ᾽ ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς·
κεῖνοι δ᾽ ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
βλάπτοι, φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ᾽ Ἑλλήνων στρατός,
ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας
μόνους τ᾽ Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεταί ποτ᾽ εἰσιδεῖν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ᾽ ἰὼν
πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν πολλοῖς μόνος
καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ᾽ ὧδέ γ᾽ Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
οὐκ ἔστι ταῦτα· πεῖρά τις ζητητέα
τοιάδ᾽ ἀφ᾽ ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
μή τοι φύσιν γ᾽ ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.

---

449. *ἄλλου* suspectum. 450. *ἀδάματος* Elmsleius: *ἀδάμαστος* libri. 456. *βλάπτει* Morstadtius. *τἂν* Elmsleius: *γ᾽ ἂν* libri. 461. *δισσούς τ᾽* Morstadtius. 465. *μέγαν* suspectum. 467. *πολλοῖς μόνος* Morstadtius: *μόνος μόνοις* libri.

αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.
ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός·
παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.
ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγὰρ οὖν, ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά·
καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς τινι.
ᾗ γὰρ θάνῃς σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῇς,
ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφήν.
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ,
σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει.

---

476. κἀναθεῖσ' ἀεὶ τὸ κατθανεῖν N. 477. πριαίμην vitiosum. 496. ᾗ Bothius: εἰ vel ἣν libri. τελευτήσας (τελευτήσεις vel τελευτήσῃς al.) ἀφῇς verba vitiosa.

ἀλλ᾽ αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτειρε δ᾽, ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ᾽ ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ᾽, ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ᾽ ἔστιν εἰς ὅ τι βλέπω,
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ᾽ ἤστωσας δόρει,
καὶ μητέρ᾽ ὠμὴ μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ᾽ ἐμοὶ γένοιτ᾽ ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς,
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ᾽ ἔγωγε σῴζομαι.
ἀλλ᾽ ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν· ἀνδρί τοι χρεὼν
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ᾽ ἀεί·
ὅτου δ᾽ ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιτ᾽ ἔθ᾽ οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.
ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ᾽ ἂν οἶκτον, ὡς κἀγώ, φρενὶ
θέλοιμ᾽ ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ᾽ ἔπη.
ΑΙ. καὶ κάρτ᾽ ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
ΤΕΚ. ἀλλ᾽ ὦ φίλ᾽ Αἴας, πάντ᾽ ἔγωγε πείσομαι.
ΑΙ. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.
ΤΕΚ. καὶ μὴν φόβοισί γ᾽ αὐτὸν ἐξερρυσάμην.
ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις;
ΤΕΚ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
ΑΙ. πρέπον γέ τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε.
ΤΕΚ. ἀλλ᾽ οὖν ἐγὼ ἐφύλαξα τοῦτό γ᾽ ἀρκέσαι.
ΑΙ. ἐπῄνεσ᾽ ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.
ΤΕΚ. τί δῆτ᾽ ἂν ὡς ἐκ τῶνδ᾽ ἂν ὠφελοῖμί σε;

---

510 sq. *εἰ νέος πατρὸς στερηθεὶς* N. 515. *δόρει* Dindorfius: *δορὶ* libri. 516. *ὠμὴ* N.: *ἄλλη* libri. 521. *πάθῃ* al. *εἴ τι προύπαθεν* Badhamus. 522 Dobraeo suspectus. 531. *ἐξερρυσάμην* G. Hermannus: *ἐξελυσάμην* libri.

ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ᾽ ἰδεῖν.
ΤΕΚ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
ΤΕΚ. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε· δεῦρο προσπόλων
ἄγ᾽ αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
ΑΙ. ἕρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγων;
ΤΕΚ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ᾽ ἐγγύθεν.
ΑΙ. αἶρ᾽ αὐτόν, αἶρε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὔ,
νεοσφαγῆ μου τόνδε προσλεύσσων φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ᾽ ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ᾽ αὐτίκ᾽ ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ὅμοιος· καὶ γένοι᾽ ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὁθούνεκ᾽ οὐδὲν τῶνδ᾽ ἐπαισθάνει κακῶν·
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
ὅταν δ᾽ ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ᾽ ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου ᾽τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονή.
οὔτοι σ᾽ Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ᾽ ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ
λείψω, τροφῆς ἄοκνον ἔμπα, κεἰ τὰ νῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ᾽ ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς,
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ᾽ ἐπισκήπτω χάριν,

τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ᾽ ἀνώδυνον κακόν 554 b

---

546. *μου τόνδε* Morstadtius: *τοῦ τόνδε* vel *που τόνδε* vel *τοῦτόν γε* libri. 547. *εἴπερ δίκαιός μοὐστὶ πατρόθεν γόνος* F. G. Schmidtius coll. Priscian. Inst. gr. vol. 2 p. 193 et p. 308 ed. Hertz. 554. post hunc versum libri addunt *τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ᾽ ἀνώδυνον κακόν.* quae verba delevit Brunckius et omittit Stob. Flor. 78, 9. 559. *χαρμονή* Morstadtius: *χαρμονήν* libri.

κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λέγω,
ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰς ἀεί
[μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ]·
καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήτε λυμεὼν ἐμός.
ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
πόρπακος, ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνους γόους
δάκρυε· κάρτα τοι φιλοικτίρμον γυνή.
πύκαζε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι τραύματι.
ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;
ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ ἐξέταζε· σωφρονεῖν καλόν.
ΤΕΚ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.
ΑΙ. ἄγαν με λυπεῖς· οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;
ΤΕΚ. εὔφημα φώνει. ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει; ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ. ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;
ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου. ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.

στροφὴ α.

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν

596—608 = 609—621. 622—633 = 634—645.

---

571 damnavit Elmsleius. 573. μήτε Schaefer: μήθ' ὁ libri. 579. δῶμα πάκτου Eustathius: δῶμ' ἀπάκτου libri. 580. φιλοικτίρμον N.: φιλοίκτιστον libri. 582. πήματι al. 584. γλῶσσα συντεθηγμένη Heimsoethius. 589. ἄγαν γε λυπεῖς libri fere omnes.

που ναίεις ἁλίπλακτος εὐδαί-
μων πᾶσιν περίφαντος ἀεί·
ἐγὼ δ᾽ ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ᾽ οὗ χρόνος
Ἰδᾶδι μίμνων χειμῶνι πόᾳ τε μηνῶν
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
πόνῳ τρυχόμενος,
κακὰν ἐλπίδ᾽ ἔχων
ἔτι μέ ποτ᾽ ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον ἀίδηλον Ἅιδαν.

ἀντιστροφὴ α.

καί μοι δυσθεράπευτος Αἴ-
ας ξύνεστιν ἔφεδρος, ὤμοι
μοι, θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος·
ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ᾽ ἐν Ἄρει· νῦν δ᾽ αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.
τὰ πρὶν δ᾽ ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετᾶς
ἄφιλα παρ᾽ ἀφίλοις
ἔπεσ᾽ ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαις.

στροφὴ β.

ἦ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἁμέρᾳ,
λευκὰ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
φρενομόρως ἀκούσῃ,
αἴλινον αἴλινον,
οὐδ᾽ οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσει δύσμορος, ἀλλ᾽ ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς
θρηνήσει, χερόπληκτοι δ᾽

---

601. Ἰδᾶδι μίμνων χειμῶνι πόᾳ τε Bergkius: ἰδαίᾳ μίμνων λειμώνια ποίαι libri. μηνῶν G. Hermannus: μήλων libri. 603. εὐνῶμαι Bergkius: εὐνόμᾳ libri. 604. πόνῳ Martinus: χρόνῳ libri. 610. ὤμοι Brunckius: ἰώ μοι μοί vel ἰώ μοι libri. 616. χεροῖν Triclinius: χερσὶν libri. 617. μεγίστας Triclinius: μέγιστ᾽ libri. 624. σύντροφος N.: ἔντροφος libri. 625. λευκὰ Schneidewinus: λευκῷ libri. 626. φρενομόρως vitiosum. 629. οὐδ᾽ vitiosum.

ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας.

ἀντιστροφὴ β.

κρείσσων γὰρ Ἅιδᾳ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς * * *
πολυπόνων Ἀχαιῶν
οὐκέτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
ὦ τλᾶμον πάτερ, οἵαν σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἃν οὔτω τις ἔθρεψεν
δίων Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε.

ΑΙ. ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χὡ δεινὸς ὅρκος χαἱ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω,
κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σῳζόντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα.

---

633. ἄμυγμα Bothius: ἀμυγματα libri. 635. ὁ νοσῶν Lobeckius: ἢ νοσῶν libri. 645. δίων Bergkius: αἰὼν libri. 648. ἀλλάσσεται conicit N. 649. ὄγκος Bothius. χαἱ Brunckius: καὶ libri. 656. ἐξαλύξωμαι Hesychius: ἐξαλεύσωμαι libri. 659. γαίᾳ ἐνορύξας Morstadtius. 660 Geelio suspectus.

τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδα σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μήν;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον· ἠδ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον
τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι,
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.
ὑμεῖς θ', ἑταῖροι, ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἢν μόλῃ, σημήνατε
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον·
ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε, κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

στροφή.

ΧΟ. *ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμαν.*
ἰὼ ἰώ, Πὰν Πάν,
ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε Κυλ-

693—705 = 706—718.

668. *τί μήν* Herwerdenus: *τί μή* libri. 670. *τιμαῖς* suspectum. 674. *λείων τ' ἄημα* Musgravius, *λῆγόν τ' ἄημα* F. G. Schmidtius. 675. *ἠδ'* N.: *ἐν δ'* libri. 685. *διὰ τάχους* schol.: *διὰ τέλους* libri. 691. *τάχ' ἄν μ' ἔτι* Herwerdenus.

λανίας χιονοκτύπου
πετραίας ἀπὸ δειράδος
φάνηθ᾽, ὦ θεῶν χοροποί᾽ ἄναξ,
ὅπως μοι Νύσια Κνώσι᾽ ὀρχήματ᾽
αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψης.
νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰκαρίων δ᾽ ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος εὔγνωστος
ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὔφρων.

ἀντιστροφή.

ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ᾽ ὀμμάτων Ἄρης.
ἰὼ ἰώ, νῦν αὖ,
νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐ-
άμερον πελάσαι φάος
θοᾶν ὠκυάλων νεῶν,
ὅτ᾽ Αἴας λαθίπονος πάλιν,
θεῶν δ᾽ αὖ πάνθυτα θέσμι᾽ ἐξήνυσ᾽
εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ.
πάνθ᾽ ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,
κοὐδὲν ἀναύδατον φατίσαιμ᾽ ἄν, εὖτέ γ᾽ ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη
θυμῶν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓ. ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ
κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες ἀμφέστησαν, εἶτ᾽ ὀνείδεσιν
ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ᾽ ὃς οὔ,
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν·

---

700. αὐτοδαῆ ξυνάψης N. 712. πάνδικα N. 713. εὐσεβίᾳ μεγίστᾳ N. 714. μαραίνει Heathius: μαραίνει τε καὶ φλέγει libri. 715. ἀναύδατον φατίσαιμ᾽ Lobeckius: ἀναύδητον φατίξαιμ᾽ libri. 726. στρατῷ Schaefer.

ἔστ᾽ εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη.
λήγει δ᾽ ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ᾽ ἡμὶν Αἴας ποῦ ἔστιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
ΑΓΓ. ἰοὺ ἰού·
βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ᾽ ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἔπεμψεν, ἢ ᾽φάνην ἐγὼ βραδύς.
ΧΟ. τί δ᾽ ἔστι χρείας τῆσδ᾽ ὑπεσπανισμένον;
ΑΓΓ. τὸν ἄνδρ᾽ ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ ἔξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχοι.
ΧΟ. ἀλλ᾽ οἴχεταί τοι πρὸς τὸ κέρδιον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
ΑΓΓ. ταῦτ᾽ ἔστι τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
ΧΟ. ποῖον; τί δ᾽ εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;
ΑΓΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα,
εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἶπε κἀπέσκηψε, παντοίᾳ τέχνῃ
εἶρξαι κατ᾽ ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ᾽ ὑπὸ σκηναῖσι μηδ᾽ ἀφέντ᾽ ἐᾶν,
εἰ ζῶντ᾽ ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ μόνῃ
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόητα λήματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις

729. ἔστ᾽ Thierschius: ὥστ᾽ libri. 736. ἐγκαταζεύξας vitiosum. 737. ἰοὺ ἰού Turnebus: ἰοὺ ἰοὺ ἰού libri. 738. μάταιον ἡμᾶς N. 743. κέρδιον N.: κέρδιστον libri. 747. πάρει Schneidewinus: πέρι libri. 748. ἐτύγχανον suspectum. 756. τῇδ᾽ ἐν Lobeckius: τῇδέ θ᾽ libri. 758. κἀνόητα Suidas: κἀνόνητα libri. λήματα N.: σώματα libri.

ἔφασχ᾽ ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ᾽ ἄνθρωπον φρονῇ.
κεῖνος δ᾽ ἀπ᾽ οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος
ἄνους καλῶς λέγοντος εὑρέθη πατρός.
ὃ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δόρει
βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ᾽ ἀεὶ κρατεῖν.
ὃ δ᾽ ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο·
πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ᾽· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ᾽ ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ᾽ ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ᾽ ὀτρύνουσά νιν
ηὐδᾶτ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ᾽ ἀντιφωνεῖ δεινόν ἄρρητόν τ᾽ ἔπος·
ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
ἵστω, καθ᾽ ἡμᾶς δ᾽ οὔποτ᾽ ἐκρήξει μάχη.
τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ᾽ ὀργήν, οὐ κατ᾽ ἄνθρωπον φρονῶν.
ἀλλ᾽ εἴπερ ἔστι τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ, τάχ᾽ ἂν
γενοίμεθ᾽ αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
τοσαῦθ᾽ ὁ μάντις εἶφ᾽· ὃ δ᾽ εὐθὺς ἐξ ἕδρας
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ᾽ ἐπιστολὰς
Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ᾽ ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἁνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.

ΧΟ. ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
ὅρα μολοῦσα τόνδ᾽ ὁποῖ᾽ ἔπη θροεῖ·
ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.

ΤΕΚ. τί μ᾽ αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;

ΧΟ. τοῦδ᾽ εἰσάκουε τἀνδρός, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν ἣν ἤλγησ᾽ ἐγώ.

ΤΕΚ. οἴμοι, τί φής, ἄνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;

---

764. *δόρει* Dindorfius: *δορὶ* libri. 771 sq. vitio laborant nondum sublato. 776. *τοιοῖσδέ τοι* Hermannus. 782. *εἰ δ᾽ ἄρ᾽ ὑστερήσαμεν* Badhamus. 790. *βάξιν* Reiskius.

ΑΓΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἴπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
ΤΕΚ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῄς.
ΑΓΓ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
σκηνῆς ὕπαυλον μηδ' ἀφιέναι μόνον.
ΤΕΚ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε;
ΑΓΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
ΤΕΚ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;
ΑΓΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
ΤΕΚ. οἲ ἐγώ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσαθ', οἳ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἳ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἳ δ' ἀντηλίους
ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἱδρυτέον·
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποιπερ ἂν σθένω.
χωρῶμεν ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμή. 811
ΧΟ. χωρεῖν ἕτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον· 813
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται.
ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος
γένοιτ' ἄν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή·
δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὁρᾶν·
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής·
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.

σῴζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς ἂν σπεύδῃ θανεῖν. 812

---

792. ὅτι suspectum. 796. ἀφιέναι δόμων Schneidewinus. 799. Αἴαντι σημαίνει κυρεῖν Heimsoethius, alia alii. 802. vitium apertum, medela incerta. 804. πορεῖν Heimsoethius. 806 aut spurius aut corruptus. 812 proscriptus a Dindorfio. 821. αὐτὸς Morstadtius. 822. κτανεῖν Morstadtius.

οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ᾽ οὐ μακρὸν γέρας λαβεῖν·
πέμψον τιν᾽ ἡμῖν ἄγγελον κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ᾽ ἕλωρ.
τοσαῦτά σ᾽, ὦ Ζεῦ, προστρέπω· καλῶ δ᾽ ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με κοιμίσαι,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ᾽ ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους
ἀεί θ᾽ ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη,
σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
[καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ᾽ ἐμὲ
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.]
ἴτ᾽, ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ᾽ Ἐρινύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ᾽, ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
Ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν
ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ᾽ ἐμὸν
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
ἦ που τάλαινα, τήνδ᾽ ὅταν κλύῃ φάτιν,
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην·
ἀλλ᾽ ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ᾽ ἐπίσκεψαι μολών·
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών·

---

834. ἀναρρήξαντα schol. 839—42 damnavit vetus grammaticus, v. schol. 844. γεύεσθε vitiosum. 853. σὺν τύχῃ τινί aut σὺν τύχῃ δέ τῳ N.

σὲ δ᾽, ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω,
πανύστατον δὴ κοὔποτ᾽ αὖθις ὕστερον.
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον
κλειναί τ᾽ Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναί τε ποταμοί θ᾽ οἵδε, καὶ τὰ Τρωικὰ
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ᾽, ὦ τροφῆς ἐμοί·
τοῦθ᾽ ὗμιν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ·
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

ΗΜ. Α. πόνος πόνῳ πόνον φέρει,
πᾷ πᾷ
πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;
κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.
ἰδοὺ ἰδού,
δοῦπον αὖ κλύω τινά.
ΗΜ. Β. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.
ΗΜ. Α. τί οὖν δή;
ΗΜ. Β. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν.
ΗΜ. Α. ἔχεις οὖν;
ΗΜ. Β. πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν μολόν.
ΗΜ. Α. ἀλλ᾽ οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ᾽ ἡλίου βολῶν
κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.

στροφή.

ΧΟ. τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων
ἁλιαδᾶν ἔχων ἀύπνους ἄγρας,
ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν ἢ ῥυτῶν
Βοσπορίων ποταμῶν,
τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι
πλαζόμενον λεύσσων
ἀπύοι; σχέτλια γὰρ

879—924 = 925—973.

---

863. *τροφῆς* Brunckius: *τροφεῖς* libri. 869. *συμβαλεῖν* Hartungius, *νουθετεῖν* Heimsoethius. 876. *μολόν* N.: *πλέον* libri. 878. *οὐδαμοῦ δῆλος τραπείς* Morstadtius. 879. *δῆτά μοι* Hermannus: *δή μοι* libri. 880. *φιλοπόνων* vitiosum, *τλαμόνων* coniecit Enger.

ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
οὐρίων μὴ πελάσαι δρόμων,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου.
ΤΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;
ΤΕΚ. ἰὼ τλήμων.
ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
Τέκμησσαν οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην.
ΤΕΚ. ᾤχωκ' ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν;
ΤΕΚ. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς
κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.
ΧΟ. ὤμοι ἐμῶν νόστων·
ὤμοι, κατέπεφνες, ἄναξ,
τόνδε συνναύταν, τάλας·
ὦ ταλαίφρων γύναι.
ΤΕΚ. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἆρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος;
ΤΕΚ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, δῆλον· ἐν γάρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
ΧΟ. ὤμοι ἐμᾶς ἄτας, οἶος ἄρ' αἱμάχθης,
ἄφρακτος φίλων·
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' ἄιδρις
κατημέλησα. πᾶ πᾶ
κεῖται ὁ δυστράπελος
δυσώνυμος Αἴας;
ΤΕΚ. οὔτοι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων;

---

890. *ἀμενηνὸν* suspectum. 891. *ἰώ* Turnebus: *ἰὼ ἰώ* libri. 896. *ᾤχωκ'* Choerob. in Theodos. p. 554, 10: *οἴχωκ'* libri. 905. *ἔρξε* G. Hermannus: *ἔπραξε* libri. versus nondum sanatus. 910. *ἄφαρκτος* Dindorfius. 918 sq. aut depravati sunt aut ab Sophocle alieni.

ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι,
πεπτῶτ᾽ ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ᾽ Αἴας, οἷος ὢν οἵως ἔχεις,
ὡς καὶ παρ᾽ ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

ἀντιστροφή.

ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ
στερεόφρων ἄρ᾽ ἐξανύσσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοῖά μοι
πάννυχα καὶ φαέθοντ᾽
ἀνεστέναζες ὠμόφρων
ἐχθοδόπ᾽ Ἀτρείδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
μέγας ἄρ᾽ ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ
* * * * ὅπλων ἔκειτ᾽ ἀγὼν πέρι.
ΤΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
ΤΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. οὐδέν σ᾽ ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, γύναι,
τοιοῦδ᾽ ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ᾽ ἔστ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἄγαν φρονεῖν.
ΧΟ. ξυναυδῶ.
ΤΕΚ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσιν σκοποί.
ΧΟ. ὤμοι, ἀναλγήτων
δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδ᾽
ἔργ᾽ Ἀτρειδᾶν τῷδ᾽ ἄχει.
ἀλλ᾽ ἀπείργοι θεός.
ΤΕΚ. οὐκ ἂν τάδ᾽ ἔστη τῇδε μὴ θεῶν μέτα.
ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.
ΤΕΚ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ᾽ Ὀδυσσέως χάριν.

---

921. *εἰς ἀκμὰς ἂν* Hartungius, rectius *εἰς ἀκμὴν αν* scripturus. 923. *οἷος ὢν οἵων κυρεῖς* N. certe *οἵως* vitiosum est. 938. *δειλαία δύη* F. G. Schmidtius. 940. *ἄπιστον* Morstadtius. 945. *κόποι* N. 947 sq. *ἄναυδ᾽ ἔργ᾽* G. Hermannus: *ἄναυδον ἔργον* libri.

ΧΟ. ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει
πολύτλας ἀνήρ,
γελᾷ δὲ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν
πολὺν γέλωτα, φεῦ φεῦ,
ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς
κλύοντες Ἀτρεῖδαι.
ΤΕΚ. οἱ δ᾽ οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ᾽· ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα μὴ ἐπόθουν,
θανόντ᾽ ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ.
[ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς,
αὑτῷ δὲ τερπνός· ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτήσαθ᾽ αὑτῷ, θάνατον ὅνπερ ἤθελεν.
τί δῆτα τοῦδ᾽ ἐπεγγελῷεν ἂν κάτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.]
πρὸς ταῦτ᾽ Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ᾽ ἐστίν· ἀλλ᾽ ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.
ΤΕΥ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν
βοῶντος ἄτης τῆσδ᾽ ἐπίσκοπον μέλος.
ΤΕΥ. ὦ φίλτατ᾽ Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ᾽ ἐμοί,
ἆρ᾽ ἠμπόληκά σ᾽, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
ΧΟ. ὄλωλεν ἁνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ᾽ ἐπίστασο.
ΤΕΥ. ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης.
ΧΟ. ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων
ΤΕΥ. ὢ τάλας ἐγώ, τάλας.
ΧΟ. πάρα στενάζειν.
ΤΕΥ. ὢ περισπερχὲς πάθος.
ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε.
ΤΕΥ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;

957. τοῖσι Triclinius: τοῖς libri. 964. τἀγάθ᾽ ἐν χεροῖν al. 966—970 ut suspectos notavit N., 966—68 iam Dindorfius damnaverat, 969 et 970 Enger. 976. ἐπήβολον conicit N. 978. ἠμπόληκά σ᾽ Lentingius: ἠμπόληκας libri.

ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν.
ΤΕΥ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν
ἐφίεθ' ἁνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.
ΤΕΥ. ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
ὁδῶν θ' ἁπασῶν ὁδὸς ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,
ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην
μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος.
ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἴχει θανών.
ἁγὼ κλύων δύστηνος ἐκποδὼν μὲν ὢν
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὁρῶν ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ' ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις.
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός τ' ἴσως,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ', ἰδὼν
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ

---

986. δεῦρ' αὐτὸν ἄξεις δῆτα Elmsleius. 988. ἐχθροῖσί τοι Herwerdenus: θανοῦσί τοι libri. 994. ὁδῶν θ' απασῶν ὁδὸς Brunckius: ὁδός θ' ὁδῶν ἁπασῶν (πασῶν al.) libri. 1008. με addidit Kuester. 1009. ἰδὼν G. Hermannus: ἴσως libri. 1013 suspectus.

κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρύς,
ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
[σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μέν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα
ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐκνάπτετ' αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσεν ξίφος
κἀκεῖνον Ἅιδης, δημιουργὸς ἄγριος;
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω κἀγὼ τάδε.]
ΧΟ. μὴ τεῖνε μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ
φράζου τὸν ἄνδρα, χὤ τι μυθήσει τάχα·
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.
ΤΕΥ. τίς δ' ἐστί; μῶν τιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;
ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν.
ΤΕΥ. ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν οὐ δυσπετής.
ΜΕ. οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.

1020. *λόγοισιν* corruptum. 1022. *ὠφελήσιμα* Johnsonus: *ὠφελήσιμοι* libri. 1028—1039 spurios esse vidit Morstadtius. 1044. *ἐστί; μῶν τιν'* Morstadtius: *ἐστὶν ὅντιν'* libri.

ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνάλωσας λόγον;
ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ.
ΤΕΥ. οὐκ οὖν ἂν εἴποις, ἥντιν' αἰτίαν προθείς;
ΜΕ. ἱθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δόρει·
κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἣν ὅδ' εἴληχεν τύχην
θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δ' ἂν ἔζη· νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεός
[τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν].
ὧν εἵνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ·
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ἐδυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς
[χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν].
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος,
οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,

1056. ἕλοι δόρει G. Hermannus: ἕλοι δορί libri cum v. l. ἐλοιδόρει. 1057. τήνδε τόλμαν N. 1058 sq. verba τήνδ'—θανόντες ἂν delenda conicit N. 1061 delet N. 1062. εἵνεκ': οὕνεκ' libri. 1069 sq. ut suspectos notavit N. 1071. ὄντα Reiskius: ἄνδρα libri. 1074. κέοιντ' ἂν N. 1078. ὑπὸ σμικροῦ N.

σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ᾽ ἐπίστασο·
ὅπου δ᾽ ὑβρίζειν δρᾶν θ᾽ ἃ βούλεται παρῇ,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ᾽ ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν, δρῶντες ἃν ἡδώμεθα,
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἃν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα· πρόσθεν οὗτος ἦν
αἴθων ὑβριστής, νῦν δ᾽ ἐγὼ μέγ᾽ αὖ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.
ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ᾽ αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.
ΤΕΥ. οὐκ ἄν ποτ᾽, ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ᾽ ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ᾽ ἁμαρτάνει,
ὅθ᾽ οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι
τοιαῦθ᾽ ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ᾽, εἴπ᾽ ἀπ᾽ ἀρχῆς αὖθις, ἦ σὺ φῂς ἄγειν
τὸν ἄνδρ᾽ Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν
ἔξεστ᾽ ἀνάσσειν ὧν ὅδ᾽ ἤγαγ᾽ οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
οὐδ᾽ ἔσθ᾽ ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδε σέ.
[ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ᾽ ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
στρατηγός, ὥστ᾽ Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.]
ἀλλ᾽ ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν᾽ ἔπη
κόλαζ᾽ ἐκείνους· τόνδε δ᾽, εἴτε μὴ σὺ φῂς
εἴθ᾽ ἅτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα.
οὐ γάρ τι τῆς σῆς εἵνεκ᾽ ἐστρατεύσατο

1082. *ποτ᾽ ἂν* Elmsleius. 1083. *κἀξ οὐρίων* Morstadtius. 1093. *φῶτα θαυμάσαιμ᾽* Heimsoethius. 1096. *ἐν λόγοις ἔπη* aut spuria videntur aut corrupta. 1101. *ἤγαγ᾽* Elmsleius: *ἡγεῖτ᾽* libri. 1105 sq. in suspitionem vocavit Schneidewinus.

γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' εἵνεχ' ὅρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν
καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε· τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ἔστ' ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.
ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ·
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.
ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν.
ΤΕΥ. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
ΜΕ. μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
ΤΕΥ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ.
ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.
ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
ΤΕΥ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.
ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσῴζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
ΤΕΥ. μή νυν ἄτιζε θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;
ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών.
ΜΕ. τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.
ΤΕΥ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;
ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
ΤΕΥ. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης.
ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς κοὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη.
ΤΕΥ. πόλλ' ἂν καλῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι.
ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
ΜΕ. ἕν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον.
ΤΕΥ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὗρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ

1112. *πόνου* vitiosum. 1117. *ἔστ'* Reiskius: *ὡς* libri. 1129. *ἄτιζε* Elmsleius: *ἀτίμα* libri. 1134. *μισοῦντ' ἐμίσουν* al.

χειμῶνος εἴχετ᾽, ἀλλ᾽ ὑφ᾽ εἵματος κρυφεὶς
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ᾽ ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ᾽ ἄνδρ᾽ ὄπωπα μωρίας πλέων,
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κᾆτ᾽ αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ
ὀργήν θ᾽ ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον·
ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
τοιαῦτ᾽ ἄνολβον ἄνδρ᾽ ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδείς ποτ᾽ ἄλλος ἢ σύ. μῶν ᾐνιξάμην;
ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις,
λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῇ.
ΤΕΥ. ἄφερπέ νυν· κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ᾽ ἔπη μυθουμένου.
ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.
ἀλλ᾽ ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν᾽ ἰδεῖν
τῷδ᾽, ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.
ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοι
πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνὴ
τάφον περιστελοῦντι δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
ἱκέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ᾽ ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτον,
ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίᾳ σ᾽ ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,

1145. *κρυβεὶς* al. 1167. *εὐρώεντα* suspectum. 1168. *πλησίον* al. 1170. *περιστελοῦντι* Wakefieldus: *περιστελοῦντε* libri.

γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,
αὕτως ὅπωσπερ τόνδ᾽ ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ᾽ αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ᾽ ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ᾽, ἀλλ᾽ ἀρήγετ᾽, ἔστ᾽ ἐγὼ μολὼν
τάφου μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

στροφὴ α.

ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λή-
ξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός,
τὰν ἀπαύσταν αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοήτων
μόχθων ἄταν ἐπάγων
ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν,
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;

ἀντιστροφὴ α.

ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦ-
ναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον Ἅιδαν
κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων
Ἕλλασιν κοινὸν Ἄρη·
ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων.
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

στροφὴ β.

κεῖνος οὐ στεφάνων
οὐδὲ βαθειᾶν κυλίκων
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,
οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,
δύσμορος, οὔτ᾽ ἐννυχίαν τέρψιν ἰαύειν.
ἐρώτων δ᾽ ἀπέπαυσεν, ὤ-
μοι· κεῖμαι δ᾽ ἀμέριμνος οὕ-
τως ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις

1185—1191 = 1192—1198. 1199—1210 = 1211—1222.

1184. μεληθῶ Etym. M. p. 382, 6: μεληθεὶς libri. 1187. ἀπαύσταν N.: ἄπαυστον libri. δορυσσοήτων inauditum, δορυσσῶν scribendum et 1196 κοινὸν delendum conicit N. 1190 et 1197 graviter laborant. 1199. οὐ G. Hermannus: οὔτε libri. 1200. οὐδὲ: οὔτε libri. 1203. οὐ γλυκὺν N. 1204. οὐδ᾽ ἐννυχίαν N. 1205. ἐρώτων ἐρώτων δ᾽ vel ἐρώτων δ᾽ ἐρώτων al. 1206. ἀμενηνὸς Meinekius.

τεγγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας.

ἀντιστροφὴ β.

πρὶν μὲν ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Αἴας·
νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν ἵν' ἔπεστι πόν-
του πρόβλημ' ἁλίκλυστον, ἄ-
κραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τὰς ἱερὰς ὅπως
προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον·
δῆλος δέ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.

ΑΓΑ. σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὑψήλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις,
ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω·
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φής, Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὗπερ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,

1211. *πρὶν μὲν* Triclinius: *καὶ πρὶν μὲν* libri. 1214. *ἄγκειται* vel *ἔγκειται* al., *νῦν δ' ἀνάκειται* conicit N. 1216. *ἵν' ἔπεστι* N.: *ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι* libri. 1225. *μουστὶ* G. Hermannus: *μοἰστὶ* vel *μοι 'στὶ* libri. 1227. *λακεῖν* N. 1230. *ἐκόμπεις* Schol. Ar. Ach. 638: *ἐφρόνεις* vel *ἐφώνεις* libri, sed *γρ. ἐκόμπεις* unus Soph. cod. 1235. *ἀκούειν δεινὰ* N.

εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὗμιν οὐδ' ἡσσημένοις
εἴκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι.
ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν
καὶ τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά·
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν,
ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
ΧΟ. εἴθ' ὗμιν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι.
ΤΕΥ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνῆστιν, οὗ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δόρει·
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα

1248 sq. verba *δίκῃ — καὶ τοὺς* spuria arbitratur N. 1256. *κατακτήσει ποτέ* N. 1262. *κλύοιμ' ἐγώ* N. 1268. *ἐπὶ σμικρῷ λόγῳ* Wunder. 1270. *δόρει* Dindorfius: *δορὶ* libri.

ἑρκέων ποθ᾽ ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλῃμένους,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς
ἐρρύσατ᾽ ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
τίς ταῦτ᾽ ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ᾽ ἦν ὁ δρῶν τάδε,
ὃν οὐδαμοῦ φῂς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
ἆρ᾽ ὑμὶν οὗτος ταῦτ᾽ ἔδρασεν ἔνδικα;
χὤτ᾽ αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου
λαχών τε κἀκέλευστος ἦλθ᾽ ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθείς,
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ᾽ ὃς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν;
ὅδ᾽ ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ᾽ ἐγὼ παρών,
ὁ δοῦλος, οὑκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ᾽ αὐτὰ καὶ θροεῖς;
[οὐκ οἶσθα, σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατήρ,
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ᾽, ὃς αὖ σ᾽ ἔσπειρε, δυσσεβέστατον
προθέντ᾽ ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ᾽ ᾗ
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ᾽ ὁ φιτύσας πατὴρ
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος ὢν τοιῷδ᾽ ὀνειδίζεις σποράν;]
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ᾽ ἀριστεύσας ἐμὴν
ἴσχει ξύνευνον μητέρ᾽, ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
δώρημα κείνῳ ἔδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ᾽ ὧδ᾽ ἀριστεὺς ἐξ ἀριστέων δυοῖν

1274. *ἐγκεκλῃμένους* Elmsleius: *ἐγκεκλειμένους* libri. 1277. *ναυτικοῖς θ᾽ ἑδωλίοις* Bothius, *πευκίνοις θ᾽ ἑδωλίοις* Bergkius. 1281. *συμβῆναι ποδί* verba non videntur integra. 1283. *αὖθις αὐτὸς* G. Wolffius. 1291—1298 ut suspectos notavit N. 1299. *ὡς ἐκ* N. 1302. *Λαμέδοντος* malit N. 1304. *ἀριστεὺς* Porsonus: *ἄριστος* libri.

βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ᾽ ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ᾽ ἐπαισχύνει λέγων;
εὖ νυν τόδ᾽ ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χἠμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ᾽ ὑπερπονουμένῳ
θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικὸς ἢ τοῦ σοῦ θ᾽ ὁμαίμονος λέγω.
πρὸς ταῦθ᾽ ὅρα μὴ τοὐμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ ἐν ἐμοὶ θρασύς.
ΧΟ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ᾽ ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
ΟΔ. τί δ᾽ ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ᾐσθόμην
βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀλκίμῳ νεκρῷ.
ΑΓΑ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀρτίως;
ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω,
κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἔπη κακά.
ΑΓΑ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
ΟΔ. τί γάρ σ᾽ ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
ΑΓΑ. οὔ φησ᾽ ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
ΑΓΑ. εἴπ᾽· ἦ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλον σ᾽ ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε προς θεῶν
μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ᾽ ἀναλγήτως βαλεῖν·
μηδ᾽ ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ᾽ οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ ἐκράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων·

1307. γελῶν G. Wolffius. 1309. συνεμπόρους v. l. 1310—12 nondum emendati. 1325. βλάβην suspectum. 1329. ξυνηρετεῖν Lobeckius: ξυνηρεμεῖν vel ξυνηρετμεῖν libri. 1337 suspectus.

ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
ΑΓΑ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή;
ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
ΑΓΑ. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον.
ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
ΑΓΑ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
ΑΓΑ. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
ΟΔ. ὅδ' ἐχθρὸς ἁνήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.
ΑΓΑ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἁρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.
ΑΓΑ. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.
ΟΔ. ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί.
ΑΓΑ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;
ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
ΑΓΑ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ φανεῖς.
ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
ΑΓΑ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.
ΑΓΑ. ἦ πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ ἐμαυτῷ πονεῖν;
ΑΓΑ. σὸν ἆρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.

1339. *οὐκ ἀντατιμάσαιμ'* Bothius: *οὐκ ἂν ἀτιμάσαιμ'* libri. 1348—69. hoc loco genuinus versuum ordo turbatus videtur. 1353. *τῶν φίλων ἡσσώμενος* Aristides vol. 1 p. 792. 1360. *ἐπαινεῖς* suspectum. 1362. *τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ* Lobeckius: *τῇδέ θ' ἡμέρᾳ* libri. 1366—1369 spurios iudicat Morstadtius.

ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
ΑΓΑ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ' ὡς ἐγὼ
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν·
οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν ἔμοιγ' ὁμῶς
ἔχθιστος ἔσται· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῇς.
ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ.
ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
ΤΕΥ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι, καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνήρ,
μόνος παρέστης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρὼν
θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα,
ὡς ὁ στρατηγὸς οὑπιβρόντητος μολὼν
αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ·
ἀτὰρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο. 1399

τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπραττε, κεἴ τινα στρατοῦ 1396
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν.
ἐγὼ δὲ τἆλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ

1369. *χρηστὸς ἔσῃ* complures libri et Thomas Mag. p. 410, 8. 1373. *χρῇς* Dindorfius: *χρή* libri. 1377. *ἦ* Elmsleius: *ἦν* libri. 1379. *ὅσων* Porsonus: *ὅσον* libri, sed *ωι* vel *ω* non nulli adscriptum praebent. 1382. *λόγοισι* suspectum. 1383. *λόγῳ γὰρ* N. 1394. *νεκροῦ μὲν* Morstadtius. 1396 et 1397 in suspitionem vocavit Schneidewinus. 1398 damnavit N. 1399 *ἀτὰρ* N.: *ἀνὴρ* libri.

ΟΔ. ἀλλ᾽ ἤθελον μέν· εἰ δὲ μή ἐστι σοὶ φίλον
πράσσειν τάδ᾽ ἡμᾶς, εἶμ᾽, ἐπαινέσας τὸ σόν.
ΤΕΥ. ἅλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ᾽ οἳ μὲν κοίλην κάπετον
χερσὶ ταχύνατε, τοὶ δ᾽ ὑψίβατον
τρίποδ᾽ ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
θέσθ᾽ ἐπίκαιρον·
μία δ᾽ ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ᾽, ὅσον ἰσχύεις,
φιλότητι θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
τάσδ᾽ ἐπικούφιζ᾽· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
μένος. ἀλλ᾽ ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούσθω βάτω,
τῷδ᾽ ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ᾽ ἀγαθῷ
κοὐδενί πω λῴονι θνητῶν. 1416
ΧΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν 1418
γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ᾽ οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

Αἴαντος, ὅτ᾽ ἦν, τότε φωνῶ. 1417

1402. νέκυς ἐκτέταται N. qui sequuntur versus 1403—8 ab interpolatore additos conicit N. 1409. γ᾽ suspectum Dindorfio, qui σὺ δὲ πατρὸς φιλότητι θιγών, ὅσον ἰσχύεις, πλευρὰς proposuit. 1417 delevit Dindorfius.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Ὑπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς τῷ Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ ὄντα αὐτὸν κλέψασα Ἠλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, φοβουμένη μὴ καὶ αὐτὸν φονεύσωσι σὺν τῷ πατρί.

τροφεύς ἐστιν ὁ προλογίζων πρεσβύτης παιδαγωγὸς ὁ καὶ ὑπεκθέμενος τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον καὶ ὑποδεικνὺς αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ Ἄργους ἔφυγεν καὶ διὰ εἴκοσιν ἐτῶν ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἄργος μετ' αὐτοῦ δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων· προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

---

5. ὁ καὶ N.: ὁ ὑποκείμενος καὶ L. 10—12. haec om. L.

ΠΑΙ. Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὑπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·
αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἷ δ' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν,
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ,
μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
[πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης]
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,
ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.
ΟΡ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ

---

1. *τυραννήσαντος* v. l. 11. *φονῶν* Dindorfius. 20. versum spurium notavit N. 21. neque *ξυνάπτετον* neque *ἐμέν* ferri potest, ac fortasse etiam hic versus interpolatori debetur.

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ᾖ γέρων,
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπει.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω· σὺ δὲ
ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσει τάχα·
ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γνῶσ'· οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
Φωκεὺς παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γαρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δ' ὅρκον προστιθεὶς ὁθούνεκα
τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω.
ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν,

---

28. *ἐν πρώτοις ἔτ' εἶ* aut *ἐν πρώτοισιν εἶ* N. 35. *τοιαῦτα Φοῖβος* Blomfieldus. post versum 35 complura excidisse docuit Morstadtius. 36. *καὶ δορὸς* Meinekius. 37. *μητρὸς* Morstadtius. 38. *εἰσηκούσατε* Morstadtius. 43. *ἠσκημένον* Meinekius. 45. *Φωκέως παρ' ἀνδρὸς* Bentleius. 46. *ἥδιστος* N. 47. *ὅρκον* Reiskius: *ὅρκῳ* libri. 51. *ὡς ἔφη θεός* Wunder.

κύτωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,
ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά μοι κεκρυμμένον,
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς, τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ᾽, ὅταν λόγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος;
δοκῶ μέν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ᾽, ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον.
ὣς κἄμ᾽ ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
δεδορκότ᾽ ἐχθροῖς ἄστρον ὣς λάμψειν ἔτι.
ἀλλ᾽ ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ᾽ ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ᾽ εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σύ τ᾽ ὦ πατρῷον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος·
καὶ μή μ᾽ ἄτιμον τῆσδ᾽ ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ᾽ ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ᾽ ἤδη, γέρον,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
νὼ δ᾽ ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ᾽ ἐπιστάτης.

ΗΛ. ἰώ μοί μοι.

ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.

ΟΡ. ἆρ᾽ ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; θέλεις
μείνωμεν αὐτοῦ κἀπακούσωμεν γόων;

ΠΑΙ. ἥκιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ᾽ ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ᾽ ἀρχηγετεῖν,
πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει
νίκην τ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.

---

54. κύτωμα N.: τύπωμα libri. 55. οἶσθά που al. 65. ὣς Brunckius: ὡς libri. 72 spurius videtur Morstadtio. 77. ἰώ μοί μοι Dindorfius: ἰώ μοί μοι δύστηνος libri. 81. κἀπακούσωμεν N.: κἀνακούσωμεν libri.

σύστημα.

ΗΛ. ὦ φάος ἁγνὸν
καὶ γῆς ἰσόμοιρ᾽ ἀήρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς,
πολλὰς δ᾽ ἀντήρεις ᾔσθου
στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων,
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ·
τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
ξυνίσασ᾽ εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ᾽, ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
μήτηρ δ᾽ ἡμὴ χὠ κοινολεχὴς
Αἴγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει.
κοὐδεὶς τούτων οἶκτος φέρεται,
σοῦ, πάτερ, οὕτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.

ἀντισύστημα.

ἀλλ᾽ οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
ἔστ᾽ ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς
ῥιπάς, λεύσσω δὲ τόδ᾽ ἦμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ᾽ ὥς τις ἀηδὼν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν·
ὦ δῶμ᾽ Ἀίδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι᾽ Ἑρμῆ καὶ πότνι᾽ Ἀρά,
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶθ᾽,

86—102 = 103—120.

---

87. *ἰσόμοιρ᾽* Porsonus, cuius emendationem confirmat codex Vindob.: *ἰσόμοιρος* plerique libri. 90. *πληγὰς* G. Wolffius: *πλαγὰς* libri. 92. *ἤδη* suspectum, *αἰαῖ* coniecit Morstadtius. 96. *οὐκ ἐνάριξεν* N. 100. *οἶκτος φέρεται* N.: *οἶκτος ἀπ᾽ ἄλλης ἢ ἐμοῦ φέρεται* libri. 102. *ἀϊκῶς* (debebat *αἰκῶς*) Brunckius: *ἀδίκως* (*ἀεικῶς* v. l. schol.) libri. 105. *παμφεγγεῖς* Dobraeus: *παμφεγγεῖς ἄστρων* libri. 109. *ἠχὴν* N. 112. *Ἐρινῦς* N. 113 sq. *ὁρᾶθ᾽, αἳ* Dobraeus: *ὁρᾶτε* libri.

αἳ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,
ἔλθετ᾽ ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου, καί μοι τὸν ἐμὸν
πέμψατ᾽ ἀδελφόν· μούνη γὰρ ἄγειν
οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

στροφὴ α.

ΧΟ. ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
Ἠλέκτρα ματρός, τίν᾽ ἀεὶ
τάκεις ὧδ᾽ ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρὸς ἁλόντ᾽ ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορὼν
ὄλοιτ᾽, εἴ μοι θέμις τάδ᾽ αὐδᾶν.

ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
ἥκετ᾽ ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ᾽, οὔ τί με
φυγγάνει, οὐδ᾽ ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ᾽ ἄθλιον.
ἀλλ᾽ ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἐᾶτέ μ᾽ ὧδ᾽ ἀλύειν,
αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

ἀντιστροφὴ α.

ΧΟ. ἀλλ᾽ οὔτοι τόν γ᾽ ἐξ Ἀίδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ᾽ ἀν-
στάσεις οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν·
ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ᾽ ἀμήχανον
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι.
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;

121—136 = 137—152.

---

115. *ἔλθετ᾽ ἀρωγοί* N. 121. *ὦ* Turnebus: *ἰὼ* libri. 123. *οἰμωγὰν* corruptum. 124. *ἀθεώτατα* Erfurdtius: *ἀθεωτάτας* libri. 125. *ἁλόντα πληγαῖς* schol., *ἁλόντα πάγαις* conicit N. 129. *γενναίων* Monkius: *γενναίων πατέρων* libri. 133. *στενάχειν* Elmsleius: *στοναχεῖν* libri. 142. *ἀνάδυσις* Badhamus, *ἐν οἷσιν ἔστ᾽ ἀνάδυσις* conicit N.

ΗΛ. νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἰαῖ δακρύεις.

στροφὴ β.

ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνᾳ, τέκνον,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὅ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξύναιμος,
οἵα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάνασσα,
κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ
ὄλβιος, ὃν ἁ κλεινὰ
γᾶ ποτε Μυκηναίων
δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὔφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

ΗΛ. ὅν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ', ἄτεκνος,
τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

ἀντιστροφὴ β.

ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον·

153—172 = 173—192.

151. ἅτ' suspectum. 155. πρὸς δὲ τί σὺ Morstadtius. 159. κρυπτᾷ suspectum. 160. ὄλβιον ὃν Brunckius, ἄθλιος, ὃν Martinus. 163. βήματι vitiosum, νεύματι Burgesius. 164. ὅν γ' ἐγὼ Hermannus: ὃν ἔγωγ' libri. ποτιμένουσ' Heimsoethius. 165. μέλεος ἀνύμφευτος Heimsoethius. οἰχνῶ suspectum. 167. ὅτλον F. G. Schmidtius. 170. ἀγγελίαις (vel ἀγγελίᾳ μ') ἀπατῶν ἀεί Morstadtius. 171. ἀεὶ Brunckius: αἰεὶ libri. 172. ποθῶν δ' ἀπαξιοῖ Meinekius.

ἔτι μέγας οὐρανῷ
Ζεύς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει·
ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
μήθ᾽ οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ᾽ ἐπιλάθου.
χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.
οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρῖσαν
βούνομον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
οὔθ᾽ ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
ΗΛ. ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστον, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀρκῶ·
ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
ἇς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ᾽ ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ᾽ ἐφίσταμαι τραπέζαις.

στροφὴ γ.

ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
οἰκτρὰ δ᾽ ἐν κοίταις πατρῴαις
ὅτε παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὡρμάθη πλαγά.
ἔρος ἦν ὁ φράσας, δόλος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφάν, εἴτ᾽ οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.
ΗΛ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἁμερᾶν
ἐλθοῦσ᾽ ἐχθίστα δή μοι·

193—212 = 213—232.

---

174. *οὐρανῷ* Heathius: *ἐν οὐρανῷ* libri. 175. *κἀπικραίνει* N. 180. *Κρῖσαν* Hermannus: *Κρίσαν* vel *Κρίσσαν* vel *Κρίσσα* libri. 182. *ἀνεπίστροφος* Burgesius. 186. *ἀνέλπιστον* N. ex schol.: *ἀνέλπιστος* libri. 187. *τεκέων* Meinekius cum cod. Vindob. 189. *ἔπακτος* Morstadtius. 192. *κεναῖς* suspectum. *ἀφίσταμαι* vel *ἀμφίσταμαι* al. 195. *ὅτε* Heathius: *ὅτε σοι* libri. 197. *ἔρος ἦν ὁ πλάσας, δόλος ὁ κτείνας* Wakefieldus, qui *πλάσας* non debebat conicere: *δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας* libri. 201. *δεινὰ πλέον* Morstadtius.

ὦ νύξ, ὦ δείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ᾽ ἄχθη·
τοῖς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον
πρόδοτον, αἵ μ᾽ ἀπώλεσαν·
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι,
μηδέ ποτ᾽ ἀγλαΐας ἀποναίατο
τοιάδ᾽ ἀνύσαντες ἔργα.

ἀντιστροφὴ γ.

ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων
τὰ παρόντ᾽ οἰκείας εἰς ἄτας
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ᾽ ἀεὶ
ψυχᾷ πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ᾽, οὐ λάθει μ᾽ ὀργά.
ἀλλ᾽ ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχῃ.
τίνι γάρ ποτ᾽ ἄν, ὦ φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ᾽ ἔπος,
τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ᾽, ἄνετε παράγοροι·
τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται,
οὐδέ ποτ᾽ ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.

---

205. *τοῖς* Morstadtius: *τοὺς* libri. *ἴδε* Brunckius: *εἶδε* libri.
206. *αἰκεῖς* Hermannus: *ἀϊκεῖς* libri. *χειροῖν* Heathius: *χεροῖν* libri.
215. *ἀγαθῶν οἵας εἰς ἄτας* conicit N. atque *οἵας* iam Reiskius proposuit.
216. *ἀΐκῶς* (debebat *αἰκῶς*) Brunckius: *ἀεικῶς* libri. 221. *δεινοῖς ἠναγκάσθην δεινοῖς* Brunckius: *ἐν δεινοῖς ἠναγκάσθην ἐν δεινοῖς* libri.
222. *οὐ λάθει μ᾽ ἄτα* N. 224. *ταύτας ὀργάς* N.

ἐπῳδός.

ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὡσεί τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις.

ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις,
μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὔκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόων.
εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὢν
κείσεται τάλας,
οἱ δὲ μὴ πάλιν
δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς
ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν.

ΧΟ. ἐγὼ μέν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
καὶ τοὐμὸν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν·
ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε. πῶς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνή,
πατρῷ' ὁρῶσα πήματ', οὐ δρῴη τάδ' ἄν,
ἁγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ;
ᾗ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἥ μ' ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι, κἀκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.

---

238. *τίσι* Morstadtius. 242. *πτέρυγας* suspectum. 253. *ἑψόμεσθ' ἀεί* Morstadtius. 259 sq. suspectos habet N.

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ᾿ ἄγειν,
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ᾿ ἴδω
τοῖσιν πατρῴοις, εἰσίδω δ᾿ ἐσθήματα
φοροῦντ᾿ ἐκείνῳ ταὐτὰ καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς ἔνθ᾿ ἐκεῖνον ὤλεσεν,
ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ᾿ εἰ χρεὼν
ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
ἣ δ᾿ ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι
ξύνεστ᾿, Ἐρινὺν οὔτιν᾿ ἐκφοβουμένη·
ἀλλ᾿ ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
εὑροῦσ᾿ ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
πατέρα τὸν ἁμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτῃ χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ
θεοῖσιν ἔμμην᾿ ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ᾿ ὁρῶσα δύσμορος κατὰ στέγας
κλαίω τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαῖτ᾿ ἐπωνομασμένην
αὐτὴ πρὸς αὑτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσόνδ᾿ ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα τοιάδ᾿ ἐξονειδίζει κακά·
ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
τέθνηκεν, ἄλλος δ᾿ οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ᾿ ἐκ γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
τάδ᾿ ἐξυβρίζει, πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
ἥξοντ᾿ Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ᾿ ἐμμανὴς
βοᾷ παραστᾶσ᾿· οὐ σύ μοι τῶνδ᾿ αἰτία;
οὐ σὸν τόδ᾿ ἐστὶ τοὔργον, ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ᾿ Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;

---

272. *αὐτοέντην* v. l. schol.: *αὐτοφόντην* libri. 274 sq. *ταύτην προσαυδᾶν, ἥ γε τῷ μιάστορι* scribendum suspicatur N. ceterum 275 *ἡ δ᾿* Schaefer: *ἥδ᾿* libri. 277. *ὡσπερεὶ χλιδῶσα* F. G. Schmidtius. *τοῖς πεπραγμένοις* N. 278. *τηροῦσ᾿* Meinekius, *φρουροῦσ᾿* malit N. 286. *ἡδονὴν ἔχει* N.

ἀλλ᾽ ἴσθι τοι τίσουσά γ᾽ ἀξίαν δίκην.
τοιαῦθ᾽ ὑλακτεῖ· σὺν δ᾽ ἐποτρύνει πέλας
ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταὐτὰ νυμφίος παρών,
ὁ πάντ᾽ ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ᾽ Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ᾽ ἀεὶ
παυστῆρ᾽ ἐφήξειν ἡ τάλαιν᾽ ἀπόλλυμαι.
μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μοι
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ᾽ εὐστομεῖν πάρεστιν· ἀλλ᾽ ἔν τοι κακοῖς
πολλή ᾽στ᾽ ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.
ΧΟ. φέρ᾽ εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας
λέγεις τάδ᾽ ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
ΗΛ. ἦ κάρτα· μὴ δόκει μ᾽ ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ᾽ ἀγροῖσι τυγχάνει.
ΧΟ. ἦ δἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἱκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ᾽ ἔχει.
ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον.
ΧΟ. καὶ δή σ᾽ ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φής,
ἥξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
ΗΛ. φησίν γε, φάσκων δ᾽ οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ.
ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ᾽ ἀνὴρ πράσσων μέγα.
ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ᾽ ἔσωσ᾽ ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ.
ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ᾽ ἀρκεῖν φίλοις.
ΗΛ. πέποιθ᾽, ἐπεί τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.
ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ᾽ εἴπῃς μηδέν· ὡς δόμων ὁρῶ
τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν,
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.
ΧΡ. τίν᾽ αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις

---

300. ταὐτὰ Blomfieldus: ταῦτα libri. 303. ἐγὼ δ᾽ Ὀρέστην προσμένουσ᾽ ἀεί ποτε v. l. schol., unde ἐγὼ δὲ τῶνδε προσμένουσ ἀεί ποτε conicit N. 308. εὐστομεῖν Morstadtius: εὐσεβεῖν libri. ἔν τοι Hermannus: ἐν τοῖς libri. 314. ἦ δἂν: ἦ δ᾽ ἂν vel ἦ κἂν libri. post 316 unum versum excidisse coniecit O. Iahnius.

ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν;
κοὐδ᾽ ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά.
καίτοι τοσοῦτόν γ᾽ οἶδα κἀμαυτὴν ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ᾽ ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ᾽ ἂν οἷ᾽ αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ᾽ ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ,
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
τοιαῦτ᾽, ἀδελφή, καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ᾗ 'γὼ λέγω,
ἀλλ᾽ ᾗ σὺ κρίνεις· εἰ δ᾽ ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ᾽ ἀκουστέα.
ΗΛ. δεινόν γέ σ᾽ οὖσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα
κείνης διδακτά, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἔπειθ᾽ ἑλοῦ γε θάτερ᾽, ἢ φρονεῖν κακῶς
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν·
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ᾽ ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ᾽ ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων;
οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ᾽, ἀπαρκούντως δ᾽ ἐμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ᾽ ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ᾽ ἡμὶν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ᾽, οὐδ᾽ εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ᾽, ἐφ᾽ οἷσι νῦν χλιδᾷς,
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία

---

329. ἐλθοῦσα λάσκεις N. 337. τοιαῦτ᾽, ἀδελφή C. Stuerenburgius: τοιαῦτα δ᾽ ἀλλὰ libri. 354. ἀπαρκούντως N. cum Thoma M. p. 24, 16: ἐπαρκούντως libri. δ᾽ ἐμοί Brunckius (ἐμοί Thom. M.): δέ μοι libri.

τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
οὐδ' ἂν σὺ σώφρων γ' οὖσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ
τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακή,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.
ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.
ΧΡ. ἐγὼ μέν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.
ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου, καί με μή ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
ΗΛ. ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν;
ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' εἵνεκ' ἐν τάχει.
ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;
ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.
ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

---

363. *τοὐμὲ μὴ λήγειν γόων* Schneidewinus (qui pro *τοὐμὲ* rectius *τῶνδε* scripturus erat), *τοὐμμένειν λύπῃ μόνον* M. Schmidtius. 367. *πλεῖστον κακή* N. 376. *εἰ δὲ τῶνδέ μοι* Elmsleius. 382. *πόλεως τῆσδ'* N. 391. *προσωτάτω φύγω* L. Dindorfius: *προσώτατ' ἐκφύγω* libri.

ΗΛ. καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.
ΧΡ. ἀλλ᾽ ἦν ἄν, εἰ σύ γ᾽ εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
ΗΛ. μή μ᾽ ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν.
ΧΡ. ἀλλ᾽ οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ᾽ εἰκαθεῖν.
ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ᾽· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.
ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν.
ΗΛ. πεσούμεθ᾽, εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.
ΗΛ. ταῦτ᾽ ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
ΧΡ. σὺ δ᾽ οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
ΗΛ. οὐ δῆτα· μή πω νοῦ τοσόνδ᾽ εἴην κενή.
ΧΡ. χωρήσομαί τἄρ᾽ οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
ΗΛ. ποῖ δ᾽ ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τάδ᾽ ἔμπυρα;
ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
ΗΛ. πῶς εἶπας; ἦ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
ΧΡ. ὃν ἔκταν᾽ αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ᾽ ἤρεσεν;
ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.
ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ᾽ ἀλλὰ νῦν.
ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ᾽ ἂν τότε.
ΧΡ. ἀλλ᾽ οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ΗΛ. λέγ᾽ ἀλλὰ τοῦτο· πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἔστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν
ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ᾽ ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὑφόρει ποτὲ
αὐτός, τὰ νῦν δ᾽ Αἴγισθος, ἔκ τε τοῦδ᾽ ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.

---

396. *εἰκαθεῖν* Elmsleius: *εἰκάθειν* libri. 408. *ὅν γ᾽* N. 409. *τῷ τόδ᾽* Elmsleius. 410. *δοκεῖν ἐμοί* verba suspecta. 413. *λέγοις* Triclinius: *λέγεις* libri. 418. Morstadtius *δευτέραν* in *νυκτέραν* mutat. versum ab interpolatore additum conicit N. 422. *θαλλὸν τῷ* Laur. A et Flor. Γ, unde *κλῶνα τῷ* Bergkius.

τοιαῦτά του παρόντος, ἡνίχ' Ἡλίῳ
δείκνυσι τοὔναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου.
πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν.
ΗΛ. ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἱστάναι κτερίσματα
γυναικὸς οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
ἀλλ' ἢ ῥοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σῳζέσθω κάτω.
ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὑν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ
κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
κἀμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα
καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,

---

433 sq. *ἐχθρᾶς ἱστάναι κτερίσματα γυναικὸς* N.: *ἐχθρᾶς* (*ἀπὸ* deteriores libri inserunt) *γυναικὸς ἱστάναι κτερίσματ'* libri. 435. *ῥοαῖσιν* Heathius: *πνοαῖσιν* libri. 443. *δέξεσθαι* Heathius. 444—447 versus aut graviter corrupti aut spurii. 451. *ἀλιπαρῆ* suspectum, *τήνδε λιπαρῆ* alios legisse tradunt scholia. 454. *εἰς φάος μολεῖν* N.

καὶ παῖδ᾽ Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ᾽ ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶ στέφωμεν ἢ τὰ νῦν δωρούμεθα.
οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ᾽ αὐτῇ δυσπρόσοπτ᾽ ὀνείρατα·
ὅμως δ᾽, ἀδελφή, σοί θ᾽ ὑπούργησον τάδε
ἐμοί τ᾽ ἀρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν Ἅιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.

ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δὲ
εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε.

ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ᾽ ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
σιγὴ παρ᾽ ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
ὡς εἰ τάδ᾽ ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.

στροφή.

ΧΟ. εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ
γνώμας λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν ἁ πρόμαντις
Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
ὕπεστί μοι θράσος,
ἁδυπνόων κλύουσαν
ἀρτίως ὀνειράτων·
οὐ γάρ ποτ᾽ ἀμναστεῖ γ᾽ ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ᾽ ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
ἅ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις.

ἀντιστροφή.

ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ
δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις

472—487 = 488—503.

---

456. ἐπεμβῆναί ποτε Wakefieldus. 467. κλύοντ᾽ ἐρίζειν N. ἐπισπέρχειν M. Schmidtius. 471. δόκει Meinekius. τόλμαν τήνδε N. 485. ἀμφάκης Brunckius: ἀμφήκης libri.

χαλκόπους Ἐρινύς.
ἄλεκτρ᾽ ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μιαιφόνων
γάμων ἁμιλλήμαθ᾽ οἷσιν οὐ θέμις.
πρὸ τῶνδέ τοί μ᾽ ἔχει
μήποτε μήποθ᾽ ἧμιν
ἀψεγὲς πελᾶν τέρας
τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἤ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ᾽ ἐν θεσφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει.

ἐπῳδός.

ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν
πολύπονος ἱππεία,
ὡς ἔμολες αἰανὴς
τᾷδε γᾷ.
εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
παγχρύσων δίφρων
δύστανος αἰκίαις
πρόρριζος ἐκριφθείς,
οὔτι πω
ἔλιπεν ἐκ τοῦδ᾽ οἴκου
πολύπονος αἰκία.

ΚΛ. ἀνειμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
οὐ γὰρ πάρεστ᾽ Αἴγισθος, ὅς σ᾽ ἐπεῖχ᾽ ἀεὶ
μή τοι θυραίαν γ᾽ οὖσαν αἰσχύνειν φίλους·
νῦν δ᾽ ὡς ἄπεστ᾽ ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
ἐμοῦ γε. καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
ἐξεῖπας, ὡς τραχεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
ἐγὼ δ᾽ ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.

---

495. verba corrupta. 497. *ἀψεφὲς* Dindorfius, *μαψεπὲς* Schneidewinus. 503. *καταντήσει* N. 510. *παγχρυσέων* Hermannus. 511. *δύστανος* N.: *δυστάνοις* libri. 513. *οὔτι* Hermannus: *οὔτις* libri. 514 sq. *οἴκους* vel potius *οἴκουσι* pr. Laur. A, *τοὺς πολυκτήμονας δόμους* schol., unde *οἴκους πολυπάμονας* Schneidewinus. 517. *ἐπεῖχεν ἂν* N. 521. *τραχεῖα* Morstadtius: *θρασεῖα* libri.

πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ᾽ ἀεὶ
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ; καλῶς
ἔξοιδα· τῶνδ᾽ ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη·
ᾗ χρῆν σ᾽ ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ᾽ ἐτύγχανες.
ἐπεὶ πατὴρ σός, οὗτος ὃν θρηνεῖς ἀεί,
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοί.
εἶεν, δίδαξον δή με, τοῦ χάριν τίνων
ἔθυσεν αὐτήν; πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
ἀλλ᾽ οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ᾽ ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ᾽ ἀντ᾽ ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν
τἄμ᾽, οὐκ ἔμελλεν τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ;
οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν πάρος.
ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τιν᾽ ἵμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ᾽ ἐνῆν;
οὐ ταῦτ᾽ ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
φαίη δ᾽ ἂν ἡ θανοῦσά γ᾽, εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς
γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.
ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ᾽ ὡς ἄρξασά τι
λυπηρόν, εἶτα σοῦ τάδ᾽ ἐξήκουσ᾽ ὕπο·
ἀλλ᾽ ἢν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ᾽ ὕπερ

λύπης, ὅτ᾽ ἔσπειρ᾽, ὥσπερ ἡ τίκτουσ᾽ ἐγώ. 533
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ᾽ ἦν χάριν. 541

---

527 suspectum habet N. 530. *σὸς οὗτος* Erfurdtius: *οὗτος σὸς* libri. 531. pro *τὴν σὴν ὅμαιμον* potius *τὴν αὐτὸς αὑτοῦ* expectes, quod vidit Morstadtius. 533. versum spurium iudicavit Morstadtius. 540. *πάρος* N.: *πατρὸς* libri. 541. versum proscripsit N. 546. *ἀνόλβου* Herwerdenus. 551. *γνώμην δικαία φῦσα* Carolus Lugebil. 554. *θ᾽* om. libri meliores. *τῆς κασιγνήτης ὕπερ λέξαιμ᾽ ἂν ὀρθῶς τοῦ τεθνηκότος θ᾽ ὁμοῦ* conicit N.

λέξαιμ᾽ ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ᾽ ὁμοῦ.
ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ᾽· εἰ δέ μ᾽ ὧδ᾽ ἀεὶ λόγους
ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῂς κτεῖναι· τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ᾽ ἂν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ᾽ οὖν δικαίως εἴτε μή; δείξω δέ σοι
ὡς οὐ δίκῃ γ᾽ ἔκτεινας, ἀλλά σ᾽ ἔσπασεν
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τὰ νῦν ξύνει.
ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ᾽ ἔσχ᾽ ἐν Αὐλίδι·
ἢ ἐγὼ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατήρ ποθ᾽ οὑμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ᾽ ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.
κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη
κατεῖχ᾽ Ἀχαιούς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην.
ὧδ᾽ ἦν τὰ κείνης θύματ᾽· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ᾽ ἐς Ἴλιον.
ἀνθ᾽ ὧν βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις
ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ᾽ οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κεῖνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ᾽ ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν εἵνεκ᾽ ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τίθῃς.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ᾽ ἄλλου, σύ τοι
πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ᾽ εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθῃς.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον, ἀνθ᾽ ὅτου τὰ νῦν

---

560. *δείξω* Morstadtius: *λέξω* libri. 565—567. verba *κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν* Sophocle indigna, nec *παίζων* aut *ποδοῖν* apta videntur. *ἢ ἐγὼ φράσω· πατήρ ποθ᾽ οὑμός, ὡς ἐγὼ κλύω, κατ᾽ ἄλσος ἐξεκίνησεν θεᾶς* conicit N. 573. *οὐ γὰρ ἤλυσις* Wunder. 574. *ἐς* N.: *εἰς* libri. 575. *λιασθεὶς* malit N. 579. *εἵνεκ᾽*: *οὕνεκ᾽* libri.

αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις·
ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ᾿ οὗ
πατέρα τὸν ἁμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ᾿ ἔχεις.
πῶς ταῦτ᾿ ἐπαινέσαιμ᾿ ἄν; ἢ καὶ ταῦτ᾿ ἐρεῖς
ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς, ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς εἵνεκα.
ἀλλ᾿ οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
ἣ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καί σ᾿ ἔγωγε δεσπότιν
ἢ μητέρ᾿ οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἣ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου.
ὃ δ᾿ ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
ὃν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μιάστορα
ἐπῃτιάσω· καὶ τόδ᾿, εἴπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ᾿ ἴσθι· τοῦδέ γ᾿ εἵνεκα
κήρυσσέ μ᾿ εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῇς κακὴν
εἴτε στόμαργον εἴτ᾿ ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟ. ὁρῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ᾿ οὐκέτ᾿ εἰσορῶ.

ΚΛ. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; ἆρά σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;

ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ᾿ αἰσχύνην ἔχειν,

---

588 suspectus Wundero. 589 sq. εὐγενεῖς κἀκ εὐγενῶν N. activum παιδοποιεῖς vitii immune non videtur. 591. καὶ ταῦτ᾿ Dobraeus: καὶ τοῦτ᾿ libri. 597. κακορροθοῦμεν N. 601. ἄλλος ἔξω verba corrupta, ἄλλοθι ζῶν Heimsoethius. 605. εἵνεκα: οὕνεκα vel ἕνεκα libri. 606. χρῇς Wunder: χρὴ libri.

κεἰ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ᾽ ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ᾽ ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ᾽ ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ·
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ᾽ ἐκδιδάσκεται.
ΚΛ. ὦ θρέμμ᾽ ἀναιδές, ἦ σ᾽ ἐγὼ καὶ τἄμ᾽ ἔπη
καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ᾽ ἄγαν λέγειν ποιεῖ.
ΗΛ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς
τοὔργον, τὰ δ᾽ ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.
ΚΛ. ἀλλ᾽ οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν, θράσους
τοῦδ᾽ οὐκ ἀλύξεις, εὖτ᾽ ἂν Αἴγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῄζοιμ᾽· οὐδ᾽ ἐπίστασαι κλύειν.
ΚΛ. οὐκ οὖν ἐάσεις οὐδ᾽ ὑπ᾽ εὐφήμου βοῆς
θῦσαί μ᾽, ἐπειδὴ σοί γ᾽ ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
ΗΛ. ἐῶ, κελεύω, θῦε· μηδ᾽ ἐπαιτιῶ
τοὐμὸν στόμ᾽, ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ᾽ ἔτι.
ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ᾽ ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ᾽, ἄνακτι τῷδ᾽ ὅπως λυτηρίους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ἃ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί,
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄκουε· τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει᾽ ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ᾽ ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς,
ἀλλ᾽ ὧδέ μ᾽ ἀεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ

636. ἀνάσχω suspectum. 641. παλιγγλώσσῳ Meinekius. 650. ἀβλαβῆ βίον B. Arnoldus.

δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ᾽ ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ᾽, ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον, ἵλεως κλύων
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον᾽ ὄντ᾽ ἐξειδέναι·
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ᾽ ὁρᾶν.
ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώματ᾽ Αἰγίσθου τάδε;
ΧΟ. τάδ᾽ ἐστίν, ὦ ξέν᾽· αὐτὸς ᾔκασας καλῶς.
ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ᾽ ἐπεικάζων κυρῶ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἥδε σοι κείνη πάρα.
ΠΑΙ. ὦ χαῖρ᾽, ἄνασσα· σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἡδεῖς φίλου παρ᾽ ἀνδρὸς Αἰγίσθῳ θ᾽ ὁμοῦ.
ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρῄζω, τίς σ᾽ ἀπέστειλεν βροτῶν;
ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν᾽; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὢν
ἀνδρός, σάφ᾽ οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
ΠΑΙ. τέθνηκ᾽ Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
ΗΛ. οἲ ἐγὼ τάλαιν᾽, ὄλωλα τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. τί φής, τί φής, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.
ΠΑΙ. θανόντ᾽ Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ᾽ ἔτι.
ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ᾽, ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
τἀληθὲς εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
ΠΑΙ. κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ᾽ ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ᾽ ᾔσθετ᾽ ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων

---

659 damnat O. Iahnius. 662. ᾔκασας Brunckius: εἴκασας libri. 667. κεδνοὺς φίλου N. 681. τὸ κοινὸν Thomas M. p. 286, 4.

δρόμον προκηρύξαντος οὗ πρώτη κρίσις,
εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας.
δρόμου δ᾽ ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χὤπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
οὐκ οἶδα τοιοῦδ᾽ ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
ἓν δ᾽ ἴσθ᾽· ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
δρόμων [διαύλων πένταθλ᾽ ἃ νομίζεται,
τούτων] ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια
ὠλβίζετ᾽, Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ᾽ Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ᾽ ἀγείραντός ποτε.
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ᾽· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάπτῃ, δύναιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ὁ σθένων φυγεῖν.
κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ᾽ ἱππικῶν
ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα.
εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
κἀκεῖνος ἐπὶ τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πώλοις· ἕβδομος Μάγνης ἀνήρ·
ὁ δ᾽ ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
ἔνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο·
Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
στάντες δ᾽ ἵν᾽ αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν· οἱ δ᾽ ἅμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν

---

686. corruptum est *τῇ φύσει,* quod Musgravius in *τῇ ᾽φέσει* (debebat *τἀφέσει*) mutari voluit. 688. *ἐν παύροισι πολλά* Bergkius et N. 691 sq. verba *δρόμων διαύλων πένταθλ᾽ ἃ νομίζεται* damnavit Lachmannus, N. *δρόμων* servandum, *τούτων* delendum putat. 694. *τὸ κοινὸν* Schneidewinus. 695. *ἀγείραντος γόνος* N. 697. *ὁ σθένων* Heimsoethius: *ἰσχύων* libri. 703. *ἐπὶ* N.: *ἐν* libri. 709. *ἵν᾽ αὐτοὺς* N., *ὅπου σφιν* Heimsoethius: *ὅθ᾽ αὐτοὺς* libri. 710. *κλήρους* Wunder: *κλήροις* libri.

ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι
φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς,
τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον,
μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις·
κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον.
γνοὺς δ' οὑξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
ἔξω παρασπᾷ κἀνοκωχεύει παρεὶς
κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν ὑστέρας ἔχων
πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
ὅπως δ' ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
ἠλαυνέτην, τότ' αὐτός, ἄλλοθ' ἅτερος
κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλὴς δρόμους
ὠχεῖθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν

---

721. *δεξιόν τ'* Triclinius, ut videtur: *δεξιὸν* aut *δεξιὸν δ'* libri. 730. *Κρισαῖον* Brunckius: *Κρισσαῖον* libri. 732. *κἀνοκωχεύει* Cobetus: *κἀνακωχεύει* libri. 739. *αὐτός* N.: *ἄλλος* libri. 741. *ἀσφαλὴς* N.: *ἀσφαλεῖς* libri. 742. *ὠχεῖθ'* N.: *ὠρθοῦθ'* libri. 743. *ἔπειτ' ἀνέλκων* Arndtius, alia alii.

κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
παίσας, ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας
κἀξ ἀντύγων ὤλισθε, σὺν δ' ἑλίσσεται
τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
στρατὸς δ' ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
φορούμενος πρὸς οὖδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφρηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα
γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ, τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.

ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω
ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σῴζω κακοῖς.

ΠΑΙ. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷμῷ λόγῳ;

ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται.

ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἥκομεν.

ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,

---

746. *ὤλισθεν, ἐν δ'* N. 754. *κατασχεθόντες* Elmsleius: *κατασχέθοντες* aut *κατασχεθέντες* libri. 757. *κέαντες* Brunckius: *κήαντες* libri. 758. versus corruptus. 760. *ἐκλάχῃ* al. 762. *τοῖς παροῦσι δ'* N. 769. *τῷ 'μῷ* Morstadtius: *τῷ ναῦ* Laur. A, *τῷ νῦν* al. libri.

μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο· καί μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους δείν' ἐπηπείλει τελεῖν·
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν· ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ', ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαι φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἥδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα· νῦν δ' ἕκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν εἵνεχ' ἡμερεύσομεν.

ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὧδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἆρ' ἔχει καλῶς;

ΚΛ. οὔτοι σύ· κεῖνος δ' ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει.

ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ, κἀπεκύρωσεν καλῶς.

ΗΛ. ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

ΚΛ. οὐκ οὖν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;

ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.

ΚΛ. πολλῶν ἂν ἥκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑΙ. οὐκ οὖν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ;

ΚΛ. ἥκιστ'· ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ γ' ἂν ἀξίως
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τά θ' αὑτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.

ΗΛ. ἆρ' ὑμιν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ·

---

780. ἐφ' ἡμέρας Heimsoethius. 781. ἐμοὶ πελάζειν Reiskius. 787. εἵνεχ': οὕνεχ' libri. 797. πολλῶν ἄρ' ἥκεις Morstadtius. ἄξιος φιλεῖν Laur. A, ἄξιος φίλος Flor. Γ, ἄξιος φίλοις N. 798. παλιγλώσσου Bergkius, περισπερχοῦς Meinekius. 800. ἐμοῖ γ' ἂν ἀξίως B. Arnoldus: ἐμοῦ καταξίως libri. 804 abesse malit N.

Ὀρέστα φίλταθ᾽, ὥς μ᾽ ἀπώλεσας θανών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ᾽ ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοί,
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ᾽ οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ἔσομαι ξύνοικος, ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ᾽ ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,
τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μέν, ἢν κτάνῃ,
λύπη δ᾽, ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ᾽ οὐδεὶς πόθος.

στροφὴ α.

ΧΟ. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ
ποῦ φαέθων Ἅλιος, εἰ ταῦτ᾽ ἐφορῶντες
κρύπτουσιν ἕκηλοι;
ΗΛ. ἒ ἔ, αἰαῖ.
ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;
ΗΛ. φεῦ.
ΧΟ. μηδὲν μέγ᾽ ἀύσῃς.
ΗΛ. ἀπολεῖς.
ΧΟ. πῶς;
ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων
εἰς Ἀίδαν ἐλπίδ᾽ ὑποίσεις, κατ᾽ ἐμοῦ τακομένας
μᾶλλον ἐπεμβάσει.

ἀντιστροφὴ α.

ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ᾽ Ἀμφιάρεων
χρυσοδέτοις ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν·
καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

823—835 = 836—848.

---

812. χρὴ βλέπειν G. Wolffius. 818. ἔσομαι ξύνοικος Dawesius: ξύνοικος ἔσομ᾽ libri. 827. ἒ ἔ in αἰαῖ mutandum coniecit Dindorfius. 834 sq. κατ᾽ ἐμοὶ τακομένᾳ Morstadtius. 838. γυναικῶν Brunckius: γυναικῶν ἀπάταις libri.

ΗΛ. ἒ ἔ, ἰώ.
ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει.
ΗΛ. φεῦ.
ΧΟ. φεῦ δῆτ᾽· ὀλοὰ γὰρ
ΗΛ. ἐδάμη.
ΧΟ. ναί.
ΗΛ. οἶδ᾽ οἶδ᾽· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ
ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ᾽ οὔτις ἔτ᾽ ἔσθ᾽· ὃς γὰρ ἔτ᾽ ἦν,
φροῦδος ἀναρπασθείς.

στροφὴ β.

ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ᾽ ἴστωρ, ὑπερίστωρ,
πανδύρτῳ πανθρήνῳ πολλῶν
δεινῶν στυγνῶν τ᾽ αἰῶνι.
ΧΟ. εἴδομεν ἃ θροεῖς.
ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι
παραγάγῃς, ἵν᾽ οὐ
ΧΟ. τί φῄς; [αὐδᾷς δὲ ποῖον;]
ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων
εὐπατριδᾶν ἀρωγοί.

ἀντιστροφὴ β.

ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.
ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἁμίλλαις
οὕτως ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι;
ΧΟ. ἄσκοπος ἁ λώβα.
ΗΛ. πῶς γὰρ οὔκ; εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν
ΧΟ. παπαῖ.

849—859 = 860—870.

---

840. *αἰαῖ, αἰαῖ* Dindorfius. 841. *τιμοῦχος* N., *πάντιμος* Morstadtius. 845. *μελέτωρ* corruptum, *νεμέτωρ* Meinekius. *ὃς γὰρ ἔφυ* N. 851. *πανδύρτῳ πανθρήνῳ* N.: *πανσύρτῳ παμμήνῳ* libri. 852. *αἰῶνι* Hermannus: *ἀχαίων* aut *ἀχέων* libri. 853. *θρηνεῖς* Erfurdtius. 856. verba *αὐδᾷς δὲ ποῖον* proscripsit Triclinius. *τί φῂς αὖ* coniecit Bergkius. 861. *χαλάργοις* Dindorfius: *χαλαργοῖς* libri. 863. *ἐγκῦρσαι* Hermannus: *ἐγκύρσαι* libri. 867. *παπαῖ φεῦ* Bergkius.

ΗΛ. κέκευθεν οὔτε του τάφου ἀντιάσας
οὔτε γόων παρ᾽ ἡμῶν.
ΧΡ. ὑφ᾽ ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.
ΗΛ. πόθεν δ᾽ ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ᾽ ἰδεῖν;
ΧΡ. πάρεστ᾽ Ὀρέστης ἧμιν, ἴσθι τοῦτ᾽ ἐμοῦ
κλύουσ᾽, ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
ΗΛ. ἀλλ᾽ ἦ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;
ΧΡ. μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ᾽ οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ᾽, ἀλλ᾽ ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ᾽ εἰσακούσασ᾽ ὧδε πιστεύεις ἄγαν;
ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλης, σαφῆ
σημεῖ᾽ ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ.
ΗΛ. τίν᾽, ὦ τάλαιν᾽, ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα θάλπει τῷδ᾽ ἀνηκέστῳ πυρί;
ΧΡ. πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς.
ΗΛ. σὺ δ᾽ οὖν λέγ᾽, εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ᾽ ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ᾽ ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτει βροτῶν.
ὡς δ᾽ ἐν γαλήνῃ πάντ᾽ ἐδερκόμην τόπον,

---

873. *εὐδίαν τε* Heimsoethius. 885. *ἄλλου* al. 887. *ἔχουσα πίστιν* N.: *ἰδοῦσα πίστιν* libri. 888. *ἀνηφαίστῳ* Bergkius et N. 890. *μώραν* Neuius: *μωρὰν* libri. 891. *τῶν λόγων* Reiskius. 892. *κατείδομεν* N. 898. *ἐγχρίμπτει*: *ἐγχρίπτῃ* aut *ἐγχρίμπτῃ* aut *ἐγχρίπτει* libri.

τύμβου προσεῖρπον ἆσσον· ἐσχάτης δ' ὁρῶ
πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μου
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὔ,
χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλάισμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν, οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια.
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὑτὸς ἀεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῷν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
ΗΛ. φεῦ τῆς ἀνοίας, ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι.
ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα· τἀκείνου δέ σοι
σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἔς κεῖνόν γ' ὅρα.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν;
ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὤλλυτο.
ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;

901. νεώρη Dindorfius: νεωρῆ libri. 903. ὄμμα suspectum. 915. τἀγλαΐσματα v. l. schol., τἀπιτύμβια Dindorfius. 917. οὐχ ὡὐτὸς (debebat αὑτὸς) Brunckius: οὐκ αὐτὸς libri. 924. τέ σοι Wunder. 929. δυσμενής v. l. schol.

ΗΛ. οἶμαι μάλιστ᾽ ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ᾽ Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα.
ΧΡ. ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ᾽ ἔχουσ᾽ ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ᾽ ἄρα
ἵν᾽ ἦμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ᾽ ἱκόμην,
τά τ᾽ ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ᾽ εὑρίσκω κακά.
ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ᾽· ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
ΧΡ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;
ΗΛ. [οὐκ ἔσθ᾽ ὅ γ᾽ εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ᾽ ἄφρων ἔφυν.]
ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;
ΗΛ. τλῆναί σε δρῶσαν ἃν ἐγὼ παραινέσω.
ΧΡ. ἀλλ᾽ εἴ τις ὠφέλειά γ᾽, οὐκ ἀπώσομαι.
ΗΛ. ὅρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.
ΧΡ. ὁρῶ· ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
ΗΛ. ἄκουε δή νυν ᾗ βεβούλευμαι ποιεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ᾽ Ἅιδης λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθα.
ἐγὼ δ᾽ ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
θάλλοντ᾽ ἔτ᾽ εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ᾽ αὐτὸν πράκτορ᾽ ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ᾽ ἡνίκ᾽ οὐκέτ᾽ ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου
ξὺν τῇδ᾽ ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν. 956
ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, ἐς τίν᾽ ἐλπίδων 958
βλέψασ᾽ ἔτ᾽ ὀρθήν; ᾗ πάρεστι μὲν στένειν
πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ,

Αἴγισθον· οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ᾽ ἔτι. 957

---

939. verba *λύσεις βάρος* num recte se habeant dubitat N. 940 damnat Morstadtius, N. ante 939 collocandum suspicatur. 941. absurdum additamentum uncis inclusit N. 947 sq. verba *ᾗ βεβούλευμαι ποιεῖν* (al. *τελεῖν*) *παρουσίαν μὲν* interpolatoris esse conicit N. 950. *λελείμμεθον* libri tantum non omnes. 952. *θάλλοντ᾽ ἔτ᾽* Reiskius: *θάλλοντά τ᾽* libri. 957. spurium esse versum vidit Wunder.

πάρεστι δ᾽ ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ᾽ ἐλπίσῃς ὅπως
τεύξει ποτ᾽· οὐ γὰρ ὧδ᾽ ἄβουλός ἐστ᾽ ἀνὴρ
Αἴγισθος ὥστε σόν ποτ᾽ ἢ κἀμὸν γένος
βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ.
ἀλλ᾽ ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ᾽ ἅμα·
ἔπειτα δ᾽ ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα
καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ᾽ ἐμοί;
τίς γάρ ποτ᾽ ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
τοιοῖσδ᾽ ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται;
ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι,
ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην,
ὣ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου.
τούτω φιλεῖν χρή, τώδε χρὴ πάντας σέβειν·
τώδ᾽ ἔν θ᾽ ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
τιμᾶν ἅπαντας εἵνεκ᾽ ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν θανούσαιν θ᾽ ὥστε μὴ ἐκλιπεῖν κλέος.
ἀλλ᾽ ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
σύγκαμν᾽ ἀδελφῇ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ᾽ ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.

ΧΡ. καὶ πρίν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν

---

973. λόγων Bothius: λόγῳ libri. 983. εἵνεκ᾽: οὕνεκ᾽ libri. 986. συμμάχει πατρί N. 987. ἀδελφῷ libri plerique. 987 sq. λῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ, λῦσον δὲ σαυτήν N.

ἐτύγχαν᾽ αὕτη μὴ κακῶν, ἐσῴζετ᾽ ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σῴζεται.
ποῖ γάρ ποτ᾽ ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὐτή θ᾽ ὁπλίζει κἄμ᾽ ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ᾽ ἀνὴρ ἔφυς,
σθένεις δ᾽ ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.
δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ᾽ ἡμέραν,
ἡμῖν δ᾽ ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ᾽, εἴ τις τούσδ᾽ ἀκούσεται λόγους.
λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ᾽ ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
[οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ᾽ ὅταν θανεῖν
χρῄζων τις, εἶτα μηδὲ τοῦτ᾽ ἔχῃ λαβεῖν.]
ἀλλ᾽ ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ᾽ ὀλέσθαι κἀξερημῶσαι γένος,
κατάσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ᾽ ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
ΧΟ. πιθοῦ· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ᾽
ᾔδη σ᾽ ἀπορρίψουσαν ἁπηγγελλόμην.
ἀλλ᾽ αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστέον
τοὔργον τόδ᾽· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ᾽ ἀφήσομεν.
ΧΡ. φεῦ·
εἴθ᾽ ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

---

998. *ἔλασσον* Brunckius: *ἔλαττον* libri. 1001. 2 interpolatoris esse coniecit Morstadtius. 1005. *ἡμῖν* Elmsleius. 1006. *δυσκλεῶς* suspectum. 1007 sq. versus hoc loco ineptos notavit N. 1014. *εἰκαθεῖν* Elmsleius: *εἰκάθειν* libri. 1018. *ᾔδη* Thomas M. p. 143, 7: *ᾔδειν* aut *ᾔδην* libri. 1022. *πᾶν* Dawesius: *πάντα* libri.

ΗΛ. ἀλλ᾽ ἦ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε.
ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι᾽ αἰῶνος μένειν.
ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε.
ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.
ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χὤταν εὖ λέγῃς.
ΗΛ. ἀλλ᾽ οὔ ποτ᾽ ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος.
ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ᾽ ἔξειπε σῇ.
ΧΡ. οὐδ᾽ αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ᾽ ἐγώ.
ΗΛ. ἀλλ᾽ οὖν ἐπίστω γ᾽ οἷ μ᾽ ἀτιμίας ἄγεις.
ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθίας δὲ σοῦ.
ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ᾽ ἐπισπέσθαι με δεῖ;
ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ᾽ ἡγήσει σὺ νῷν.
ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.
ΗΛ. τί δ᾽; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
ΧΡ. ἀλλ᾽ ἔστιν ἔνθα χἠ δίκη βλάβην φέρει.
ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
ΧΡ. ἀλλ᾽ εἰ ποιήσεις ταῦτ᾽, ἐπαινέσεις ἐμέ.
ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ᾽, οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
ΧΡ. καὶ τοῦτ᾽ ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.
ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.
ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι.
ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τἄμ᾽ ἔπη
τολμᾷς ἐπαινεῖν οὔτ᾽ ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
ΗΛ. ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽· οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
οὐδ᾽ ἢν σφόδρ᾽ ἱμείρουσα τυγχάνῃς, ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.

1023. ἦ Elmsleius: ἦν libri. 1026. *εἰκὸς κάκ᾽ ἐγχ.* Wakefieldus. 1030. *μακρὸς* suspectum. 1052. *οὐχὶ* (vel *οὔτοι*) *σοὶ μεθέψομαί ποτε* temptabat N.; interea versus 1052—54 omnino ab Sophocle alienos esse Morstadtii est suspicio haud improbabilis.

ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκῃς, τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη.

στροφὴ α.

ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰω-
νοὺς ἐσορώμενοι τροφᾶς
κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλά-
στωσιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὕ-
ρωσι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν;
ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι.
ὦ χθονία βροτοῖσι Φά-
μα, κατά μοι βόασον οἰκ-
τρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεί-
δαις, ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη·

ἀντιστροφὴ α.

ὅτι σφιν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ,
* τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ
φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦ-
ται φιλοτασίῳ διαί-
τᾳ. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
Ἠλέκτρα τὸν ἀεὶ πατρὸς
δειλαία στενάχουσ', ὅπως
ἁ πανόδυρτος ἀηδών,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμη-
θὴς τό τε μὴ βλέπειν ἑτοί-
μα, διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρι-
νύν. τίς ἂν εὔπατρις ὧδε βλάστοι;

στροφὴ β.

οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν τοι

1058—1069 = 1070—1081. 1082—1089 = 1090—1097.

1060 sq. *βλάστωσιν* Schaefer: *βλαστῶσιν* libri. 1061. *ὄνασιν* Brunckius: *ὄνησιν* libri. 1063. *οὐ τὰν* Turnebus: *οὐ μὰ τὰν* libri. 1070. *σφιν* Schaefer: *σφίσιν* libri. 1075. *τὸν ἀεὶ χρόνον* Heimsoethius. 1077. *πάνδυρτος* Porsonus, *πάνοιζυς* N. 1081. *ἂν* Triclinius: *ἂν οὖν* libri. *βλάστοι* Schaefer: *βλαστοῖ* libri. 1083. *τοι* addidit L. Langius.

ζῶν κακῶς εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, ὦ παῖ παῖ·
ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἵλου,
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα· δύο φέρει δ' ἐν ἑνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.

ἀντιστροφὴ β.

ζῴης μοι καθύπερθεν
χειρὶ καὶ πλούτῳ τοσόνδ' ἐχθρῶν, ὅσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις·
ἐπεί σ' ἐφεύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
ἄριστα τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡ. ἆρ', ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν;
ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾷς καὶ τί βουληθεὶς πάρει;
ΟΡ. Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις χὠ φράσας ἀζήμιος.
ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
ΧΟ. ἥδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.
ΟΡ. ἴθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.
ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλά μοι γέρων
ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.
ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς, κομίζομεν.
ΗΛ. οἲ ἐγὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν'· ἤδη σαφὲς
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.

1086. *αἰῶ σύνοικον* N. 1087. *καθοπλίσασα* corruptum. *φέρει δ'* N.: *φέρειν* libri. *ἐν* addidit Brunckius. 1091. *χειρὶ* Eust. Il. p. 1083, 18: *χερὶ* libri. *τοσόνδ'* L. Langius: *τῶν* libri. 1092. *ὑπόχειρ* Musgravius: *ὑπὸ χεῖρα* libri. 1097. verba graviter affecta; *κράτος τ' ἀριστεῖά τ' εὐσεβείᾳ* coniecit L. Langius. 1104. de scripturae integritate dubitat N. 1113 sq. *θανόντος αὐτοῦ — τεύχει φέροντες* N.

ΟΡ. εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ᾽ ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.
ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ.
ΟΡ. δόθ᾽, ἥτις ἐστί, προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ᾽ οὖσ᾽ ἐπαιτεῖται τάδε,
ἀλλ᾽ ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὡς ἀπ᾽ ἐλπίδων
οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
δόμων δέ σ᾽, ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ᾽ ἐγώ.
ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ᾽ ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος.
νῦν δ᾽ ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
κοὔτ᾽ ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν᾽ ἐγὼ
λουτροῖς σ᾽ ἐκόσμησ᾽ οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος·
ἀλλ᾽ ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ᾽ ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ γ᾽ ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος,
οὔθ᾽ οἱ κατ᾽ οἶκον ἦσαν, ἀλλ᾽ ἐγὼ τροφός,

1125. *φύσιν* vitiosum. 1127. *μορφῆς τ᾽ Ὀρέστου λείψαν᾽* Morstadtius. *ὥς σ᾽* Brunckius. *ὑπ᾽ ἐλπίδων* Schaefer. 1128. *ὅνπερ* Dobraeus, *ὥσπερ* Morstadtius. 1129 sq. spurios esse suspicatur N. 1140. *ἄθλιον δέμας* N. 1146 sq. verba *ἢ κἀμοῦ φίλος οὔθ᾽ οἱ κατ᾽ οἶκον ἦσαν* num genuina sint dubitat N.

ἐγὼ δ᾽ ἀδελφὴ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ᾽ ἐκλέλοιπε ταῦτ᾽ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας
θύελλ᾽ ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ,
τέθνηκ᾽ ἐγώ σοι, φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών·
γελῶσι δ᾽ ἐχθροί, μαίνεται δ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρᾳ προὔπεμπες, ὡς φανούμενος
τιμωρὸς αὐτός· ἀλλὰ ταῦθ᾽ ὁ δυστυχὴς
δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
ὅς σ᾽ ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι·
ὦ δέμας οἰκτρόν, φεῦ φεῦ.
ὦ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ᾽, ὥς μ᾽ ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ᾽, ὦ κασίγνητον κάρα.
τοιγὰρ σὺ δέξαι μ᾽ ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἡνίκ᾽ ἦσθ᾽ ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.
τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους.
ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει·
θνητὸς δ᾽ Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ᾽ ὀφείλεται παθεῖν.
ΟΡ. φεῦ φεῦ, τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω.
ΗΛ. τί δ᾽ ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ᾽ εἰπὼν κυρεῖς;
ΟΡ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;
ΗΛ. τόδ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνο, καὶ μάλ᾽ ἀθλίως ἔχον.
ΟΡ. οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.

1148. ἔγωγε τίτθη Morstadtius, ἐγὼ δὲ μήτηρ malit N. σὴ] σοὶ al. ἀεί nimis ieiunum est, κάσι conicit N. 1152. ἐγώ· σὺ φροῦδος Erfurdtius. 1160—62 verba misere luxata. 1170 damnat A. Zippmannus. 1171. φρόνει suspectum. 1173 spurius videtur Bergkio.

ΗΛ. οὐ δή ποτ᾽, ὦ ξέν᾽, ἀμφ᾽ ἐμοὶ στένεις τάδε;
ΟΡ. ὦ σῶμ᾽ ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.
ΗΛ. οὔτοι ποτ᾽ ἄλλην ἢ ᾽μὲ δυσφημεῖς, ξένε.
ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
ΗΛ. τί μοί ποτ᾽, ὦ ξέν᾽, ὧδ᾽ ἐπισκοπῶν στένεις;
ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ᾽ ᾔδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.
ΗΛ. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;
ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
ΗΛ. καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ᾽ ἂν τῶνδ᾽ ἔτ᾽ ἐχθίω βλέπειν;
ΗΛ. ὁθούνεκ᾽ εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος.
ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ᾽ ἐξεσήμηνας κακόν;
ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
ΟΡ. τίς γάρ σ᾽ ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;
ΗΛ. μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ᾽ οὐδὲν ἐξισοῖ.
ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου;
ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ΟΡ. οὐδ᾽ οὑπαρήξων οὐδ᾽ ὁ κωλύσων πάρα;
ΗΛ. οὐ δῆθ᾽· ὃς ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκας σποδόν.
ΟΡ. ὦ δύσποτμ᾽, ὡς ὁρῶν σ᾽ ἐποικτείρω πάλαι.
ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ᾽ ἐποικτείρας ποτέ.
ΟΡ. μόνος γὰρ ἥκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
ΗΛ. οὐ δή ποθ᾽ ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν;
ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ᾽ ἄν, εἰ τὸ τῶνδ᾽ εὔνουν πάρα.
ΗΛ. ἀλλ᾽ ἔστιν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
ΟΡ. μέθες τόδ᾽ ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς.
ΗΛ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τοῦτό μ᾽ ἐργάσῃ, ξένε.
ΟΡ. πιθοῦ λέγοντι, κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ.
ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ ἐξέλῃ τὰ φίλτατα.
ΟΡ. οὔ φημ᾽ ἐάσειν.
ΗΛ. ὦ τάλαιν᾽ ἐγὼ σέθεν,
Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.
ΟΡ. εὔφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

1185. ᾔδη Heathius: ᾔδειν libri. 1189. αἰσχίω N. 1193. προστρέπει Reiskius. 1200. ἐποικτείρας ἐμέ al.

ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ᾽ ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;
ΟΡ. οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ᾽ οὐχὶ σόν.
ΗΛ. εἴπερ γ᾽ Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
ΟΡ. ἀλλ᾽ οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ᾽ ἠσκημένον.
ΗΛ. ποῦ δ᾽ ἔστ᾽ ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;
ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ;
ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω.
ΗΛ. ἦ ζῇ γὰρ ἀνήρ;
ΟΡ. εἴπερ ἔμψυχός γ᾽ ἐγώ.
ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος;
ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγῖδα πατρὸς ἔκμαθ᾽ εἰ σαφῆ λέγω.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς.
ΟΡ. φίλτατον, ξυμμαρτυρῶ.
ΗΛ. ὦ φθέγμ᾽, ἀφίκου;
ΟΡ. μηκέτ᾽ ἄλλοθεν πύθῃ.
ΗΛ. ἔχω σε χερσίν;
ΟΡ. ὡς τὰ λοίπ᾽ ἔχοις ἀεί.
ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾶτ᾽ Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
ΧΟ. ὁρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι
γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

στροφή.

ΗΛ. ἰὼ γοναί,
γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων,
ἐμόλετ᾽ ἀρτίως,
ἐφεύρετ᾽, ἤλθετ᾽, εἴδεθ᾽ οὓς ἐχρῄζετε.

1232—1252 = 1253—1272.

1220. ὦ τᾶν N. 1222 sq. *ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος; ΟΡ. ἔκμαθ᾽ εἰ σαφῆ λέγω. ΗΛ. σφραγῖδα πατρὸς ΟΡ. τήνδε προσβλέψασ᾽ ἄθρει* scribendum conicit N. 1233. pro *γοναὶ*, quod meliores libri om., *ἰώ* malit N.

ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ᾽ ἔχουσα πρόσμενε.
ΗΛ. τί δ᾽ ἔστιν;
ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.
ΗΛ. ἀλλ᾽ οὐ τὰν Ἄρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
τόδε μὲν οὔ ποτ᾽ ἀξιώσω τρέσαι,
περισσὸν ἄχθος ἔνδον
γυναικῶν ὂν ἀεί.
ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν· εὖ δ᾽ ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
ΗΛ. ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ,
ἀνέφελον ἐνέβαλες οὔ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον ἁμέτερον
οἷον ἔφυ κακόν.
ΟΡ. ἔξοιδα καὶ ταῦτ᾽· ἀλλ᾽ ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ᾽ ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.

ἀντιστροφή.

ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοί,
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν
τάδε δίκᾳ χρόνος·
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
ΟΡ. ξύμφημι κἀγώ· τοιγαροῦν σῴζου τόδε.
ΗΛ. τί δρῶσα;
ΟΡ. οὗ μὴ ᾽στι καιρός, μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
ΗΛ. τίς οὖν ἀξίαν
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ᾽ ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
ἐπεί σε νῦν ἀφράστως
ἀέλπτως τ᾽ ἐσεῖδον.
ΟΡ. τότ᾽ εἶδες, ὅτε θεοί μ᾽ ἐπώτρυναν μολεῖν
⏑ ⏒ ⏑ – ⏑ ⏒ ⏑ – ⏑ ⏒ ⏑ –

1239 sq. corrupta haec videntur. 1246. *ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ* Hermannus: *ὀτοττοῖ* aut *ὀτοτοττοῖ* aut *ὀττοτοῖ* libri. 1247. *ἐνέβαλες* schol.: *ἐπέβαλες* libri. versus nondum restitutus. 1251. *ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ᾽* Meinekius, *ἔξοιδα καὐτός* Hartungius. 1260. *ἀνταξίαν* Arndtius. 1261. *σοῦ γε* Steinhartus. 1265. *ἐπώτρυναν* Brunckius: *ὤτρυναν* libri.

ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν
ἁμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ.
ΟΡ. τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.

ἐπῳδός.

ΗΛ. ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν
ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μή τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδὼν
ΟΡ. τί μὴ ποιήσω;
ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσῃς
τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι.
ΟΡ. ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών.
ΗΛ. ξυναινεῖς;
ΟΡ. τί μὴν οὔ;
ΗΛ. ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν.
* * * * * * * * ἔσχον ὀργὰν
ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα
τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προυφάνης δὲ
φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
ἇς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ ἐπιγνώσεται
φαιδρῷ προσώπῳ νῷν ἐσελθόντοιν δόμους·

1268. *ἐπόρισεν* Dindorfius: *ἐπόρσεν* Laur. A pr., *ἐπῶρσεν* ceteri libri. 1271. *εἰργαθεῖν* Elmsleius: *εἰργάθειν* libri. 1280. *μὴν* Seidler: *μὴ* libri. 1281—84 graviter laborant. 1292. *ἔργον γὰρ* Reiskius. 1297. *ἐσελθόντοιν* N.: *ἐπελθόντοιν* aut *ἐπελθόντων* libri.

ἀλλ᾽ ὡς ἐπ᾽ ἄτῃ τῇ μάτην δεδειγμένῃ
στέναζ᾽· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

ΗΛ. ἀλλ᾽ ὦ κασίγνηθ᾽, ὧδ᾽ ὅπως καὶ σοὶ φίλον,
καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδ᾽· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
κοὐδ᾽ ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ᾽ εὑρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς
ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
ἀλλ᾽ οἶσθα μὲν τἀνθένδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων
ὁθούνεκ᾽ Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ᾽ ἐν οἴκοις· ἣν σὺ μὴ δείσῃς ποθ᾽ ὡς
γέλωτι τοὐμὸν φαιδρὸν ὄψεται κάρα·
μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
κἀπεί σ᾽ ἐσεῖδον, οὔ ποτ᾽ ἐκλήξω χαρᾷ
δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ᾽ ἐγώ,
ἥτις μιᾷ σε τῇδ᾽ ὁδῷ θανόντα τε
καὶ ζῶντ᾽ ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ᾽ ἄσκοπα·
ὥστ᾽ εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ᾽ ἂν
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ᾽ ὁρᾶν.
ὅτ᾽ οὖν τοιαύτην ἧμιν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ᾽ αὐτὸς ὥς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη
οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς
ἔσωσ᾽ ἐμαυτὴν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεσ᾽, ὡς ἐπ᾽ ἐξόδῳ τινὸς
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

ΗΛ. εἴσιτ᾽, ὦ ξένοι,
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ᾽ ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ᾽ οὔτ᾽ ἂν ἡσθείη λαβών.

ΗΛ. ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
πότερα παρ᾽ οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ᾽ ἔτι,
ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὔμιν ἐγγενής,

1298. λελεγμένῃ al. 1300. ἐλευθέροις N. 1306. ὑπηρετοίην Musgravius: ὑπηρετοίμην libri. 1312. χαρᾷ Schaefer: χαρᾶς libri. 1322. τινὸς Heimsoethius: κλύω libri. 1328 corruptus videtur.

ὅτ᾽ οὐ παρ᾽ αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;
ἀλλ᾽ εἰ σταθμοῖσιν τοῖσδε μὴ ᾽κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὕμιν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν᾽ ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
νῦν δ᾽ εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
εἴσω παρέλθεθ᾽, ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ᾽, ἀπηλλάχθαι δ᾽ ἀκμή.
ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι;
ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα.
ΟΡ. ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.
ΠΑΙ. εἷς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν᾽ ἐνθάδ᾽ ὢν ἀνήρ.
ΟΡ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;
ΠΑΙ. τελουμένων εἴποιμ᾽ ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.
ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ᾽, ἀδελφέ; πρὸς θεῶν, φράσον.
ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης;
ΗΛ. οὐδέ γ᾽ ἐς θυμὸν φέρω.
ΟΡ. οὐκ οἶσθ᾽ ὅτῳ μ᾽ ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;
ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς;
ΟΡ. οὗ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ χεροῖν.
ΗΛ. ἦ κεῖνος οὗτος, ὅν ποτ᾽ ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ΟΡ. ὅδ᾽ ἐστί· μή μ᾽ ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κεῖνος εἶ,
ὃς τόνδε κἄμ᾽ ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ᾽ ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ᾽ ἔληθες οὐδ᾽ ἔφαινες; ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ᾽ ἔχων ἥδιστ᾽ ἐμοί.
χαῖρ᾽, ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ᾽· ἴσθι δ᾽ ὡς μάλιστά σ᾽ ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα κἀφίλησ᾽ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

1329 sq. ut nunc feruntur absurdi sunt. *ὅτ᾽ οὐ παρ᾽ αὐτοῖς ὄντες οὐ γιγνώσκετε* temptabat N. 1333. *ὑμῶν* suspectum. 1336. *σὺν βοῇ χαρᾶς* Purgoldus. 1337 sq. *εἴσω παρέλθεθ᾽, ὡς τὸ μὴ μέλλειν ἀκμή* N. 1355 spurium iudicat N. 1357. *ὦ φιλτάτας μὲν χεῖρας* Bothius. 1359 suspectum habet N. 1360. *λόγοις μ᾽* N. 1361. *ὦ πάτερ μοι· πατέρα γάρ σ᾽ ὁρᾶν* N.

ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ᾽ ἴσαι,
αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἠλέκτρα, σαφῆ.
σφῷν δ᾽ ἐννέπω ἐγὼ τοῖν παρεστώτοιν ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη,
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ᾽ ἐφέξετον,
φροντίζεθ᾽ ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
ΟΡ. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ᾽ ἧμιν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδη, τόδ᾽ εἴη τοὔργον, ἀλλ᾽ ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ᾽ ἕδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.
ΗΛ. ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ᾽ ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χερί.
νῦν δ᾽, ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

στροφή.

ΧΟ. ἴδεθ᾽ ὅποι προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων
ἄφυκτοι κύνες,
ὥστ᾽ οὐ μακρὰν ἔτ᾽ ἀμμένει
τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.

ἀντιστροφή.

παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια,
νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων·
ὁ Μαίας δὲ παῖς

1384–1390 = 1391—1397.

1367. *ἐγὼ* Hermannus: *γε* libri. 1370 sq. *σοφωτέροις τούτων παλαισταῖς* coniecit N. at *τούτοις* et *τούτων* quid sibi volunt? 1372. *ἧμιν ἐνδέον λόγων* N. 1378. *προύστην* suspectum. 1384. *ὅποι* Schneidewinus: *ὅπου* fere libri. 1389. *ἀμμενεῖ* Wunder. 1394. *νεακόνητον, αἶ, μάχαιραν φέρων* coniecit N. similiter Heimsoethius, *χερὶ νεακονῆ μάχαιραν φέρων.* Musgravius *αἷμα* in *αἶχμα* mutari voluit.

Ἑρμῆς σφ᾽ ἐπάγει, δόλον σκότῳ
κρύψας, πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοὐκέτ᾽ ἀμμένει.

στροφὴ α.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοὔργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.
ΧΟ. πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;
ΗΛ. ἣ μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ᾽ ἐφέστατον πέλας.
ΧΟ. σὺ δ᾽ ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί;
ΗΛ. φρουρήσουσ᾽, ὅπως
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.

στροφὴ β.

ΚΛ. αἰαῖ· ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δ᾽ ἀπολλύντων πλέαι.
ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ᾽, ὦ φίλαι;
ΧΟ. ἤκουσ᾽ ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρῖξαι.
ΚΛ. οἴμοι τάλαιν᾽· Αἴγισθε, ποῦ ποτ᾽ ὢν κυρεῖς;
ΗΛ. ἰδοὺ μάλ᾽ αὖ θροεῖ τις.
ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον,
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.
ΗΛ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐκ σέθεν
ᾠκτείρεθ᾽ οὗτος οὐδ᾽ ὁ γεννήσας πατήρ.
ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καθαμερία φθίνει φθίνει.
ΚΛ. ὤμοι πέπληγμαι.
ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
ΚΛ. ὤμοι μάλ᾽ αὖθις.
ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ γ᾽ ὁμοῦ.
ΧΟ. τελοῦσ᾽ ἀραί· ζῶσιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι.
παλίρρυτον γὰρ αἷμ᾽ ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.

1398—1403 = 1422—1427. 1404—1421 = 1428—1441.

1396. *ἐπί σφ᾽ ἄγει* (deleto *Ἑρμῆς*) Neuius. *κρύψας δόλον σκότῳ πρὸς αὐτὸ δή σφ᾽ ἄγει τέρμα, κοὐκέτ᾽ ἀμμένει* malit N. et in stropha (1389 sq.) *τοὐμὸν φρενῶν δ᾽ ὄνειρον αἰωρούμενον οὐ μακρὰν ἔτ᾽ ἀμμένει.* 1398. *ἄνδρες: ἄνδρες* libri. 1403. *ἡμᾶς,* quod Reiskius addidit, in codice Ien. ut glossema adscriptum est. 1410. *ὦ τέκνον τέκνον* Triclinius: *ὦ τέκνον ὦ τέκνον* libri. 1412. *οὐδ᾽* Dindorfius: *οὔθ᾽* libri. 1413. *πόλις* suspectum. 1414. alterum *φθίνει* libri haud pauci om., quod probat Heimsoethius. de futuro *φθιεῖ* (debebat *φθίσει*) reponendo cogitavit Hermannus. 1418. *γ᾽ ὁμοῦ* Hermannus: *θ᾽ ὁμοῦ* aut *δ᾽ ὁμοῦ* libri. 1419. *τελοῦσ᾽* Triclinius: *τελοῦσιν* libri. *ὑπαὶ κείμενοι* Brunckius. 1420. *παλίρρυτον* Bothius: *πολύρρυτον* libri.

ἀντιστροφὴ α.

καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε· φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ᾽ ἔχω ψέγειν.
ΗΛ. Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε;
ΟΡ. τἀν δόμοισι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν.
ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα;
ΟΡ. μηκέτ᾽ ἐκφοβοῦ
μητρῷον ὥς σε λῆμ᾽ ἀτιμάσει ποτέ.

ἀντιστροφὴ β.

– –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
ΗΛ. ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
ΧΟ. παύσασθε, λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ΟΡ. ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον;
ΟΡ. εἰσορᾶτε ποῦ
τὸν ἄνδρ᾽;
ΗΛ. ἐφ᾽ ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
ΧΟ. βᾶτε κατ᾽ ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ᾽ ὡς πάλιν.
ΟΡ. θάρσει, τελοῦμεν.
ΗΛ. ἧ νοεῖς ἔπειγε νῦν.
ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα.
ΗΛ. τἀνθάδ᾽ ἂν μέλοιτ᾽ ἐμοί.
ΧΟ. δι᾽ ὠτὸς ἂν παῦρά γ᾽ ὡς ἠπίως ἐννέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς
ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα.
ΑΙΓ. τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ᾽ οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὕς φασ᾽ Ὀρέστην ἧμιν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ᾽ ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστά σοι μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ᾽ ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

1423. *ψέγειν* Erfurdtius: *λέγειν* libri. 1424. *κυρεῖτε* Elmsleius: *κυρεῖ* libri. 1430. *εἰσορᾶτε ποῦ* Hermannus: *εἰσορᾶτέ που* libri. 1431 sq. *τὸν ἄνδρ᾽ ἰόντ᾽ ἐφ᾽ ἡμιν; ΗΛ. ἐκ προαστίου χωρεῖ γεγηθὼς ουτος* Martinus. 1434. *τάδ᾽ ὡς πάλιν*] *τάδ᾽ αὖ* Heimsoethius. 1442. *Φωκεῖς* libri, sed *ῆ* in Laur. A supra *εῖ* scriptum est a m. pr. 1445. *ναὶ* Reiskius: *καὶ* libri. 1449. *τῶν ἐμῶν τε* (vel *γε*) *φιλτάτων* meliores libri, alii *τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης* vel *τῶν ἐμῶν τῶν φιλτάτων*. *τῶν ἔμοιγε φιλτάτων* N.

ΑΙΓ. ποῦ δῆτ᾽ ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με.
ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
ΑΙΓ. ἦ καὶ θανόντ᾽ ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
ΗΛ. οὔκ, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
ΑΙΓ. πάρεστ᾽ ἄρ᾽ ἡμῖν, ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;
ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ᾽ ἄζηλος θέα.
ΑΙΓ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ᾽ εἶπας οὐκ εἰωθότως.
ΗΛ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
ΑΙΓ. σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ᾽ ὁρᾶν,
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
ἐξῄρετ᾽ ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν
στόμια δέχηται τἀμά, μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας.
ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τἀπ᾽ ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.
ΑΙΓ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ᾽ ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δ᾽ ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κἀπ᾽ ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.
ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταζ᾽· οὐκ ἐμὸν τόδ᾽, ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ᾽ ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως.
ΑΙΓ. ἀλλ᾽ εὖ παραινεῖς κἀπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ᾽ οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ᾽ ἄλλοσε σκόπει.
ΑΙΓ. οἴμοι, τί λεύσσω;
ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίν᾽ ἀγνοεῖς;
ΑΙΓ. τίνων ποτ᾽ ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ᾽ ὁ τλήμων;
ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ᾽ ἀνταυδᾷς ἴσα;
ΑΙΓ. οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος· οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως
ὅδ᾽ οὐκ Ὀρέστης ἔσθ᾽ ὁ προσφωνῶν ἐμέ.
ΟΡ. καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι;
ΑΙΓ. ὄλωλα δὴ δείλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν.
ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα,
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.

1450. *δῆτ᾽ ἄρ᾽ εἰσὶν* N. *μήνυέ μοι* v. l. 1454. *μαθεῖν* suspectum. 1458. *κἀμπεταννύναι* Hartungius. 1459 ab emendatore additum esse conicit N. 1460. *ἀστῶν* Benedictus: *αὐτῶν* libri. 1466. *θεοῦ* Th. Gomperzius: *φθόνου* libri. 1467. *πεπτωκός* suspectum. 1478. *ζῶντας* Tyrwhittus: *ζῶν τοῖς* libri.

[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα κτεῖνε, καὶ κτανὼν πρόθες
ταφεῦσιν ὧν τόνδ᾽ εἰκός ἐστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὡς ἐμοὶ τόδ᾽ ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.

ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστιν ἁγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.

ΑΙΓ. τί δ᾽ ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ᾽ εἰ καλὸν
τοὔργον, σκότου δεῖ, κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;

ΟΡ. μὴ τάσσε· χώρει δ᾽ ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἀμόν, ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς.

ΑΙΓ. ἦ πᾶσ᾽ ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ᾽ ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;

ΟΡ. τὰ γοῦν σ᾽· ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ᾽ ἄκρος.

ΑΙΓ. ἀλλ᾽ οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.

ΟΡ. πόλλ᾽ ἀντιφωνεῖς, ἡ δ᾽ ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ᾽ ἕρφ᾽.

ΑΙΓ. ὑφηγοῦ.

ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.

ΑΙΓ. ἦ μὴ φύγω σε;

ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ᾽ ἡδονὴν
θάνῃς· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
χρῆν δ᾽ εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει
κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.

ΧΟ. ὦ σπέρμ᾽ Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν
δι᾽ ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.

1485 sq. damnat Dindorfius. 1492. ἁγών Brunckius: ἀγὼν libri. 1505—7 proscribit Dindorfius. 1506. τι Nicephorus Basil. Rhet. vol. 1 p. 461: γε libri. 1507. κακοῦργον Nicephorus Basil.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἁμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λάιον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλος
ᾔσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἷλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα
τὸν Λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
δισσαῖσι χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ἅπαντες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ ΤΥΡΑΝΝΟΝ, αὐτὸν ἐπιγράφοντες διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖ-

---

17. *δισσαῖς τε χερσὶν* vel *δισσαῖσι χερσὶν* libri, *πόρπαισι δισσὰς* Brunckius. 21. *ἅπαντες* vitiosum.

σθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον·

εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.

προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ λῃστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον· οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τοὔνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνῶσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος πήρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι᾽ ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΙ ΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ.

Λάιε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶν
σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὧς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὃ δ᾽ ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ κινεῖται ἀνά τ᾽ αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ᾽ ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

---

30. *ἐρειδόμενον* al.

ΟΙΔ. Ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.
ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
δείσαντες ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν.
ΙΕΡ. ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς,
ἱερεὺς ἔγωγε Ζηνὸς οἵδε τ' ἠθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γάρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου,

---

11. *στέξαντες* al. 16. *βάθροισι* M. Schmidtius. 18. *ἱερεὺς* Bentleius: *ἱερεῖς* libri. *ἔγωγε* N.: *ἐγὼ μὲν* libri.

φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'
Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
οὐδ' οἵδε παῖδες, ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
ὅς γ' ἐξέλυσας, ἄστυ Καδμεῖον μολών,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν,
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον
οὐδ' ἐκδιδαχθείς· ἀλλὰ προσθήκῃ θεοῦ
λέγει νομίζει θ' ἧμιν ὀρθῶσαι βίον.
νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἥμιν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά του·
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν,
ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ
σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνῴμεθα
στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον.
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν·
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν, καὶ τὰ νῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν·
ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

---

44. sq. exitus versuum, *καὶ τὰς ξυμφορὰς* et *τῶν βουλευμάτων*, transponi iussit Toupius. 48. *προμηθίας* v. l. 49. *μεμνώμεθα* vel *μεμνήμεθα* al., unde *μεμνήμεθα* malit N. 54. *ἧσπερ κρατεῖς* Blaydes.

ΟΙΔ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι
προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται,
μόνον καθ' αὑτὸν κοὐδέν' ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε·
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἣν δ' εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσοίμην πόλιν.
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ
λυπεῖ, τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
ΙΕΡ. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας οἵδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
ΟΙΔ. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ
σωτῆρι βαίη, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
ΙΕΡ. ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κάρα
πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.
ΟΙΔ. τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
τίν' ἡμιν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;
ΚΡ. ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι

62—64. τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται, ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν καὶ πόλιν καὶ σὲ στένω Teles in Stob. Flor. 95, 21. 65. ὕπνῳ γ' ἐνδόντα Badhamus. 68. ἣν δὲ σκοπῶν N. 72. τήνδε ῥυσοίμην N.: τήνδ' ἐρυσάμην Laur. A pr. m., τήνδε ῥυσαίμην celeri libri. 73. καὶ μῆκος ἤδη ξυντρέχον με τοῦ χρόνου N. 74. περᾷ Bentleius, qui versum 75 deleri iussit. 79. προσστείχοντα Erfurdtius: προστείχοντα libri. 81. φαιδρὸς ὥσπερ N. 86. τοῦ θεοῦ φέρων φάτιν al.

κατ᾽ ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ᾽ ἂν εὐτυχεῖν.
ΟΙΔ. ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ᾽ οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.
ΚΡ. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἕτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
ΟΙΔ. ἐς πάντας αὔδα· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
ΚΡ. λέγοιμ᾽ ἂν οἷ᾽ ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ᾽, ἐλαύνειν μηδ᾽ ἀνήκεστον τρέφειν.
ΟΙΔ. ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ πόρος τῆς ξυμφορᾶς;
ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
λύοντας, ὡς τόδ᾽ αἷμα χειμάζον πόλιν.
ΟΙΔ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
ΚΡ. ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λάϊός ποθ᾽ ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ᾽ ἀπευθύνειν πόλιν.
ΟΙΔ. ἔξοιδ᾽ ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.
ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας.
ΟΙΔ. οἳ δ᾽ εἰσὶ ποῦ γῆς; πῇ τόδ᾽ εὑρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
ΚΡ. ἐν τῇδ᾽ ἔφασκε γῇ· τὸ δὲ ζητούμενον
ἁλωτόν, ἐκφεύγειν δὲ τἀμελούμενον.
ΟΙΔ. πότερα δ᾽ ἐν οἴκοις ἢ ᾽ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος
ἢ γῆς ἐπ᾽ ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;
ΚΡ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ᾽ ἵκεθ᾽, ὡς ἀπεστάλη.
ΟΙΔ. οὐδ᾽ ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδεν ὅ τι τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ᾽ ἄν;

---

93. *πλέον τρέφω* Blaydes. 99. *πόρος* F. G. Schmidtius: *τρόπος* libri. 105. *εἰσεῖδόν γ᾽ ἐγώ* Hartungius. 107. *τινα* ope codicis Laur. A Dindorfius, fortasse recte. desideratur tamen *θεός* nomen, quod aut pro *τινας* aut 106 pro *σαφῶς* substituerit N. 108. *πῇ* N.: *ποῦ* libri. *τόδ᾽*] *ποθ᾽* Meinekius. 111. *ἐκφεύγειν* Valckenarius: *ἐκφεύγει* libri. 117. *ὅ τι* N.: *ὅπου* vel *ὅτου* libri. fortasse praestat *κατεῖφ᾽ ὅτῳ τις* scribi, quod coniecit Dindorfius.

ΚΡ. θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγών,
ὧν εἶδε πλὴν ἓν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
ΟΙΔ. τὸ ποῖον; ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
ΚΡ. λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
ΟΙΔ. πῶς οὖν ὁ λῃστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;
ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαΐου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
ΟΙΔ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδών, τυραννίδος
οὕτω πεσούσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;
ΚΡ. ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.
ΟΙΔ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ' ἐγὼ φανῶ·
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανών, τάχ' ἂν
κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἵστασθε, τούσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους·
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες.
ΙΕΡ. ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται·
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος.

---

120. *ἐξαρκοῖ μαθεῖν* Herwerdenus. 127. *ἐγείνετο* al., unde *ἐφαίνετο* N. 140. *πημαίνειν* Axtius.

στροφὴ α.

ΧΟ. ὦ Διὸς ἁδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμαι, φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων,
ἰήιε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἁζόμενος, τί μοι ἢ νέον
ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα.

ἀντιστροφὴ α.

πρῶτά σε κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ' Ἀθάνα,
γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰώ,
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει
ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ νῦν.

στροφὴ β.

ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας
στόλος, οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος,
ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες·
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ.

ἀντιστροφὴ β.

ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται·
νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ
θαναταφόρα κεῖται ἀνοίκτως·
ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἔπι ματέρες
ἀχὰν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι

151—158 = 159—166. 167—177 = 178—188.

159. ὄβριμ' Ἀθάνα Heimsoethius. 173. κλαυτᾶς χθονὸς N. 174. ἰηίους καμάτους ἀνύτουσι Heimsoethius. 175. ἄλλον δ' ἂν ἄλλᾳ Dobraeus. 180. δὲ delet Heimsoethius. 182. ἠδ' ἄλοχοι N. 184. ἀχὰν N.: ἀκτὰν libri.

λυγρῶν πόνων ἱκετῆρες ἐπιστενάχουσιν.
παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος.
ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.

στροφὴ γ.

Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόητος, ἀντιάζω
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ᾽ ἐς μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας
εἴτ᾽ ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον
Θρήκιον κλύδωνα·
τέλει γάρ, εἴ τι νὺξ ἀφῇ,
τοῦτ᾽ ἐπ᾽ ἦμαρ ἔρχεται·
*τόν, ὦ * πυρφόρων*
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.

ἀντιστροφὴ γ.

Λύκει᾽ ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ᾽ ἀγκυλᾶν
βέλεα θέλοιμ᾽ ἂν ἀδάματ᾽ ἐνδατεῖσθαι
ἀρωγὰ προσταθέντα, τάς τε πυρφόρους
Ἀρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς
Λύκι᾽ ὄρεα διᾴσσει·
τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
τᾶσδ᾽ ἐπώνυμον γᾶς,
οἰνῶπα Βάκχον εὔιον,
Μαινάδων ὁμόστολον,
πελασθῆναι φλέγοντ᾽
*ἀγλαῶπι * * **
πεύκᾳ ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.

189—202 = 203—215.

---

186. *γῆρυς ἄναυλος* N. 187 sq. *θύγατερ Διὸς εὐῶπι, πέμψον* Lobeckius. 189. *τε* delet Heimsoethius. 191. *περιβόατον* Dindorfius. *ἀντιάζω* G. Hermannus: *ἀντιάζων* libri. 194. *ἔπουρον* al., *ἐξόριον* Heimsoethius. 197. *Θρηκίου κλύδωνος* N., de quo iam Dindorfius cogitavit. 198. *ἀεὶ γὰρ* Arndtius. 200. *ὦ τᾶν πυρφόρων* G. Hermannus. 203. *Λύκι᾽* Heimsoethius. 204. *ἀγκυλᾶν* Elmsleius: *ἀγκύλων* libri. 205. *ἀδάματ᾽* Erfurdtius: *ἀδάμαστ᾽* libri. 212. *μονόστολον* al.

ΟΙΔ. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
κλύων δέχεσθαι τῷ θεῷ θ' ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
ἁγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτός, οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε.
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάιον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
κεἰ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ —· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ ἐγὼ χἡ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοὔπος ἢ χαὐτοῦ τόδε,
ἃκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἔστι, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μηδὲ θύμασιν
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν·
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμιν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,

---

217. *τῷ θεῷ* N.: *τῇ νόσῳ* libri. 221. *οὐκ* Schneidewinus: *μὴ οὐκ* libri. 227. *καὶ μὴ φοβείσθω* Blaydes. *ὑπεξελεῖν* Halmius. 229. *ἀβλαβής* al. 230. *ἐλθόντ' οἶδεν* coniecit N. 239. *μηδὲ* Elmsleius: *μήτε* libri. 240. *χέρνιβος* vel *χερνίβος* al. 244 sq. versui 272 subiciendi sunt, quod vidit B. Todtius. 245. post hunc versum in libris continuo sequuntur 267—272. 246. *ταῦτα πάντ'*] *τὰ πάντ'* Laur. A pr. m., unde *τἀπιόντ'* coniecit N.

ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδέ τε
γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν. νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
ἔχων μὲν ἀρχὰς ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,
κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τοῦδ', ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρός,
ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι,
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι·
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον·
ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ ξυνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη
χοἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰς ἀεὶ θεοί.

ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ', ἄναξ, ἐρῶ·
οὔτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω

---

248. *ἀκάρπως* suspectum. 252. *ἐπεὶ κυρῶ* Burtonus: *ἐπικυρῶ* libri. *γ' ἐγὼ* Benedictus. 255. *παίδων κύματ'* N. 264. *τοῦδ'* Mudgius: *τάδ'* libri. 259. *πᾶν* N.: *πάντ'* libri, sed *πᾶντ'* Laur. A pr. m. 261 sq. suspectos iure habuit Burges. 264. *γῆς* Vauvillersius: *γῆν* libri. 266. *φθαρῆναι* al. 267—272, qui in libris versibus 245 et 246 interpositi leguntur, huc revocati sunt ab O. Ribbeckio. 269. *ἄμορον* Porsonus: *ἄμοιρον* libri. *ἐκτρῖψαι* suspectum; *δύσμορον τρῖψαι βίον* coniecit Blaydes.

δεῖξαι· τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ᾽ εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.
ΟΙΔ. δίκαι᾽ ἔλεξας· ἀλλ᾽ ἀναγκάσαι θεοὺς
ἃν μὴ θέλωσιν οὐδ᾽ ἂν εἷς δύναιτ᾽ ἀνήρ.
ΧΟ. τὰ δεύτερ᾽ ἐκ τῶνδ᾽ ἂν λέγοιμ᾽, ἅ μοι δοκεῖ.
ΟΙΔ. εἰ καὶ τρίτ᾽ ἐστί, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
ΧΟ. ἄνακτ᾽ ἄνακτι ταὔθ᾽ ὁρῶντ᾽ ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ᾽ οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ᾽, ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ᾽ ἐπραξάμην·
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.
ΧΟ. καὶ μὴν τά γ᾽ ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί᾽ ἔπη.
ΟΙΔ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.
ΟΙΔ. ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ δρῶντ᾽ οὐδεὶς ὁρᾷ.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ᾽ ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ᾽ ἀράς.
ΟΙΔ. ᾧ μὴ ἔστι δρῶντι τάρβος, οὐδ᾽ ἔπος φοβεῖ.
ΧΟ. ἀλλ᾽ οὐξελέγχων αὐτὸν ἔστιν· οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ᾽ ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
ΟΙΔ. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ᾽, οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μέν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ᾽ ὅμως
οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν· ἧς σε προστάτην
σωτῆρά τ᾽, ὦναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες ἢ
κτείναιμεν ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.

---

281. ἃν Brunckius: ἂν libri. 287. ἐπράξαμεν Meinekius. 293. τὸν δὲ δρῶντ᾽ anonymus: τὸν δ᾽ ἰδόντ᾽ libri. οὐδεὶς θροεῖ Herwerdenus. 297. οὐξελέγξων al. νιν πάρεστιν Heimsoethius. 305. εἴ τι μὴ L. Stephani: εἰ καὶ μὴ libri. 308. ἢ Meinekius: εὖ libri.

σύ νυν φθονήσας μήτ᾽ ἀπ᾽ οἰωνῶν φάτιν
μήτ᾽ εἴ τιν᾽ ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ᾽ ἐμέ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ᾽ ὠφελεῖν ἀφ᾽ ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνος.
ΤΕΙ. φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
λύῃ φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ᾽· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ᾽ ἱκόμην.
ΟΙΔ. τί δ᾽ ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
ΤΕΙ. ἄφες μ᾽ ἐς οἴκους· ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ
κἀγὼ διοίσω τοὐμόν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ.
ΟΙΔ. οὔτ᾽ ἔννομ᾽ εἶπας οὔτε προσφιλῆ πόλει
τῇδ᾽, ἥ σ᾽ ἔθρεψε, τήνδ᾽ ἀποστερῶν φάτιν.
ΤΕΙ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ᾽ ἰὸν
πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδ᾽ ἐγὼ ταὐτὸν πάθω —
ΟΙΔ. μή, πρὸς θεῶν, φρονῶν γ᾽ ἀποστραφῇς, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ᾽ ἱκτήριοι.
ΤΕΙ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ᾽· ἐγὼ δ᾽ οὐ μή ποτε
ἄνωγας εἴπω, μὴ τὰ σ᾽ ἐκφήνω κακά.
ΟΙΔ. τί φής; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ᾽ ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕΙ. ἐγὼ οὔτ᾽ ἐμαυτὸν οὔτε σ᾽ ἀλγυνῶ· τί ταῦτ᾽
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΟΙΔ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ᾽ ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτε,
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ;
ΤΕΙ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ᾽ ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ᾽ ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙΔ. τίς γὰρ τοιαῦτ᾽ ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ᾽ ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ᾽ ἀτιμάζεις πόλιν;
ΤΕΙ. ἥξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
ΟΙΔ. οὐκ οὖν ἅ γ᾽ ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί;

---

310. *σὺ νῦν* Laur. A pr. m., *σὺ δ᾽ οὖν* al., *σὺ δὴ* malit N. 313. *λῦσον δὲ* Blaydes. 322. *οὔτ᾽ ἔννομον* al., *οὔτ᾽ ἔμφρον᾽* N. 329. *ἄνωγας* N.: *τἄμ᾽ ὡς ἂν* libri. 335. *ὀργίσειας* Blaydes. 336. *κἀπαραίτητος* Sehrwaldius. 337. *τὴν σοὶ* al.

ΤΕΙ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι· πρὸς τάδ᾽, εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι᾽ ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.
ΟΙΔ. καὶ μὴν παρήσω γ᾽ οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
ὧνπερ ξυνίημ᾽· ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον εἰργάσθαι θ᾽, ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ᾽ ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ᾽ ἔφην εἶναι μόνου.
ΤΕΙ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι
ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ᾽ ἡμέρας
τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ᾽ ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ᾽ ἀνοσίῳ μιάστορι.
ΟΙΔ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
ΤΕΙ. πέφευγα· τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.
ΟΙΔ. πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
ΤΕΙ. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ᾽ ἄκοντα προυτρέψω λέγειν.
ΟΙΔ. ποῖον λόγον; λέγ᾽ αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
ΤΕΙ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ ᾽κπειρᾷ λέγειν;
ΟΙΔ. οὐχ ὥστε γ᾽ εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ᾽ αὖθις φράσον.
ΤΕΙ. φονέα σὲ φημὶ τἀνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
ΤΕΙ. εἴπω τι δῆτα κἄλλ᾽, ἵν᾽ ὀργίζῃ πλέον;
ΟΙΔ. ὅσον γε χρῄζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται.
ΤΕΙ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἴσχισθ᾽ ὁμιλοῦντ᾽, οὐδ᾽ ὁρᾶν ἵν᾽ εἶ κακοῦ.
ΟΙΔ. ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ᾽ ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
ΤΕΙ. εἴπερ τί γ᾽ ἔστι τῆς ἀληθείας σθένος.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ᾽ οὐκ ἔστ᾽, ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ᾽ ὦτα τόν τε νοῦν τά τ᾽ ὄμματ᾽ εἶ.
ΤΕΙ. σὺ δ᾽ ἄθλιός γε ταῦτ᾽ ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ᾽ ὀνειδιεῖ τάχα.
ΟΙΔ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ᾽ ἐμὲ
μήτ᾽ ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ᾽ ἄν.

---

346. ὧνπερ Blaydes: ἅπερ libri. 351. προεῖπας Brunckius: προσεῖπας libri. 356. ἰσχῦον: ἰσχύον libri. 360. ἢ πειρᾷ N. μ᾽ ἐλεῖν Arndtius. 361. γνωτόν Elmsleius. 366. φημὶ τοῖσι N.

ΤΕΙ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.
ΟΙΔ. Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;
ΤΕΙ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
ΟΙΔ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς εἵνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὑξ ἀρχῆς φίλος,
λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
ἐπεί, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προυφάνης ἔχων
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολών,
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμῃ κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών·
ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὠ συνθεὶς τάδε
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ ἐδόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
ΤΕΙ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν

---

376. *σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ* Brunckius: *με μοῖρα πρός γε σοῦ* libri. 383. *εἵνεχ'*: *οὕνεχ'* libri. 397. *ἔλυσά νιν* Heimsoethius. 402. *ἀγηλατήσειν* al. 405. *Οἰδίπους* Elmsleius: *Οἰδίπου* libri.

ἴσ᾽ ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ·
ὥστ᾽ οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ᾽, ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ᾽ ὠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κοὐ βλέπεις ἵν᾽ εἶ κακοῦ
οὐδ᾽ ἔνθα ναίεις οὐδ᾽ ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ἀφ᾽ ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω.
καί σ᾽ ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ᾽ ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν φῶς, ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν,
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἅ σ᾽ ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε.
ΟΙΔ. ἦ ταῦτα δῆτ᾽ ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ᾽ ἀποστραφεὶς ἄπει;
ΤΕΙ. οὐδ᾽ ἱκόμην ἔγωγ᾽ ἄν, εἰ σὺ μὴ ἐκάλεις.
ΟΙΔ. οὐ γάρ τί σ᾽ ᾔδη μῶρα φωνήσοντ᾽, ἐπεὶ
σχολῇ σ᾽ ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
ΤΕΙ. ἡμεῖς τοιοίδ᾽ ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ᾽, οἵ σ᾽ ἔφυσαν, ἔμφρονες.
ΟΙΔ. ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ᾽ ἐκφύει βροτῶν;
ΤΕΙ. ἥδ᾽ ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
ΟΙΔ. ὡς πάντ᾽ ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις.
ΤΕΙ. οὐκ οὖν σὺ ταῦτ᾽ ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς;
ΟΙΔ. τοιαῦτ᾽ ὀνείδιζ᾽, οἷς ἔμ᾽ εὑρήσεις μέγαν.

---

413. δεδορκὼς οὐ Reiskius. 419. φῶς Blaydes: ὄρθ᾽ libri. 425. σῷ τοκεῖ καὶ σοῖς N. 434. σχολῇ γ᾽ ἂν — ἐμούς σ᾽ Porsonus. 435. ὡς σοὶ μὲν Schaefer. 438. φανεῖ σε N. 441. εὑρίσκεις Herwerdenus.

ΤΕΙ. αὕτη γε μέντοι σ᾽ ἡ τύχη διώλεσεν.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ εἰ πόλιν τήνδ᾽ ἐξέσωσ᾽, οὔ μοι μέλει.
ΤΕΙ. ἄπειμι τοίνυν, καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
ΟΙΔ. κομιζέτω δῆθ᾽· ὡς παρὼν σύ γ᾽ ἐμποδὼν
ὀχλεῖς συθείς τ᾽ ἂν οὐκ ἂν ἀλγύνοις πλέον.
ΤΕΙ. εἰπὼν ἄπειμ᾽ ὧν εἵνεκ᾽ ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπου μ᾽ ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
τὸν Λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ᾽ ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ᾽ ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὑτὸς καὶ πατήρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμοσπόρος τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ᾽ ἰὼν
εἴσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ᾽ ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

στροφὴ α.

ΧΟ. τίς ὅντιν᾽ ἁ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα
ἄρρητ᾽ ἀρρήτων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν;
ὥρα νιν ἀελλάδων
ἵππων σθεναρώτερον
φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπενθρώσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας·
δειναὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕπονται
Κῆρες ἀναπλάκητοι.

463–472 = 473–482.

---

442. ἡ τέχνη Bentleius. 446. ὀχλεῖς suspectum. ἀλγύνοις Elmsleius: ἀλγύναις libri. πέρα Meinekius. 447. εἵνεκ᾽: οὕνεκ᾽ libri. 448. ὅπως Blaydes. 458. αὑτὸς Erfurdtius: αὐτὸς libri. 460. ὁμοσπόρος τε Schneidewinus: ὁμόσπορός τε libri. 466. ἀελλάδων Hesychius: ἀελλοπόδων libri. 472. ἀναμπλάκητοι al.

ἀντιστροφὴ α.

ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα
φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ᾽ ἰχνεύειν.
φοιτᾷ γὰρ ὑπ᾽ ἀγρίαν
ὕλαν ἀνά τ᾽ ἄντρα καὶ
πέτρας ἅτε ταῦρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
μαντεῖα· τὰ δ᾽ ἀεὶ
ζῶντα περιποτᾶται.

στροφὴ β.

δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας,
οὔτε δοκοῦντ᾽ οὔτ᾽ ἀποφάσκονθ᾽· ὅ τι λέξω δ᾽ ἀπορῶ.
πέτομαι δ᾽ ἐλπίσιν οὔτ᾽ ἐνθάδ᾽ ὁρῶν οὔτ᾽ ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις
ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ᾽, οὔτε πάροιθέν ποτ᾽
ἔγωγ᾽ οὔτε τὰ νῦν πω
ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ * * * *
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ᾽ Οἰδιπόδα Λαβδακίδαις
ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.

ἀντιστροφὴ β.

ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ᾽ Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ βροτῶν
εἰδότες· ἀνδρῶν δ᾽ ὅτι μάντις πλέον ἢ ἐγὼ φέρεται,
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής· σοφίᾳ δ᾽ ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ᾽ οὔποτ᾽ ἔγωγ᾽ ἄν, πρὶν ἴδοιμ᾽ ὀρθὸν ἔπος, μεμ-
φομένων ἂν καταφαίην.
φανερὰ γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ πτερόεσσ᾽ ἦλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη βασάνῳ θ᾽ ἡδύπολις· τῷ
ἀπ᾽ ἐμᾶς
φρενὸς οὔποτ᾽ ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δείν᾽ ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,

483—497 = 498—512.

478. *πετραῖος* al. *ἅτε* Dorvillius: *ὡς* libri. 483. *δεινά με νοῦν* N. 508. verba *γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ* delenda olim iudicavit Hermannus. 511. *τῷ πρὸς ἐμᾶς* Blaydesius, *τῶν ἀπ᾽ ἐμᾶς* schol., ut videtur.

πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
ταῖς νῦν νομίζει πρός γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.
ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.
ΚΡ. τοὔπος δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι.
ΧΟ. ηὐδᾶτο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.
ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;
ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ.
ΟΙΔ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἤλυθες; τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς
λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν' ἔν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλῳ προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου
ἄνευ τε πλούτου καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;
ΚΡ. οἶσθ' ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.
ΟΙΔ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς

516. *νομίζει πρός τ' ἐμοῦ* al., *νομίζει πρός τί μου* Hartungius, *δοκεῖ τι πρός γ' ἐμοῦ* Blaydes. 525. *τοῦ πρὸς δ'* al. *ταῖς ἐμαῖς βουλαῖς* Heimsoethius. 532. *ἤλυθες* N: *ἦλθες* Laur. A, *ἦλθες ἢ* al. 533. *στέγας* suspectum. 537. *ἔν μοι* G. Hermannus: *ἐν ἐμοὶ* libri. 538. *γνωριοῖμί* Elmsleius: *γνωρίσοιμί* libri. 539. *ἢ οὐκ* A. Spengelius: *κοὐκ* libri. 541. *πλούτου* anonymus: *πλήθους* libri.

σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί.
ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
ΟΙΔ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.
ΟΙΔ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φῂς παθεῖν δίδασκέ με.
ΟΙΔ. ἔπειθες ἢ οὐκ ἔπειθες ὡς χρείη μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;
ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὑτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
ΟΙΔ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάιος χρόνον
ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
ΟΙΔ. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι;
ΚΡ. μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
ΟΙΔ. τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
ΚΡ. σοφός γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος.
ΟΙΔ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
ΚΡ. οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.
ΟΙΔ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἔσχετε;
ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.
ΟΙΔ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
ΟΙΔ. τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.
ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
ΟΙΔ. ὁθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἶπεν Λαΐου διαφθοράς.
ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαιῶ ταὔθ' ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
ΟΙΔ. ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.
ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
ΟΙΔ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.

---

560. *θανασίμῳ πεσήματι* N. 565. *οὐκ οὖν* suspectum. 566. *κτανόντος* Meinekius: *θανόντος* libri. 567. *κοὐκ ἠκούσαμεν* verba vitiosa; *κοὐδὲν ἤνομεν* coniecit N. 575. *ταὔθ'* Brunckius: *ταῦθ'* libri.

ΚΡ. ἄρχεις δ᾽ ἐκείνῃ ταὐτὰ γῆς ἴσον νέμων;
ΟΙΔ. ἂν ᾖ θέλουσα πάντ᾽ ἐμοῦ κομίζεται.
ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
ΟΙΔ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
ΚΡ. οὔκ, εἰ διδοίης γ᾽ ὡς ἔχω σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν᾽ ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ᾽, εἰ τά γ᾽ αὔθ᾽ ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ᾽ αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ᾽ ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ᾽ ἄνευ φόβου φέρω·
εἰ δ᾽ αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ᾽ ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
ὥστ᾽ ἄλλα χρῄζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες ἐκκαλοῦσί με·
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοὺς ἅπαν ἐνταῦθ᾽ ἔνι.
πῶς δῆτ᾽ ἐγὼ κεῖν᾽ ἂν λάβοιμ᾽, ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν.
ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν,
οὔτ᾽ ἂν μετ᾽ ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ᾽ ἔλεγχον, τοῦτο μὲν Πυθώδ᾽ ἰὼν
πυθοῦ τὰ χρησθέντ᾽ εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
τοῦτ᾽ ἄλλ᾽, ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ᾽ ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ᾽ ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.
γνώμῃ δ᾽ ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην

---

579. *τοῦ κράτους ἴσον* Heimsoethius. 583. *ἔχω* Heimsoethius: *ἐγὼ* libri. 586. *ἄτρεστα ναίοντ᾽* N. 588 aut spurium aut corruptum arbitratur N. 591. *ὀκνῶν ἔδρων* Heimsoethius. 596. *νῦν πᾶς φιλεῖ με* Heimsoethius. 597. *αἰκάλλουσί με* L. Dindorfius vel potius Musgravius. 598. *αὐτοῖσι πᾶν* al. 601. *ἐραστὴς* suspectum. 602. *δρᾶν κἄκ᾽ ἂν* Blaydes, *δρᾶν τόδ᾽ ἂν* Heimsoethius. 605. *τοῦτ᾽ αὖθις, ἤν με* Blaydes, *ἄλλως τ᾽ ἐάν με* Heimsoethius. 608. *χωρὶς* corruptum.

χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
καὶ τὸν παρ' αὑτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος,
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ.
ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
ΟΙΔ. ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθρᾳ
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν·
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.
ΚΡ. τί δῆτα χρῄζεις; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
ΟΙΔ. ἥκιστα· θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
ΚΡ. ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
ΟΙΔ. ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;
ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.
ΟΙΔ. τὸ γοῦν ἐμόν.
ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.
ΟΙΔ. ἀλλ' ἔφυς κακός.
ΚΡ. εἰ δὲ ξυνίῃς μηδέν;
ΟΙΔ. ἀρκτέον γ' ὅμως.
ΚΡ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.
ΟΙΔ. ὦ πόλις πόλις.
ΚΡ. κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.
ΧΟ. παύσασθ' ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.
ΙΟΚ. τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς
οὕτω νοσούσης ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέων, κατὰ στέγας,

612. παρ' αὐτοῦ N. 618. μοὐπιβουλεύων Dindorfius. 621. ἡμελημένα N. 624 sq. ΚΡ. ὡς οὐχ — λέγεις; ΟΙΔ. ὅταν — φθονεῖν Fr. Haasius. 627. δεῖ τοὐμόν Herwerdenus. 630. μέτεστι τῆσδ' οὐχὶ vel μέτεστι τῆσδ' οὐ al. 631. ἡμῖν al. 634. τί τήνδ' Heimsoethius. ἄνολβον Herwerdenus. 637. Κρέον Elmsleius.

καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;
ΚΡ. ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δρᾶσαι δικαιοῖ, θάτερον δυοῖν κακοῖν,
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβών.
ΟΙΔ. ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
ΚΡ. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.
ΙΟΚ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
ἔπειτα κἀμὲ τούσδε θ' οἳ πάρεισί σοι.

στροφή.

ΧΟ. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι.
ΟΙΔ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;
ΧΟ. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι.
ΟΙΔ. οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις;
ΧΟ. οἶδα.
ΟΙΔ. φράζε δή· τί φής;
ΧΟ. τὸν ἀναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
ΟΙΔ. εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
ΧΟ. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον
Ἅλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὅ τι πύματον
ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾶ φθίνου-
σα τρύχει ψυχάν, καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα.
ΟΙΔ. ὃ δ' οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτείρω στόμα

649—668 = 678—697.

---

640. *θάτερον δυοῖν* Dindorfius: *δυοῖν ἀποκρίνας* libri. 656. *ἀναγῆ* Musgravius: *ἐναγῆ* libri. 657. *λόγῳ σ'* G. Hermannus: *λόγῳ* aut *λόγων* libri. 665. *ἀλλά μ' ἁ δύσμορος* (vel *δυσμόρως* cum Heimsoethio) *γᾶ* N. 666. *ψυχάν* delendum recte iudicavit Hermannus. 668. *πρόσφατα* N.: *προσφῶιν* aut *πρὸς σφῷν* libri.

ἐλεινόν· οὗτος δ' ἔνθ' ἂν ᾖ στυγήσεται.
ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ' ὅταν
θυμοῦ περάσῃς· αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.
ΟΙΔ. οὔκ οὖν μ' ἐάσεις κἀκτὸς εἶ; ΚΡ. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.

ἀντιστροφή.

ΧΟ. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;
ΙΟΚ. μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη.
ΧΟ. δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε, δάκνει δὲ καὶ τὸ μὴ ἔνδικον·
ΙΟΚ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;
ΧΟ. ναίχι.
ΙΟΚ. καὶ τίς ἦν λόγος;
ΧΟ. ἅλις ἔμοιγ', ἅλις, γᾶς προπονουμένας,
φαίνεται ἔνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένειν.
ΟΙΔ. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνήρ,
τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
ΧΟ. ἄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον,
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι,
ὅς γ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις
σαλεύουσαν κατ' ὀρθὸν οὔρισας,
τὰ νῦν δ' εὔπομπος, εἰ δύνᾳ, γενοῦ.
ΙΟΚ. πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
ΟΙΔ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω·
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
ΙΟΚ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
ΟΙΔ. φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.
ΙΟΚ. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
ΟΙΔ. μάντιν μὲν οὖν πανοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ

---

672. *ἐλεινόν* Porsonus: *ἐλεεινόν* libri. 682. *δάκνει* N.: *δάπτει* libri. 683. *τί τοὔπος ἦν* Heimsoethius. 687. *κεδνὸς ὢν* Heimsoethius. 688. *παρίης καὶ καταμβλύνεις* Hartungius, *παρίης καὶ καταμβλύνει* Heimsoethius. 693. *εἴ σ' ἐνοσφιζόμαν* Badhamus. 694. *ὅς γ'* Turnebus: *ὅς τ'* libri. 695. *σαλεύουσαν* Dobraeus: *ἀλύουσαν* libri. 702. *ἐγκαλεῖν ἔχεις* M. Seyffertus. 705. *πανοῦργον* N.: *κακοῦργον* libri.

τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
ΙΟΚ. σὺ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι
ἐμοῦ 'πάκουσον, καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἄπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἕξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μέν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν
φονέα γενέσθαι πατρός, οὔτε Λάιον
τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ.
ΟΙΔ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.
ΙΟΚ. ποίας μερίμνης τοῦτ' ἐπιστραφεὶς λέγεις;
ΟΙΔ. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάιος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.
ΙΟΚ. ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
ΟΙΔ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος;
ΙΟΚ. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
ΟΙΔ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὑξεληλυθώς;
ΙΟΚ. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
ΟΙΔ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

---

708. *ἐστί τοι* Heimsoethius. 713. *ἕξοι* Halmius, *ἕξει* Canter: *ἥξοι* aut *ἥξει* libri. 715. *ἡ φάτις κρατεῖ, ξένοι* (deleto *ποτὲ*) N. 719. *ἔρριψε δμώων* N. *ἄβατον εἰς ὄρος* Musgravius. 728. *τοῦτ' ἐπιστραφεὶς* Blaydes: *τοῦθ' ὑποστραφεὶς* libri. 731. *γὰρ τότ'* Heimsoethius.

ΙΟΚ. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
ΟΙΔ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λάιον, φύσιν
τίν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων;
ΙΟΚ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα·
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
ΟΙΔ. οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι.
ΙΟΚ. πῶς φής; ὀκνῶ τοι πρός σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
ΟΙΔ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ·
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.
ΙΟΚ. καὶ μὴν ὀκνῶ μέν, ἃ δ' ἂν ἔρῃ μαθοῦσ' ἐρῶ.
ΟΙΔ. πότερον ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ΙΟΚ. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάιον μία.
ΟΙΔ. αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι;
ΙΟΚ. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
ΟΙΔ. ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τὰ νῦν παρών;
ΙΟΚ. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λάιόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών,
ἀγρούς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν· ἄξιος γὰρ οἷ' ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
ΟΙΔ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμιν ἐν τάχει πάλιν;
ΙΟΚ. πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
ΟΙΔ. δέδοικ' ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ᾖ μοι, δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
ΙΟΚ. ἀλλ' ἵξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ.

---

741. *τίνος ἀκμὴν* temptabat N. sed correctio loci incertissima. 742. *μέλας* al., *μέλαν* Meinekius. *λευκανθεὶς* vel *λευκανθὲν* al. 749. *ἂν δ' ἔρῃ* al. 763. *οἷ'* Hermannus: *ὅγ'* vel *ὅδ'* vel *ὅδε γ'* libri. 764. *εὔνους φέρειν* Fr. G. Schmidtius. 766. *ἔξεστιν* Heimsoethius.

ΟΙΔ. κοὐ μὴ στερηθῇς γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.
κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον· θατέρᾳ δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, ὅμως δ'
ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'· ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε. καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην
ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηνεν λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν,
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν,
ἄστροις τὸ λοιπὸν τεκμαρούμενος, χθόνα
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.

καί σοι, γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ· τριπλῆς

---

780. παροινῶν Heimsoethius. 788. καί με Φοῖβος Heimsoethius. 790. προύφηνεν G. Hermannus: προυφάνη libri. 791. χρείη Dawesius: χρεῖ' ἦ libri. 795. τεκμαρούμενος N.: ἐκμετρούμενος libri. ceterum κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα, τεκμαρούμενος ἄστροις τὸ λοιπόν, τὴν Κορινθίαν χθόνα ἔφευγον malit N. 800, quem versum codex Laur. A in margine habet a manu recentiore scriptum, delevit N.

ὅτ' ἦ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῄς,
ξυνηντίαζον· κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς· καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ,
ὄχους παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόνως
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὕπτιος
μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενές,
τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔτ' ἀθλιώτερος,
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινι
δόμοις δέχεσθαι μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός;
ἆρ' οὐχὶ πάντ' ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι μὴ 'στι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν,
μή 'μ' ἐμβατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με.
ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;

801. ἦ Elmsleius: ἦν libri. 808. ὄχους Doederleinius: ὄχου libri. 810. συντόνως Dobraeus: συντόμως libri. 814. Λαΐου Bothius. 815. τοῦδε τἀνδρὸς Elmsleius. νῦν ἔτ' Dindorfius: νῦν ἔστ' aut ἔστιν libri. 817. ὃν μὴ Schaefer: ᾧ μὴ libri. τινι Dindorfius: τινα libri. 818. τινα suspectum; εἰ μὴ ξένων — μηδὲ προσφωνεῖν ἐμέ conicit N. 821. ἐκ Sehrwaldius: ἐν libri. 822. ἆρ' ἐγὼ οὐ κακός Martinus. 823. πάντ' N.: πᾶς libri. 825. μήτ' ἐμβατεύειν al., μηδ' ἐμβατεύειν Dindorfius. 829. ἂν ὀρθοίη Schaefer: ἀνορθοίη libri.

μὴ δῆτα, μὴ δῆτ᾽, ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ᾽ ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ᾽ ἰδεῖν
κηλῖδ᾽ ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.
ΧΟ. ἡμῖν μέν, ὦναξ, ταῦτ᾽ ὀκνηρ᾽· ἕως δ᾽ ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ᾽ ἐλπίδα.
ΟΙΔ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ᾽ ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
ΙΟΚ. πεφασμένου δὲ τίς ποθ᾽ ἡ προθυμία;
ΟΙΔ. ἐγὼ διδάξω σ᾽· ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταὔτ᾽, ἔγωγ᾽ ἂν ἐκπεφευγοίην ἄγος.
ΙΟΚ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
ΟΙΔ. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ᾽ ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
εἰ δ᾽ ἄνδρ᾽ ἕν᾽ οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ᾽ ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
ΙΟΚ. ἀλλ᾽ ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ᾽ ἐπίστασο,
κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ᾽ ἐκβαλεῖν πάλιν·
πόλις γὰρ ἤκουσ᾽, οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
εἰ δ᾽ οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ᾽, ὦναξ, τόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ᾽ ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν᾽, ἀλλ᾽ αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ᾽ οὐχὶ μαντείας γ᾽ ἂν οὔτε τῇδ᾽ ἐγὼ
βλέψαιμ᾽ ἂν εἵνεκ᾽ οὔτε τῇδ᾽ ἂν ὕστερον.
ΟΙΔ. καλῶς νομίζεις· ἀλλ᾽ ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ᾽ ἀφῇς.
ΙΟΚ. πέμψω ταχύνασ᾽· ἀλλ᾽ ἴωμεν ἐς δόμους·

---

832. *ἴδοιν* Firnhaber. 840. *ἄγος* Blaydes: *πάθος* libri. 843. *ὡς Λάιον κτείνειαν* Heimsoethius. 845. *εἷς γέ τις πολλοῖς* Brunckius. 852. *σόν γε* Bothius.

οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὐ σοὶ φίλον.

στροφὴ α.

ΧΟ. εἴ μοι ξυνείη φέροντι
μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὄλυμπος
πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδὲ μή ποτε λάθᾳ κατακοιμάσῃ·
μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδὲ γηράσκει.

ἀντιστροφὴ α.

ὕβρις φυτεύει τύραννον·
ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα,
ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ'
ἄκραν, ἄποτμον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.

στροφὴ β.

εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται,
Δίκας ἀφόβητος οὐδὲ
δαιμόνων ἕδη σέβων,
κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
καὶ τῶν ἀσέπτων ἕρξεται
ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματᾴζων.

863—872 = 873—882. 883—896 = 897—910.

---

862 suspectus A. Zippmanno. *οὐδὲν γὰρ οὐ πράξαιμ' ἄν, εἴ τί σοι φίλον* coniecit Heimsoethius. 863. *τρέφοντι* Blaydes. 866. *ὑψιπετεῖς* N. 870. *λάθᾳ* L. Langius: *λάθραι* eraso *ρ* Laur. A, *λάθα* al. 877. *ἄκραν* addidit N. 878. *ἵν' οὐ* N. *ποδὶ ῥυσίῳ* Herwerdenus. 880. *πόλει νόμισμα* Herwerdenus. 890 sq. verba *ἀσέπτων ἕρξεται ἢ τῶν* delenda suspicatur N.

τίς ἔτι ποτ᾽ ἐν τοῖσδ᾽ ἀνὴρ θυμῶν βέλη
εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι,
τί δεῖ με χορεύειν;

ἀντιστροφὴ β.

οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ᾽ ὀμφαλὸν σέβων
οὐδ᾽ ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναὸν
οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ᾽ ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ᾽ ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ᾽ ἀνάσσων, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν·
φθίνοντα γὰρ * * * * Λαΐου
θέσφατ᾽ ἐξαιροῦσιν ἤδη,
κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

ΙΟΚ. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ᾽ ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ᾽ ὁποῖ᾽ ἀνὴρ
ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ᾽ ἔστι τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
ὅτ᾽ οὖν παραινοῦσ᾽ οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ᾽, ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν,
ὅπως λύσιν τιν᾽ ἧμιν εὐαγῆ πόρῃς·
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.

ΑΓΓ. ἆρ᾽ ἂν παρ᾽ ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ᾽ ὅπου

---

893. θυμῶν Schneidewinus: θυμῷ vel θυμοῦ libri. 894. εὔξεται Musgravius: ἔρξεται libri. 896 corruptus. πονεῖν ἢ τοῖς θεοῖς post χορεύειν addit Laur. A. 904–6. Ζεῦ, μὴ λάθοι τὰν σὰν ἐς αἰὲν ἀρχάν· φθίνοντα γάρ, πάντ᾽ ἀνάσσων, Λαΐου temptabat N. 912. βωμοὺς ἱκέσθαι Heimsoethius. 920. κατάργμασιν Wunder: κατεύγμασιν libri. 923. excidisse hoc loco versum coniecit Herwerdenus.

τὰ τοῦ τυράννου δώματ᾽ ἐστὶν Οἰδίπου;
μάλιστα δ᾽ αὐτὸν εἴπατ᾽, εἰ κάτισθ᾽, ὅπου.
ΧΟ. στέγαι μὲν αἵδε, καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.
ΑΓΓ. ἀλλ᾽ ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ᾽ ἐκείνου γ᾽ οὖσα παντελὴς δάμαρ.
ΙΟΚ. αὔτως δὲ καὶ σύ γ᾽, ὦ ξέν᾽· ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐεπείας εἵνεκ᾽· ἀλλὰ φράζ᾽ ὅτου
χρῄζων ἀφῖξαι χὤ τι σημῆναι θέλων.
ΑΓΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.
ΙΟΚ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ᾽ ἀφιγμένος;
ΑΓΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου· τὸ δ᾽ ἔπος οὑξερῶ τάχα
ἥδοιο μέν, πῶς δ᾽ οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ᾽ ἴσως.
ΙΟΚ. τί δ᾽ ἔστι; ποίαν δύναμιν ὧδ᾽ ἔχει διπλῆν;
ΑΓΓ. τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ᾽ ἐκεῖ.
ΙΟΚ. τί δ᾽; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
ΑΓΓ. οὐ δῆτ᾽, ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
ΙΟΚ. πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκε Πόλυβος, ὦ γέρον;
ΑΓΓ. εἰ μὴ λέγω τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν.
ΙΟΚ. ὦ πρόσπολ᾽, οὐχὶ δεσπότῃ τάδ᾽ ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν᾽ ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ᾽ ἔφευγε μὴ κτάνοι· καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ᾽ ὕπο.
ΟΙΔ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ᾽ ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
ΙΟΚ. ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων

---

932. εἵνεκ᾽: οὕνεκ᾽ libri. 936. τάχ᾽ ἂν Brunckius. 938. πῶς ἂν δύναμιν ὧδ᾽ ἔχοι Heimsoethius, πῶς ἓν δύναμιν ὧδ᾽ ἔχει N. 943 sq. meliorum librorum haec est lectio, ΙΟΚ. πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓΓ. εἰ δὲ μὴ λέγω γ᾽ ἐγὼ τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν. genuinam scripturam fuisse N. coniecit hanc, ΙΟΚ. πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκεν Οἰδίπου πατήρ; ΑΓΓ. τέθνηκε Πόλυβος· εἰ δὲ μή, ἀξιῶ θανεῖν. assentitur Dindorfius, nisi quod 944 praefert τέθνηκεν· εἰ δὲ μή, αὐτὸς ἀξιῶ θανεῖν. 948. καὶ νῦν ἰδοὺ Blaydes. 951. δεῦρο δωμάτων πάρος Heimsoethius.

τὰ σέμν᾽ ἵν᾽ ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
ΟΙΔ. οὗτος δὲ τίς ποτ᾽ ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
ΙΟΚ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ᾽ ὄντα Πόλυβον, ἀλλ᾽ ὀλωλότα.
ΟΙΔ. τί φής, ξέν᾽; αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ.
ΑΓΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ᾽ ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ᾽ ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
ΟΙΔ. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
ΑΓΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ᾽ εὐνάζει ῥοπή.
ΟΙΔ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
ΑΓΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
ΟΙΔ. φεῦ φεῦ· τί δῆτ᾽ ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ᾽ ὅδ᾽ ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔγχους — εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ
κατέφθιθ᾽· οὕτω δ᾽ ἂν θανὼν εἴη ἐξ ἐμοῦ.
τὰ δ᾽ οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται παρ᾽ Ἅιδη Πόλυβος ἄξι᾽ οὐδενός.
ΙΟΚ. οὔκ οὖν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;
ΟΙΔ. ηὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
ΙΟΚ. μὴ νῦν ἔτ᾽ αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.
ΟΙΔ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ λέχος;
ΙΟΚ. τί δ᾽ ἂν φοβοῖτ᾽ ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ᾽ ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ᾽ εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα·
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ᾽ ὅτῳ
παρ᾽ οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.

---

959. σάφ᾽ ἴσθ᾽ Porsonus, ἔξισθ᾽ Meinekius. 960. πότερα φόνοισιν Meinekius. 966. ὄρνεις L. Dindorfius: ὄρνις libri. 968. δὴ al. om., unde κάτω κέκευθε γῆς Cobetus, N. malit κεύθει κάτω γῆς· Οἰδίπους δ᾽ ὅδ᾽ ἐνθάδε 971. γέροντα F. G. Schmidtius. 976. οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ λέχος Blaydes: λέχος (λέκτρον al.) οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ libri. 980. μὴ σκόπει Heimsoethius.

ΟΙΔ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ᾽ ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ ᾿κύρει ζῶσ᾽ ἡ τεκοῦσα· νῦν δ᾽ ἐπεὶ
ζῇ, πᾶσ᾽ ἀνάγκη, κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
ΙΟΚ. καὶ μὴν μέγας γ᾽ ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
ΟΙΔ. μέγας, ξυνίημ᾽· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
ΑΓΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ᾽ ὕπερ;
ΟΙΔ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα.
ΑΓΓ. τί δ᾽ ἔστ᾽ ἐκείνης ὕμιν ἐς φόβον φέρον;
ΟΙΔ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὦ ξένε.
ΑΓΓ. ἦ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι;
ΟΙΔ. μάλιστά γ᾽· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ τό τε
πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν εἵνεχ᾽ ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπῳκεῖτ᾽· εὐτυχῶς μέν, ἀλλ᾽ ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ᾽ ἥδιστον βλέπειν.
ΑΓΓ. ἦ γὰρ τάδ᾽ ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ᾽ ἀπόπτολις;
ΟΙΔ. πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
ΑΓΓ. τί δῆτ᾽ ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ᾽, ἄναξ,
ἐπείπερ εὔνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;
ΟΙΔ. καὶ μὴν χάριν γ᾽ ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ΑΓΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ᾽ ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ οὔποτ᾽ εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ᾽ ὁμοῦ.
ΑΓΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.
ΟΙΔ. πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν, δίδασκέ με.
ΑΓΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις εἵνεκ᾽ εἰς οἴκους μολεῖν.
ΟΙΔ. ταρβῶ γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
ΑΓΓ. ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
ΟΙΔ. τοῦτ᾽ αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ᾽ εἰς ἀεὶ φοβεῖ.
ΑΓΓ. ἆρ᾽ οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;

---

987. γ᾽ addidit Porsonus, qua mutatione versus sanatus non videtur. 993. θεμιστὸν Johnsonus: θεμιτὸν libri. 997. εἵνεχ᾽: οὕνεχ᾽ libri. 998. ἀπῴκιστ᾽ al. 1002. ἐγὼ οὐχὶ Porsonus: ἔγωγ᾽ οὐχὶ libri. 1005. τοῦτό γ᾽ ἱκόμην Herwerdenus. 1010. εἵνεκ᾽: οὕνεκ᾽ libri. οἴκους suspectum. 1011. ταρβῶν al.

ΟΙΔ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
ΑΓΓ. ὁθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
ΟΙΔ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
ΑΓΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρός, ἀλλ' ἴσον.
ΟΙΔ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
ΑΓΓ. ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ.
ΟΙΔ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;
ΑΓΓ. ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
ΟΙΔ. κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
ΑΓΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
ΟΙΔ. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχών μ' αὐτῷ δίδως;
ΑΓΓ. εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
ΟΙΔ. ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
ΑΓΓ. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
ΟΙΔ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;
ΑΓΓ. σοῦ τ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
ΟΙΔ. τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;
ΑΓΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
ΟΙΔ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
ΑΓΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
ΟΙΔ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.
ΑΓΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.
ΟΙΔ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρός; φράσον.
ΑΓΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ.
ΟΙΔ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών;
ΑΓΓ. οὔκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
ΟΙΔ. τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
ΑΓΓ. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.
ΟΙΔ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
ΑΓΓ. μάλιστα· τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.

1022—24 inverso ordine in libris leguntur. correxit N. 1023. *ἔστερξεν λαβών* N. 1024. *λαβών* suspectum. 1025. *τυχών* Bothius: *τεκών* libri. 1030. *σοῦ τ'* olim G. Hermannus: *σοῦ γ'* vel *σοῦ δ'* libri. 1031. *ἐν καιροῖς λαμβάνεις* Laur. A, unde *ἐν σκάφαισι* (vel cum Dindorfio *ἐν νάπαισι*) *λαμβάνεις* N. *ἐν νάπαις με λαμβάνεις* Wakefieldus. 1037. *ὦ πρὸς θεῶν* verba suspecta Heimsoethio, qui *τοῦ δ' ἐρρίφην* coniecit: versus 1035 et 1036 abesse malit N. 1042. *δήπου* suspectum.

ΟΙΔ. ἦ κἄστ᾽ ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ᾽ ἰδεῖν ἐμέ;
ΑΓΓ. ὑμεῖς γ᾽ ἄριστ᾽ εἰδεῖτ᾽ ἂν οὑπιχώριοι.
ΟΙΔ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ᾽ ὃν ἐννέπει,
εἴτ᾽ οὖν ἐπ᾽ ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ᾽ εἰσιδών;
σημήναθ᾽, ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε.
ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν᾽ ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
ἥδ᾽ ἂν τάδ᾽ οὐχ ἥκιστ᾽ ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
ΟΙΔ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν᾽ ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα τόν θ᾽ οὗτος λέγει;
ΙΟΚ. τί δ᾽ ὅντιν᾽ εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς. τὰ δὲ
ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
ΟΙΔ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ᾽, ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ᾽, οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.
ΙΟΚ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι σοῦ σαυτοῦ βίου
κήδει, ματεύσῃς τοῦθ᾽· ἅλις νοσοῦσ᾽ ἐγώ.
ΟΙΔ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ᾽ ἐὰν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή.
ΙΟΚ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.
ΟΙΔ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ᾽ ἐκμαθεῖν σαφῶς.
ΙΟΚ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ᾽ εὖ τὰ λῷστά σοι λέγω.
ΟΙΔ. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ᾽ ἀλγύνει πάλαι.
ΙΟΚ. ὦ δύσποτμ᾽, εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.
ΟΙΔ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι·
ταύτην δ᾽ ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
ΙΟΚ. ἰοὺ ἰού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ᾽ ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ᾽ οὔποθ᾽ ὕστερον.
ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ᾽ ἀγρίας
ᾄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ᾽ ὅπως
μὴ ἐκ τῆς σιωπῆς τῆσδ᾽ ἀναρρήξει κακά.
ΟΙΔ. ὁποῖα χρήζει ῥηγνύτω· τοὐμὸν δ᾽ ἐγώ,
καὶ σμικρόν ἐστι, σπέρμ᾽ ἰδεῖν βουλήσομαι.

1054. *νοεῖς εἰ κεῖνον* A. Spengelius. 1055. *τόνδ᾽ οὗτος* A. Spengelius, *ἀνὴρ οὗτος* malit N. 1062. *θάρσει* Brunckius: *θάρρει* libri. *ἐὰν τρίτης* G. Hermannus: *ἂν ἐκ τρίτης* libri.

αὕτη δ᾽ ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ᾽ ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
τῆς εὖ διδούσης, οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ᾽ ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ᾽ ἔτι
ποτ᾽ ἄλλος, ὥστε μὴ ἐκμαθεῖν τοὐμὸν γένος.

στροφή.

ΧΟ. *εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις,*
οὐ τὸν Ὄλυμπον ἄπειρος, ὦ Κιθαιρών,
οὐκ ἔσει τὰν αὖρι πανσέληνον,
μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ᾽ αὔξειν,
καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα
τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέστ᾽ εἴη.

ἀντιστροφή.

τίς σε, τέκνον, τίς σ᾽ ἔτικτε τᾶν μακραιώνων κορᾶν,
Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖσ᾽,
ἢ σέ γ᾽ εὐνάτειρα Λοξίου; τῷ
γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
εἴθ᾽ ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων,
εἴθ᾽ ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ᾽ ἄκρων ὀρέων σε
κῦμα δέξατ᾽ ἔκ του
Νυμφᾶν Ἑλικωνιάδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει.

ΟΙΔ. *εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ συναλλάξαντά πω,*
πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ᾽ ὁρᾶν δοκῶ,

1086—1097 = 1098—1109.

1078. *αὕτη* olim G. Hermannus: *αὐτὴ* libri. 1084. *τοιόσδε δὴ φὺς* Blaydes. 1085. *ἄτιμος ὥστε* N. *μὴ οὐ μαθεῖν* Blaydes. 1087. *γνώμαν* Erfurdtius: *γνώμην* libri. 1089. *αὖρι* N.: *αὔριον* libri. 1092. *ματέρ᾽* Dindorfius: *μητέρ᾽* libri. 1099. *τᾶν*: *τῶν* libri. *κορᾶν* Heimsoethius: *ἆρα* libri. 1100. *πατρὸς πελασθεῖσ᾽* Lachmannus: *προσπελασθεῖσ᾽* libri. 1101. *σέ γ᾽ εὐνάτειρά τις* Arndtius (qui *τις* omittere debebat): *σέ γε θυγάτηρ* libri. 1107. *σε κῦμα* N. (*κύημα* suaserat C. Lugebil): *εὕρημα* libri. 1108 sq. *Ἑλικωνίδων, αἷς* Porsonus, *Ἑλικῶνος, αἷσι* malit N.

ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἔν τε γὰρ μακρῷ
γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος,
δμῶάς τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ᾽ ἐμαυτοῦ· τῇ δ᾽ ἐπιστήμῃ σύ μου
προὔχοις τάχ᾽ ἄν που, τὸν βοτῆρ᾽ ἰδὼν πάρος.
ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ᾽ ἴσθι· Λαΐου γὰρ ἦν,
εἴπερ τις ἄλλος, πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.
ΟΙΔ. σὲ πρῶτ᾽ ἐρωτῶ τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις;
ΑΓΓ. τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς.
ΟΙΔ. οὗτος σὺ πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅσ᾽ ἄν σ᾽ ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ᾽ ἦσθα σύ;
ΘΕΡ. ἦ δοῦλος, οὐκ ὠνητός, ἀλλ᾽ οἴκοι τραφείς.
ΟΙΔ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
ΘΕΡ. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην.
ΟΙΔ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύναυλος ὤν;
ΘΕΡ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
ΟΙΔ. τὸν ἄνδρα τόνδ᾽ οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;
ΘΕΡ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
ΟΙΔ. τόνδ᾽, ὃς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί που;
ΘΕΡ. οὐχ ὥστε γ᾽ εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.
ΑΓΓ. κοὐδέν γε θαῦμα, δέσποτ᾽· ἀλλ᾽ ἐγὼ σαφῶς
ἀγνῶτ᾽ ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι
κάτοιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ᾽ ἑνί,
ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
χειμῶνι δ᾽ ἤδη τἀμά τ᾽ εἰς ἔπαυλ᾽ ἐγὼ
ἤλαυνον, οὗτός τ᾽ εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
ΘΕΡ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.

1113. *σύμμετρος* Erfurdtius: *ξύμμετρος* libri. 1114. *δμῶάς τε* N.: *ἄλλως τε* libri. *ἄγοντας ὄντας οἰκέτας* N. 1123. *ἦ* schol. Il. *E*, 533: *ἦν* libri. 1131. *μνήμης ἄπο* Blaydes; *μνήμης ὕπο* libri. 1134. *ἦμος ἐν Κιθαιρῶνος νάπαις* Blaydes. 1135 graviter corruptus; *νομεὺς διπλοῖσι ποιμνίοις ἐπιστατῶν* expectes. 1136. *ἐπλησίαζε* Brunckius. 1137. *ἑκμήνους* Porsonus: *ἐμμήνους* libri.

ΑΓΓ. φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
ΘΕΡ. τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;
ΑΓΓ. ὅδ' ἐστίν, ὦ τᾶν, κεῖνος ὃς τότ' ἦν νέος.
ΘΕΡ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
ΟΙΔ. ἆ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
ΘΕΡ. τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;
ΟΙΔ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
ΘΕΡ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
ΟΙΔ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
ΘΕΡ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
ΟΙΔ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
ΘΕΡ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρῄζων μαθεῖν;
ΟΙΔ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
ΘΕΡ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
ΟΙΔ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον.
ΘΕΡ. πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.
ΟΙΔ. ἁνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ.
ΘΕΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι.
ΟΙΔ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον ἢ 'ξ ἄλλου τινός;
ΘΕΡ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.
ΟΙΔ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κἀκ ποίας στέγης;
ΘΕΡ. μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ἱστόρει πλέον.
ΟΙΔ. ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
ΘΕΡ. τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
ΟΙΔ. ἦ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
ΘΕΡ. οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
ΟΙΔ. κἄγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.
ΘΕΡ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζεθ'· ἡ δ' ἔσω
μάλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.

1155. *προσχρῄζεις* Blaydes. 1156. *εἰ παῖδ' ἔδωκας τόνδ'* Heimsoethius. 1165. *ἱστόρει πέρα* Heimsoethius. 1166. *ταὔτ'* Schaefer. 1167. *δόμων τις ὠνομάζετο* Dindorfius. 1170. *ἀκούειν* schol. et Plutarchus: *ἀκούων* libri. 1172. *μάλιστ'* N.: *κάλλιστ'* libri.

ΟΙΔ. η γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;
ΘΕΡ. μάλιστ', ἄναξ.
ΟΙΔ. ὡς πρὸς τί χρείας;
ΘΕΡ. ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
ΟΙΔ. τεκοῦσα τλήμων;
ΘΕΡ. θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν.
ΟΙΔ. ποίων;
ΘΕΡ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
ΟΙΔ. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
ΘΕΡ. κατοικτίσας, ὦ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ
ὅν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
ΟΙΔ. ἰοὺ ἰού· τὰ πάντ' ἄρ' ἐξήκει σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών.

στροφὴ α.

ΧΟ. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μη-
δὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;
τὸν σόν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σόν, ὦ
τλάμων Οἰδιπόδα, βροτῶν
οὐδὲν μακαρίζω·

ἀντιστροφὴ α.

ὅστις καθ' ὑπερβολὰν

1186—1194 = 1195—1203.

1182. ἄρ' ἐξήκει N.: ἂν ἐξήκοι libri. 1191. ἀποκλῖναι suspectum. 1192. τὸν σόν τοι Camerarius: τὸ σόν τοι libri. 1194. οὐδὲν G. Hermannus: οὐδένα libri.

τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ
πάντ᾽ εὐδαίμονος ὄλβου,
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
τὰν γαμψώνυχα παρθένον
χρησμῳδόν, θανάτων δ᾽ ἐμᾷ
χώρᾳ πύργος ἀνέστα.
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ᾽ ἐτι-
μάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
Θήβαισιν ἀνάσσων.

στροφὴ β.

τὰ νῦν δ᾽ ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος,
τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,
πῶς γάμου λιμὴν
αὑτὸς ἤρκεσεν
παιδὶ καὶ πατρὶ
θαλαμηπόλῳ πεσεῖν;
πῶς ποτε, πῶς ποθ᾽ αἱ πατρῷ-
αί σ᾽ ἄλοκες φέρειν, τάλας,
σῖγ᾽ ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;

ἀντιστροφὴ β.

ἐφεῦρέ σ᾽ ἄκονθ᾽ ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν χρόνος,
δικάζει τ᾽ ἄγαμον γάμον πάλαι
τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.
ἰὼ Λαΐειον ὦ τέκνον,
εἴθε σ᾽, εἴθε σε

1204—1212 = 1213—1222.

1196. *ἐκράτησε* G. Hermannus, *ἐκύρησε* Heimsoethius: *ἐκράτησας* libri. 1202. *ἁμὸς* Blaydes. 1205. *τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις* G. Hermannus: *τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις* libri. 1208. *πῶς γάμου* Heimsoethius: *ᾧ μέγας* libri. *αὑτὸς*: *αὐτὸς* libri. 1209. *παιδὶ καὶ πόσει* Blaydes. 1210. *πέλειν* Heimsoethius. 1214. *τ᾽* G. Hermannus: *τὸν* libri. 1216. *ὦ* addidit Erfurdtius. 1217. *σε* addidit Wunder.

μήποτ᾽ εἰδόμαν.
δύρομαι γὰρ ὡς
περίαλλ᾽ ἰαχέων
ἐκ στομάτων. τὸ δ᾽ ὀρθὸν εἰ-
πεῖν, ἀνέπνευσά τ᾽ ἐκ σέθεν
καὶ κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα.

ΕΞ. ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ᾽ ἀεὶ τιμώμενοι,
οἷ᾽ ἔργ᾽ ἀκούσεσθ᾽, οἷα δ᾽ εἰσόψεσθ᾽, ὅσον δ᾽
ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ᾽ ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει, τὰ δ᾽ αὐτίκ᾽ εἰς τὸ φῶς φανεῖ, κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ᾽ αἳ φανῶσ᾽ αὐθαίρετοι.

ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ᾽ ἃ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον᾽ εἶναι· πρὸς δ᾽ ἐκείνοισιν τί φής;

ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

ΧΟ. ὦ δυστάλαινα· πρὸς τίνος ποτ᾽ αἰτίας;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἄλγιστ᾽ ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα·
ὅμως δ᾽, ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ᾽ ἔσω
θυρῶνος, ἵετ᾽ εὐθὺς ἐς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ᾽ ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
πύλας δ᾽, ὅπως εἰσῆλθ᾽, ἐπιρράξασ᾽ ἔσω,
καλεῖ τὸν ἤδη Λάιον πάλαι νεκρόν,
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ᾽, ὑφ᾽ ὧν

1219. *δύρομαι* Seidler: *ὀδύρομαι* libri. 1220. *περίαλλα ἰαχέων* vel *περίαλλα ἀχέων* libri, *περίαλλά σ᾽ ἀχέων* Blaydes. 1225. *ἐμπέδως* H. Hirzelius, *εὐμενεῖς* Heimsoethius. 1232. *ἤδεμεν* Elmsleius: *ᾔδειμεν* libri. 1244. *ἐπιρράξασ᾽* Dobraeus: *ἐπιρρήξασ᾽* libri. 1245. *καλεῖ* Erfurdtius: *κάλει* libri.

θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοᾶτο δ᾽ εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν᾽ ἐκ τέκνων τέκοι.
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ᾽ οὐκέτ᾽ οἶδ᾽ ἀπόλλυται.
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ᾽ οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν·
ἀλλ᾽ εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ᾽ ἐλεύσσομεν.
φοιτᾷ γάρ, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν,
γυναῖκά τ᾽ οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ᾽ ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ᾽ αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ᾽ ἀύσας, ὡς ὑφηγητοῦ τινός,
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ᾽· ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα, κἀμπίπτει στέγῃ.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ᾽ ἐσείδομεν,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν αἰωρουμένην.
ὅπως δ᾽ ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας
χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ᾽ ἦν τἀνθένδ᾽ ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ᾽ αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ᾽, ὁθούνεκ᾽ οὐκ ὄψοιντό νιν,
οὔθ᾽ οἷ᾽ ἔπασχεν οὔθ᾽ ὁποῖ᾽ ἔδρα κακά,
ἀλλ᾽ ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
ὀψοίαθ᾽, οὓς δ᾽ ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ᾽ ἐφυμνῶν, πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ
ἤρασσ᾽ ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ᾽ ὁμοῦ
γλῆναι γένει᾽ ἔτεγγον, οὐδ᾽ ἀνίεσαν

1260. *τινός* suspectum. 1264. *πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν αἰωρουμένην* N.: *πλεκταῖς ἑώραις* (*αἰώραις* al.) *ἐμπεπλεγμένην· ὁ δὲ* libri. 1267. *σχέτλι᾽ ἦν* Heimsoethius. 1270. *ἔπαισε βλέφαρα* Heimsoethius. 1273 sq. aut spurii aut corrupti. 1276. *ἤρασσε πείρων* N.

φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χαλάζης αἱμάτων ἐτέγγετο.
τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν οὐ μόνῳ κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.
ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν.
ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;
ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῇθρα καὶ δηλοῦν τινὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν οὐδ' ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί· κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.
ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλῆμον,
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
[φεῦ φεῦ, δύστανος·]
ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε θέλων
[πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι]·
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
ΟΙΔ. αἰαῖ αἰαῖ,

1279. *αἱμάτων* G. Hermannus: *αἵματος* vel *αἵματός τ'* libri. 1280. *μόνῳ* Schneidewinus: *μόνου* libri. 1283. *τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ* Lobeckius: *τῇδε θἠμέρᾳ* libri. 1289. *μητέρ'* N.: *μητρὸς* libri. 1291. *δόμοισιν ἔνοχος ὢν* malit N. 1301. *μηκίστων* N. 1302. *μοίρᾳ* suspectum. 1303 damnavit Dindorfius. 1305 proscripsit N.

φεῦ φεῦ, δύστανος ἐγώ. ποῖ γᾶς
φέρομαι τλάμων; πᾷ μοι φθογγά;
φοράδην, ὦ δαῖμον, ἐνήλω.
ΧΟ. ἐς δεινὸν οὐδ᾽ ἀκουστὸν οὐδ᾽ ἐπόψιμον.

στροφὴ α.

ΟΙΔ. ἰὼ σκότου
νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον.
οἴμοι,
οἴμοι μάλ᾽ αὖθις· οἷον εἰσέδυ μ᾽ ἅμα
κέντρων τε τῶνδ᾽ οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν.
ΧΟ. καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασιν
διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ θροεῖν κακά.

ἀντιστροφὴ α.

ΟΙΔ. ἰὼ φίλος,
σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ·
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.
ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ᾽ ἐπῆρε δαιμόνων;

στροφὴ β.

ΟΙΔ. Ἀπόλλων τάδ᾽ ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ τελῶν τάδ᾽ ἐμὰ πάθεα.
ἔπαισε δ᾽ αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ᾽ ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ᾽ ὁρᾶν,
ὅτῳ γ᾽ ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;

1313—1320 = 1321—1328. 1329—1348 = 1349—1368.

1310. post *φθογγά* quod libri addunt *διαπέταται* vel *διαπέπταται*, delevit olim Dindorfius. 1311. *φοράδην, ὦ δαῖμον, ἐνήλω* N.: *φοράδην; ἰὼ δαῖμον, ἵν᾽ ἐξήλω* (*ἐξήλου* al.) libri. 1315. *ἀδάματόν τε* G. Hermannus: *ἀδάμαστόν τε* libri. *δυσοιώνιστον* N. 1320. *θροεῖν* N.: *φορεῖν* libri. 1323. *με* Erfurdtius: *ἐμὲ* libri. 1330. *πάθη* N. 1331. *τλάμων* delet Hartungius.

ΧΟ. ἦν τᾷδ᾽, ὅπωσπερ καὶ σὺ φῄς.
ΟΙΔ. τί δῆτ᾽ ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτὸν ἢ προσήγορον
ἔτ᾽ ἔστ᾽ ἀκούειν ἡδονᾷ, φίλοι;
ἀπάγετ᾽ ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστά με,
ἀπάγετ᾽, ὦ φίλοι, τὸν μέγ᾽ ὀλέθριον,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
ἐχθρότατον βροτῶν.
ΧΟ. δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὥς σ᾽ ἠθέλησα μηδαμὰ γνῶναί ποτ᾽ ἄν.

ἀντιστροφὴ β.

ΟΙΔ. ὄλοιθ᾽ ὅστις ἦν, ὃς ἀγρίας πέδας
νομάδος ἐπιποδίας ἔλαβέ μ᾽ ἀπό τε φόνου
ἔρρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἂν θανὼν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ᾽ ἐμοὶ τοσόνδ᾽ ἄχος.
ΧΟ. θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ᾽ ἂν ἦν.
ΟΙΔ. οὔκ οὖν πατρός γ᾽ ἂν φονεὺς ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ᾽ ἄθεος μέν εἰμ᾽, ἀνοσίων δὲ παῖς,
ὁμολεχὴς δ᾽ ἀφ᾽ ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
τοῦτ᾽ ἔλαχ᾽ Οἰδίπους.
ΧΟ. οὐκ οἶδ᾽ ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς·
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ᾽ ὢν ἢ ζῶν τυφλός.
ΟΙΔ. ὡς μὲν τάδ᾽ οὐχ ὧδ᾽ ἔστ᾽ ἄριστ᾽ εἰργασμένα,
μή μ᾽ ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ᾽ ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ᾽ ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ᾽ ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολών,

1336. *τᾷδ᾽* N.: *τάδ᾽* vel *ταῦθ᾽* libri. 1340. *ἐκ τόπων ὅ τι τάχιστα τῶνδ᾽* N. 1343. *τὸν μέγ᾽ ὀλέθριον* Erfurdtius: *τὸν ὀλέθριον μέγαν* libri. 1348. *μηδαμὰ γνῶναί* Dobraeus: *μηδ᾽ ἀναγνῶναί* libri. 1349 sq. *ὄλοιθ᾽ ὅστις ἦν, ὄλοιτ᾽ ἀγρίας* (vel *ἀγρότας*) *ὃς ἄπο πέδας μ᾽ ἄπό τε φόνου* temptabat N. 1352. *πράσσων* delet Hartungius. 1355. *ἦ* Dindorfius: *ἦν* libri. *τοσόνδ᾽ ἄγος* Faehsius. 1360. *ἄθεος* Elmsleius: *ἄθλιος* libri. 1362. *ὁμολεχὴς* Meinekius: *ὁμογενὴς* libri. 1365. *ἔτι* G. Hermannus: *ἔφυ* libri.

οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ·
οὐδ' ἄστυ γ' οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ' ἱερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς
ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους [τοῦ Λαΐου].
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
ἥκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὤτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλῇσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν' ἦ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦ γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἆρά με
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε.
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός, ἆρά μου μέμνησθ' ἔτι
οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν

1383. *τοῦ Λαΐου* verba suspecta, *ἀλάστορα* coniecit Herwerdenus. 1388. *ἀποκλῇσαι* Elmsleius: *ἀποκλεῖσαι* libri. 1393. *ἦ* Elmsleius: *ἦν* libri. 1396. *ἕλκος κακῶς ὕπουλον* N. 1397 suspectus. 1400. *θερμὸν αἷμα* cum Herwerdeno aut *χλωρὸν αἷμα* malit N. 1401. *μέμνησθ' ὅτι* al., *μέμνησθέ τι* Elmsleius.

ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε τοὐμὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε
πατέρας ἀδελφοὺς παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας γυναῖκας μητέρας τε, χὠπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μηδ' ὁρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα, πρὸς θεῶν, ἔξω με γῆς
ἐκρίψατ', ἢ φονεύσατ' ἢ θαλάσσιον
καλύψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ' ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν·
πίθεσθε, μὴ δείσητε· τἀμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε·
τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
ΧΟ. ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
ΟΙΔ. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημαι κακός.
ΚΡ. οὔθ' ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα
οὔθ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.

1405. *τοὐμὸν* N.: *ταυτὸν* libri. 1409. *μηδ' ὁρᾶν* N.: *μηδὲ δρᾶν* libri. 1410. *με γῆς* N.: *μέ που* libri. 1411 sq. *ἐκρίψατ' ἢ — καλύψατ' ἔνθα* Burgesius: *καλύψατ' ἢ — ἐκρίψατ' ἔνθα* libri. 1414. *πίθεσθε* Elmsleius: *πείθεσθε* libri. 1416—23 et 1424—31 in libris inverso ordine leguntur; transposuit N. et 1416—23, qui Creonti tribuebantur, Oedipo reddidit. 1417. *πάντα λεύσσουσαν* Blaydes. 422. *μόνοις θ' ὁρᾶν* Meinekius. 1424. *εἰς δέον* vitiosum, *κύριος* N. 1431. *κακῶν* ineptum.

ΟΙΔ. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω.
ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
ΟΙΔ. ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν θανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
ΚΡ. ἔδρασ' ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
ΟΙΔ. ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ', ἵν' ἕσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
ΟΙΔ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.
ΟΙΔ. καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προστρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
ἐμοῦ δὲ μηκέτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν·
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
ἵν' ἐξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω.
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέων,
προθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου·

1437. *θανοῦμαι* Meinekius: *φανοῦμαι* libri. 1438. *ἴσθι νυν, εἰ μὴ θεοῦ* malit N. 1445. *τἂν* Elmsleius: *τ' ἂν* vel *γ' ἂν* libri. 1447. *αὐτὸς ὀγκώσεις τάφον* N., qui v. 1448 delendum esse conicit. 1449. *μηκέτ'* N.: *μήποτ'* libri. 1453. *ζῶντι* Toupius: *ζῶντε* libri. 1458. *ὅπηπερ* al. 1460. *προθῇ* Elmsleius: *πρόσθῃ* libri.

ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
αἷν οὔποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην·
αἷν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ' ἔασον κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ' ὦναξ,
ἴθ' ὦ γονῇ γενναῖε· χερσί τἂν θιγὼν
δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.
τί φημί;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρροούντοιν, καί μ' ἐποικτείρας Κρέων
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι;
ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.
ΟΙΔ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμὶν ὧδ' ὁρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυξένησαν ὄμματα·
[ὃς ὑμίν, ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν
πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.]
καὶ σφὼ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας,
ποίας δ' ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς,

1463. ἡμῶν χωρὶς ἐπλήσθη temptabat N. 1465. τώδ' ἀεὶ Schneidewinus. 1466 suspectus. 1469. τἂν Elmsleius: τ' ἂν vel δ' ἂν libri. 1477. verba ἥ σ' εἶχεν πάλαι num sana sint dubitat N. 1483. προυξένησαν vitiosum. 1484 sq. damnavit B. Todtius. 1487. τὰ πικρὰ τοῦ λοιποῦ βίου al. 1489. ποίαν γὰρ — εἰς ὁμήγυριν N.

τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε· κᾆτα τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύταιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὢ ἐφυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε παρίδῃς
πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί.
σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
πόλλ' ἂν παρῄνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι,
οὗ καιρὸς ἐᾷ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
ΚΡ. *ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.*
ΟΙΔ. *πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ.*
ΚΡ. *πάντα γὰρ καιρῷ καλά.*
ΟΙΔ. *οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι;*
ΚΡ. *λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.*
ΟΙΔ. *γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον.*
ΚΡ. *τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.*

1494 sq. *τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν* verba corrupta. 1497—99. *ὑμῶν ἔπεφν', ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κἀκτήσαθ' ὑμᾶς ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ* N. 1505. *μή σφ' ἀτιμάσῃς* Erfurdtius, *μή σφέ μοι προδῷς* Blaydes, *μή σφε, φίλε, προδῷς* malit N. 1506. *ἐκγενεῖς* Dindorfius. 1512. *τοῦτ' ἐπεύχομαι* Blaydes. 1513. *ἐᾷ* Dindorfius: *ἀεὶ* libri. 1517. *εἶμι* Brunckius: *εἰμί* libri. 1518. *ἀπωστόν* N.

ΟΙΔ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω.
ΚΡ. τοιγὰρ οὖν τεύξει τάχα.
ΟΙΔ. φῂς τάδ' οὖν;
ΚΡ. ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
ΟΙΔ. ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη.
ΚΡ. στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.
ΟΙΔ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἕλῃ μου.
ΚΡ. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν·
καὶ γὰρ ἁκράτησας, οὔ σοι διὰ βίου ξυνέσπετο.
ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ᾔδει καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ,
οὗ τίς οὐ ζήλῳ πολιτῶν ταῖς τύχαις ἐπέβλεπεν,
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντα κείνην τὴν τελευταίαν [ἰδεῖν]
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

1523. *διὰ βίου* N.: *τῷ βίῳ* libri. 1526. *οὗ* Martinus: *ὅς* libri. *ταῖς* Ellendtius: *καὶ* libri. *ἐπέβλεπεν* Musgravius: *ἐπιβλέπων* libri. 1528. *ἰδεῖν* vitiosum, *χρεών* aut *θέμις* requirit N.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΚΡΕΩΝ.
ΦΥΛΑΞ.
ΑΙΜΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΡΥΔΙΚΗ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνῄρηται· ἐφ᾽ ᾗ καὶ Αἵμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε.

κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαίονα.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων. προλογίζει ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνείκους, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς Αἵμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΛΟΥΣΤΙΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ μὲν δρᾶμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωίδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερμος δέ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

---

3. ἀνῄρηται] ἀνηρέθη N. 8. Μαίονα N.: Αἵμονα L. (ubi μαίδον (α superscr.) in margine adscriptum), Μαίμονα al. 13. καὶ μόρος] καὶ Αἵμονος καὶ N. 20. Λαοδάμαντος Brunckius: Λαομέδοντος libri.

ταῦτα μὲν οὖν ἐστιν τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρωίδων ἱστορούμενα· ἡ μέντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπείληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ᾗ καὶ οἱ τῆς τραγῳδίας ποιηταὶ ἑπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθεινται. τὸ δὲ δρᾶμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης. ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φωραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται, Αἵμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἡ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἧττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὑροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἵμων ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνᾶτο αὐτήν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένῃ ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ᾽ ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετὴ ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΝ. Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ᾽ Οἰδίπου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ᾽ ἀλγεινὸν οὔτ᾽ ἄτης ἄτερ,
οὔτ᾽ αἰσχρὸν οὔτ᾽ ἄτιμον ἔσθ᾽, ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ᾽ ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ᾽ αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κεἰσήκουσας; ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;
ΙΣΜ. ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ᾽ ἡδὺς οὔτ᾽ ἀλγεινὸς ἵκετ᾽, ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ᾽ ὑπέρτερον,
οὔτ᾽ εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ᾽ ἀτωμένη.
ΑΝ. ᾔδη καλῶς, καί σ᾽ ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ᾽ εἵνεκ᾽ ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.
ΙΣΜ. τί δ᾽ ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ᾽ ἔπος.
ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ᾽ ἀτιμάσας ἔχει;

---

2 sq. ἆρ᾽ οἶσθά πού τι τῶν ἀπ᾽ Οἰδίπου κακῶν ὁποῖον οὐ Ζεὺς νῷν Heimsoethius. 4. οὔτ᾽ ἄτης γέμον Hermannus, οὔτ᾽ ἀτήσιμον Dindorfius. 6 suspectus. 10. τἀξ ἐχθρῶν Blaydes; ne sic quidem versus placet. 18. ᾔδη Brunckius: ᾔδειν libri. 19. εἵνεκ᾽: οὕνεκ᾽ libri.

Ἐτεοκλέα μέν, [ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ
χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ] κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς·
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσι φασὶν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄκλαυτον ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
[θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς].
τοιαῦτα φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
κἀμοί, λέγω γὰρ κἀμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.
ΙΣΜ. τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν εἴθ' ἅπτουσα προσθείμην πλέον;
ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
ΙΣΜ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;
ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.
ΙΣΜ. ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς
[ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι].
ΙΣΜ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.
ΙΣΜ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς

---

23 sq. Ἐτεοκλέα μέν, ᾗ δίκη, κατὰ χθονὸς A. Jacobus. pro ᾗ δίκῃ Schneidewinus σὺν δίκῃ, Dindorfius ὡς λόγος maluit. 27. ἐκκεκηρῦχθαι Martinus: ἐκκεκηρύχθαι libri. 30. versum abesse malit N. 31 sq. Κρέοντά μοι καὶ σοί, λέγω γὰρ καὶ σέ N. 33. τοῖσι Heathius: τοῖς libri. 40. εἴθ' ἅπτουσα Porsonus: ἢ θάπτουσα libri cum v. l. ἢ ἐφάπτουσα. 42. ποῦ al. 43. κουφιεῖς ἄθρει Meinekius. 45. ἔγωγε τὸν ἐμόν, τὸν σὸν ἢν σὺ μὴ θέλῃς N. 46 damnarunt veteres critici. 48. μ' addidit Brunckius.

ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δ' ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν.
νῦν αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει
ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
ἔπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

ΑΝ. οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα.
ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ· κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ ἀεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣΜ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

ΑΝ. σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι'· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣΜ. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

---

53. *διπλοῦν πάθος* v. l. 56. *αὐτοκτονοῦντε* (debebat *αὐτοκτονοῦντε*) Coraes: *αὐτοκτενοῦντε* libri. 57. *ἐπαλλήλοιν* Hermannus. 60. *καὶ κράτη* Axtius. 70. *ἐμοῦ γ' ἂν ἀσμένης* Lehrsius. 71. *ὁποία* Triclinius. 76. *σὺ δ'* Elmsleius: *σοὶ δ'* libri.

ΑΝ. μὴ ἐμοῦ προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
ΙΣΜ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
τοὔργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὔτως ἐγώ.
ΑΝ. οἴμοι· καταύδα. πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
ΙΣΜ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
ΑΝ. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή.
ΙΣΜ. εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.
ΑΝ. οὐκ οὖν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι;
ΙΣΜ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα.
ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκῃ.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ΙΣΜ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

στροφὴ α.

ΧΟ. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλ-
λιστον ἑπταπύλῳ φανὲν
Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης ποτ', ὦ χρυσέας
ἁμέρας βλεφαρίς, Διρκαί-
ων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα,
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν
φῶτα βάντα πανσαγίᾳ,
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ
κινήσασα χαλινῷ·

ὃν ἐφ' ἡμετέρᾳ γῇ Πολυνείκης

100—116 = 117—133.

---

83. *μὴ ἐμοῦ* Schaefer: *μή μου* libri. *βίον* al. 86. *μᾶλλον ἐχθίων* Porsonus, *πολὺ γὰρ ἐχθίων* Blaydes. 93. *ἐχθρανῇ* libri cum v. l. *ἐχθαρῇ*. 94. *Δίκῃ* Lehrsius. 96. *γὰρ οὖν* Elmsleius. 104. *βλεφαρίς* N.: *βλέφαρον* libri. 106. *Ἀργόθεν* vitiosum. 108. *ὀξυτόρῳ* libri fere omnes, unde *ὀξυτόνῳ* cum Blaydesio aut *ὀξυκρότῳ* malit N. 110. *γῇ* Dindorfius: *γᾷ* libri.

ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
* * * * ὀξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γῆν ὣς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός,
πολλῶν μεθ᾽ ὅπλων
ξύν θ᾽ ἱπποκόμοις κορύθεσσιν.

ἀντιστροφὴ α.

στὰς δ᾽ ὑπὲρ μελάθρων φονώ-
σαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ
λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρίν ποθ᾽ ἁμετέρων
αἱμάτων γένυσιν πλησθῆ-
ναι καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ᾽ Ἥφαιστον ἑλεῖν.
τοῖος ἀμφὶ νῶτ᾽ ἐτάθη
πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλῳ
δυσχείρωμα δράκοντι.

Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερεχθαίρει, καί σφας ἐσιδὼν
ῥεύματι πολλῷ προσνισσομένους,
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις,
παλτῷ ῥίπτει πυρὶ βαλβίδων
ἐπ᾽ ἄκρων ἤδη
νίκην ὁρμῶντ᾽ ἀλαλάξαι.

στροφὴ β.

ἀντίτυπος δ᾽ ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶς
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ
βακχεύων ἐπέπνει
ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.

134—147 = 148—161.

---

113. *γῆν—ὑπερέπτη* Dindorfius: *γᾶν—ὑπερέπτα* libri. ceterum fortasse *αἰετὸς ὣς γῆν ὑπερέπτη* duce Blaydesio scribi praestat. 117 sq. *φονώσαισιν* Bothius ex schol.: *φονίαισιν* libri. 122. *καὶ*] *τό τε* N. 128. *εἰσιδὼν* al., unde *ἐπιδὼν* N. 129. *ῥεύματι πολλῷ* Blaydes: *πολλῷ ῥεύματι* libri. 130. *ὑπεροπλίαις* Vauvillersius: *ὑπεροπτίας* libri. 131. *ῥίπτει* Erfurdtius: *ῥιπτεῖ* libri. 134. *ἀντίτυπος* Triclinius: *ἀντίτυπα* libri.

εἶχε δ' ἄλλᾳ τὰ μέν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας Ἄρης
δεξιόσειρος.

ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὢ πατρὸς ἑνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὑτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

ἀντιστροφὴ β.

ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα
τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ,
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθαι λησμοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελίζων
Βάκχιος ἄρχοι.

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων ὁ Μενοικέως, * * νεοχμὸς
νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐλίσσων,
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προύθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας;

ΚΡ. ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοί,
πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ἱκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαΐου
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,

---

138 graviter corruptus. 139. ἄλλα δ' Erfurdtius: ἄλλᾳ τὰ δ' libri. 149. ἀντιχαρεῖσα suspectum. 151. τῶν νῦν] χρὴ νῦν N. λησμοσύναν Brunckius: λησμοσύνην libri. 153. ἐλελίχθων al. 154. Βάκχιος Bothius: Βακχεῖος libri. 156. emendatio versus corrupti nobis negata est. 157. νεοχμοῖσι Dindorfius: νεαραῖσι libri. 158. ἐλίσσων Bergkius: ἐρέσσων libri.

τοῦτ᾽ αὖθις, ἡνίκ᾽ Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
κἀπεὶ διώλετ᾽, ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδους φρονήμασιν.
ὅτ᾽ οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ᾽ ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ᾽ ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ᾽ ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μείζον᾽ ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν ἀεί,
οὔτ᾽ ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ᾽ ἂν φίλον ποτ᾽ ἄνδρα δυσμενῆ πόλεως
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἥδ᾽ ἐστὶν ἡ σῴζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.
τοιοῖσδ᾽ ἐγὼ νόμοισι τήνδ᾽ αὔξω πόλιν.
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ᾽ Οἰδίπου πέρι·
Ἐτεοκλέα μέν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ᾽ ἀριστεύσας δόρει,
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ᾽ ἐφαγνίσαι
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·

---

167. *εἶτ᾽ αὖθις* Reisigius. 169. *ἐμπέδους* Hartungius: *ἐμπέδοις* libri. 178. *πρύμναν εὐθύνων πόλεως* Blaydes. 180. *ἐγκλήσας* Dindorfius: *ἐγκλείσας* libri. 182. *μεῖζον* Laur. A pr. m. 187. *πόλεως*] *χθονὸς* libri, sed *πόλεως* in Laur. A superscr. a pr. m. 191. *αὔξω* vix sanum. 195. *δόρει* Dindorfius: *δορί* libri. 196. *ἀφαγνίσαι* al. 197 suspectum habet N.

τὸν δ᾽ αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
φυγὰς κατελθών, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατ᾽ ἄκρας, ἠθέλησε δ᾽ αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ᾽ ἐκκεκηρῦχθαι λέγω
μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ᾽ ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ᾽ ἰδεῖν.
τοιόνδ᾽ ἐμὸν φρόνημα, κοὔποτ᾽ ἔκ γ᾽ ἐμοῦ
τιμὴν προέξουσ᾽ οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
ἀλλ᾽ ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται.
ΧΟ. σοὶ ταῦτ᾽ ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέων,
τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει.
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ σοί γ᾽ ἔνεστί που
καὶ τῶν θανόντων χὡπόσοι ζῶμεν πέρι.
ΚΡ. ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων.
ΧΟ. νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.
ΚΡ. ἀλλ᾽ εἴσ᾽ ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ᾽ ἐπίσκοποι.
ΧΟ. τί δῆτ᾽ ἂν ἄλλο τοῦτ᾽ ἐπεντέλλοις ἔτι;
ΚΡ. τὸ μὴ ἐπιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ.
ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ᾽ οὗτος· ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.
ΦΥ. ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως σπουδῆς ὕπο
δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα·
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν.
ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη·
τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολὼν δώσεις δίκην;

---

203. *ἐκκεκηρῦχθαι λέγω* N. e Diog. L. 4, 64: *ἐκκεκηρύχθαι τάφῳ* libri. 211. *σὺ ταῦτα δράσεις* coniecit N., sed fortasse *Κρέων* vitiosum est, quod in *ποιεῖν* mutabat Martinus. 213. *παντὶ σοί γ᾽ ἔνεστί που* Winkelmannus: *παντί πού τ᾽ ἔνεστί σοι* libri. 215. *καλῶς· σκοποὶ νῦν ἔστε* temptabat N. 217. *γ᾽* Brunckius: *τ᾽* libri. 223. *σπουδῆς* Aristot. Rhet. 3, 14: *τάχους* libri. 226 corruptus.

τλήμων μενεῖς αὖ; κεἰ τάδ᾽ εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ᾽ ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ᾽ οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθ᾽ ἑλίσσων ἤνυτον σχολῇ βραδύς,
χοὔτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ᾽ ἐνίκησεν μολεῖν,
[σοί, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ᾽ ὅμως·]
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
ΚΡ. τί δ᾽ ἔστιν ἀνθ᾽ οὗ τήνδ᾽ ἔχεις ἀθυμίαν;
ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ· τὸ γὰρ
πρᾶγμ᾽ οὔτ᾽ ἔδρασ᾽ οὔτ᾽ εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
οὐδ᾽ ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.
ΚΡ. εὖ γε στοχάζει κἀποφράγνυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δ᾽ ὥς τι σημανῶν νέον.
ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ᾽ ὄκνον πολύν.
ΚΡ. οὐκ οὖν ἐρεῖς ποτ᾽, εἶτ᾽ ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κἀφαγιστεύσας ἃ χρή.
ΚΡ. τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
ΦΥ. οὐκ οἶδ᾽· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῇδος ἦν
πλῆγμ᾽, οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος, ἀρρὼξ οὐδ᾽ ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ᾽ ἄσημος οὑργάτης τις ἦν.
ὅπως δ᾽ ὁ πρῶτος ἧμιν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
ὃ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ,
λεπτὴ δ᾽, ἄγος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνις.
σημεῖα δ᾽ οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ᾽ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο

---

234 Goettlingio suspectus. 235. *δεδραγμένος* schol.: *πεπραγμένος* vel *πεφραγμένος* libri. 241. *εὖ γε στοχάζει* verba suspecta, *τί φροιμιάζῃ* Bergkius ex Aristot. Rhet. 3, 14. 242. *σημανῶν* schol.: *σημαίνων* libri.

πληγὴ τελευτῶσ᾽, οὐδ᾽ ὁ κωλύσων παρῆν.
εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὑξειργασμένος,
κοὐδεὶς ἐναργής, ἀλλ᾽ ἔφευγε μὴ εἰδέναι.
ἦμεν δ᾽ ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν
καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν,
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μηδ᾽ εἰργασμένῳ.
τέλος δ᾽, ὅτ᾽ οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
λέγει τις εἷς ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν
οὔτ᾽ ἀντιφωνεῖν οὔθ᾽ ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ᾽ ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο κοὐχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ᾽ ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ᾽ ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ᾽ ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι μή τι καὶ θεήλατον
τοὔργον τόδ᾽ ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι.
ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καί με μεστῶσαι λέγων,
μὴ ἐφευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντας ὡς εὐεργέτην;
[ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;]
οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῇ κάρα σείοντες, οὐδ᾽ ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.

---

263. ἔφευγε μὴ Erfurdtius: ἔφευγε τὸ μὴ libri. 267. μηδ᾽ Blaydes: μήτ᾽ libri. 269. εἷς ὃ πάντας N. 278. καὶ suspectum, μὴ κυρεῖ (vel κυρῇ) θεήλατον conicere possis. 280. καί με Seidler: κἀμὲ libri. 284. ὑπερτιμῶντες al. 285—88 ut suspectos notavit N. 292. νῶτον δικαίως εἶχον, εὐλόφως φέρειν malit N. ex Eust.

ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
κακὸν νόμισμ᾽ ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ᾽ ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
τόδ᾽ ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ᾽ ἵστασθαι βροτῶν·
πανουργίας δ᾽ ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ᾽ ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ᾽ εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ᾽ ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ᾽ ἐπίστασ᾽, ὅρκιος δέ σοι λέγω,
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ᾽ ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμιν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ᾽ ὕβριν,
ἵν᾽ εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον,
τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε, καὶ μάθηθ᾽ ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.
ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις; ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω;
ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
ΚΡ. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
ΦΥ. ὁ δρῶν σ᾽ ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ᾽ ὦτ᾽ ἐγώ.
ΚΡ. οἴμ᾽ ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.
ΦΥ. οὔκ οὖν τό γ᾽ ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
ΚΡ. καὶ ταῦτ᾽ ἐπ᾽ ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
ΦΥ. φεῦ·
ἦ δεινόν, ᾧ δοκεῖ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
ΚΡ. κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ.

313 et 14 Bergkio suspecti. 321. τό γ᾽ Reiskius: τόδ᾽ libri. 323. φεῦ om. al. 324. κόμψευε τὴν δόκησιν Moschop. περὶ σχεδῶν p. 20. 62.

φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ᾽ ὅτι
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

ΦΥ. ἀλλ᾽ εὑρεθείη μὲν μάλιστ᾽· ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ᾽ ἐλθόντα με·
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ᾽ ἐμῆς
σωθεὶς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

στροφὴ α.

ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινά, κοὐδὲν ἀν-
θρώπου δεινότερον πέλει·
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν
πόντου χειμερίῳ νότῳ
χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
περῶν ὑπ᾽ οἴδμασιν,
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
ἄφθιτον ἀκαμάταν, ἀποτρύεται
ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος,
ἱππείῳ γένει πολεύων.

ἀντιστροφὴ α.

κουφονόων τε φῦλον ὀρ-
νίθων ἀμφιβαλὼν ἀγρεῖ
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη,
πόντου τ᾽ εἰναλίαν φύσιν
σπείραισι δικτυοκλώστοις,
περιφραδὴς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ᾽
ἵππον ὀχμάζεται ἀμφὶ λόφον ζυγὸν
οὔρειόν τ᾽ ἀκμῆτα ταῦρον.

στροφὴ β.

καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν

332—342 = 343—353. 354—364 = 365—375.

---

326. δειλὰ v. l. schol.: δεινὰ libri. 343. κουφονόων Brunckius: κουφονέων libri. 344. ἀγρεῖ N.: ἄγει libri, ἀγρεύει schol. 351. ὀχμάζεται Franzius: ἕξεται vel ἄξεται libri. verba ἀμφὶ λόφον (vel ἀμφίλοφον) ζυγὸν nondum emendata sunt. 352. ἀδμῆτα al.

φρόνημα καὶ ἀστυνόμους
ὀργὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
πάγων ἐναίθρεια καὶ
δύσομβρα φεύγειν βέλη,
παντοπόρος· ἄπορος ἐπ᾽ οὐδὲν ἔρχεται
τὸ μέλλον· Ἅιδα μόνου
φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δ᾽ ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.

ἀντιστροφὴ β.

σοφόν τι τὸ μηχανόεν
τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ᾽ ἔχων
ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἐσθλὸν ἕρπει·
νόμους γεραίρων χθονὸς
θεῶν τ᾽ ἔνορκον δίκαν,
ὑψίπολις· ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν
ξύνεστι, τόλμας χάριν.
μήτ᾽ ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ᾽ ἴσον φρονῶν ὃς τάδ᾽ ἔρδει.

ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ᾽ οὐκ εἶναι παῖδ᾽ Ἀντιγόνην.
ὦ δύστηνος
καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα,
τί ποτ᾽; οὐ δή που σέ γ᾽ ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

ΦΥ. ἥδ᾽ ἔστ᾽ ἐκείνη τοὔργον ἡ ἐξειργασμένη·
τήνδ᾽ εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;
ΧΟ. ὅδ᾽ ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς καιρὸν περᾷ.

---

355. φώνημα Valckenarius. 357. ἐναίθρεια Helmke: αἴθρια libri. 361. μόνου N.: μόνῳ vel μόνον libri. 362. ἐπάξεται suspectum. 365. δεινόν τι Heimsoethius. 366. ὑπὲρ αἶσαν Heimsoethius. 367. νῦν μὲν Heimsoethius. 368. γεραίρων Reiskius: παρείρων libri. χθονός] πόλεως N. 375. μήτε σύντροφος Heimsoethius. 380. παῖ δυστήνου Meinekius. 382. βασιλείοισιν Triclinius: βασιλείοις libri. 384. ἡ addidit Brunckius. 386. καιρὸν N.: μέσον vel δέον libri.

ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ;
ΦΥ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον·
ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἄτοπος καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
πέπεικεν, ἥκω, καίπερ ὢν ἀπώμοτος,
κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθηρέθη τάφον
κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;
ΦΥ. αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίῃς καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς;
ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;
ΚΡ. καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ἡρέθη;
ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.
χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος

---

390. *σχολῇ γ' ἂν ἐλθεῖν* aut *σχολῇ ποτ' ἐλθεῖν* Blaydes. 392. *ἄτοπος* Maur. Seyffertus: *ἐκτὸς* libri. 393 et 394. *πέπεικεν, ἥκω, καίπερ ὢν ἀπώμοτος* N.: *ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ, ἥκω, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος* libri. 395. *καθηρέθη* anonymus: *καθευρέθη* libri. 404. *ἰδὼν* Brunckius: *ἴδον* vel *εἶδον* libri. 406. *ἡρέθη* Schaefer ex schol.: *εὑρέθη* vel *ηὑρέθη* libri. 412. *βάλοι* Stephanus: *βάλῃ* libri. 414. *κακοῖσιν* suspectum. *ἀκηδήσοι* Bonitzius: *ἀφειδήσοι* libri.

καὶ καῦμ᾽ ἔθαλπε· καὶ τότ᾽ ἐξαίφνης χθονὸς
τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος, ἐν δ᾽ ἐμεστώθη μέγας
αἰθήρ· μύσαντες δ᾽ εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ᾽ ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύει πικρῶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος·
οὕτω δὲ χαὔτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
γόοισιν ἐξῴμωξεν, ἐκ δ᾽ ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ᾽ εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χἠμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ᾽ εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην·
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ᾽ οὐδενὸς καθίστατο,
ἅμ᾽ ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα·
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ᾽ ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκεν τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

ΚΡ. σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
φῂς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;

ΑΝ. καὶ φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

ΚΡ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν οἷ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον·
σὺ δ᾽ εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ᾔδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

ΑΝ. ᾔδη· τί δ᾽ οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

---

423. πικρῶς Bothius: πικρᾶς libri. 430. ἅδην πρόχου N. 436. ἅμ᾽ Dindorfius: ἀλλ᾽ libri. 441. σέ τοι, σὲ τὴν Blaydes. 443. τὸ μὴ οὐ olim Hermannus. 447. ᾔδησθα Cobetus: ᾔδεις τὰ libri. 448. ᾔδη Brunckius: ᾔδειν libri.

ΚΡ. καὶ δῆτ᾽ ἐτόλμας τούσδ᾽ ὑπερβαίνειν νόμους;
ΑΝ. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ᾽ ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ᾽ ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους·
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ᾽, ὥστ᾽ ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ᾽ ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ᾽ ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου ᾽φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ᾽, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. θανουμένη γὰρ ἐξῄδη, τί δ᾽ οὔ;
κεἰ μὴ σὺ προυκήρυξας· εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὔτ᾽ ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγώ, κακοῖς
ζῇ, πῶς ὅδ᾽ οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ᾽ οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ᾽ ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ᾽ ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ᾽ οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ᾽ εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ᾽ ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δ᾽ οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
ΚΡ. ἀλλ᾽ ἴσθι τοι τὰ σκλήρ᾽ ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ᾽ ἂν εἰσίδοις·
σμικρῷ χαλινῷ δ᾽ οἶδα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ᾽ ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.

---

451. ἡ ξύνεδρος Blaydes. 452. τοιούσδ᾽—ὥρισεν Valckenarius: οἳ τούσδ᾽—ὥρισαν libri. 460. ἐξῄδη Brunckius: ἐξῄδειν libri. 462. αὔτ᾽ al. 466 sq. graviter corrupti; N. temptabat παρ᾽ οὐδέν· ἀλλ᾽ ἄθαπτον εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς πατρός τε τὸν θανόντ᾽ ἠνεσχόμην. 471. δηλοῖ τὸ γέννημ᾽ verba vitiosa. 478. ἐκπέλει suspectum.

αὕτη δ᾽ ὑβρίζειν μὲν τότ᾽ ἐξηπίστατο,
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὕβρις δ᾽, ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ᾽ ἀνήρ,
εἰ ταῦτ᾽ ἀνατὶ τῇδε κείσεται κράτη.
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀδελφῆς εἴθ᾽ ὁμαιμονεστέρας
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χἠ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου.
καί νιν καλεῖτ᾽· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ᾽ ἐπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δ᾽ ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
μισῶ γε μέντοι χὤταν ἐν κακοῖσί τις
ἁλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.
ΑΝ. *θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ᾽ ἑλών;*
ΚΡ. *ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ᾽ ἔχων ἅπαντ᾽ ἔχω.*
ΑΝ. *τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων*
ἀρεστὸν οὐδὲν μηδ᾽ ἀρεσθείη ποτέ·
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ᾽ ἀφανδάνοντ᾽ ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ᾽ ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν
λέγοιτ᾽ ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλῄοι φόβος.
[*ἀλλ᾽ ἡ τυραννὶς πολλά τ᾽ ἄλλ᾽ εὐδαιμονεῖ,*
κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ᾽ ἃ βούλεται.]
ΚΡ. *σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς.*
ΑΝ. *ὁρῶσι χοὖτοι, σοὶ δ᾽ ὑπίλλουσιν στόμα.*
ΚΡ. *σὺ δ᾽ οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;*
ΑΝ. *οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.*
ΚΡ. *οὐκ οὖν ὅμαιμος χὠ καταντίον θανών;*

---

484. *ἦ τἄρ᾽ ἐγὼ* Elmsleius. 500. *ἀρέστ᾽ εἴη* Elmsleius. 504. *τούτοις ταὐτὸ* anonymus. 505. *ἐγκλείοι* Schaefer, quod *ἐγκλῄοι* scribendum erat: *ἐγκλείσοι* libri. 506 sq. damnavit A. Jacobus.

ΑΝ. ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός.
ΚΡ. πῶς δῆτ᾽ ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν;
ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ᾽ ὁ κατθανὼν νέκυς.
ΚΡ. εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
ΑΝ. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ᾽ ἀδελφὸς ὤλετο.
ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ᾽ ἀντιστὰς ὕπερ.
ΑΝ. ὅμως ὅ γ᾽ Ἅιδης τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.
ΚΡ. ἀλλ᾽ οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσα.
ΑΝ. τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε;
ΚΡ. οὔτοι ποθ᾽ οὑχθρός, οὐδ᾽ ὅταν θάνῃ, φίλος.
ΑΝ. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
ΚΡ. κάτω νυν ἐλθοῦσ᾽, εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.
ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ᾽ Ἰσμήνη
φιλάδελφα κάτω δάκρυ λειβομένη·
νεφέλη δ᾽ ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ᾽ εὐῶπα παρειάν.
ΚΡ. σὺ δ᾽, ἣ κατ᾽ οἴκους ὡς ἔχιδν᾽ ὑφειμένη
λήθουσά μ᾽ ἐξέπινες, οὐδ᾽ ἐμάνθανον
τρέφων δύ᾽ ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων,
φέρ᾽, εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἐξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι;
ΙΣΜ. δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ᾽· ὁμορροθῶ
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
ΑΝ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐάσει τοῦτό γ᾽ ἡ δίκη σ᾽, ἐπεὶ
οὔτ᾽ ἠθέλησας οὔτ᾽ ἐγὼ ᾽κοινωσάμην.
ΙΣΜ. ἀλλ᾽ ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.
ΑΝ. ὧν τοὔργον Ἅιδης χοἰ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ᾽ ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

---

514. *τιμᾷς* suspectum, *τίνεις* vel *νέμεις* Blaydes. 516. *σύ τοί σφε* N. 519. *ἴσους* schol.: *τούτους* libri. 520. *ἴσα* Bergkius: *ἴσος* libri. 521. *κάτωθεν* schol.: *κάτω ᾽στὶν* libri. 527. *δάκρυ* Wexius: *δάκρυα* libri. 528. *ὕπερ αἱματόεν* verba corrupta. 536. *εἴπερ ἥδ᾽· ὁμορροθῶ* N.: *εἴπερ ἥδ᾽ ὁμορροθεῖ* libri.

ΙΣΜ. μήτοι κασιγνήτη μ᾽ ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ᾽ ἁγνίσαι.
ΑΝ. μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ μηδ᾽ ἃ μὴ ᾽θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ᾽ ἐγώ.
ΙΣΜ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένῃ φίλος;
ΑΝ. Κρέοντ᾽ ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
ΙΣΜ. τί ταῦτ᾽ ἀνιᾷς μ᾽, οὐδὲν ὠφελουμένη;
ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δῆτ᾽, εἰ γέλωτ᾽ ἐν σοὶ γελῶ.
ΙΣΜ. τί δῆτ᾽ ἂν ἀλλὰ νῦν σ᾽ ἔτ᾽ ὠφελοῖμ᾽ ἐγώ;
ΑΝ. σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ᾽ ὑπεκφυγεῖν.
ΙΣΜ. οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;
ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.
ΙΣΜ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπ᾽ ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ᾽ ἐγὼ ᾽δόκουν φρονεῖν.
ΙΣΜ. καὶ μὴν ἴση νῷν ἐστιν ἡ ᾽ξαμαρτία.
ΑΝ. θάρσει· σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ᾽ ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.
ΚΡ. τὼ παῖδε φημὶ τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ᾽ ἀφ᾽ οὗ τὰ πρῶτ᾽ ἔφυ.
ΙΣΜ. οὐ γάρ ποτ᾽, ὦναξ, οὐδ᾽ ὃς ἂν βλάστῃ μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ᾽ ἐξίσταται.
ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὅθ᾽ εἵλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
ΙΣΜ. τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ᾽ ἄτερ βιώσιμον;
ΚΡ. ἀλλ᾽ ἥδε μέντοι μὴ λέγ᾽· οὐ γὰρ ἔστ᾽ ἔτι.
ΙΣΜ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
ΙΣΜ. οὐχ ὥς γ᾽ ἐκείνῳ τῇδέ τ᾽ ἦν ἡρμοσμένα.
ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσιν στυγῶ.
ΙΣΜ. ὦ φίλταθ᾽ Αἵμων, ὥς σ᾽ ἀτιμάζει πατήρ.
ΚΡ. ἄγαν με λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
ΧΟ. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;

---

548. *σοῦ γ᾽ ἄτερ λελειμμένῃ* (deleto *φίλος*) N. 557. *καλῶς σὺ μέν γοὐ* pr. Laur. A, unde *ἄνουν σύ μ᾽ ἡγοῦ* temptabat N. 563. *βλάστῃ* Schaefer: *βλαστῇ* libri. 565. *πράσσειν κακῶς* Herwerdenus. 567. *μέντοι* Brunckius: *μέν σοι* vel *μέν τοι σοὶ* libri. 573. *ἄγαν με* Blaydes: *ἄγαν γε* libri.

ΚΡ. Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους μόνος.
ΧΟ. δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
ΚΡ. καὶ σοί γε κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ
γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδ' ἀνειμένας.
φεύγουσι γάρ τοι χοἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας
ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.

στροφὴ α.

ΧΟ. εὐδαίμονες οἶσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον·
ὅμοιον ὥστε πόντιον
οἶδμα, δυσπνόοις ὅταν
Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν
θῖνα, καὶ δυσάνεμοι
στόνῳ βρέμουσιν ἀντιπλῆγες ἀκταί.

ἀντιστροφὴ α.

ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι
πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ',
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις οὐδ' ἔχει λύσιν.
νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ῥίζας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις,
κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
νερτέρων ἀμᾶ κοπίς,
λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.

582—592 = 593—603.

---

575. *μόνος* N.: *ἐμοί* vel *ἔφυ* libri. 578. *ἐκ δὲ τᾶσδε* Laur. A, unde *εὖ δετὰς δὲ* M. Seyffertus. 585. *ἐπ' ὄλεθρον ἕρπον* Hartungius. 586. *πόντιον* Schneidewinus: *ποντίας ἁλὸς* libri. 588. *Θρῄσσαισιν* Ellendtius: *Θρῄσσῃσιν* libri. 590. *δυσάνεμοι* Hartungius: *δυσάνεμον* libri. 591. *βρέμουσιν* Iacobsius: *βρέμουσι δ'* libri. 593 sqq. *καίν' αὖ τάδε Λαβδακιδᾶν ὁρῶμεν οἴκῳ πήματ' ἀρχαίοις ἐπὶ πήμασι πίπτοντ'* temptabat N. 600. *ὃ τέτατο* Hermannus ex schol.: *τέτατο* libri. *φάος* in *θάλος* mutari iubet Morstadtius. 602. *κοπίς* Iortinus: *κόνις* libri.

στροφὴ β.

τίς σάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀν-
δρῶν ὑπερβασία κατάσχοι,
τὰν οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως
οὔτ' ἀκάματοι θεῶν
μῆνες, ἀγήρως δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν·
τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπικρατεῖ
νόμος ὅδ'· οὐδὲν ἕρπει
θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.

ἀντιστροφὴ β.

ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλ-
πὶς πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει,
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
σοφίᾳ γὰρ ἔκ του
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν.
πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας.

ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ'· ἆρ' ἀχνύμενος
[τῆς μελλογάμου νύμφης] τάλιδος ἥκει
μόρον Ἀντιγόνης
[ἀπάτας λεχέων] ὑπεραλγῶν;

604–614 = 615—625.

---

604. τίς σάν N.: τεὰν libri. 605. ἂν παρβασία N. 606. παντογήρως corruptum. 607. οὔτ' ἀκάμαντες (deleto θεῶν) N. 608. ἀγήρῳ al. 612. ἐπικρατεῖ Koechly: ἐπαρκέσει libri. 614. πάμπολις vitiosum, expectes διαμπερές. 616. ὄνασις Brunckius: ὄνησις libri. 618. εἰδόσιν οὐδέν (deleto ἕρπει) N. 623. ἔμμεν Brunckius: ἔμμεν' libri. 625. ὀλίγιστον Bergkius: ὀλιγοστὸν (ὀλίγοστον Laur. A) libri. fortasse gravior est corruptela. 628. verba τῆς μελλογάμου νύμφης delevit Triclinius. 630. verba ἀπάτας λεχέων ut spuria notavit N.

ΚΡ. τάχ᾽ εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ θυμαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;
ΑΙΜ. πάτερ, σός εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ᾽ ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
ΚΡ. οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ᾽ ὄπισθεν ἑστάναι.
τούτου γὰρ εἵνεκ᾽ ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
ὅστις δ᾽ ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
τί τόνδ᾽ ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὑτῷ πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μή νύν ποτ᾽, ὦ παῖ, τὰς φρένας [ὑφ᾽ ἡδονῆς]
γυναικὸς εἵνεκ᾽ ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
γένοιτ᾽ ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ μέθες
τὴν παῖδ᾽ ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ᾽ ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ᾽ ἐφυμνείτω Δία
ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ᾽ ἐγγενῆ φύσει

---

633. *θυμαίνων* v. l. schol.: *λυσσαίνων* libri. 637. *ἀξιώσεται* Musgravius: *ἀξίως ἔσται* libri. 638. *μεῖζον* cod. Dresd. 641. *εἵνεκ᾽: οὕνεκ᾽* libri. 644 suspectus. 645. *φιτύει* Brunckius: *φυτεύει* libri. 648. *ὑφ᾽ ἡδονῆς* verba vitiosa, quorum emendatio incerta; *κακόφρονος* suasit C. Stuerenburgius. 649. *εἵνεκ᾽: οὕνεκ᾽* libri. 652—54 interpolatoris manum experti sunt; N. temptabat *γένοιτ᾽ ἂν ἕλκος μεῖζον; ἀλλ᾽ ἀποπτύσας τὴν παῖδ᾽ ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν μέθες.* 659. *τά γ᾽* Erfurdtius: *τά τ᾽* libri.

ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν·
καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται
ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τἀναντία.
ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν ἥδ' ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν· ἥδε συμμάχου δορὸς
τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων
σῴζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν.
ΧΟ. ἡμῖν μέν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
ΑΙΜ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ' ἔστι κτημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
οὔτ' ἂν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτο μέντἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,

663—666 et 667—671 inverso ordine in libris leguntur, correxit Seidler. 674. συμμάχου Bothius: σὺν μάχῃ vel συμμάχῃ libri. 687. λέγοιτο Wunder.

τὴν παῖδα ταύτην οἷ᾽ ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ᾽ ἀπ᾽ ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει·
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ᾽ ἄθαπτον μήθ᾽ ὑπ᾽ ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ᾽ ὀλέσθαι μήθ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν τινος·
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς τυχεῖν;
τοιάδ᾽ ἐρεμνὴ σῖγ᾽ ἐπέρχεται φάτις.
ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μή νυν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
ὡς φὴς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ᾽ ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ
ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
ἀλλ᾽ ἄνδρα, κεἴ τις ᾖ σοφός, τὸ μανθάνειν
πόλλ᾽ αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσῴζεται·
τὰ δ᾽ ἀντιτείνοντ᾽ αὐτόπρεμν᾽ ἀπόλλυται.
αὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
ἀλλ᾽ εἶκε μύθῳ καὶ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ᾽ ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ᾽ ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ᾽ ἐπιστήμης πλέων·
εἰ δ᾽ οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.

---

697. *πεπτῶτ᾽ ἔθαπτεν μηδ᾽* Schneidewinus. 698. *μηδ᾽* al. 699. *τυχεῖν* Brunckius: *λαχεῖν* libri. 700. *ἐπιρροθεῖ φάτις* N. 703. *εὐκλείᾳ* Johnsonus. 706. *ὃ φὴς* Blaydes. 707. *αὐτῶν εὖ φρονεῖν* Priscianus Inst. gr. 17, 157. unde *ἀστῶν εὖ φρονεῖν* N. 708 abesse malit N. 717. *τὸ πλοῖον* Hermannus. 718. *μύθῳ* Martinus: *θυμῷ* libri.

ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.
ΚΡ. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
ΑΙΜ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.
ΚΡ. ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;
ΑΙΜ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.
ΚΡ. οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ;
ΑΙΜ. οὐ φησὶ Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.
ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἁμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
ΑΙΜ. ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;
ΚΡ. ἄλλῳ γὰρ ἢ ἐμοὶ χρή με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
ΑΙΜ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός.
ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
ΑΙΜ. καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
ΚΡ. ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ.
ΑΙΜ. εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;
ΑΙΜ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ.
ΚΡ. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
ΑΙΜ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.
ΚΡ. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
ΑΙΜ. οὔ τἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.
ΑΙΜ. καὶ σοῦ γε κἀμοῦ καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.
ΑΙΜ. ἥδ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.
ΚΡ. ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
ΑΙΜ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.
ΑΙΜ. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
ΚΡ. γυναικὸς ὢν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.

---

731. *οὔ τἂν* Schneidewinus. 736. *με* Dobraeus: *γε* libri. 739. *καλῶς γ' ἐρήμης ἂν* Blaydes. 747. *οὔ τἂν* Porsonus: *οὐκ αν* libri. 751. *εἰ δ' οὖν θανεῖται* N.

ΑΙΜ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
ΚΡ. ἄληθες; ἀλλ᾽ οὐ, τόνδ᾽ Ὄλυμπον, ἴσθ᾽ ὅτι,
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
ἄγαγε τὸ μῖσος, ὡς κατ᾽ ὄμματ᾽ αὐτίκα
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.
ΑΙΜ. οὐ δῆτ᾽ ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὔθ᾽ ἥδ᾽ ὀλεῖται πλησία, σύ τ᾽ οὐδαμὰ
τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών.
ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ᾽ ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.
ΚΡ. δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ᾽ ἄνδρ᾽ ἰών·
τὼ δ᾽ οὖν κόρα τώδ᾽ οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
ΧΟ. ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;
ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
ΧΟ. μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύει κτανεῖν;
ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἔνθ᾽ ἂν ᾖ βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὅσον ἄγος μόνον προθείς,
ὅπως μίασμα πᾶσ᾽ ὑπεκφύγῃ πόλις.
κἀκεῖ τὸν Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ᾽ ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τἀν Ἅιδου σέβειν.

στροφή.

ΧΟ. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν,
Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
νεάνιδος ἐννυχεύεις·
φοιτᾷς δ᾽ ὑπερπόντιος ἔν τ᾽ ἀγρονόμοις αὐλαῖς,
καί σ᾽ οὔτ᾽ ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς
οὔθ᾽ ἁμερίων σέ γ᾽ ἀνθρώπων· ὁ δ᾽ ἔχων μέμηνεν.

781—790 = 791—800.

---

759. χαίρων ἔτι Dobraeus. 769. τὼ δ᾽—τώδ᾽ Dindorfius: τὰ δ᾽—τάδ᾽ libri. 775. ὅσον Blaydes: ὡς libri. μόνον suspectum, φεύγειν Hartungius. 776 suspectus Dindorfio. 789. σέ γ᾽ N.: ἐπ᾽ libri.

ἀντιστροφή.

σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ,
σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας.
νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου
νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.

νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν, ἴσχειν δ'
οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίτην ὅθ' ὁρῶ θάλαμον
τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.

στροφὴ α.

ΑΝ. ὁρᾶτ' ἔμ', ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγ-
γος λεύσσουσαν ἀελίου,
κοὔποτ' αὖθις· ἀλλά μ' ὁ πάγ-
κοινος Ἅιδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, οὔθ' ὑμεναίων
ἔγκληρον, οὔτ' ἐπὶ νυμφείοις πώ μέ τις ὕμνος
ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.
ΧΟ. οὐκ οὖν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων;
οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ',
ἀλλ' αὐτόνομος, ζῶσα μόνη δὴ
θνητῶν Ἅιδην καταβήσει.

806—816 = 823—833.

---

797. *πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς* verba vitiosa, *ἐκτὸς ὁμιλῶν* Dindorfius, *ἀρχιπάρεδρος* Meinekius. 804. *παγκοίτην* G. Wolffius: *παγκοίταν* libri. 810 sq. *πάγκοινος* Blaydes: *παγκοίτας* libri. 814. *οὐχ ὑμεναίων* Morstadtius. 815. *οὐδ'* Morstadtius. *ἐπὶ νυμφείοις* Bergkius ex schol.: *ἐπινυμφίδιός* libri. 822. *θνητῶν Ἀίδην* Dindorfius: *θνατῶν Ἀίδαν* libri.

ἀντιστροφὴ α.

ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄ-
κρῳ, τὰν κισσὸς ὡς ἀτενὴς
πετραία βλάστα δάμασεν,
καί νιν ὄμβροι τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιών τ' οὐδαμὰ λείπει,
τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· ᾇ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.
καίτοι φθιμένᾳ μέγ' ἀκοῦσαι
τοῖσι θεοῖσιν σύγκληρα λαχεῖν
ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.

στροφὴ β.

ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῴων,
οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις,
ἀλλ' ἐπίφαντον;
ὦ πόλις, ὦ πόλεως
πολυκτήμονος ἄνδρες·
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας
ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι,
οἵα φίλων ἄκλαυτος, οἵοις νόμοις
πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου·
ἰὼ δύστανος,
[οὔτ' ἐν βροτοῖσιν οὔτ' ἐν νεκροῖσιν]
μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

839—856 = 857—875.

---

828. ὄμβροι Musgravius: ὄμβρῳ libri. 831. δ' Bothius: θ' libri. 834. καὶ θεογεννὴς verba corrupta, θείου τε γένους N. 836 corruptus. 837. τοῖσι θεοῖσιν N.: τοῖς ἰσοθέοις libri. σύγκληρα Schaefer: ἔγκληρα libri. 838 graviter laborat. 840. οἰχομέναν Martinus: ὀλομέναν libri. 843. πολυκτήμονος N.: πολυκτήμονες libri. 848. οἵοις Triclinius: οἵοισιν libri. 849. ἔρχομαι] οἰχνῶ Heimsoethius. 851 male corruptus.

ΧΟ. *προβᾶσ᾽ ἐπ᾽ ἔσχατον θράσους*
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύ.
πατρῷον δ᾽ ἐκτίνεις τιν᾽ ἆθλον.

ἀντιστροφὴ β.

ΑΝ. *ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,*
πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον,
τοῦ τε πρόπαντος
ἁμετέρου πότμου
κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἆται
κοιμήματά τ᾽ αὐτογέννητ᾽
ἐμῷ πατρὶ δυσμόρῳ ματρός,
οἵων ἐγώ ποθ᾽ ἁ ταλαίφρων ἔφυν·
πρὸς οὓς ἀραῖος, ἄγαμος, ἅδ᾽ ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
ἰὼ δυσπότμων
κασίγνητε γάμων κυρήσας,
θανὼν ἔτ᾽ οὖσαν κατήναρές με.

ΧΟ. *σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,*
κράτος δ᾽ ὅτῳ κράτος μέλει
παραβατὸν οὐδαμᾷ πέλει,
σὲ δ᾽ αὐτόγνωτος ὤλεσ᾽ ὀργά.

ἐπῳδός.

ΑΝ. *ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος*
ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ᾽ ἑτοίμαν ὁδόν.
οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ,
τὸν δ᾽ ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στενάζει.

ΚΡ. *ἆρ᾽ ἴστ᾽, ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν*
ὡς οὐδ᾽ ἂν εἷς παύσαιτ᾽ ἄν, εἰ χρείη λέγειν;

---

855. *πολύ* (al. *πολύν*) vitiosum, *πάλιν* Dindorfius, *μόρῳ* Bonitzius, *τέκνον* Lehrsius. 856. *πατρῴαν — ἄταν* Blaydes. 857. *ἔμνασας* Blaydes. 858. *οἶτον* Brunckius. 860. *ἁμετέρου δόμου* vel *ἁμ. γένους* Blaydes. 861 corruptus videtur. 864. *αὐτογέννητ᾽* Turnebus: *αὐτογένητ᾽* libri. 865. *ἀμῷ* Triclinius. 868. *πρὸς οὓς ἄπαις ἄλεκτρος Ἅιδου μέτοικος ἔρχομαι* Heimsoethius. 870. *τάφων* Morstadtius. 876 sq. *ἀνυμέναιος ἔρχομαι τὰν πυμάταν ὁδόν* Dindorfius. 884. *χρείη* Dawesius: *χρεῖ᾽ ᾖ* libri. *λέγων* Vauvillersius.

οὐκ ἄξεθ᾽ ὡς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ᾽ ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῇ θανεῖν
εἴτ᾽ ἐν τοιαύτῃ ζῶσα νυμφεύειν στέγῃ·
ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ᾽ οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.

ΑΝ. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις αἰείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ᾽ ὀλωλότων·
ὧν λοισθία ἐγὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ᾽ ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα κἀκόσμησα κἀπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα. νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ᾽ ἄρνυμαι·
[καίτοι σ᾽ ἐγὼ ᾽τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
οὐ γάρ ποτ᾽ οὔτ᾽ ἄν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
οὔτ᾽ εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τόνδ᾽ ἂν ᾐρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ᾽ ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ᾽ ἤμπλακον·
μητρὸς δ᾽ ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν
οὐκ ἔστ᾽ ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
τοιῷδε μέντοι σ᾽ ἐκπροτιμήσασ᾽ ἐγὼ
νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ᾽ ἔδοξ᾽ ἁμαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν

---

887. ἀφεῖτε vel ἀφῆτε vel ἄπιτε al. χρῇ Dindorfius: χρὴ libri. 888. νυμφεύειν Morstadtius: τυμβεύειν libri. 904 sqq. interpolationem primus agnovit A. Jacobus, qui 905—913 proscripsit. 904—920 damnavit Lehrsius. 912. βλάστοι: βλαστοῖ libri.

ἄλεκτρον ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς·]
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
[τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ]
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά,
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ῥιπαὶ
τήνδε γ' ἔχουσιν.

ΚΡ. τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν
κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.

ΧΟ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοὔπος ἀφῖκται.

ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.

ΑΝ. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ κοὐκέτι μέλλω.
λεύσσετε Θήβης οἱ κοιρανίδαι
τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν,
οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

στροφὴ α.

ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς·
κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·

944—954 = 955—965.

---

922 sq. ut suspectos notavit N. 927. μὴ μείω N. 929. ἀνέμων ῥιπαὶ Dindorfius: ἀνέμων αὑταὶ ψυχῆς ῥιπαὶ libri. 930. τήνδ' ἐπέχουσιν Dindorfius. 931. τοιγὰρ ταύτην Blaydes. 940 sq. medela vitii incerta. 943. εὐσεβίαν Triclinius: εὐσέβειαν libri.

καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους.
ἀλλ' ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
οὔτ' ἄν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης,
οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.

ἀντιστροφὴ α.

ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος,
Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὀργαῖς
ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθηρόν τε μένος. κεῖνος ἐπέγνω μανίαις
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους
γυναῖκας εὔιόν τε πῦρ,
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας.

στροφὴ β.

παρὰ δὲ κυανέων σπιλάδων διδύμας ἁλὸς
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν
Σαλμυδησσός, ἵν' ἀγχίπτολις Ἄρης
δισσοῖσι Φινεΐδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις,
ἀραχθέντων ὑφ' αἱματηραῖς
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.

ἀντιστροφὴ β.

κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν
κλαῖον ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν·

966–976 = 977–987.

---

948. *καίτοι καὶ* Hermannus: *καίτοι* libri. 950. *χρυσορύτους* Triclinius: *χρυσορρύτους* libri. 952. *ὄλβος* Erfurdtius: *ὄμβρος* libri. 955. *ὀξύχολος* Scaliger: *ὀξυχόλως* libri. 960. *ἀτηρόν* N. 961. *ψαύων* suspectum. 966. *σπιλάδων* Wieseler: *πελαγέων* (vel *πελάγεων*) *πετρῶν* libri. 969. *ἰδ'* Triclinius: *ἠδ'* libri. *ὁ Θρηκῶν ἄξενος* Boeckhius. 972. *ἀρατὸν*] *ἀνάρσιον* coniecit N. 975. *ἀραχθέντων* Lachmannus (N. *τυφλωθέντων* et 973 cum Wundero *ἀραχθὲν* malit): *ἀραχθὲν ἐγχέων* libri. 980. *ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν* verba desperata.

ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ᾽ Ἐρεχθεϊδᾶν,
τηλεπόροις δ᾽ ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις
Βορεὰς ἅμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ᾽ ἐκείνᾳ
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.
ΤΕΙ. Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ᾽ ἐξ ἑνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.
ΚΡ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
ΤΕΙ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
ΚΡ. οὐκ οὖν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός;
ΤΕΙ. τοιγὰρ δι᾽ ὀρθῆς τήνδ᾽ ἐναυκλήρεις πόλιν.
ΚΡ. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.
ΤΕΙ. φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
ΚΡ. τί δ᾽ ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
ΤΕΙ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵζων, ἵν᾽ ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγνῶτ᾽ ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ᾽ ἐπὶ σποδῷ
μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο
κἄτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ᾽ ἐμάνθανον πάρα,

---

981 sq. non sani. 983. *τηλεπόροισι* N. 984. *θυέλλαισιν* Dindorfius: *θυέλλησιν* libri. 994. *τήνδ᾽ ἐναυκλήρεις* Valckenarius: *τήνδε ναυκληρεῖς* libri. 999. *οἰωνοσκόπον* N. cuius lectionis vestigium in versu 1000 superesse videtur. 1000. *παντὸς οὐρανοῦ* Herwerdenus.

φθίνοντα σεμνῶν ὀργίων μαντεύματα·
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ᾽ ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ᾽ οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κᾆτ᾽ οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ᾽ ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
οὐδ᾽ ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
ταῦτ᾽ οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν·
ἐπεὶ δ᾽ ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκέτ᾽ ἔστ᾽ ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδ᾽ ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
πεσὼν ἀκεῖται μηδ᾽ ἀκίνητος πέλει.
αὐθαδία τοι σκαιότητ᾽ ὀφλισκάνει.
ἀλλ᾽ εἶκε τῷ θανόντι μηδ᾽ ὀλωλότα
κέντει· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ᾽ ἐπικτανεῖν;
εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ᾽
ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
ΚΡ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ᾽ ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ᾽ ὑπαὶ γένους
ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι.
κερδαίνετ᾽, ἐμπολᾶτε τἀπὸ Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφῳ δ᾽ ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ᾽ εἰ θέλουσ᾽ οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ᾽ ὣς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κεῖνον· εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.

1013. *φθίνοντα σεμνῶν* N.: *φθίνοντ᾽ ἀσήμων* libri. *μαγεύματα* N. 1021. *αἰσίους* N. 1029. *θανόντι* suspectum. 1035. *ἄγευστος* N. *τῶν δ᾽ ὑπαὶ γένους* verba corrupta. 1037. *τἀπὸ* Blaydes: *τα προ* (supra *α* scriptum *ὸν* a pr. m.) Laur. A, *τὸν πρὸ* vel *τὸν πρὸς* al. 1042. *τοῦτο δὴ* Morstadtius, quae iam Blaydesii suspicio fuerat.

πίπτουσι δ', ὦ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χοἰ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχρ', ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
ΤΕΙ. φεῦ·
ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἆρα φράζεται,
ΚΡ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
ΤΕΙ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία;
ΚΡ. ὅσῳπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.
ΤΕΙ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
ΤΕΙ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
ΤΕΙ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
ΚΡ. ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;
ΤΕΙ. οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.
ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.
ΤΕΙ. ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ ἐπὶ κέρδεσιν λέγων.
ΤΕΙ. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.
ΚΡ. ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
ΤΕΙ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἁμιλλητῆρας ἥλιον τελεῖν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω
ψυχὴν ἀτίμως τ' ἐν τάφῳ κατοικίσας·
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν
ἄμοιρον ἀκτέριστον ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες,

1056. *τὸ δ' αὖ τυράννων* Hartungius. 1065. *τρόχους* Erfurdtius: *τροχοὺς* libri. *ἥλιον τελεῖν* Winckelmannus: *ἡλίου τελῶν* libri. 1069. *ψυχὴν ἀτίμως τ'* Bergkius: *ψυχήν τ' ἀτίμως* libri. 1071. *ἀνοσίως* Wakefieldus.

ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ᾽ ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω· φανεῖ γάρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβή,
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
ὅσων σπαράγματ᾽ ἢ κύνες καθήγισαν
ἢ θῆρες ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλον.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
ὦ παῖ, σὺ δ᾽ ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν
τὸν νοῦν τ᾽ ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει.
ΧΟ. ἁνήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας·
ἐπιστάμεσθα δ᾽, ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ᾽ ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ᾽ αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.
ΚΡ. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας·
τό τ᾽ εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα τε
ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.
ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ᾽ ἐγώ.
ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
ΚΡ. καὶ ταῦτ᾽ ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
ΧΟ. ὅσον γ᾽, ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

1081. *σπαράγματ᾽* suspectum. *καθήγισαν* Toupius: *καθήγνισαν* libri. 1083. *πόλον* N.: *πόλιν* libri. 1089. *ἡσυχαιτέραν* Schaefer. 1090. *ὧν νῦν φέρει* Brunckius, *ἢ νῦν φέρειν* Schneidewinus, *τῶν γε νῦν φέρειν φρενῶν* F. G. Schmidtius. 1092—94 subditicios arbitratur Morstadtius, corruptos N. 1096. *εἰκαθεῖν* Elmsleius: *εἰκάθειν* libri. *τε* Dobraeus: *δὲ* libri, sed *τ* adscr. in Laur. A pr. m. 1097. *ἄτῃ παλαῖσαι δεινὰ καὶ δεινῶν πέρα* N. 1102. *ἦ ταῦτ᾽ ἐπαινεῖς καὶ λέγεις* N. *παρεικαθεῖν* Elmsleius: *παρεικάθειν* libri.

ΚΡ. οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν· ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
ΚΡ. ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὀπάονες
οἵ τ' ὄντες οἵ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ᾖ σῴζοντα τὸν βίον τελεῖν.

στροφὴ α.

ΧΟ. πολυώνυμε, Καδμεΐας ἄγαλμα νύμφας
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
γένος, κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις
Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις,
ὦ Βακχεῦ, Βακχᾶν ματρόπολιν Θήβαν
ναιετῶν παρ' ὑγρῶν
Ἰσμηνοῦ ῥείθρων ἀγρίου τ'
ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος·

ἀντιστροφὴ α.

σὲ δ' ὑπὲρ διλόφοιο πέτρας στέροψ ὄπωπε
λιγνύς, ἔνθα Κωρύκιαι
Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες,
Κασταλίας τε νᾶμα·
καί σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρεις ὄχθαι

1115—1125 = 1126—1136.

1108. ἴτ' ἴτ' unus codex deterior, ἴτ' plerique, εἶ' aut ἀλλ' N. 1110. post hunc versum quaedam excidisse coniecit Hermannus. 1114. de scripturae veritate dubitat N., praesertim cum ἄριστον ᾖ τὸν βίον σώιζοντα τελεῖν praebeat Laur. A. 1115. ἄγαλμα νύμφας N.: νύμφας ἄγαλμα libri. 1118. Κιδαλίαν Bergkius. 1122. ματρόπολιν Dindorfius: μητρόπολιν libri. 1123. ναιετῶν Dindorfius: ναίων libri. ὑγρῶν Triclinius: ὑγρὸν libri. 1124. ῥείθρων Hermannus, ῥεέθρων Triclinius: ῥέεθρον libri. 1126. διλόφοιο Dindorfius: διλόφου libri. 1128. Νύμφαι interpolatoris esse videtur, χοροιτυποῦσι Βακχίδες N.

χλωρά τ᾽ ἀκτὰ πολυστάφυλος πέμπει
ἀμβρότων ἐπέων
εὐαζόντων Θηβαΐας
ἐπισκοποῦντ᾽ ἀγυιάς·

στροφὴ β.

τὰν ἐκ πασᾶν
ὑπερτιμᾷς πόλεων
ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·
καὶ νῦν, ὡς βιαίας
ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στονόεντα πορθμόν.

ἀντιστροφή β.

ἰὼ πῦρ πνεόντων
χοράγ᾽ ἄστρων, νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
παῖ Διὸς γένεθλον,
προφάνηθ᾽, ὦναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις
Θυίαισιν, αἵ σε μαινόμεναι πάννυχοι
χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ΑΓΓ. Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ᾽ ὁποῖον στάντ᾽ ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ᾽ αἰνέσαιμ᾽ ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ᾽ ἀεί·
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν ἐφεστώτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν

1137—1145 = 1146—1154.

1137. quid lateat ignoramus. 1138. *ὑπερτιμᾷς* Blaydes: *τιμᾶς ὑπερτάταν* libri. 1140. *καὶ νῦν ὡς*] creticus requiritur. 1141. *πάνδαμος* Dindorfius: *πάνδημος* libri. 1147. *νυχίων* Brunckius: *καὶ νυχίων* libri. 1148. *φεγγάτων* N. 1150. *προφάνηθ᾽ ὦναξ* Bergkius: *προφάνηθι Ναξίαις* libri. 1152. *Θυίαισιν* Boeckhius: *Θυιάσιν* libri. 1156. *πάντ᾽ ἂν* N. 1159 suspectus. 1160. *ἐφεστώτων* Blaydes: *καθεστώτων* libri.

εὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;
ΑΓΓ. τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
ΑΓΓ. Αἵμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται.
ΧΟ. πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
ΑΓΓ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
ΧΟ. ὦ μάντι, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.
ΑΓΓ. ὡς ὧδ' ἐχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἤτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ περᾷ.
ΕΥΡ. ὦ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπῃσθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
καὶ τυγχάνω τε κλῇθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὤτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κἀποπλήσσομαι.
ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὖθις εἴπατε·
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.
ΑΓΓ. ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον

1164. *οἴκοι δὲ θάλλων* N. 1166. *ἄνδρες* Ath. VII p. 280 B. XII p. 547 C: *ἀνδρὸς* libri. *οὔτι φήμ' ἐγὼ* N. 1167. hunc versum ex Athenaeo addidit Turnebus. 1171. *πριαίμην* suspectum. 1176 sq. in suspicionem vocavit A. Jacobus. 1179. *τἄλλα μου κλύειν πάρα* Martinus. 1180. *ὁμοῦ* suspectum. 1182. *περᾷ* Brunckius: *πάρα* libri. 1183. *ἄπωθεν, ἀστοί, ῥημάτων ἐπῃσθόμην* Heimsoethius. 1184. *Παλλάδος βρέτας* N.

ψεῦσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί.
ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών·
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἵησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγώ,
ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἆρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι,
ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς, καὶ παραστάντες τάφῳ
ἀθρήσαθ', ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον ξυνίημ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
ὃ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·

1195. *ἀλήθει'*: *ἡ ἀλήθει'* libri. 1200. *κατασχεθεῖν* Elmsleius: *κατασχέθειν* libri. 1209. *ἄχημα* N. *περισαίνει* Schaefer, *περιπολεῖ* Wunder. 1219. *κελευσμάτων* Burtonus. 1222. *βρόχον μιτώδη* al.

ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἱκέσιός σε λίσσομαι.
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κοὐδὲν ἀντειπών, ξίφους
ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
αὑτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοὴν
λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἅιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

ΑΓΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
[γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.]

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι χἠ μάτην πολλὴ βοή.

ΑΓΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ,
δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών.

1232 spurium iudicat N. 1236. *μέσσον* vitiosum, *πηκτὸν* N. 1238. *πνοὴν* al. 1241. *εἰν* (meliores libri *ἐν*) ferri non potest. 1248. *ἀξιώσειν* corruptum, *ἐξανήσειν* Blaydes. 1250 a Meinekio proscriptus. 1256 suspectus.

στροφὴ α.

ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα
στερεὰ θανατόεντ᾽,
ὦ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
ὤμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων.
ἰὼ παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ,
αἰαῖ αἰαῖ,
ἔθανες, ἀπελύθης,
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
ΧΟ. οἴμ᾽, ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.
ΚΡ. οἴμοι,
ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ᾽ ἐμῷ κάρᾳ
τότε θεὸς τότ᾽ ἄρα μέγα βάρος ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ᾽ ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
ΕΞ. ὦ δέσποθ᾽, ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ᾽ ἐν δόμοις
ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ᾽ ὄψεσθαι κακά.
ΚΡ. τί δ᾽ ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
ΕΞ. γυνὴ τέθνηκεν, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

ἀντιστροφὴ α.

ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν,
τί μ᾽ ἄρα τί μ᾽ ὀλέκεις;
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ᾽ ἄνδρ᾽ ἐπεξειργάσω.
τί φής, παῖ; τίν᾽ αὖ λέγεις μοι νέον,

1261—1277 = 1284—1300.

1265. *ὤμοι* Turnebus: *ἰώ μοι* libri. 1273. *τότε θεὸς τότ᾽ ἄρα μέγα βάρος ἔχων* Enger: *θεὸς τότ᾽ ἄρα τότε μέγα βάρος μ᾽ ἔχων* libri. 1274. *ἐν δ᾽ ἀγρίαις ἔσεισ᾽ ὁδοῖς* N. 1281. versus non sanandus videtur, sed cum Heilandio delendus. 1282. *τέθνηχ᾽, ἡ τοῦδε γεννήτωρ* N. 1289. *τί φής, ὦ* (N. *παῖ* praetulit) *τίν᾽ αὖ λέγεις μοι νέον* Enger: *τί φής, ὦ παῖ, τίνα λέγεις μοι νέον λόγον* libri.

αἰαῖ αἰαῖ,
σφάγιον ἐπ᾽ ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
ΧΟ. ὁρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
ΚΡ. οἴμοι,
κακὸν τόδ᾽ ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
τίς ἄρα τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ᾽ ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.
ΕΞ. ἥδ᾽ ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέριξ
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος,
αὖθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

στροφὴ β.

ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ᾽ οὐκ ἀνταίαν
ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγώ, αἰαῖ,
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ.
ΕΞ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ᾽ ἐπεσκήπτου μόρων.
ΚΡ. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ᾽ ἐν φοναῖς τρόπῳ;
ΕΞ. παίσασ᾽ ὑφ᾽ ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτήν, ὅπως
παιδὸς τόδ᾽ ᾔσθετ᾽ ὀξυκώκυτον πάθος.
ΚΡ. ἰώ μοι, τάδ᾽ οὐκ ἐπ᾽ ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ᾽ ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ᾽ ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
ἐγώ, φάμ᾽ ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι,

1306—1325 = 1328—1346.

1298. *ἐν χερσὶν* N. 1301. *ἥδ᾽ ὀξυθήκτῳ πτώσιμος περὶ ξίφει* Arndtius, alii alia temptarunt. 1302. *κλῄει* Wieseler. 1303. *κλεινὸν λάχος* Bothius, *οἰκτρὸν μόρον* Dindorfius. 1305. *πράξεις* corruptum, *ἀρὰς* aut cum Heimsoethio *βάξεις* exspectes. 1307. *τί μ᾽ οὐ καιρίαν* v. l. 1310. *αἰαῖ* Erfurdtius: *φεῦ φεῦ* libri. 1314. *δὲ κἀλύσατ᾽* N. cf. schol. 1317. *ἰώ μοι* N.: *ὤμοι μοι* libri. 1319. *ἐγὼ γάρ σ᾽ ἔκτανον* N. 1320. *ἐγώ, φάμ᾽, ἔκανον* Blaydes.

ἄγετέ μ' ὅ τι τάχιστ', ἄγετέ μ' ἐκποδών,
τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.
ΧΟ. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά.

ἀντιστροφὴ β.

ΚΡ. ἴτω ἴτω,
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἁμέραν
ὕπατος· ἴτω ἴτω,
ὅπως μηκέτ' ἆμαρ ἄλλ' εἰσίδω.
ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα· τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν.
ΚΡ. ἀλλ' ὧν ἐρῶ, ταῦτα συγκατηυξάμην.
ΧΟ. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών,
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν ἔκτανον
σέ τ' αὖ τάνδ', ὤμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὅπᾳ πρὸς πότερον ἴδω, πᾷ καὶ θῶ· πάντα γὰρ
λέχρια τάδ' ἐν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
ΧΟ. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1322. *τάχιστ'* Erfurdtius: *τάχος* libri. 1336. *ἐρῶ* Laur. A, *ἐρῶ μὲν* al., *ἐρῶμεν* Bothius. Dindorfius *ταῦτα* in *τοιαῦτα* mutat. 1340. *ἔκτανον* Musgravius: *κατέκτανον* libri. 1341. *σέ τ'* Hermannus: *ὅς σέ τ'* libri. *αὖ τάνδ'* Seidler: *αὐτάν* libri. *οὐδ' ἔχω, ὦ μέλεος* N. 1343. *πᾷ κλιθῶ* Schneidewinus. ceterum 1343 sqq. graviter laborant. 1348. *τά γ'* Triclinius: *τά τ'* libri. *χρὴ δ' εἰς τὰ θεῶν* Dindorfius.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
ΔΟΥΛΗ ΤΡΟΦΟΣ.
ΥΛΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΛΙΧΑΣ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἱμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄπονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτούς, καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθών, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίου γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήυκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν ὁ Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὃ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος Ἡρακλῆς ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὃ δὲ μέλλων τε-

---

8. *Αἱμονίου* Ald.: *Αἱμανίου* L. 10. *ἄπονον*] *ἄφθονον* recte Apollodori codex Farnes. 20. *μισθοῦ* Brunckius: *μισθῷ* L. 21. *πορθμείαν* Apollod.: *πορείαν* L. 22. *ὁ*] *οὖν* Apollod. 24. *Ἡρακλῆς* additum ex Apollod.

λευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φίλτρον ἔχειν, τόν τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας ἔδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἧκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὖθις ἐκεῖθεν Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγοῦντος· ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ ἄλλων καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεως καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἧκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασε μεθ' ὅπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὔρυτον, αἱρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἵππασον τὸν Κήυκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ἠσθίετο, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἴτην, ὅ ἐστιν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβὰς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παριὼν

---

2. φίλτρον Apollod.: φιλίαν L. 4. ἔδωκεν Brunckius: δέδωκεν L. 5. 6. ὑπαντήσαντα αὐτοῦ Θειοδαμαν[τ] βοηλατοῦντα L., ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος Apollod. αὐτῷ Ald. 13. Λαγόραν Apollod.: Ἀλλαγόραν L. 17. Ὀρχομενὸν] sic L. et Apollod., Ὀρμένιον Wesselingius. 19. 20. στρατιὰν Brunckius: στρατείαν L.

ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἥβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
ὑψίκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον.
πέμπτον δ' ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
ἕβδομον Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον ἐκ Κρήτηθε πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
ἐκ Θρῄκης ἔνατον Διομήδεος ἤλασεν ἵππους.
Γηρυόνος δέκατον βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
ἑνδέκατον δ' ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Ἀίδαο.
δωδέκατον δ' ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Θεστίεω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος.

3. *αὐτὸν* additum ex Apollod. *ἀναπέμψαι* Apollod.: *ἀποπέμψαι* L. 11. *Στυμφηλίδας* Plan.: *Στυμφελίδας* L. 13. *πολλὴν* om. L. 14. *Κρήτηθε* N.: *Κρήτης* L.

ΔΗΙ. Λόγος μὲν ἔστ᾽ ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν᾽ ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνῃ τις, οὔτ᾽ εἰ χρηστὸς οὔτ᾽ εἴ τῳ κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἅιδου μολεῖν,
ἔξοιδ᾽ ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν·
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως,
ναίουσιν ἐν Πλευρῶνι, νυμφείων ὄκνον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ᾽ ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός,
φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ᾽ αἰόλος
δράκων ἑλικτός, ἄλλοτ᾽ ἀνδρείῳ κύτει
βούπρῳρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ᾽ ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος ἀεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνῳ δ᾽ ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης
ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
οὐκ ἂν διείποιμ᾽· οὐ γὰρ οἶδ᾽· ἀλλ᾽ ὅστις ἦν

---

7. *ναίουσιν* M. Seyffertus, *ναίουσ᾽ ἔτ᾽* Erfurdtius: *ναίουσ᾽* vel *ναίουσά γ᾽* vel *ναίουσα δ᾽* libri. *ὄτλον* v. l. schol. 11. *κεραστὴς* Herwerdenus. 12 sq. *κύτει βούπρῳρος* Strab. X p. 458: *τύπῳ βούκρανος* libri. 17. *ταῖσδε κοίταις* Schneidewinus.

θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ᾽ ἂν λέγοι·
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ
[μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ].
τέλος δ᾽ ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
ξυστᾶσ᾽ ἀεί τιν᾽ ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα· νὺξ γὰρ εἰσάγει
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε,
γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ.
τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
ἀεὶ τὸν ἄνδρ᾽ ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ.
νῦν δ᾽ ἡνίκ᾽ ἄθλων τῶνδ᾽ ὑπερτελὴς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ᾽ ἔχω.
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ᾽ ἀνάστατοι
ξένῳ παρ᾽ ἀνδρὶ ναίομεν, κεῖνος δ᾽ ὅπου
βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
σχεδὸν δ᾽ ἐπίσταμαί τι πῆμ᾽ ἔχοντά νιν·
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ᾽ ἤδη δέκα
μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ᾽ ἀκήρυκτος μένει.
κἄστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
ΤΡΟ. δέσποινα Δηιάνειρα, πολλὰ μέν σ᾽ ἐγὼ
κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ᾽ ὀδύρματα
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
νῦν δ᾽, εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι δούλαις κἀμὲ χρὴ φράσαι τὸ σόν,
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,

25. versum damnavit Dobraeus. 42. αὐτοῦ Hermannus: αὑτοῦ libri. 46—48 interpolatos iudicat Wunder.

μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς Ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.
ΔΗΙ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἥδε γὰρ γυνὴ
δούλη μέν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
ΥΛ. ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.
ΔΗΙ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρει.
ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.
ΔΗΙ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρῦσθαι χθονός;
ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
Λυδῇ γυναικὶ φασί νιν λάτριν πονεῖν.
ΔΗΙ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.
ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.
ΔΗΙ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;
ΥΛ. Εὐβοΐδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτὸν ἢ μέλλειν ἔτι.
ΔΗΙ. ἆρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;
ΥΛ. τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
ΔΗΙ. ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει περᾶν
ἢ τοῦτον ἄρας [ἆθλον εἰς τὸν ὕστερον
τὸν λοιπὸν ἤδη] βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἶ ξυνέρξων; ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα
[ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς] ἐξολωλότος
κείνου βίον σώσαντος, ἢ [οἰχόμεσθ' ἅμα].

---

57. *νέμειν νιν ὥραν—δοκεῖς* N. 66. *φέρειν* Valckenarius. 68. *ἱδρῦσθαι* Martinus: *ἱδρύσθαι* libri. 74. *Εὐβοΐδα* N.: *Εὐβοῖδα* libri. 77. *πείρας πέρι* Dobraeus, *ὥρας πέρι* Dronkius. 79. *περᾶν* N.: *τελεῖν* libri. 80 sq. *ἢ τοῦτ' ἀνατλὰς βίοτον εὐαίων' ἔχειν* N. 83. *οὕνεχ' ἢ* Herwerdenus. 84 sq. priorem versum deleri voluit Bentleius non recte. *κείνου βίον σώσαντος ἢ ἐξολώλαμεν* N.

ΥΛ. ἀλλ' εἶμι, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῄδη τῶνδε, κἂν πάλαι παρῆ·
νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς
ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
ΔΗΙ. χώρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

στροφὴ α.

ΧΟ. ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα
τίκτει κατευνάζει τε, φλογιζόμενον
Ἅλιον Ἅλιον αἰτῶ
τοῦτο καρῦξαι, τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι μοι
ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων,
ἢ ποντίας αὐλῶνας ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθείς,
εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα.

ἀντιστροφὴ α.

ποθουμένᾳ γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν ἀεί,
οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν,
οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλ'
εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσαν ὁδοῦ
ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν
δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν.

στροφὴ β.

πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος
ἢ νότου ἢ βορέα τις
κύματ' ἐν εὐρέι πόντῳ

94—102 = 103—111. 112—121 = 122—131.

---

87. *κατῄδη* Brunckius: *κατῄδην* vel *κατῄδειν* libri. *παρῆ* Dindorfius: *παρῆν* libri. 88 sq. in suspicionem vocati sunt ab Hermanno et Dindorfio. 88. *ἀλλ' ὁ* Brunckius. *οὐκ εἴα* Vauvillersius. 90. *οὐ* addidit Brunckius. 94. *ἐναριζομένα* suspectum. 97. *καρῦξαι* Hermannus: *καρύξαι* libri. 98. *πόθι μοι πόθι μοι* Porsonus: *πόθι μοι πόθι μοι παῖς* libri. 100. *ποντίους* al. 103. *πόθου πλέᾳ* conicit N. 108. *τρέφουσαν* Casaubonus: *φέρουσαν* libri. 110. *εὐναῖσι χηρωτοῖσι* N. 114. *ἐν* addidit Erfurdtius.

βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ,
οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ
στρέφει, τὸ δ' αὔξει βιότου
πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος
Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἅι-
δα σφε δόμων ἐρύκει.

ἀντιστροφὴ β.

ὧν ἐπιμεμφομένα σ' ἁ-
δεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω.
φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν
ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν
χρῆναί σ'· ἀνάλγητα γὰρ οὐδ'
ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς
ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας.
ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰν
πᾶσι κυκλοῦσιν αἰὲν ἄρ-
κτου στροφάδες κέλευθοι.

ἐπῳδός.

μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα
νὺξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες
οὔτε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ
βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται
χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι.
ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;

ΔΗΙ. *πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει*
πάθημα τοὐμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν τ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται

---

115. *ἴδῃ* Erfurdtius: *ἴδοι* libri. 117. *στρέφει* Reiskius: *τρέφει* libri. 120. *ἀναμπλάκητον* Camerarius: *ἀμπλάκητον* libri. 122 sq. *αἰδοῖα μέν* Musgravius. 129. *χαρὰν* Hermannus: *χαρᾷ* vel *χαρὰ* libri. 130. *αἰὲν* N.: *οἷον* libri. 132 sq. *οὔτ' ἆμαρ οὔτε νὺξ* Meinekius. 143. *νῦν τ'* Wakefieldus: *νῦν δ'* libri. 144 sq. verba *ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροισιν αὑτοῦ* quo modo emendanda sint incertum est.

χώροισιν αὑτοῦ, καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ
οὐδ᾽ ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ᾽ ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον,
ἐς τοῦθ᾽ ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληθῇ λάβῃ τ᾽ ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
ἤτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
τότ᾽ ἄν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὑτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ᾽ ἔγωγ᾽ ἐκλαυσάμην·
ἓν δ᾽, οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ᾽ ἐξερῶ.
ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
ὡρμᾶτ᾽ ἀπ᾽ οἴκων Ἡρακλῆς, τότ᾽ ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ᾽, ἁμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὔπω φράσαι,
ἀλλ᾽ ὥς τι δράσων εἷρπε κοὐ θανούμενος.
νῦν δ᾽ ὡς ἔτ᾽ οὐκ ὢν εἶπε μὲν λέχους ὅ τι
χρείη μ᾽ ἑλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ᾽ ἣν τέκνοις
μοῖραν πατρῴας γῆς διαιρετὸν νέμοι,
χρόνον προτάξας, ὡς τρίμηνος ἡνίκα
χώρας ἀπείη κἀνιαύσιος βεβώς,
[τότ᾽ ἢ θανεῖν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἢ τοῦθ᾽ ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.]
τοιαῦτ᾽ ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα
τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών·

---

146. *πνευμάτων μένος κλονεῖ* Heimsoethius. 147. *ἐξαίρει βίον* mirum dicendi genus. 150 spurius videtur Dindorfio. 161. *ὅ τι* Musgravius: *ὅτι* libri. 162. *χρείη* Brunckius: *χρεῖ᾽ ἢ* libri. 163. *διαιρετὴν* al. 164. *τρίμηνος* Wakefieldus: *τρίμηνον* libri. *ἡνίκα* Dawesius: *ἡνίκ᾽ ἂν* libri. 166–68 spurios iudicavit Dobraeus. 166. *χρείη* Brunckius: *χρεῖ᾽ ἢ* libri. 169. *οἰζὺν ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένον* proposuit N., alii versum 170 interpolatori tribuunt.

ὥσθ᾽ ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.
ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχ᾽· ἐπεὶ καταστεφῆ
στείχονθ᾽ ὁρῶ τιν᾽ ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.
ΑΓΓ. δέσποινα Δῃάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
ὄκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ᾽ ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κἀκ μάχης
ἄγοντ᾽ ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
ΔΗΙ. τίν᾽ εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;
ΑΓΓ. τάχ᾽ ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
ἥξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
ΔΗΙ. καὶ τοῦ τόδ᾽ ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
ΑΓΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦδ᾽ ἐγὼ κλύων
ἀπῇξ᾽, ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν.
ΔΗΙ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
ΑΓΓ. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει παραστάς, οὐδ᾽ ἔχει βῆναι πρόσω·
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ᾽ ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ
ξύνεστιν· ὄψει δ᾽ αὐτὸν αὐτίκ᾽ ἐμφανῆ.
ΔΗΙ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν᾽ ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ᾽, ὦ γυναῖκες, αἵ τ᾽ εἴσω στέγης
αἵ τ᾽ ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ᾽ ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
ΧΟ. ἀνολολυξάτω δόμοις

---

179. *χάριν* al. 188. *βουθερεῖ* suspectum. *πρὸς πολλοὺς* Hermannus: *πρόσπολος* libri. 196. *τὰ γὰρ παρόνθ᾽ ἕκαστος ἐκμαθεῖν ποθῶν* N. certe *ποθοῦν* vitiosum est. 205. *ἀνολολυξάτω δόμος* Dindorfius, *ἀνολολύξεται δόμος* Elmsleius: *ἀνολολύξετε* (vel *ἀνολολύξατε* vel *ὀλολύξετε*) *δόμοις* libri.

ἐφεστίοις ἀλαλαῖς
ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγά, τὸν εὐφαρέτραν
Ἀπόλλω προστάταν· ὁμοῦ δὲ
παιᾶνα παιᾶν᾽ ἀνάγετ᾽, ὦ
παρθένοι, βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον
Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν, ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε Νύμφας.
ἀείρομαι, οὐδ᾽ ἀπώσομαι
τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
ἰδού μ᾽ ἀναταράσσει
εὐοῖ μ᾽ ὁ κισσὸς
ἄρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν.
ἰὼ ἰὼ Παιάν.
ἴδ᾽, ὦ φίλα γύναι,
τάδ᾽ ἀντίπρῳρα δή σοι
βλέπειν πάρεστ᾽ ἐναργῆ.

ΔΗΙ. ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ᾽ ὄμματος
φρουρὰν παρῆλθε, τόνδε μὴ οὐ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.
ΛΙΧ. ἀλλ᾽ εὖ μὲν ἵγμεθ᾽, εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ᾽ ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς
πράσσοντ᾽ ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.
ΔΗΙ. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, πρῶθ᾽ ἃ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ᾽ Ἡρακλέα προσδέξομαι.
ΛΙΧ. ἔγωγέ τοί σφ᾽ ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοὐ νόσῳ βαρύν.
ΔΗΙ. ποῦ γῆς; πατρῴας εἴτε βαρβάρου; λέγε.
ΛΙΧ. ἀκτή τις ἔστ᾽ Εὐβοιίς, ἔνθ᾽ ὁρίζεται
βωμοὺς τέλη τ᾽ ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.

---

207. ὁ μελλόνυμφος Erfurdtius. 210. Ἀπόλλω Dindorfius: Ἀπόλλωνα libri. 216. ἀείρομαι Erfurdtius: ἀείρομ᾽ libri. 219. εὐοῖ μ᾽] εὐοῖ εὐοῖ Dindorfius. 220. βακχίαν Brunckius: βακχείαν libri. 222. ἴδ᾽ Dindorfius: ἴδε ἴδ᾽ libri. γυναικῶν Dindorfius. 226. φρουρὰν Musgravius: φρουρὰ libri. οὐ addidit Hermannus. 230. ἔργου κτῆσιν verba corrupta. 233. Ἡρακλῆ Dindorfius.

ΔΗΙ. εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;
ΛΙΧ. εὐχαῖς, ὅθ᾽ ᾕρει τῶνδ᾽ ἀνάστατον δόρει
χώραν γυναικῶν ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.
ΔΗΙ. αὗται δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ᾽ εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.
ΛΙΧ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἐξείλεθ᾽ αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν.
ΔΗΙ. ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
ΛΙΧ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ᾽, ὥς φήσ᾽ αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ᾽ ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ᾽ οὐ χρὴ φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
χοὔτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν
ὥσθ᾽ ὅρκον αὑτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
ἦ μὴν τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος· ἀλλ᾽ ὅθ᾽ ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ᾽ εἶναι πάθους·
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ᾽ ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ᾽ ἀτηρᾷ φρενί,
λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ᾽ ἔχων βέλη
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
φανεὶς δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ᾽ ἐλευθέρου
ῥαίοιτο· δείπνοις δ᾽ ἡνίκ᾽ ἦν ᾠνωμένος,
ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
ὡς ἵκετ᾽ αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν

239. *κραίνων* N. 240. *εὐκταῖ᾽* al. *δόρει* Dindorfius: *δορὶ* libri. 256. *αὐτόχειρα* N.: *ἀγχιστῆρα* libri. 267. *φανεὶς* Hermannus: *φώνει* libri. *ἀντ᾽* Wunder: *ὡς* libri. 268. *ᾠνωμένος* Elmsleius: *οἰνωμένος* libri.

πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἠνέσχετο,
ὁθούνεκ' αὐτόν, μοῦνον ἀνθρώπων, δόλῳ
ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
Ζεύς τἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ·
ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
κεῖνοι δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες,
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾷς,
ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον
χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
ἐφεῖτ', ἐγώ τε πιστὸς ὢν κείνῳ τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα
ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.

ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένῃ λόγῳ.

ΔΗΙ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
[πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν.]
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας,
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, τὰ νῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.

273. ἔχων Wakefieldus. 281. ὑπερχλιδῶντες al. 286. ἐγώ τε Wakefieldus: ἐγὼ δὲ libri. 292. τὰ δὲ Scaliger: τῶν δὲ libri. 294. πανδίκῳ suspectum. 295 spurium esse agnovit Wunder.

ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ᾽ εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
μηδ᾽, εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ᾽ ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ᾽ εἶ νεανίδων;
ἄνανδρος ἢ τεκοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, τίνος ποτ᾽ ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ᾽ ὁ φιτύσας πατήρ;
ἔξειπ᾽· ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
βλέπουσ᾽, ὅσῳπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
ΛΙΧ. τί δ᾽ οἶδ᾽ ἐγώ; τί δ᾽ ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.
ΔΗΙ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
ΛΙΧ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἀνιστόρουν μακράν.
ΔΗΙ. οὐδ᾽ ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
ΛΙΧ. ἥκιστα· σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον.
ΔΗΙ. εἴπ᾽, ὦ τάλαιν᾽, ἀλλ᾽ ἡμὶν ἐκ σαυτῆς· τίς εἶ;
ΛΙΧ. οὔ τἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμὰ
προὔφηνεν οὔτε μείζον᾽ οὔτ᾽ ἐλάσσονα,
ἀλλ᾽ αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος
δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ᾽, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
ΔΗΙ. ἡ δ᾽ οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσι λύπην πρός γ᾽ ἐμοῦ διπλῆν λάβοι·
ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα

καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ᾽ ἥτις εἶ. 321

---

309. ἔργων ἄπειρος N. 313. οἶδεν suspectum, δοκεῖ coniecit Axtius. 316. Εὐρύτου suspectum Dobraeo. 320. τίς εἶ N., ἐπεὶ libri. 321. spurium versum delevit N. 322 sq. οὐ γὰρ διήσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμὰ N. διήσει γλῶσσαν dudum suasit Wakefieldus. οὐδαμὰ Hermannus: οὐδαμᾶ libri. 331. λύπην ἐξ ἐμοῦ Wunder. διπλῆν F. G. Schmidtius: λύπην libri.

χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
σπεύδῃς, ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
ΑΓΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασ', ὅπως
μάθῃς, ἄνευ τῶνδ', οὕστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθῃς ἃ δεῖ·
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
ΔΗΙ. τί δ' ἔστι; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;
ΑΓΓ. σταθεῖσ' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
ΔΗΙ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις;
ΑΓΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἔα.
ΔΗΙ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χὠ λόγος σημαινέτω.
ΑΓΓ. ἀνὴρ ὅδ' οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
ΔΗΙ. τί φῄς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοίᾳ μ' ἔχει.
ΑΓΓ. τούτου λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ' ἕλοι
τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε,
οὐ τἀπὶ Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ' οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα [τὴν ταύτης, ἐν ᾗ
τὸν Εὔρυτον τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,

334. ἐγώ τε Turnebus. εὐτρεπῆ N. 336. τ' addidit Erfurdtius. 337. ἐκμάθῃς Turnebus: ἐκμάθῃς θ' libri. 338. κάρτ' ἐπιστήμην Wakefieldus. 343. ἢ 'μοὶ Groddeckius: ἤ μοι libri. 344. versus corruptus. 350. ἀγνοίᾳ Hermannus: ἄγνοιά libri. 356 sq. spurios esse versus iudicat Wunder. 358. ἃ νῦν Koechly. 362–364. verba τὴν ταύτης—ἄνακτα πατέρα interpolatoris esse vidit Hartungius.

κτείνει τ᾽ ἄνακτα πατέρα] τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὁρᾷς, ἥκει δόμους
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ᾽ ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ᾽ εἰκός, εἴπερ ἐκτεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν᾽, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ᾽ ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δ᾽ ὀρθὸν ἐξείρηχ᾽ ὅμως.
ΔΗΙ. *οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ᾽ εἰμὶ πράγματος;*
τίν᾽ εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὦ δύστηνος· ἆρ᾽ ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὑπάγων διώμνυτο;
ΑΓΓ. *ἦ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ᾽ ὄμμα καὶ φύσιν*
πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ
Ἰόλη ἐκαλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
ΧΟ. *ὄλοιντο πάντες οἱ κακοί, μάλιστα δὲ*
λαθραῖ᾽ ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ᾽ αὐτῷ κακά.
ΔΗΙ. *τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις*
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
ΧΟ. *πυθοῦ μολοῦσα τἀνδρός, ὡς τάχ᾽ ἂν σαφῆ*
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
ΔΗΙ. *ἀλλ᾽ εἶμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.*
ΑΓΓ. *ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν;*
ΔΗΙ. *μίμν᾽, ὡς ὅδ᾽ ἁνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ᾽ ἀγγέλων,*
ἀλλ᾽ αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.

---

365. *καί νιν* Brunckius. 366. *ἐς τούσδε* Brunckius, *πρὸς τούσδε* Schneidewinus. 368. *ἐκτεθέρμανται* Dindorfius: *ἐντεθέρμανται* libri. 379. *κάρτα* Canter: *καὶ τὰ* libri. 381. *᾽καλεῖτο* Heathius: *καλεῖτο* libri. *οὐδαμὰ* (sic Hermannus pro *οὐδαμᾷ*) suspectum, *ἀγνοεῖν* coniecit Enger. 382. *οὐδ᾽ ἀνιστορῶν* Enger. 383. *πάντες* N.: *μή τι πάντες* libri. *μάλιστα δὲ* N.: *τὰ δὲ* libri. 384. *πρέποντ᾽ ἐσθλῷ* N. 387. *πυθοῦ* N.: *πεύθου* libri. 388. *νιν* Brunckius: *μιν* libri. 389. *ἀπὸ*: *ἄπο* libri.

ΛΙΧ. τί χρή, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
ΔΗΙ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
ᾄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
ΛΙΧ. ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
ΔΗΙ. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νεμεῖς;
ΛΙΧ. ἴστω μέγας Ζεύς, ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.
ΔΗΙ. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστίν, ἣν ἥκεις ἄγων;
ΛΙΧ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσασ' ἔχεις;
ΔΗΙ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς ὅ σ' ἱστορῶ.
ΛΙΧ. Εὐβοιίς· ὧν δ' ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.
ΑΓΓ. οὗτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
ΛΙΧ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηιάνειραν, Οἰνέως
κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
ΑΓΓ. τοῦτ' αὔτ' ἔχρῃζον, τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν.
ΛΙΧ. δίκαια γάρ.
ΑΓΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἢν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;
ΛΙΧ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
ΑΓΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
ΛΙΧ. ἄπειμι· μῶρος δ' ἦ πάλαι κλύων σέθεν.
ΑΓΓ. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ.
ΛΙΧ. λέγ', εἴ τι χρῄζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
ΑΓΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δήπου;
ΛΙΧ. φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;
ΑΓΓ. οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;

---

396. *κἀννεώσασθαι* Hermannus: *καὶ νεώσασθαι* libri, *ανανεώσασθαι* schol. et Eust. 398. *νεμεῖς* schol.: *νέμεις* libri. 401—4. codices et editiones hunc praebent horum versuum ordinem, 403, 404, 401, 402. correxit N. 412. *ποικίλας* Tyrwhittus: *ποικίλασ'* libri. 414. Dindorfius: *ἦν* libri. 418. *κάτοισθα δῆτ'; ΛΙΧ. οὔ φημι* Brunckius. 419. *ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς* verba corrupta necdum probabiliter emendata.

ΛΙΧ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ᾽ ἐμοῦ κλύειν πάρα;
ΑΓΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ πολύς σου ταῦτά γ᾽ εἰσήκουσ᾽ ὄχλος.
ΛΙΧ. κλύειν γ᾽ ἔφασκον· ταὐτὸ δ᾽ οὐχὶ γίγνεται
δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.
ΑΓΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ᾽ ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
ΛΙΧ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε, τίς ποτ᾽ ἐστὶν ὁ ξένος;
ΑΓΓ. ὃς σοῦ παρὼν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
πόλις δαμείη πᾶσα, κοὐχὶ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ᾽ ὁ τῆσδ᾽ ἔρως φανείς.
ΛΙΧ. ἅνθρωπος, ὦ δέσποιν᾽, ἀποστήτω· τὸ γὰρ
νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.
ΔΗΙ. μή, πρός σε τοῦ κατ᾽ ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ
οὐδ᾽ ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πεφύκασ᾽ οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κἀμοῦ γε· πῶς δ᾽ οὐ χἀτέρας οἵας γ᾽ ἐμοῦ;
ὥστ᾽ εἴ τι τὠμῷ τ᾽ ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ
ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μεταιτίᾳ
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ᾽ ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ᾽· ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις·

---

422. *πάρα* Bothius: *παρών* libri. 425. *κλύειν* Dindorfius: *ναὶ κλύειν* libri. 433. *φανείς* suspectum. 434. *ἅνθρωπος* Hermannus: *ἄνθρωπος* libri. 435. *νοσοῦντι ληρεῖν* verba vix sana. 436. *πρός σε* Hermannus: *πρὸς σὲ* vel *πρὸς σὺ* libri. 440. *πεφύκασ᾽* N.: *πέφυκεν* libri. 443. *ὅτων θέλει* Wakefieldus. 444 num genuinus sit dubitat N. 445. *τ᾽ ἀνδρὶ* Seidler: *τἀνδρὶ* libri.

εἰ δ' αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσει κακός.
ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τἀληθές· ὡς ἐλευθέρῳ
ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις; οὐδὲ τοῦτο γίγνεται·
πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἳ φράσουσ' ἐμοί.
κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χἀτέρας
πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
κοὔπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἥδε τ' οὐδ' ἂν εἰ
κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεί σφ' ἐγὼ
ᾤκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ἴτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.

ΧΟ. πιθοῦ λεγούσῃ χρηστά, κοὐ μέμψει χρόνῳ
γυναικὶ τῇδε κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν.

ΛΙΧ. ἀλλ' ὦ φίλη δέσποιν', ἐπεί σε μανθάνω
θνητὴν φρονοῦσαν θνητά, κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
διῆλθε, καὶ τῆσδ' εἵνεχ' ἡ πολύφθορος
καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δόρει.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.

---

451. αὐτὸς αὑτὸν al. 468. ἴτω N.: ῥείτω libri. 470. πιθοῦ Dindorfius: πείθου libri. 477. εἵνεχ': οὕνεχ' libri. 478. δόρει Wunder: δορί libri.

ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ᾽ ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους,
οὓς εἶπας ἐς τήνδ᾽, ἐμπέδους εἰρηκέναι·
ὡς τἄλλ᾽ ἐκεῖνος πάντ᾽ ἀριστεύων χεροῖν
τοῦ τῆσδ᾽ ἔρωτος εἰς ἅπανθ᾽ ἥσσων ἔφυ.
ΔΗΙ. ἀλλ᾽ ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν·
κοὔτοι νόσον γ᾽ ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ᾽ εἴσω στέγης
χωρῶμεν, ὡς λόγων τ᾽ ἐπιστολὰς φέρῃς,
ἅ τ᾽ ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ᾽ ἄγῃς· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
χωρεῖν, προσελθόνθ᾽ ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

στροφή.

ΧΟ. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί.
καὶ τὰ μὲν θεῶν
παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω,
οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἅιδαν
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·
ἀλλ᾽ ἐπὶ τάνδ᾽ ἄρ᾽ ἄκοιτιν
τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων,
τίνες πάμπληκτα παγκόνιτά τ᾽ ἐξ-
ῆλθον ἄεθλ᾽ ἀγώνων;

ἀντιστροφή.

ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου
φάσμα ταύρου,
Ἀχελῷος ἀπ᾽ Οἰνιαδᾶν, ὁ δὲ Βακχίας ἄπο
ἦλθε παλίντονα Θήβας
τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,
παῖς Διός· οἳ τότ᾽ ἀολλεῖς

497—506 = 507—516.

487. *ἐμπέδους* N.: *ἐμπέδως* libri. 488 sq. suspecti Dindorfio. 491. *γ᾽* om. Laur. A, unde *νόσημ᾽ ἐπακτὸν* malit N. 504. *τίνες ἀμφίγυοι* Hermannus: *ἀμφίγυοι* libri. 504 sq. *πρὸ γάμων, τίνες* Hermannus: *πρὸ γάμων τινὲς* libri. 505 sq. *ἐξήνυσαν ἆθλ᾽* N. 510. *Βακχίας* Brunckius: *Βακχείας* libri.

ἴσαν ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων·
μόνα δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις
ῥαβδονόμει ξυνοῦσα.

ἐπῳδός.

τότ' ἦν χερός, ἦν δὲ τόξων πάταγος,
ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι
κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.
ἁ δ' εὐῶπις ἁβρὰ
τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
ἧστο, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν.
ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράζω·
τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
ἐλεινὸν ἀμμένει,
κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν
[ὥσπερ] πόρτις ἐρήμα.

ΔΗΙ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἁτεχνησάμην,
τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη.
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐζευγμένην,
παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ·
τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνὴ

---

526. corrupti versus medela nobis negata, *ἐγὼ δὲ τὰ τέρματ' οἷα φράζω* temptavit Hartungius. 527. *τὸ δ'* Turnebus: *τόδ'* libri. 528. *ἐλεινὸν* Porsonus, *τελευτὰν* Dindorfius: *ἐλεεινὸν* libri. 530. *ὥσπερ* delendum suspicatur N. *ἐρήμας* Meinekius.

δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ᾗ δ' ἔχω, φίλαι,
λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρός, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον,
ὃ παῖς ἔτ' οὖσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην,
ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
μισθοῦ 'πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
ὃς κἀμέ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἤυσ' ἐγώ,
χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
ἧκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ
τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθῃ,
πορθμῶν, ὁθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ᾗ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
στέρξει γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.

548 sq. *ὧν ἀφαρπάζειν — πόδα* verba graviter corrupta. 551. *καλῆται* al., *κεκλῆται* Mehler. *δ' ἄρ' ᾖ* Mehler. 554. **λυτήριον κήλημα** Hermannus. 558. *φονῶν* Bergkius. 562. **τὸν πατρῷον — στόλον** verba vitiosa. 564. *ᾗ* Dindorfius, *ᾗ 'ν* Cobetus.

τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
ζῶν κεῖνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ.
φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
[τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ],
μεμηχάνηται τοὔργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἔστι πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
ΔΗΙ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
ἔνεστι, πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω.
ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
ΔΗΙ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὡς σκότῳ
κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
ΛΙΧ. τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
ΔΗΙ. ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα,
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγορῶ ξέναις,
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναΰφῆ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ,
μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἕρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς

579. *ἐγκεκλημένον* Dindorfius: *ἐγκεκλειμένον* libri. 584—587 suspecti Dindorfio, 585 spurium esse iam Wunder iudicaverat. 595. *δ' ἀφίξεται* N. 596 sq. interpolatori tribuit Dindorfius. 601 suspectum habet N. 602. *τόνδε ταναΰφῆ* Wunder: *τόνδε γ' εὐυφῆ* (*ἀυφῆ* v. l. schol.) libri. 608. *φανερὸν ἐμφανὴς* Triclinius.

δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
οὕτω γὰρ ηὔγμην, εἴ ποτ᾽ αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ᾽ ἢ κλύοιμι, πανδίκως
στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα κλεινῷ κλεινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ᾽ ἀποίσεις σῆμ᾽, ὃ κεῖνος, ὄμμα θεὶς
σφραγῖδος ἕρκει τῷδ᾽ ἔπ᾽, εὖ μαθήσεται.
ἀλλ᾽ ἕρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν πομπὸς ὢν περισσὰ δρᾶν·
ἔπειθ᾽ ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ᾽ ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ.
ΛΙΧ. ἀλλ᾽ εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὔ τοι μὴ σφαλῶ γ᾽ ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ᾽ ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
ΔΗΙ. στείχοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ᾽ ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.
ΛΙΧ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
ΔΗΙ. ἀλλ᾽ οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν.
ΛΙΧ. ὥστ᾽ ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ.
ΔΗΙ. τί δῆτ᾽ ἂν ἄλλο γ᾽ ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῷ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν, εἰ ποθούμεθα.

στροφὴ α.

ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσσαν
Μηλίδα πὰρ λίμναν

633—639 = 640—646.

προσδέγματ᾽, αὐτὴν θ᾽ ὡς ἐδεξάμην φίλως. 628

---

613. *κλεινῷ κλεινὸν* N.: *καινῷ καινὸν* libri. 614 sq. *ὄμμα θεὶς — ἔπ᾽ εὖ μαθήσεται* Burgesius: *εὐμαθὲς — ἐπ᾽ ὄμμα θήσεται* libri. 616—623. hos versus post 632 collocandos esse suspicatur N. 620. *πρεσβεύω τέχνην* N. 623. *ὧν λέγεις* Wunder, *ὧν θέλεις* Schneidewinus. 628. versum spurium damnavit N. 636. *πὰρ* Triclinius: *παρὰ* libri.

χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες κλέονται·

ἀντιστροφὴ α.

ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε κόρος
σοῦται πάσας ἀρετᾶς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·

στροφὴ β.

ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν
παντᾷ, δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν· ἃ δέ οἱ φίλα δάμαρ
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο·
νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ'
ἐπίπονον ἁμέραν.

ἀντιστροφὴ β.

ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ
σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιῶτιν ἑστίαν
ἀμείψας, ἔνθα κλῄζεται θυτήρ·
ὅθεν μόλοι πανάμερος
τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς
ἐπὶ προφάσει θηρός.

647—654 = 655—662.

---

639. *κλέονται* Musgravius, *καλεῦνται* Hermannus: *καλέονται* libri. 642. *ἀχῶν* Elmsleius: *ἰάχων* libri. 644. *Ἀλκμήνας κόρος* Triclinius, *Ἀλκμήνας τε παῖς* Hartungius. 645. *σοῦται* Blomfieldus: *σεῦται* libri. 648. *πάντᾳ* Bothius, *παντᾶ* Dindorfius: *πάντα* libri. 651. *τάλαιναν* Dindorfius: *τάλαινα* libri. 653. *Ἄρης αὖ στρωθεὶς* Musgravius. pro *ἐξέλυσ'* molossum exspectes. 657. *τάνδε ποτὶ πόλιν* Wakefieldus. 660—62. locus graviter affectus. 660. *πανίμερος* Mudgius. 661. *τᾶς πειθοῦς ἀγκίστρῳ* Schneidewinus. 662. *ἐπὶ προφάσει φάρους* Hauptius.

ΔΗΙ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν᾽ ᾖ μοι πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἀρτίως ἔδρων.
ΧΟ. τί δ᾽ ἔστι, Δηιάνειρα, τέκνον Οἰνέως;
ΔΗΙ. οὐκ οἶδ᾽· ἀθυμῶ δ᾽, εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ᾽ ἐκπράξασ᾽ ἀπ᾽ ἐλπίδος καλῆς.
ΧΟ. οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
ΔΗΙ. μάλιστά γ᾽· ὥστε μήποτ᾽ ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν.
ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.
ΔΗΙ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἷον, ἢν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμ᾽ ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον ἀργῆτ᾽, οἰὸς εὐέρου πόκῳ,
τοῦτ᾽ ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ᾽ ἐδεστὸν ἐξ αὑτοῦ φθίνει
καὶ ψῇ κατ᾽ ἄκρας σπιλάδος· ὡς δ᾽ εἰδῇς ἅπαν,
ᾗ τοῦτ᾽ ἐπράχθη, μείζον᾽ ἐκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με [Κένταυρος πονῶν
πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι] προυδιδάξατο
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ᾽ ἐσῳζόμην
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν,
τὸ φάρμακον τοῦτ᾽ ἄπυρον ἀκτῖνός τ᾽ ἀεὶ
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σῴζειν ἐμέ,
ἕως νιν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που.
κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ᾽, ὅτ᾽ ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ᾽ οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
μαλλῷ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην,
κἄθηκα συμπτύξασ᾽ ἀλαμπὲς ἡλίου

καί μοι τάδ᾽ ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ᾽ ἔδρων

---

663. *περαιτέρω* suspectum, *πέρα δίκης* temptabat N. 672. *ἢν* Erfurdtius: *ἂν* libri. 675. *εὐείρου* Valckenarius, *εὐέρου* Lobeckius: *εὐείρῳ* libri. 678. *καὶ ψῇ κατ᾽ ἄκρας σπιλάδος* verba corrupta, *λαῖφος κατ᾽ ἄκρας σπολάδος* Reiskius. 680 sq. verba *Κένταυρος — γλωχῖνι* interpolatoris esse arbitratur N. 684 damnavit Wunder. 687. *ἕως νιν* Elmsleius: *ἕως ἂν* libri. 689. *κατ᾽ οἶκον ἐνδυτὸν* Dindorfius, *τὸν πέπλον ἐν δόμοις* Heimsoethius.

κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα φάσμα δέρκομαι
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
[τῆς οἰός, ᾧ προύχριον, ἐς μέσην φλόγα,]
ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου.
τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θὴρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν, ἧς ἔθνησχ' ὕπο;
οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρῄζων ἔθελγέ μ'· ὧν ἐγὼ μεθύστερον,
ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.
μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χὤνπερ ἂν θίγῃ,
φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
καίτοι δέδοκται, κεῖνος εἰ σφαλήσεται,
ταὐτῇ σὺν ὁρμῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα·
ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,

---

693. *φάσμα δέρκομαι* N.: *δέρκομαι φάτιν* libri. 696 spurium esse versum iudicavit Dobraeus. 698. *κατέψηκται φλογί* Bergkius. 708. *ὕπο* N. ex schol.: *ὕπερ* libri. 712 sq. abesse malit N. 715. *χὤνπερ* Wakefieldus: *χὤσπερ* vel *χ' ὥσπερ* libri. 716–18 locus pessime habitus. *χρωτὸς διελθὼν ἰὸς αἱματορρόφος φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'· εἰ δὲ τῇδ' ἔχει, πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε;* coniecit N. 720. *ταὐτῇ* Brunckius: *ταύτῃ* libri. 721. *κλύουσιν* N.

ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.
ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν᾽ ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ᾽ ἐλπίδ᾽ οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
ΔΗΙ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδ᾽ ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἐξ ἑκουσίας
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
ΔΗΙ. τοιαῦτα δ᾽ ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ᾽ ᾧ μηδέν ἐστ᾽ οἴκοι βαρύ.
ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὃς πρὶν ᾤχετο.
ΥΛ. ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ᾽ ἓν εἱλόμην,
ἢ μηκέτ᾽ εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ᾽, ἢ λῴους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ᾽ ἀμείψασθαί ποθεν.
ΔΗΙ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ παῖ, πρός γ᾽ ἐμοῦ στυγούμενον;
ΥΛ. τὸν ἄνδρα τὸν τὸν ἴσθι, τὸν δ᾽ ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ.
ΔΗΙ. οἴμοι, τίν᾽ ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
ΥΛ. ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ οὐ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
κρανθὲν τίς ἂν δύναιτ᾽ ἂν ἀγένητον ποιεῖν;
ΔΗΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ πάρ᾽ ἀνθρώπων μαθὼν
[ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῄς];
ΥΛ. πατρὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
αὐτὸς δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
ΔΗΙ. ποῦ δ᾽ ἐμπελάζεις τἀνδρὶ καὶ παρίστασαι;
ΥΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
ὅθ᾽ εἷρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια,

---

722. ὅστις προτιμᾷ μὴ κακὸς N. 730. οἴκοι Wakefieldus: οἴκοις libri. 731. λόγον v. l. cod. Laur. A: χρόνον libri. 742. μὴ οὐ N.: μὴ libri. 743. κρανθὲν N.: φανθὲν libri. ἂν alterum ex Suid. v. οἴμοι accessit; sed ἀγένητον (cuius loco multi codices ἀγέννητον praebent) in ἄκραντον mutari malit N. 745 ut spurium notavit N. 746 sq. πατρὸς βαρεῖαν — αὐτὸς δεδορκὼς N.: αὐτὸς βαρεῖαν — πατρὸς δεδορκὼς libri. 749. εἰ χρῇς μαθεῖν σύ (vel μου) N.

ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιον ἔστιν, ἔνθα πατρῴῳ Διὶ
βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
οὗ νιν τὰ πρῶτ᾽ ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ.
μέλλοντι δ᾽ αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ᾽ οἴκων ἵκετ᾽ οἰκεῖος Λίχας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
ὃν κεῖνος ἐνδύς, ὡς σὺ προυξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ᾽ ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ᾽ ὁμοῦ
ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος ἵλεῳ φρενί,
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατήρχετο·
ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός,
ἱδρὼς ἀνῄει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
χιτὼν ἅπαν κατ᾽ ἄρθρον· ἦλθε δ᾽ ὀστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας
ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὣς ἐδαίνυτο.
ἐνταῦθα δὴ ἐβόησε τὸν δυσδαίμονα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
ὁ δ᾽ οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης
δώρημ᾽ ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ᾗ λυγίζεται,
ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν·
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου

755. *ἄσμενος μολών* N. 764. *κατήρχετο* Meinekius: *κατηύχετο* libri. 767. *προσπτύσσεται* Musgravius: *προσπτύσσετο* libri. 768. post verba *ὥστε τέκτονος* versum excidisse secundum scholiorum interpretationem suspicatur Bergkius, qui proponit *ξύλῳ νεώρης κόλλα προσχρισθεῖσ᾽ ὕπο.* 770. *ἀδαγμὸς* Phot. Lex. p. 7, 21: *ὀδαγμὸς* libri. 771. *ὣς* Wakefieldus: *ὡς* libri. 772. *δὴ ᾽βόησε* Brunckius: *δὴ βόησε* libri. 780. *ῥίπτει* Elmsleius: *ῥιπτεῖ* libri. 781. *κόρσης δὲ* Bothius, *βολῇ δὲ* Graffius.

κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ᾽ ὁμοῦ.
ἅπας δ᾽ ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν ἰύζων· ἀμφὶ δ᾽ ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ᾽ ἄκραι.
ἐπεὶ δ᾽ ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ᾽ οἰμωγῇ βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ᾽ ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ᾽ ἐν πολλῷ στρατῷ
δακρυρροοῦντα, καί με προσβλέψας καλεῖ·
ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακόν,
μηδ᾽ εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
ἀλλ᾽ ἆρον ἔξω, καὶ μάλιστα μέν με θὲς
ἐνταῦθ᾽ ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν·
εἰ δ᾽ οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ᾽ ἔκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ᾽ αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ᾽ ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ᾽ ἐκέλσαμεν μόλις
βρυχώμενον σπασμοῖσι· καί νιν αὐτίκα
ἢ ζῶντ᾽ ἐσόψεσθ᾽ ἢ τεθνηκότ᾽ ἀρτίως.
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσασ᾽ ἐμῷ
καὶ δρῶσ᾽ ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος Δίκη
τίσαιτ᾽ Ἐρινύς τ᾽. εἰ θέμις δ᾽, ἐπεύχομαι·
θέμις δ᾽, ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες,
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτείνασ᾽, ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.

---

782. *διαρραγέντος αἱματοσταγοῦς* Graffius. 783. *ἀνευφήμησεν* schol. Eur. Tro. 577: *ἀνευφώνησεν* libri. 792 spurium esse conicit N. 796. *καλεῖ* H. Stephanus: *κάλει* libri. 799. *μέν με θὲς* Wakefieldus: *μὲν μέθες* libri. 806. *ἢ ζῶντ᾽ ἔτ᾽ ὄψεσθ᾽* Meinekius, *θνήσκοντ᾽ ἐσόψεσθ᾽* N. 809. *Ἐρινύς τ᾽, εἰ θεμίστ᾽ ἐπεύχομαι* Wunder. 810. *ἐπεί μοι* (vel *ἐπειδὴ*) *τὴν θέμιν σὺ προυσελεῖς* N.

ΧΟ. τί σῖγ᾽ ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ᾽ ὁθούνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
ΥΛ. ἐᾶτ᾽ ἀφέρπειν· οὖρος ἑρπούσῃ καλὸς
αὐτῇ γένοιτ᾽ ἄπωθεν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.
ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
ἀλλ᾽ ἑρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἣν
τὠμῷ δίδωσι πατρί, τήνδ᾽ αὐτὴ λάβοι.

στροφὴ α.

ΧΟ. ἴδ᾽ οἷον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὅ τ᾽ ἔλακεν, ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι· καὶ τάδ᾽ ὀρθῶς
ἔμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων
ἔτι ποτ᾽ ἔτι πόνων ἔχοι θανὼν λατρείαν;

ἀντιστροφὴ α.

εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ
χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα
πλευρά, προστακέντος ἰοῦ,
ὃν ἔτεκε θάνατος, ἔτρεφε δ᾽ αἰόλος δράκων,
πῶς ὅδ᾽ ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τὰ νῦν ἴδοι,
δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς
φάσματι; μελαγχαίτα δ᾽
ἄμμιγά νιν αἰκίζει

821—830 = 831—840.

---

815. οὖρος ἑρπούσῃ καλὸς N.: οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν libri. 816. ἄπωθεν ὀφθαλμῶν ἐμῶν N.: ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλῶς (καλός schol.) libri. 821. προσέμιξεν suspectum. 824. ὅ τ᾽ inusitatum tragicis poetis. 825. ἀναδοχὰν corruptum videtur, ἀναπνοὰν Meinekius. 830. ἔτι ποτ᾽ ἔτι πόνων Wunder: ἔτι ποτέ ἔτ᾽ ἐπίπονον libri. 831 sq. nondum emendati. 831. φονίᾳ Brunckius: φοινίᾳ vel φοινία vel φοινίαν libri. 833. πλευρὰ Erfurdtius: πλευρᾷ libri. 834. ὃν ἔτεκε Wakefieldus: ὃν τέκετο libri. ἔτρεφε δ᾽ Lobeckius: ἔτεκε δ᾽ libri. 835. ἀέλιον (ἅλιον al.) suspectum. 837. νάματι Wunder, ξάσματι Dindorfius. μελαγχαίτα δ᾽ Dindorfius: μελαγχαίτα τ᾽ libri.

φόνια δολιόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα.

στροφὴ β.

ὧν ἅδ' ἁ τλάμων ἄοκνον
μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
ἀίσσουσαν γάμων τὰ μὲν οὔτι
προσέβαλε, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς,
ἦ που ὀλοὰ στένει,
ἦ που ἀδινῶν χλωρὰν
τέγγει δακρύων ἄχναν.
ἁ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν
καὶ μεγάλαν ἄταν.

ἀντιστροφὴ β.

ἔρρωγεν παγὰ δακρύων·
κέχυται νόσος, ὦ πόποι, οἷον ἀναρσίων
οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν
ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,
ἃ τότε θοὰν νύμφαν
ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ.
ἁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄναυδος φανερὰ
τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜ. πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου;
τί φημι;

ΗΜ. ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἴσω, καί τι καινίζει στέγη.

841—851 = 852—862.

---

840. *φόνια δολιόμυθα* N. Hermanni et Brunckii coniecturis nixus: *Νέσσου θ' ὕπο φοίνια δολόμυθα* libri. 841. *ἄοκνος* Musgravius. 842. *δόμοισι* Turnebus: *δόμοις* libri. 843. *ἀίσσουσαν* N.: *ἀισσόντων* libri. pro *γάμων* scholia *κακῶν* legisse videntur. *οὔτι* suspectum, *αὐτὴ* conicit N. 844. *ἀλλόθρου* Erfurdtius: *ἀλλοθρόου* libri. 845. *οὐλίαισι συναλλαγαῖς* Wunder. 854. *οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν* Dindorfius: *οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους* libri. 855. *ἐπέμολε* Triclinius: *ἀπέμολε* libri. 863. ante hunc versum nutricis eiulationem excidisse coniecit Meinekius. 864. *οἴκτου* suspectum. 865. *τί φῶμεν* N.

ΗΜ. ξύνες δὲ
τήνδ᾽ ὡς ἀηδὴς καὶ συνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι.
ΤΡΟ. ὦ παῖδες, ὡς ἄρ᾽ ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
ΧΟ. τί δ᾽, ὦ γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;
ΤΡΟ. βέβηκε Δηιάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.
ΧΟ. οὐ δήποθ᾽ ὡς θανοῦσα;
ΤΡΟ. πάντ᾽ ἀκήκοας.
ΧΟ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα;
ΤΡΟ. δεύτερον κλύεις.
ΧΟ. τάλαιν᾽ ὀλεθρία· τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;
ΤΡΟ. σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν.
ΧΟ. εἰπὲ τᾷ μόρῳ,
γύναι, ξυντρέχει.
ΤΡΟ. αὑτὴν διηίστωσε.
ΧΟ. τίς θυμὸς ἢ τίνες νόσοι
τάνδ᾽ αἰχμᾷ βέλεος κακοῦ
ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασα μόνα;
ΤΡΟ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.
ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ ματαία, τάνδ᾽ ὕβριν;
ΤΡΟ. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρ᾽ εἰπέ.
ΤΡΟ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.
ΧΟ. τί φωνεῖς;
ΤΡΟ. σαφηνῆ.
ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν
ἁ νέορτος ἅδε νύμφα

---

869. ἀηδὴς Wunder: ἀήθης libri. 870. σημανοῦσά τι Brunckius: σημαίνουσά τι libri. 873. καινοποιηθὲν corruptum. 878. ὀλεθρία suspectum. 879. δεινότατα πρός γε πρ. Heimsoethius. 880. ξυγκυρεῖ N. 883. αἰχμᾷ Hermannus: αἰχμὰν libri. 887. σιδάρου Erfurdtius: σιδήρου libri. 888. ἐπεῖδες μάταν τάνδ᾽; (deleto ὕβριν) scribendum esse conicit N. 894. ἁ νέορτος ed. Iunt. prima cum schol.: ἀνέορτος libri.

δόμοις τοῖσδ᾽ ἐρινύν.
ΤΡΟ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ᾽ εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἷ᾽ ἔδρασε, κάρτ᾽ ἂν ᾤκτισας. 897
ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνη
καὶ παῖδ᾽ ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύνθ᾽, ὅπως ἄψορρον ἀντῴη πατρί,
κρύψασ᾽ ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ᾽ ὅτι
γένοιντ᾽ ἔρημοι, ἔκλαιε δ᾽ ὀργάνων ὅτου
ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος.
ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ τὸν αὑτῆς δαίμον᾽ ἀνακαλουμένη
καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ᾽ ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ᾽ ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ᾽ ἐπεσκιασμένη
φρούρουν· ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ᾽ ἐτέλεσε τοῦτ᾽, ἐπενθοροῦσ᾽ ἄνω
καθέζετ᾽ ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ᾽ ἐμά,
τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ᾽, ὡς ἔμ᾽ οὔποτε
δέξεσθ᾽ ἔτ᾽ ἐν κοίταισι ταῖσδ᾽ εὐνάτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χερὶ
λύει τὸν αὑτῆς πέπλον, ᾗ χρυσήλατος

ΧΟ. καὶ ταῦτ᾽ ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι; 898
ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ᾽, ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

---

895. *δόμοις* N.: *δόμοισι* libri. 898 sq. versus spurios esse vidit Hermannus. 900. *γὰρ ἦλθε* Schaefer: *παρῆλθε* libri. 902. *ἀντῴη* Triclinius: *ἀντοίη* vel *ἀντεύη* libri. 903 suspectus Meinekio. 905. *γένοιντ᾽ ἔρημοι* N.: *γένοιτ᾽ ἐρήμη* libri. *ἔκλαιε* Brunckius: *κλαῖε* libri. 911. versus nondum emendatus. 918. *εὐνατηρίοις* Dindorfius: *εὐναστηρίοις* libri. 922. *εὐνάτριαν* N.: *εὐνήτριαν* libri. 924. *ᾗ* Wakefieldus: *ᾧ* libri.

προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ᾽ ἐλώπισεν
πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ᾽ εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βᾶσ᾽, ὅσονπερ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ᾽ ἐξορμώμεθα,
ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ
πλευρὰν ὑφ᾽ ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ᾽ ὁ παῖς ᾤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
τοὔργον κατ᾽ ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
ὄψ᾽ ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ᾽ οἶκον οὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
κἀνταῦθ᾽ ὁ παῖς δύστηνος οὔτ᾽ ὀδυρμάτων
ἐλείπετ᾽ οὐδέν, ἀμφί νιν γοώμενος,
οὔτ᾽ ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ᾽ ἀναστένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ,
κλαίων ὁθούνεχ᾽ εἷς δυοῖν ἔσοιθ᾽ ἅμα,
πατρός τ᾽ ἐκείνης τ᾽, ὠρφανισμένος βίου.
τοιαῦτα τἀνθάδ᾽ ἐστίν· ὥστ᾽ εἴ τις δύο
ἢ κἄτι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ἥ γ᾽ αὔριον,
πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

στροφὴ α.

ΧΟ. πότερα πρότερον ἐπιστένω,
πότερα μέλεα περαιτέρω,
δύσκριτ᾽ ἔμοιγε δυστάνῳ.

ἀντιστροφὴ α.

τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις,
τάδε δὲ μένομεν ἐπ᾽ ἐλπίσιν·

947—949 = 950—952.

---

928. φράζω μηχανωμένης Bergkius. 935. σφαλεῖσα Heimsoethius. 941. ὁθούνεχ᾽ εἷς N.: ὁθούνεκ᾽ ἐκ libri. 943. τἄνδον ἐστίν N. 944. ἢ κἄτι πλείους Herwerdenus, ἢ πλείονάς τις N.: ἢ καὶ πλείους (πλέους al.) τις libri. 946. πρὶν ἐκπεράσῃς aut πρὶν ἂν περάσῃς requirit N. 947. πότερα πρότερον Dindorfius: πότερ᾽ ἂν πρότερα vel πότερ᾽ ἂν πότερα libri. 948. μέλεα Musgravius: τέλεα libri. 951. μένομεν Erfurdtius: μέλλομεν libri.

κοινὰ δ᾽ ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
στροφὴ β.
εἴθ᾽ ἀνεμόεσσά τις
γένοιτ᾽ ἔπουρος ἑστιῶτις αὔρα,
ἥτις μ᾽ ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
τὸν Δῖον ἄλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ᾽ ἄφαρ·
ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν
ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀντιστροφὴ β.
ἀγχοῦ δ᾽ ἄρα κοὐ μακρὰν
προὔκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδών.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις.
πᾷ δ᾽ αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου
προκηδομένα βαρεῖαν
ἄψοφον φέρει βάσιν.
αἰαῖ, ὅδ᾽ ἀναύδατος φέρεται.
τί χρὴ θανόντα νιν ἢ καθ᾽
ὕπνον ὄντα κρῖναι;
ΥΛ. *οἴμοι ἐγὼ σοῦ,*
πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος·
τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.
ΠΡ. *σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς*
ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος·
ζῇ γὰρ προπετής· ἀλλ᾽ ἴσχε δακὼν

953—961 = 962—970.

956. *Δῖον* N.: *Διὸς* libri. 958. *μοῦνον* corruptum, *καῦρον* temptabat N. 960. *λέγουσ᾽* N. 961. *θαῦμα* suspectum. 963. *ἀηδών* Triclinius: *ἀηδὼν ξένοι* libri. 964. *ἐξόμιλος* vix sanum. *ξένη ξένων γὰρ ἧξεν ἥδε τις στάσις* proposuit Meinekius. 968. *αἶ αἶ* Hermannus: *αἶ αἶ αἶ αἶ* vel *αἴ αἴ αἴ αἴ* libri. *ἀναύδατος* Erfurdtius: *ἄναυδος* libri. 969 sq. *θανόντα* in *φθίμενον* mutabat Hermannus, in *θάνατον* Bothius. *τί χρὴ καθ᾽ ὕπνον νιν ὄντ᾽ ἢ θανόντα κρῖναι;* malit N. 971. 972. *ἐγὼ σοῦ* Brunckius: *ἐγώ σου* libri. *οἴμοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὢ μέλεος* Dindorfius.

στόμα σόν.
ΥΛ. *πῶς φής, γέρον; ἦ ζῇ;*

σύστημα.

ΠΡ. *οὐ μὴ ἐξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον*
κἀκκινήσεις κἀναστήσεις
φοιτάδα δεινὴν
νόσον, ὦ τέκνον;
ΥΛ. *ἀλλ᾽ ἐπί μοι μελέῳ*
βάρος ἄπλετον ἐμμέμονεν φρήν.
ΗΡ. *ὦ Ζεῦ,*
ποῖ γᾶς ἥκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις
ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·
ἣ δ᾽ αὖ μιαρὰ βρύκει, φεῦ.

ἀντισύστημα.

ΠΡ. *ἆρ᾽ ἐξήδησθ᾽ ὅσον ἦν κέρδος*
σιγῇ κεύθειν καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ᾽ ἀπὸ κρατὸς
βλεφάρων θ᾽ ὕπνον;
ΥΛ. *οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν*
στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.
ΗΡ. *ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,*
ἱερῶν οἵαν οἵων ἐπί μοι
μελέῳ χάριν ἤνυσας· ὦ Ζεῦ.
οἵαν μ᾽ ἄρ᾽ ἔθου λώβαν, οἵαν·
ἣν μή ποτ᾽ ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ὤφελον ὄσσοις, τόδ᾽ ἀκήλητον
μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι.
τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης

978—982 = 988—992.

977. *γέρον* Brunckius: *γέρων* libri. 978. *μὴ 'ξεγερεῖς* Dawesius: *μὴ 'ξεγείρῃς* libri. 982. *ἐμμέμονεν* Erfurdtius: *ἐμμέμονε* libri. 984. *τοῖσι* suspectum. 986. *ὀδύναις*] *ὀδύναις νόσου* Heimsoethius. 987. *ἁ δ᾽ αὖ* Dindorfius. 988. *ἐξήδησθ᾽* Cobetus: *ἐξήδῃς* libri. 994. *οἵαν οἵων ἐπί μοι* Martinus: *οἵαν ἀνθ᾽ οἵων θυμάτων ἐπί μοι* libri. sed verba *ἐπί μοι* ex v. 981 repetita esse conicit N. 995. *ἤνυσας* Brunckius: *ἠνύσω* libri. 1000. *τίς χειροτέχνης* Erfurdtius.

ἰατορίας, ὃς τήνδ᾽ ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
θαῦμ᾽ ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
ἒ ἔ,
ἐᾶτέ μ᾽, ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνᾶσθαι,
ἐᾶτέ με δύστανον εὐνᾶσθαι.
πᾷ μου ψαύεις, ποῖ κλίνεις;
ἀπολεῖς μ᾽, ἀπολεῖς.
ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύσῃ.
ἤπταί μου, τοτοτοῖ, ἥδ᾽ αὖθ᾽ ἕρπει. πόθεν ἔστ᾽, ὦ
πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατά τε δρία πάντα καθαίρων
ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
ἒ ἔ,
οὐδ᾽ ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει
μολὼν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

ΠΡ. ὦ παῖ τοῦδ᾽ ἀνδρός, τοὔργον τόδε μεῖζον ἂν εἴη
ἢ κατ᾽ ἐμὰν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
ἔμπλεον ἢ δι᾽ ἐμοῦ σῴζειν.

ΥΛ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
λαθίπονον δ᾽ ὀδυνᾶν οὔτ᾽ ἔνδοθεν οὔτε θύραθεν
ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον. τοιαῦτα νέμει Ζεύς.

ΗΡ. ὦ παῖ παῖ, ποῦ ποτ᾽ εἶ;
τᾷδέ με τᾷδέ με πρόσλαβε κουφίσας.
ἒ ἔ, ἰὼ ἰὼ δαῖμον.
θρώσκει δ᾽ αὖ, θρώσκει δειλαία

1004. ἐὴ ἐή vel αἰαῖ αἰαῖ Dindorfius. 1005. 1006. εὐνᾶσθαι Ellendtius: εὐνᾶσαι vel εὐνάσαι libri. 1005. δύσμορον] ὕστατον v. l. Laur. A. 1006. ἐᾶθ᾽ ὕστατον εὐνάσαι Hermannus. 1009. ανατέτροφας Erfurdtius: ἀντέτροφας libri. 1011. πάντων ἀνθρώπων ἀδικώτατοι Wunder. οἷς δὴ Wakefieldus. 1015—1017 et 1024—1026 an sedem suam mutarint dubitat N.; nimirum, quod Hermannus perspexit, obliteratum est hoc loco carmen antistrophicum, cuius stropham effecerunt v. 1004—14 et 1024—26, antistrophum v. 1015—17 et 1027—43. 1018. ἂν εἴη N.: ἀνήκει vel ἀνείκει libri. 1019 sq. σοί τε — σῴζειν verba desperata. 1021. ὀδυνᾶν Musgravius ex schol.: ὀδύναν libri. 1022. βίοτον Musgravius: βιότου libri. 1024. ὦ παῖ, ποῦ Seidler.

διολοῦσ᾽ ἡμᾶς
ἀποτίβατος ἀγρία νόσος.
ὦ Παλλὰς Παλλάς, τόδε μ᾽ αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
τὸν φύσαντ᾽ οἴκτειρ᾽, ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῇδος· ἀκοῦ δ᾽ ἄχος, ᾧ μ᾽ ἐχόλωσεν
σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὧδ᾽ ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὔτως, ὧδ᾽ αὔτως ὥς μ᾽ ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς Ἅιδας,
ὦ Διὸς αὐθαίμων,
εὔνασον εὔνασον ὠκυπέτᾳ μόρῳ
τὸν μέλεον φθίσας.
ΧΟ. *κλύουσ᾽ ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,*
ἄνακτος, οἵαις οἷος ὢν ἐλαύνεται.
ΗΡ. *ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ*
καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
κοὔπω τοιοῦτον οὔτ᾽ ἄκοιτις ἡ Διὸς
προύθηκεν οὔθ᾽ ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
οἷον τόδ᾽ ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας πλεύμονός τ᾽ ἀρτηρίας
ῥοφεῖ ξυνοικοῦν, ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς, οὔθ᾽ ὁ γηγενὴς
στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
οὔθ᾽ Ἑλλὰς οὔτ᾽ ἄγλωσσος οὔθ᾽ ὅσην ἐγὼ
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω·
γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,

1031. *ὦ* Seidler: *ἰὼ* libri. *Παλλὰς Παλλάς* Dindorfius: *Παλλάς* libri. 1033. *οἴκτειρ᾽* N.: *οἰκτείρας* libri. 1037. *τὰν* Erfurdtius: *ἃν* libri. 1040 sq. *ὦ γλυκὺς Ἅιδας, ὦ Διὸς αὐθαίμων* Seidler: *ὦ Διὸς αὐθαίμων, ὦ γλυκὺς Ἅιδας* libri, sed Laur. A verba *ὦ Διὸς αὐθαίμων* a m. pr. in marg. scripta habet. 1042. *εὔνασον ευνασον* Turnebus: *εὔνασόν μ᾽ εὔνασον* libri. 1045. *οἵας* al. 1046. *θερμὰ καὶ λόγων πέρα* Wunder, *δεινὰ καὶ δεινῶν πέρα* N. 1062. *θῆλυ φῦσα* Steinhartus, *θῆλυς φῦσα* N.: *θῆλυς οὖσα* libri.

μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.
δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς ἴδω σάφα
εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν.
ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτειρόν τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρόν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων· καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρός,
σκέψαι θ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο
πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἰδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
αἰαῖ, ὦ τάλας, αἰαῖ,
ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
διῇξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
ὦναξ Ἀίδη, δέξαι με,
ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον,
ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
ἤνθηκεν ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα

λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.

1067. ἴδω N.: εἴδω vel εἰδῶ libri. 1069. versum spurium, quem Cicero ignorat, seclusit N. 1071. λαοῖσιν οἰκτρόν Cicero legisse videtur. 1074. εἱπόμην schol. Ai. 317: ἑσπόμην libri. 1077. σκέψαι θ' N.: σκέψαι δ' libri. 1081. 1085 sq. verba corrupta. 1082. ἔμαρψεν N. 1084. διαβόρος olim Dindorfius. 1091. ὑμεῖς ἐκεῖνοι al.

λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀμαίμακον τέρας,
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
κἂν μηδὲν ἕρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κἀκ τῶνδε· προσμόλοι μόνον,
ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.

ΧΟ. ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.

ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
σιγὴν παρασχών, κλῦθί μου νοσῶν ὅμως·
αἰτήσομαι γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
θυμῷ δύσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κἀν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

ΗΡ. εἰπὼν ὃ χρῄζεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν
οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ κωτίλλεις πάλαι.

ΥΛ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς

1096. ὑπέροχον Bentleius: ὑπείροχον libri. βίᾳ al. 1098. ἀμαίμακον N.: ἀπρόσμαχον libri. 1100. ἐπ' ἐσχάτοισι γῆς vel ἐπ' ἐσχάτοις χθονός N. 1103. κατερρικνωμένος Bergkius. 1107 sq. ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, τὴν δρῶσαν τάδε N. 1111. καὶ ζῶν κακούργους καὶ Cobetus. 1113. εἰ σφαλεῖσ' ἔσει Meinekius. 1114. ἐπεὶ παρίης Heimsoethius. 1121. κωτίλλεις N.: ποικίλλεις libri.

νῦν ἔστιν ὥς θ᾽ ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.
ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ;
ΥΛ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
ΗΡ. οὐ δῆτα, τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
ΥΛ. ἀλλ᾽ οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ᾽ ἐφ᾽ ἡμέραν ἐρεῖς.
ΗΡ. λέγ᾽· εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς.
ΥΛ. λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής.
ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ᾽ ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
ΥΛ. κἂν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἰπὲ δ᾽ ᾗ νοεῖς.
ΥΛ. ἁπλοῦν τὸ ῥῆμ᾽, ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη.
ΗΡ. χρήστ᾽, ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;
ΥΛ. στέργηθρα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ᾽, ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.
ΗΡ. ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
ὄλωλ᾽ ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ᾽ εἰσορῶ.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν᾽ ἕσταμεν.
ἴθ᾽, ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ᾽ ἔστι σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων, ὅσ᾽ οἶδ᾽ ἐγώ.
ΥΛ. ἀλλ᾽ οὔτε μήτηρ ἐνθάδ᾽, ἀλλ᾽ ἐπακτίᾳ
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ᾽ ἔχειν ἕδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ᾽ αὐτὴ τρέφει,

1123. ὥς θ᾽ N.: οἷς θ᾽ libri. 1128. ἀλλ᾽ οὐχὶ μὲν N. 1131 corruptus videtur. 1132. ἐκτόπου suspectum. 1136. ἁπλοῦν τὸ ῥῆμ᾽ N.: ἅπαν τὸ χρῆμ᾽ libri. μωμένη Heathius: μνωμένη libri. 1138. στέργηθρα N.: στέργημα libri. 1144. οὐκέτ᾽ εἰσορῶ N.: οὐκέτ᾽ ἔστι μοι libri. 1151. ἀλλ᾽ οὔτε verba suspecta.

τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δέ σοι πάρεσμεν, εἴ τι χρῄ, πάτερ.
ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοὔργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι
τῶν ἐμπνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
ἀλλ' ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
λύσιν τελεῖσθαι. κἀδόκουν πράξειν καλῶς·
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
[τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίνεται.]
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ σύμμαχον
καὶ μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.
ΥΛ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθών, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ.
ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
ΥΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;

πράττειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν. 1156

1155. ἡμεῖς δέ σοι N.: ἡμεῖς δ' ὅσοι libri. εἴ τι χρῇς N. 1156 delevit N. 1157. ἄκουε τοὔπος N. 1158. ὢν ἐμὸς καλεῖ γόνος Meinekius. 1160. τῶν ἐμπνεόντων Erfurdtius: πρὸς τῶν πνεόντων libri. 1164. συμβαίνοντά σοι Wunder. 1165 spurium iudicavit Dobraeus. 1172. τὸ δ' Wyttenbachius: τόδ' libri. 1173 suspectum Dobraeo damnavit Axtius. 1177. εἰκαθόντα Elmsleius: εἰκάθοντα libri.

ΥΛ. ἰδοὺ προτείνω, κοὐδὲν ἀντειρήσεται.
ΗΡ. ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα,
ΥΛ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ᾽ ἐξειρήσεται;
ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
ΥΛ. ὄμνυμ᾽ ἔγωγε, Ζῆν᾽ ἔχων ἐπώμοτον.
ΗΡ. εἰ δ᾽ ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.
ΥΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὔχομαι δ᾽ ὅμως.
ΗΡ. οἶσθ᾽ οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;
ΥΛ. οἶδ᾽, ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοὐμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ᾽ αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, πολλὸν δ᾽ ἄρσεν᾽ ἐκτεμόνθ᾽ ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ᾽ ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ
τοῦδ᾽ ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ᾽ ἐγὼ
καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰς ἀεὶ βαρύς.
ΥΛ. οἴμοι, πάτερ, τίν᾽ εἶπας; οἷά μ᾽ εἴργασαι.
ΗΡ. ὁποῖα δραστέ᾽ ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του μηδ᾽ ἐμὸς κληθῇς ἔτι.
ΥΛ. οἴμοι μάλ᾽ αὖθις, οἷά μ᾽ ἐκκαλεῖ, πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
ΗΡ. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽, ἀλλ᾽ ὧν ἔχω παιώνιον
καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΥΛ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ᾽ ἂν ἰῴμην τὸ σόν;
ΗΡ. ἀλλ᾽ εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ᾽ ἔργασαι.
ΥΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
ΥΛ. ὅσον γ᾽ ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
τὰ δ᾽ ἄλλα πράξω, κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος.
ΗΡ. ἀλλ᾽ ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.

1203. *τί εἶπας* al. 1214. *μή τι προσψαύων* Wunder.

ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ᾽ ἐστίν, ἐργασθήσεται.
ΗΡ. τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
ΥΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ᾽ ἐπεικάζειν ἐμέ.
ΗΡ. ἔγνως. τοσοῦτον δή σ᾽ ἐπισκήπτω, τέκνον·
ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος
προσθοῦ δάμαρτα, μηδ᾽ ἀπιστήσῃς πατρί·
μηδ᾽ ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβῃ ποτέ·
ἀλλ᾽ αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πιθοῦ· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ᾽ ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
ΥΛ. οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν,
τὸ δ᾽ ὧδ᾽ ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ᾽ ἂν φέροι;
ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.
ΥΛ. τίς γάρ ποθ᾽, ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
μεταίτιος, σοὶ δ᾽ αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ᾽ ἄν, ὅστις μὴ ἐξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
ἕλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ᾽, ὦ πάτερ, θανεῖν
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
ΗΡ. ἁνὴρ ὅδ᾽, ὡς ἔοικεν, οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ᾽ ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. . .
ΥΛ. ὤμοι, τάχ᾽, ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φανεῖς.
ΗΡ. σὺ γάρ μ᾽ ἀπ᾽ εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
ΥΛ. δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.
ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
ΥΛ. ἀλλ᾽ ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ;
ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.

1220. *ὥς γ᾽* Schaefer: *ὥστ᾽* libri. 1224. *προσθοῦ* Dindorfius: *πρόσθου* libri. 1226. *λάβῃ* Elmsleius: *λάβοι* libri. 1228. *πιθοῦ* Brunckius: *πείθου* libri. 1234. *σοὶ δ᾽* Schaefer: *σοί τ᾽* libri. 1238. *νεμεῖν* Brunckius: *νέμειν* libri. *οὐ νεμεῖ* (vel *νέμει*) *πατρὶ* Dindorfius. 1239. *μοῖραν* suspectum. 1241. *φανεῖς* Axtius: *φράσεις* libri.

ΥΛ. τοιγὰρ ποιήσω κοὐκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· οὐ γὰρ ἄν ποτε
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθες, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶστρον ἐς πυράν με θῇς.
ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν
αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη.
ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις, πάτερ.
ΗΡ. ἄγε νῦν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέως ἀεκούσιον ἔργον.
χαίρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεοῖς [ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων] τῶν πρασσομένων,
οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσιν.
ΧΟ. τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς [ἐφορᾷ],
τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
[λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ,
κοὐδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεύς.]

1260. *ὦ ψυχή, σκληροῦ χάλυβος* N. 1263. *τελέως* suspectum, *τελέουσ'* Billerbeckius. 1264. *χαίρετ'* N.: *αἴρετ'* libri. 1266 sq. verba *ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων* delet N. 1269. *ἐφορῶσιν* N.: *ἐφορῶσι πάθη* libri. 1270. *ἐφορᾷ* vitiosum, *οἶδεν* conicit N. 1272. *οἰκτρὰ δ' ἐκείνοις* N. 1275—78 damnavit Hartungius. 1277. *καὶ* addidit Bentleius.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
ΕΜΠΟΡΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὗπερ Ἀχαιοῖς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποίαντος ᾔδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ ξυνών.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτῃ δεῖξαι στόλῳ,
πληγεὶς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἕλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶφ' ἁλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτήτῃ μόνῳ·
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

ΑΛΛΩΣ.

Ἀπαγωγὴ Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσέως καθ' Ἑλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἅλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθείς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

---

2. *Χρύσης Ἀθηνᾶς*] *ἐν χρυσῆι ἀθηνᾶι* L. 5. *στόλῳ* Turnebus: *στόλον* L. et codex Turnebi.

ΟΔ. Ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστειπτος οὐδ᾽ οἰκουμένη,
ἔνθ᾽, ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφείς,
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιᾶ
Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ᾽ ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ᾽ ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
ὅτ᾽ οὔτε λοιβῆς ἧμιν οὔτε θυμάτων
παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλ᾽ ἀγρίαις
κατεῖχ᾽ ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
μὴ καὶ μάθῃ μ᾽ ἥκοντα κἀκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ᾽ αἱρήσειν δοκῶ.
ἀλλ᾽ ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ᾽ ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν θ᾽ ὅπου ἔστ᾽ ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ᾽, ἵν᾽ ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ᾽ ὕπνον
δι᾽ ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαιὸν δ᾽ ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ᾽ ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἅ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν᾽ εἴτ᾽ ἐκεῖ
χῶρον πρὸς αὐτὸν τοῦτον εἴτ᾽ ἄλλῃ κυρεῖ,

---

2. *ἄστιπτος* al. 7 ante v. 6 collocandum suspicatur N. 22. *σημαίνειν* cum Porsono aut *σημανεῖς* scribendum conicit N. *ἐκεῖ* Hermannus: *ἔχει* libri. 23. *τοῦτον* N.: *τόνδ᾽* vel *τόνδε γ᾽* libri.

ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύῃς,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ.
ΝΕ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις·
δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
ΟΔ. ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
ΝΕ. τόδ' ἐξύπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.
ΟΔ. ὅρα, καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρεῖ.
ΝΕ. ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
ΟΔ. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τρυφή;
ΝΕ. στρωτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;
ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
ΝΕ. ἰοὺ ἰού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
ΟΔ. ἁνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
κἄστ' οὐχ ἑκάς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν;
ἀλλ' ἢ ἐπὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν,
μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεταί τε, καὶ φυλάξεται στίβος·
σὺ δ' εἴ τι χρῄζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἤν τι καινὸν ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας
κλύῃς, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.

---

25. *ἴῃ* Camerarius: *εἴη* libri. 29. *γ'* Triclinius: *τ'* libri. *τύπος* v. l. quid lateat nescimus. 30. *κατακλιθεὶς* al. *κυρεῖ* Schaefer: *κυρῇ* libri. 32. *τρυφή* Welcker: *τροφή* libri. 33. *στρωτή* Hartungius: *στιπτή* vel *στειπτή* libri. 38. *θάλπεται* suspectum. 42. *προσβαίη* suspectum. 43. *νόστον* vix sanum. 50–53 Sophocle indigni sunt; verba *δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας — τί δῆτ' ἄνωγας* (50—54) interpolatoris esse conicit N.

ΝΕ. τί δῆτ᾽ ἄνωγας;
ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ᾽ ἐρωτᾷ, τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ᾽ οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖς δ᾽ ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ᾽ Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
οἵ σ᾽ ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
μόνην ἔχοντες τήνδ᾽ ἅλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
ἀλλ᾽ αὔτ᾽ Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν· λέγων ὅσ᾽ ἂν
θέλῃς καθ᾽ ἡμῶν ἔσχατ᾽ ἐσχάτων κακά.
τούτων γὰρ οὐδέν μ᾽ ἀλγυνεῖς· εἰ δ᾽ ἐργάσει
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
ὡς δ᾽ ἔστ᾽ ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ᾽ ὁμιλία
πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ᾽ ἔνορκος οὐδενὶ
οὔτ᾽ ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ᾽ ἀρνήσιμον.
ὥστ᾽ εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
ἀλλ᾽ αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων.
ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά.
ἀλλ᾽ ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
τόλμα· δίκαιοι δ᾽ αὖθις ἐκφανούμεθα.
νῦν δ᾽ εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
δός μοι σεαυτόν, κᾆτα τὸν λοιπὸν χρόνον
κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.
ΝΕ. ἐγὼ μὲν οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,

55. *δόλοισιν* Gedikius. 66. *οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ᾽* Dindorfius; at 66—69 propter 112 sq. suspecti sunt. 79. *παῖ* Erfurdtius: *καὶ* libri.

Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ.
ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὔτ᾽ αὐτὸς οὔθ᾽, ὥς φασίν, οὑκφύσας ἐμέ.
ἀλλ᾽ εἴμ᾽ ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ᾽ ἄγειν
καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθείς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης, ὀκνῶ
προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ᾽, ἄναξ, καλῶς
δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς.
ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ᾽ εἶχον ἐργάτιν·
νῦν δ᾽ εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὁρῶ βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ᾽ ἡγουμένην.
ΝΕ. τί μ᾽ οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;
ΟΔ. λέγω σ᾽ ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν.
ΝΕ. τί δ᾽ ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ᾽ ἄγειν;
ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ᾽ οὐκ ἂν λάβοις.
ΝΕ. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
ΟΔ. ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον.
ΝΕ. οὐκ ἆρ᾽ ἐκείνῳ γ᾽ οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;
ΟΔ. οὔ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ᾽, ὡς ἐγὼ λέγω.
ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;
ΟΔ. οὔκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.
ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν;
ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
ΝΕ. κέρδος δ᾽ ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
ΟΔ. αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
ΝΕ. οὐκ ἆρ᾽ ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ᾽, εἴμ᾽ ἐγώ;
ΟΔ. οὔτ᾽ ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὔτ᾽ ἐκεῖνα σοῦ.
ΝΕ. θηρατέ᾽ οὖν γίγνοιτ᾽ ἄν, εἴπερ ὧδ᾽ ἔχει.
ΟΔ. ὡς τοῦτό γ᾽ ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.

---

91. verba *ἐξ ἑνὸς ποδός* vitiosa sunt (exspectes *ἐξ ἐμοῦ τρόπου* vel *ἐξ ἐμῶν τρόπων*), versum 92 spurium esse conicit N. 100. *τί μ᾽ οὖν* Wakefieldus: *τί οὖν μ᾽* libri. 104. *ἰσχύος κράτος* N. 105. *ἰούς γ᾽* Meinekius. 108. *τὸ ψευδῆ* Vauvillersius. 110. *λακεῖν* Laur. A pr., **λαλεῖν** al. 116. *θηρατέ᾽ οὖν* Triclinius: *θηρατέα* vel *θηρατέα γοῦν* libri. *γίγνοιτ᾽ ἂν, εἴπερ ὧδ᾽ ἔχει, θηρατέα* malit N.

ΝΕ. ποίῳ; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ΟΔ. σοφός τ᾽ ἂν αὑτὸς κἀγαθὸς κεκλῇ᾽ ἅμα.
ΝΕ. ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.
ΟΔ. ἦ μνημονεύσεις οὖν ἅ σοι παρῄνεσα;
ΝΕ. σάφ᾽ ἴσθ᾽, ἐπείπερ εἰς ἅπαξ συνῄνεσα.
ΟΔ. σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ᾽ ἐκδέχου,
ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δεῦρ᾽, ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοίᾳ προσῇ·
οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε·
Ἑρμῆς δ᾽ ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν
Νίκη τ᾽ Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σῴζει μ᾽ ἀεί.

στροφὴ α.

ΧΟ. τί χρή, τί χρή με, δέσποτ᾽, ἐν ξένᾳ ξένον
στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ᾽ ὑπόπταν;
φράζε μοι.
τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας
προύχει καὶ γνώμα παρ᾽ ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σὲ δ᾽, ὦ τέκνον, τόδ᾽ ἐλήλυθεν
πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε,
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν;
ΝΕ. νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιᾶς
προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κεῖται,
δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλῃ
δεινὸς ὁδίτης, τῶνδ᾽ ἐκ μελάθρων
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν

135—143 = 150—158.

---

119. *αὑτὸς*: *αὐτὸς* libri. 121. *μνημονεύσεις* Herwerdenus: *μνημονεύεις* libri. 127. *πέρα σχολάζειν* N. 134. *Ἀθάνα* Eust. Il. p. 758, 44: *Ἀθηνᾶ* libri. 135. *με δέσποτ᾽* Triclinius: *δέσποτά μ᾽* libri.

πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ἀντιστροφὴ α.

ΧΟ. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
τὸ φρουρεῖν ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ.
νῦν δέ μοι
λέγ᾽, αὐλὰς ποίας ἔνεδρος
ναίει καὶ χῶρον τίν᾽ ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
μὴ προσπεσών με λάθῃ ποθέν,
τίς τόπος ἢ τίς ἕδρα, τίν᾽ ἔχει στίβον,
ἔναυλον ἢ θυραῖον;
ΝΕ. οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ᾽ ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης.
ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;
ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ᾽ ὡς φορβῆς χρείᾳ
στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἔστι φύσιν, θηροβολοῦντα
πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερὸν σμυγερῶς,
οὐδέ τιν᾽ αὐτῷ
παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.

στροφὴ β.

ΧΟ. οἰκτείρω νιν ἔγωγ᾽, ὅπως
μή του κηδομένου βροτῶν
μηδὲ ξύντροφον ὄμμ᾽ ἔχων,
δύστανος, μόνος αἰεί,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ᾽ ἐπὶ παντί τῳ
χρείας ἱσταμένῳ. πῶς ποτε, πῶς δύσμορος ἀντέχει;
ὦ παλάμαι θεῶν,
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,

169—179 = 180—190.

151. τὸ φρουρεῖν N.: τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ᾽ libri. 156. μὴ προσπεσών με λάθῃ Hermannus: μή με λάθῃ προσπεσών libri. 166. σμυγερὸν σμυγερῶς Brunckius: στυγερὸν στυγερῶς libri. 171. ξύντροφον Brunckius: σύντροφον libri. 177. θεῶν Lachmannus: θνητῶν libri.

οἷς μὴ μέτριος αἰών.

ἀντιστροφὴ β.

οὗτος πρωτογόνων γεγὼς
οἴκων, οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ᾽ ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἔν τ᾽ ὀδύναις ὁμοῦ
λιμῷ τ᾽ οἰκτρός, ἀνήκεστα μεριμνήματ᾽ ἔχων βαρέα·
ἁ δ᾽ ἀθυρόστομος
ἀχὼ τηλεφανὴς πικρὰς
οἰμωγὰς ὑποκλαίει.

ΝΕ. *οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·*
θεῖα γάρ, εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ᾽ ὡς οὐ θεῶν του μελέτῃ
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ᾽ ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ᾽ ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χρῆναί σφ᾽ ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

στροφὴ γ.

ΧΟ. εὔστομ᾽ ἔχε, παῖ.
ΝΕ. τί τόδε;
ΧΟ. προυφάνη κτύπος,
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἤ που τῇδ᾽ ἢ τῇδε τόπων.
βάλλει βάλλει μέ τοι
φθογγά του στίβον κατ᾽ ἀνάγκαν

201—209 = 210—218.

---

180. *γεγὼς* N.: *ἴσως* libri. 184 sq. *λασίων πέλας θηρῶν* Lehrsius. 187 sq. *βαρέα· ἁ δ᾽* Schneidewinus, *βορᾶς· ἁ δ᾽* Maur. Seyffertus: *βαρεῖα δ᾽* libri. 189 sq. *πικρὰς οἰμωγὰς ὑποκλαίει* Pflugkius: *πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται* libri. 193. *παθήματα κεῖνα* Brunckius: *παθήματ᾽ ἐκεῖνα* libri. 196. *ὡς* Porsonus: *ὅπως* libri. 203. *του* addidit Porsonus. 204. *ἤ που* Hermannus: *ᾗ που* libri. 205. *μέ τοι* N.: *μ᾽ ἑτοίμα* vel *μ᾽ ἐτύμα* libri.

ἕρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θροεῖ.

ἀντιστροφὴ γ.

ἀλλ' ἔχε, τέκνον,
NE. λέγ' ὅ τι.
XO. φροντίδας νέας·
ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγρότας,
ἀλλ' ἤ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὅρμον· προβοᾷ γάρ τι δεινόν.
ΦΙΛ. ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κἀκ ποίας τύχης
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην;
ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος,
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὄκνῳ
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὧδε κἄφιλον καλούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
NE. ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὕνεκα
Ἕλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
ΦΙΛ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.

στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί

---

209. θρηνεῖ Dindorfius. 214. ἀγρότας N.: ἀγροβάτας vel ἀγροβότας libri. 218. προβοᾷ γὰρ αἴλινον Lachmannus, προβοᾷ τι γὰρ δεινόν Wunder. 220. κἀκ ποίας τύχης N.: κἀκ ποίας πάτρας meliores, ναυτίλῳ πλάτῃ deteriores libri. 222. ἂν ὑμᾶς πατρίδος Dindorfius: πάτρας ἂν ὑμᾶς libri. 224. versum spurium delevit N. 228. καλούμενον corruptum. καὶ φίλων τητώμενον Maur. Seyffertus.

τίς σ᾽, ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
χρεία, τίς ὁρμή, τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ᾽, ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.

ΝΕ. ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου· πλέω δ᾽ ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.

ΦΙΛ. ὦ φιλτάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

ΝΕ. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τὰ νῦν γε ναυστολῶ.

ΦΙΛ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ᾽ ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ᾽ ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.

ΝΕ. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;

ΦΙΛ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ᾽ ὅντιν᾽ εἰσορᾷς;

ΝΕ. πῶς γὰρ κάτοιδ᾽ ὅν γ᾽ εἶδον οὐδεπώποτε;

ΦΙΛ. οὐδ᾽ ὄνομ᾽ ἄρ᾽ οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ᾔσθου ποτ᾽ οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;

ΝΕ. ὡς μηδὲν εἰδότ᾽ ἴσθι μ᾽ ὧν ἀνιστορεῖς.

ΦΙΛ. ὦ πόλλ᾽ ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
οὗ μηδὲ κληδὼν ὧδ᾽ ἔχοντος οἴκαδε
μηδ᾽ Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
γελῶσι σῖγ᾽ ἔχοντες, ἡ δ᾽ ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
ὅδ᾽ εἴμ᾽ ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων,
ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ᾽ ἔρημον, ἀγρίᾳ
νόσῳ καταφθίνοντα τῆς ἀνδροφθόρου

---

236. *προσέσχε* vitiosum, *τίς ὦ τέκνον σε τόλμα* conicit N. 245. *δὴ τανῦν* Buttmannus: *δῆτα νῦν* libri. 251. *ἄρ᾽* addidit Erfurdtius. 254. *στυγνὸς θεοῖς* N. 255 sq. verba *ὧδ᾽ ἔχοντος οἴκαδε μηδ᾽ Ἑλλάδος γῆς* interpolatoris esse suspicatur N. 256. *διήλυθεν* N. 265. *αθλίᾳ* Wakefieldus. 266. *τῆς* Auratus, *τῆδ᾽* Musgravius: *τῆσδ᾽* libri.

πληγέντ᾽ ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
ξὺν ᾗ μ᾽ ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ᾤχοντ᾽ ἔρημον, ἡνίκ᾽ ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ.
τότ᾽ ἄσμενόν μ᾽ ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὕδοντ᾽ ἐπ᾽ ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ᾤχονθ᾽, οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
ῥάκη προθέντες βαιὰ καί τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ᾽ αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δή, τέκνον, ποίαν μ᾽ ἀνάστασιν δοκεῖς,
αὐτῶν βεβώτων, ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
ποῖ᾽ ἐκδακρῦσαι, ποῖ᾽ ἀποιμῶξαι κακά;
ὁρῶντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ᾽ οὐδέν᾽ ἔντοπον,
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν οὐδ᾽ ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
εὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ πόνου προὔβαινέ μοι,
κἄδει τι βαιᾷ τῇδ᾽ ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ᾽ ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ᾽, ὅ μοι βάλοι
νευροσπαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας
εἱλυόμην, δύστηνον ἐξέλκων πόδα,
πρὸς τοῦτ᾽ ἄν· εἴ τ᾽ ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καί που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ᾽ ἂν ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν,
ἀλλ᾽ ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
ἔφην᾽ ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σῴζει μ᾽ ἀεί.

---

267. φοινίῳ χαράγματι Schneidewinus coll. Eust. Opusc. p. 324, 60. 271. ἄσμενόν μ᾽ Dindorfius: ἄσμενοί μ᾽ libri. 285. διὰ πόνου N.: διὰ χρόνου libri. 286. βαιᾷ Turnebus: βαιῇ libri. 291. δύστηνον Canter: δύστηνος libri. 293 suspectum habet N. 294. ξύλον τε θραῦσαι N.

οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθε.
ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών·
οὐ γάρ τις ὅρμος ἔστιν οὐδ' ὅποι πλέων
ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε
ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μὲν καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν οἰκτείραντες ἤ τινα στολήν·
ἐκεῖνο δ' οὐδείς, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει,
σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρεῖδαί μ' ἥ τ' Ὀδυσσέως βία,
ὦ παῖ, δεδράκασ', οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. *ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα*
ξένοις ἐποικτείρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕ. *ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,*
ὡς εἴσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχὼν κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙΛ. *ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις*
ἔγκλημ' Ἀτρείδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθών;

ΝΕ. *θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,*
ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἡ Σπάρτη θ' ὅτι
χἡ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.

ΦΙΛ. *εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν*
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕ. *ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,*

---

300. *τὰ τῆς* Linwoodius. 304 Bergkio suspectus. 315. *οἷ'* Porsonus: *οἷς* libri. 319. *μάρτυς ὢν* Gernhardus. 320. *προστυχὼν* Meinekius. 324. *θυμὸν γένοιτο χειρὶ* Brunckius: *θυμῷ γένοιτο χεῖρα* libri. *εἴ μοι γένοιτο* (sic Valckenarius) *θυμὸν ἐκπλῆσαί ποτε* N.

ἄγωγ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών.
ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ᾽ Ἀχιλλέα θανεῖν,

ΦΙΛ. οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ᾽, ἦ τέθνηχ᾽ ὁ Πηλέως γόνος;

ΝΕ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ᾽ ὕπο
τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.

ΦΙΛ. ἀλλ᾽ εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανών.
ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
πάθημ᾽ ἐλέγχω πρῶτον ἢ κεῖνον στένω.

ΝΕ. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ᾽, ὦ τάλας,
ἀλγήμαθ᾽, ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν.

ΦΙΛ. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγὰρ οὖν τὸ σὸν φράσον
αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ᾽, ὅτῳ σ᾽ ἐνύβρισαν.

ΝΕ. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
δῖός τ᾽ Ὀδυσσεὺς χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρός,
λέγοντες, εἴτ᾽ ἀληθὲς εἴτ᾽ ἄρ᾽ οὖν μάτην,
ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ᾽, ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ᾽ ἄλλον ἢ μ᾽ ἑλεῖν.
ταῦτ᾽, ὦ ξέν᾽, οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
χρόνον μ᾽ ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ,
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρῳ,
ὅπως ἴδοιμ᾽ ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ᾽ αἱρήσοιμ᾽ ἰών.
ἦν δ᾽ ἦμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
κατηγόμην· καί μ᾽ εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ᾽, ὀμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκέτ᾽ ὄντα ζῶντ᾽ Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ᾽· ἐγὼ δ᾽ ὁ δύσμορος
ἐπεὶ ᾽δάκρυσα κεῖνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ
ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
τά θ᾽ ὅπλ᾽ ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς τά τ᾽ ἄλλ᾽ ὅσ᾽ ἦν.

---

343. *μετῆλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ* N. 349. *ταχύ* suspectum. 351. *ὅπως ἴδοιμι· ζῶν γὰρ οὔ νιν εἰδόμην* Meinekius. 355. *πικρὸν* suspectum. *οὐρίῳ πνοῇ* vel *οὐρίῳ δρόμῳ* N.

οἳ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἑλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
κἀγὼ δακρύσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
ὀργῇ βαρείᾳ, καὶ καταλγήσας λέγω·
ὦ σχέτλι', ἦ ἐτολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
δοῦναι τὰ τεύχη τἀμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;
ὃ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν,
ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε·
ἐγὼ γὰρ αὔτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρών.
κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς
τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
ὃ δ' ἐνθάδ' ἥκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὤν,
δηχθεὶς πρὸς ἁξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο·
οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὔ σ' ἔδει·
καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.
κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει·
πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν
ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος.

στροφή.

ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις,
σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδώμαν,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,

391—402 = 507—518.

369. ἐτολμήσατ': τολμήσατ' libri. 370. πρὶν μολεῖν ἐμέ Hartungius. 371. ἦν κυρῶν Brunckius: ὢν κύρει libri. 372. δεδράκασ' N.

ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων
λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου
σέβας ὑπέρτατον.
ΦΙΛ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφὲς
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλεύκατε,
καί μοι προσᾴδεθ᾽, ὥστε γιγνώσκειν ὅτι
ταῦτ᾽ ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ᾽ ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
ἀλλ᾽ οὔτι τοῦτο θαῦμ᾽ ἔμοιγ᾽, ἀλλ᾽ εἰ παρὼν
Αἴας ὁ μείζων ταῦθ᾽ ὁρῶν ἠνείχετο.
ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν᾽· οὐ γὰρ ἄν ποτε
ζῶντός γ᾽ ἐκείνου ταῦτ᾽ ἐσυλήθην ἐγώ.
ΦΙΛ. πῶς εἶπας; ἀλλ᾽ ἦ χοὖτος οἴχεται θανών;
ΝΕ. ὡς μηκέτ᾽ ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει.
ΦΙΛ. οἴμοι τάλας. ἀλλ᾽ οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
οὐδ᾽ οὑμπολητὸς Σισύφου Λαερτίῳ,
οὐ μὴ θάνωσι· τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
ΝΕ. οὐ δῆτ᾽· ἐπίστω τοῦτό γ᾽· ἀλλὰ καὶ μέγα
θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.
ΦΙΛ. τί δ᾽ αὖ παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ᾽ ἐμός,
Νέστωρ ὁ Πύλιος, ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων κάκ᾽ ἐξήρυκε, βουλεύων σοφά.
ΝΕ. κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανὼν
Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅσπερ ἦν γόνος.
ΦΙΛ. οἴμοι, δύ᾽ αὖ τώδ᾽ ἐξέδειξας, οἷν ἐγὼ
ἥκιστ᾽ ἂν ἠθέλησ᾽ ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ᾽ οἵδε μὲν

402. *σέβας* corruptum, *κλέος* vel *γέρας* scribendum conicit N. 414. *ἀλλ᾽ ἦ*:] *ἦ* Laur. A, *ἦ γὰρ* olim M. Seyffertus. 421. *τί δ᾽ αὖ* Schneidewinus *τί δ᾽ ὁ* vel *τί δ᾽ ὠ* vel *τί δ᾽ ὃς* libri. ipsum versum spurium esse probabilis est suspicio Dindorfii. 422. *Νέστωρ δ᾽ ὁ* Dindorfius. 424 sq. *ἐπεὶ γόνος Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος οἴχεται θανών* N. 426. *δύ᾽ αὖ τώδ᾽ ἐξέδειξας* Porsonus: *δύ᾽ αὕτως δείν᾽ ἔλεξας* cum v. l. *δύ᾽ αὐτὼ δ᾽ ἐξέδειξας* libri. 428. *φεῦ φεῦ· θεοὺς τί δεῖ* Heimsoethius.

τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ' ἵνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν;
ΝΕ. σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ χαἰ σοφαὶ
γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.
ΦΙΛ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
ΝΕ. χοὖτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ
τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν
αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
ΦΙΛ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ.
ΝΕ. ποίου γε τούτου πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς;
ΦΙΛ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἵλετ' εἰς ἅπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐῴη· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτός, ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν.
ΦΙΛ. ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες·
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρηστὰ προυσελοῦσ' ἀεί.
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς;
ΝΕ. ἐγὼ μέν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι·
ὅπου δ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει
κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ χὠ δειλὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.

---

434. *ὃς σοῦ* Hemsterhusius: *ὅς σοι* libri. 435. *σ' ἐν* Erfurdtius: *σε* libri. 441. *ποίου τε* al., *ποίου δὲ* Florens Christianus. *πλὴν Ὀδυσσέως* N. 445. *αὐτός* Schneidewinus: *αὐτόν* libri. 450. *χρηστὰ προυσελοῦσ'* N.: *χρήσι' ἀποστέλλουσ'* libri. 456. *ὅπου δ'* Hermannus: *ὅπου θ'* vel *ὅπου γ'* libri. 457. *δειλὸς* Brunckius: *δεινὸς* libri. 460 spurium iudicat N.

νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε, καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμιν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.
ΦΙΛ. *ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε;*
ΝΕ. *καιρὸς γὰρ καλεῖ*
πλοῦν μὴ ἐξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν.
ΦΙΛ. *πρός νύν σε πατρὸς πρός τε μητρός, ὦ τέκνον,*
πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον,
ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἵοις ὁρᾷς
ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μέν,
ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι. τοῖσι γενναίοισί τοι
τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δ', ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος οὐ καλόν,
δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.
τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων,
εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς πρύμνην, ὅποι
ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον,
πείσθητι· προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὢν
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῇς
ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων
ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά·
κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος
Τραχινίαν τε δειράδα καὶ τὸν εὔροον

---

474 num Sophocleus sit dubitat N. 476. *εὐχερές* Dobraeus. 481. *ἐκβαλοῦ* Laur. A, *εἰσβαλοῦ* Meinekius. *ὅποι* Wakefieldus. 482. *πρύμνην* Elmsleius: *πρύμναν* libri. *ὅπου* al., *ὅπῃ* Wakefieldus. 491. *δεράδα* Toupius, *σπιλάδα* Meinekius.

Σπερχειὸν ἔσται, πατρί μ' ὡς δείξῃς φίλῳ,
ὃν δὴ παλαιὸν ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκῃ. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμένοις
ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτάς,
αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ τὰ τῶν διακόνων,
ὡς εἰκός, οἶμαι, τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.
νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον
ἥκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δείν' ὁρᾶν,
χὤταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον
σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ.

ἀντιστροφή.

ΧΟ. οἴκτειρ', ἄναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
ἆθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν λάχοι φίλων.
εἰ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας,
ἐγὼ μὲν τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν,
ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὼς
πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν
νέμεσιν ἐκφυγών.
ΝΕ. ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς,
ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,
τότ' οὐκέθ' αὑτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς.
ΧΟ. ἥκιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.

493. παλαιὸν Triclinius: παλαιὰν vel πάλαι ἂν vel παλαί' ἂν libri. 494. βεβήκοι vel βεβήκει al. 502. πάντ' ἄδηλα Wakefieldus. 505. βίον suspectum. 509. οἷα Porsonus: ὅσσα libri. λάχοι Herwerdenus: τύχοι libri. 510. πικρῶς N. 513. τῷδ' ὄνασιν N. 515. μετατιθέμενος schol.: μέγα τιθέμενος libri. ἐπιμέμονεν Turnebus: ἐπεὶ μέμονεν libri. 517. τὰν θεῶν Hermannus: τὰν ἐκ θεῶν libri. 519. ὅρα σύ τοι μὴ νῦν μὲν εὐχερής τις ᾖς N.

ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
χἠ ναῦς γὰρ ἄξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σῴζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ᾽ ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
ΦΙΛ. ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ᾽ ἀνήρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὕμιν ἐμφανὴς
ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ᾽ ἔθεσθε προσφιλῆ.
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄοικον εἰς οἴκησιν, ὥς με καὶ μάθῃς
ἀφ᾽ ὧν διέζων ὥς τ᾽ ἔφυν εὐκάρδιος.
οἶμαι γὰρ οὐδ᾽ ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ᾽ ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά.
ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύο,
ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ᾽ ἀλλόθρους,
χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον.
ΕΜ. Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ᾽ ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὔ,
τύχῃ δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ᾽ Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὔβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες,
ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ᾽ ἐστί, κοὐ μόνον βουλεύματα,
ἀλλ᾽ ἔργα δρώμεν᾽, οὐκέτ᾽ ἐξαργούμενα.

---

528. *ἔκ τε* Gernhardus: *ἐκ δὲ* vel *ἔκ γε* libri. 533. *προσκύσαντες* libri, sed extrema litera in Laur. A duobus punctis notata est. *προσκύσαντες Ἑστίαν* ex schol. coniecit Bergkius. 534. *εἰς οἴκησιν* Bergkius: *εἰσοίκησιν* libri. 538. *κακά* v. l., *τάδε* libri. 550. *συννεναυστοληκότες* Dobraeus: *οἱ νεναυστοληκότες* libri. 554. *ἀμφὶ σοῦ νέα* Auratus: *ἀμφὶ σ᾽ οὕνεκα* vel *ἀμφὶ σοῦ ʼνεκα* vel *ἀμφὶς εἵνεκα* libri. 556 suspectus.

ΝΕ. ἀλλ᾽ ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένε,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ·
φράσον δ᾽ ἅπερ γ᾽ ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ᾽ ἀπ᾽ Ἀργείων ἔχεις.
ΕΜ. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι.
ΝΕ. ὡς ἐκ βίας μ᾽ ἄξοντες ἢ δόλοις πάλιν;
ΕΜ. οὐκ οἶδ᾽· ἀκούσας δ᾽ ἄγγελος πάρειμί σοι.
ΝΕ. ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνίξ τε χοἱ ξυνναυβάται
οὕτω καθ᾽ ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
ΕΜ. ὡς ταῦτ᾽ ἐπίστω δρώμεν᾽, οὐ μέλλοντ᾽ ἔτι.
ΝΕ. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ᾽ οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἕτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;
ΕΜ. κεῖνός γ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον ἄνδρ᾽ ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἡνίκ᾽ ἐξανηγόμην ἐγώ.
ΝΕ. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ᾽ αὐτὸς οὑδυσσεὺς ἔπλει;
ΕΜ. ἦν δή τις — ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον,
τίς ἐστίν; ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.
ΝΕ. ὅδ᾽ ἔσθ᾽ ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε.
ΕΜ. μή νυν μ᾽ ἔρῃ τὰ πλείον᾽, ἀλλ᾽ ὅσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
ΦΙΛ. τί φησίν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ᾽ ὁ ναυβάτης;
ΝΕ. οὐκ οἶδά πω τί φησί· δεῖ δ᾽ αὐτὸν λέγειν
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κἀμὲ τούσδε τε.
ΕΜ. ὦ σπέρμ᾽ Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ
λέγονθ᾽ ἃ μὴ δεῖ· πόλλ᾽ ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ᾽, οἷ᾽ ἀνὴρ πένης.
ΝΕ. ἐγώ εἰμ᾽ Ἀτρείδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι
φίλος μέγιστος, οὕνεκ᾽ Ἀτρείδας στυγεῖ.
δεῖ δή σ᾽ ἔμοιγ᾽ ἐλθόντα προσφιλῆ, λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν᾽ ὧν ἀκήκοας.

559. γ᾽ om. meliores libri. ὅπως ἔλεξας conicit N. 563. δόλοις N.: λόγοις libri. 566. ὁρμὴν obscurum, ἡμῶν coniecit N. 572. αὖ Dobraeus: ἂν libri. 574. ἂν Brunckius: ἂν libri. 577. ἔκπλει τὰ σαυτοῦ Dindorfius. 582. διαβάλῃς schol.: διαβάλλῃς libri. 584. θ᾽ Dobraeus: γ᾽ libri. 585. ἔγωγ᾽ Ἀτρείδαις N. 587. λόγων Burgesius: λόγον libri.

ΕΜ. ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.
ΝΕ. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.
ΕΜ. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.
ΝΕ. ποιοῦ λέγων.
ΕΜ. λέγω. ἐπὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ὥπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς ἥ τ' Ὀδυσσέως βία,
διώμοτοι πλέουσιν, ἦ μὴν ἢ λόγῳ
πείσαντες ἄξειν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
Ὀδυσσέως λέγοντος· οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θατέρου, δράσειν τάδε.
ΝΕ. τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ'; ἢ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
ΕΜ. ἐγώ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
Ἕλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεὺς εἷλε δέσμιόν τ' ἄγων
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,
καὶ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ', ἐφ' ἧς ναίει τὰ νῦν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἴοιτο μὲν μάλισθ' ἑκούσιον λαβών,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι

592 delet Herwerdenus. 598 sq. verba Ἀτρεῖδαι — τοσῷδ' interpolatori deberi suspicatur N. 600. ὅν γ' Erfurdtius: ὅν τ' libri.

καὐτῷ παραινῶ κεἴ τινος κήδει πέρι.
ΦΙΛ. οἴμοι τάλας· ἦ κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὑκείνου πατήρ.
ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ
ναῦν, σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
ΦΙΛ. οὔκουν τάδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὔ· θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὁθούνεχ' ἵξεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ
πέλαγος ὁρίζῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
ἴωμεν· ἥ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
ΝΕ. οὔκουν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ,
τότε στελοῦμεν; νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ.
ΦΙΛ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
ΝΕ. οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
ΦΙΛ. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ κλέψαι τι χἁρπάσαι βίᾳ.
ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν
ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
ΦΙΛ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
ΝΕ. τί τοῦθ' ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔπι;
ΦΙΛ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ
κοιμῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ.
ΝΕ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;

---

625. εἰς φῶς ἂν ἐλθεῖν N. 631. ἢ θᾶσσον Schneidewinus. 636. ὁρίζῃ Brunckius: ὁρίζει libri. 639. ἀνῇ Piersonus: ἄῃ vel ἀγῇ vel ῥάῃ libri. 642. οἶδ' Doederleinius: οὐκ libri. 644. κλέψαι τι Bergkius: κλέψαι τε libri. 648. ἔπι Wakefieldus: ἔνι libri. 650. πραΰνειν ταχύ Meinekius, πραΰνειν πάλιν N.

ΦΙΛ. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
παρερρύηκεν, ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν.
ΝΕ. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ', ἃ νῦν ἔχεις;
ΦΙΛ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν.
ΝΕ. ἆρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν
καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
ΦΙΛ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
ΝΕ. καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω·
εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μή, πάρες.
ΦΙΛ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὃς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
καὶ δόντι δοῦναι κἀξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον·
εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὔτ' ἐκτησάμην.
ΝΕ. [οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον·
ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος.]
χωροῖς ἂν εἴσω.
ΦΙΛ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν.

στροφὴ α.

ΧΟ. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὄπωπα δ' οὐ μάλα,
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
κατὰ δρομάδ' ἄντυγα δέσμιον ὡς ἔβαλεν
παγκρατὴς Κρόνου παῖς·

676—690 = 691—705.

---

655. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔσθ' meliores libri, unde οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλ' con-cit N. 661. πάρες suspectum, οὐ θέλω temptabat N. 671—673 spurios esse iudicat Dindorfius. 678 τῶν addidit Porsonus. 680. κατὰ δρομάδ' ἄμπυκα δέσμιον ὡς ἔβαλεν Hermannus: Ἰξίονα κατ' ἄμπυκα δὴ δρομάδα δέσμιον ὡς ἔλαβ' ὁ libri. ἄντυγα debetur Musgravio, ἔβαλ' ὁ pro ἔλαβ' ὁ iam Wakefieldus scripserat.

ἄλλον δ᾽ οὔτιν᾽ ἔγωγ᾽ οἶδα κλύων οὐδ᾽ ἐσιδὼν μοίρᾳ
τοῦδ᾽ ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
ὃς οὔτ᾽ ἔρξας τιν᾽ οὔτε νοσφίσας,
ἀλλ᾽ ἴσος ἔν γ᾽ ἴσοις ἀνήρ,
ὤλλυθ᾽ ὧδ᾽ ἀναξίως. τόδε θαῦμ᾽ ἔχει με,
πῶς ποτε, πῶς ποτ᾽ ἀμφιπλή-
κτων ῥοθίων μόνος κλύων,
πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕ-
τω βιοτὰν κατέσχεν·

ἀντιστροφὴ α.

ἵν᾽ αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,
οὐδέ τιν᾽ ἐγχώρων κακογείτονα,
παρ᾽ ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ᾽ ἀποκλαύ-
σειεν αἱματηρόν·
οὐδ᾽ ὃς θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἐκ γαίας ἑλών·
εἷρπε δ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλᾳ τότ᾽ ἂν εἰλυόμενος,
παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθή-
νας, ὅθεν εὐμάρει᾽ ὑπάρ-
χοι πόρου, ἁνίκ᾽ ἐξανεί-
η δακέθυμος ἄτα·

στροφὴ β.

οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων
αἴρων, τῶν νεμόμεσθ᾽ ἀνέρες ἀλφησταί,
πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων
πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
ὦ μελέα ψυχά,

706—717 = 718—729.

---

685. *ἔν γ᾽ ἴσοις* Hermannus, *ὢν ἴσοις* Schultzius: *ἐν ἴσοις* libri. 687 sq. *ἀμφιπλάκτων* Dindorfius. 690. *βιοτὰν ἀνέτλα* N. 691. *πρόσουρος* quid sit ignoramus. 692. *ἔγχωρον* Dobraeus. 696. *οὐδ᾽ ὃς* Erfurdtius: *οὐδ᾽ ὃς τὰν* libri. 699. *εἴ τι συμπέσοι* Seyffertus. 700. *ἐκ γαίας* Dindorfius: *ἔκ τε γᾶς* libri. *ἑλών* Schneidewinus: *ἑλεῖν* libri. 701. *εἷρπε* Bothius: *ἕρπει* libri. 704. *πόρου* Wakefieldus: *πόρον* vel *πόρων* libri. 704 sq. *ἐξανείη* Hermannus: *ἐξανίησι* vel *ἐξανίῃ* vel *ἐξανίῃς* libri. 712. *πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε* Erfurdtius: *πτανῶν ἀνύσειε πτανοῖς* libri.

ὃς μηδ᾽ οἰνοχύτου πώματος ἥσθη δεκέτει χρόνῳ,
λεύσσων δ᾽ ὅπου γνοίη, στατὸν εἰς ὕδωρ
αἰεὶ προσενώμα.

ἀντιστροφὴ β.

νῦν δ᾽ ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας
εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων·
ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
πολλῶν μηνῶν, πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
Μηλιάδων νυμφᾶν
Σπερχειοῦ τε παρ᾽ ὄχθας, ἵν᾽ ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεὸς
πλάθει θεοῖς, θείῳ πυρὶ παμφαής,
Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

ΝΕ. ἕρπ᾽, εἰ θέλεις. τί δή ποθ᾽ ὧδ᾽ ἐξ οὐδενὸς
λόγου σιωπᾷς κἀπόπληκτος ὧδ᾽ ἔχει;
ΦΙΛ. ἆ ἆ ἆ ἆ.
ΝΕ. τί ἔστιν;
ΦΙΛ. οὐδὲν δεινόν· ἀλλ᾽ ἴθ᾽, ὦ τέκνον.
ΝΕ. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;
ΦΙΛ. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽, ἀλλ᾽ ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.
ἰὼ θεοί.
ΝΕ. τί τοὺς θεοὺς [οὕτως] ἀναστένων καλεῖς;
ΦΙΛ. σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ᾽ ἡμῖν μολεῖν.
ἆ ἆ ἆ ἆ.
ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἔσει
σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.
ΦΙΛ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ᾽ ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται
διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ,
ἀπαππαπαῖ, παπαῖ, παπαῖ, παπαῖ, παπαῖ.

---

717. *ἀεὶ πόδ᾽ ἐνώμα* Wakefieldus. 719. *παιδὶ συναντήσας* Meinekius. 723. *πατρίαν* Porsonus. 726. *ὄχθας* Dindorfius: *ὄχθαις* libri. 726 sq. *ἀνὴρ θεοῖς πλάθει θεὸς* Hermannus, *ἀνὴρ θεὸς πλάθει θεοῖς* Schneidewinus: *ἀνὴρ θεοῖς πλάθει πᾶσιν* libri. 730. *ὧδε κἀκ τίνος* N. 733. *τί δ᾽ ἔστιν* Erfurdtius. 737. *οὕτως* om. meliores libri, unde anonymus 736 et 737 in unum versum coniunxit, *ὦ θεοί. ΝΕ. τί τοὺς θεοὺς ὧδ᾽ ἀναστένων καλεῖς;* 745 *βρύκομαι, παπαῖ, παπαῖ* N. 746. *ἀπα. παπᾶ. παπᾶ. παπᾶ. παπᾶπαπαῖ* Laur. A, discrepant alii libri, correxit Bergkius.

πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.
ἴθ᾽, ὦ παῖ.
ΝΕ. τί δ᾽ ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσήνδ᾽ ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;
ΦΙΛ. οἶσθ᾽, ὦ τέκνον.
ΝΕ. τί δ᾽ ἔστιν;
ΦΙΛ. οἶσθ᾽, ὦ παῖ.
ΝΕ. τί σοί;
οὐκ οἶδα.
ΦΙΛ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαππαπαῖ.
ΝΕ. δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος.
ΦΙΛ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ᾽ οἴκτειρέ με.
ΝΕ. τί δῆτα δράσω;
ΦΙΛ. μή με ταρβήσας προδῷς·
ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη.
ΝΕ. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.
βούλει λάβωμαι [δῆτα] καὶ θίγω τί σου;
ΦΙΛ. μὴ δῆτα τοῦτό γ᾽· ἀλλά μοι τὰ τόξ᾽ ἑλὼν
τάδ᾽ ὥσπερ ᾔτου μ᾽ ἀρτίως, ἕως ἀνῇ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν,
σῷζ᾽ αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὕπνος μ᾽, ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε·
κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ᾽ ἐᾶν χρεὼν
ἕκηλον εὕδειν. ἢν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μόλωσ᾽ ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι
ἑκόντα μηδ᾽ ἄκοντα μηδέ τῳ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ᾽ ἅμα

---

751. *ἐξαίφνης κακόν* N. 752. *στόνους ὅτου* N. 753. *τί ἔστιν* al. 754. *παππαπαππαπαί* Brunckius: *πάππαπάππαπαῖ* vel *πάπα πάπα παῖ* libri. 755. *τοὐπίσιγμα* Bergkius. 759. *εἴκει — χρόνου παλίσσυτος* Heimsoethius. 762. *δῆτα* Laur. A pr. m. om., item v. 763 *δῆτα* et v. 765 verba *τὸ νῦν παρόν* suspecta sunt. 767. *ἐξανῇ* Schneidewinus. 771. *μηδ᾽* Dindorfius: *μήτ᾽* libri.

κἄμ᾿ ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον κτείνας γένῃ.
ΝΕ. θάρσει προνοίας εἵνεκ᾿· οὐ δοθήσεται
πλὴν σοί τε κἀμοί· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.
ΦΙΛ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
μή σοι γενέσθαι πολύπον᾿ αὐτὰ μηδ᾿ ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ᾿ ἐμοῦ κεκτημένῳ.
ΝΕ. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῷν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλὴς ὅποι ποτὲ
θεὸς δικαιοῖ χὡ στόλος πορσύνεται.
ΦΙΛ. ἀλλὰ δέδοικ᾿, ὦ παῖ, μή μ᾿ ἀτελὴς εὐχή·
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ᾿ ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἷμα, καί τι προσδοκῶ νέον.
παπαῖ, φεῦ.
παπαῖ μάλ᾿, ὦ πούς, οἷά μ᾿ ἐργάσει κακά.
προσέρπει,
προσέρχεται τόδ᾿ ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.
ἀτταταῖ.
ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σοῦ διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτ᾿ ἄλγησις ἥδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ᾿ αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ᾿ ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ἰώ μοι.
ὦ θάνατε θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
οὕτω κατ᾿ ἦμαρ, οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τῷ Λημνίῳ τῷδ᾿ ἀνακαλουμένῳ πυρὶ
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγώ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ᾿ ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σῴζεις, τοῦτ᾿ ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φῄς, παῖ;

---

774. εἵνεκ᾿: οὕνεκ᾿ libri. 782 graviter laborat. 790. ἀτατταῖ vel ὀτοττοῖ N. 794 sq. corrupti videntur. 796. ἰώ μοι N.: ὤμοι μοι libri. 798. δύνᾳ Porsonus: δύνῃ libri. 800. ἀνακαλουμένῳ suspectum.

τί φῄς; τί σιγᾷς; ποῦ ποτ᾽ ὤν, τέκνον, κυρεῖς;
ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακά.
ΦΙΛ. ἀλλ᾽ ὦ τέκνον μοι, θάρσος ἴσχ᾽· ὡς ἥδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ᾽ ἀπέρχεται.
ἀλλ᾽ ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον.
ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν.
ΦΙΛ. ἦ μενεῖς;
ΝΕ. σαφῶς φρόνει.
ΦΙΛ. οὐ μήν σ᾽ ἔνορκόν γ᾽ ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
ΝΕ. ὡς οὐ θέμις γ᾽ ἐμοὔστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
ΦΙΛ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.
ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
ΦΙΛ. ἐκεῖσε νῦν μ᾽, ἐκεῖσε
ΝΕ. ποῖ λέγεις;
ΦΙΛ. ἄνω
ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;
ΦΙΛ. μέθες μέθες με.
ΝΕ. ποῖ μεθῶ;
ΦΙΛ. μέθες ποτέ.
ΝΕ. οὔ φημ᾽ ἐάσειν.
ΦΙΛ. ἀπό μ᾽ ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς.
ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ᾽, εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
ΦΙΛ. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ᾽ ὅπως ἔχω·
τὸ γὰρ κακὸν τόδ᾽ οὐκέτ᾽ ὀρθοῦσθαί μ᾽ ἐᾷ.
ΝΕ. τὸν ἄνδρ᾽ ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἕξειν· κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·
ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ᾽ ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμορραγὴς φλέψ. ἀλλ᾽ ἐάσωμεν, φίλοι,
ἕκηλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.

στροφή.

ΗΜ. Α. Ὕπν᾽ ὀδύνας ἀδαής, Ὕπνε δ᾽ ἀλγέων,

827—838 = 843—854.

---

807. *μοι* N.: *καὶ* libri. 812. *θεμίστ᾽* Wunder. *ἐμοὔστι* Hermannus: *ἐμοί ᾽στι* libri. 818. *μεθίημ᾽, εἴ τι* Hermannus: *μεθίημι τί* libri. *πλέον πονεῖς* F. G. Schmidtius, *τόδ᾽ ἔστ᾽ ἄκος* N. 823. *ἱδρώς τέ τοί νιν* Buttmannus, *ἱδρῷ ῥέον τε* Dindorfius.

εὐαὲς ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων, ὦναξ·
ὄμμασι δ' ἀντέχοις
τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τὰ νῦν.
ἴθι ἴθι μοι παιών.
ὦ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τἀντεῦθεν
φροντίδος. ὁρᾷς ἤδη.
πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.

μεσῳδός.

ΝΕ. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὁρῶ οὕνεκα θήραν
τήνδ' ἁλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες.
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.

ἀντιστροφή.

ΗΜ. Β. ἀλλά, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται·
ὧν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις,
βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον,
πέμπε λόγων φάμαν·
ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς
ὕπνος ἄυπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅ τι δύνᾳ μάκιστον
κεῖνό μοι, κεῖνο λάθρᾳ
ἐξιδοῦ, ὅπᾳ πράξεις.
οἶσθα γὰρ ὧν αὐδῶμαι,
εἰ ταύταν τούτῳ γνώμαν ἴσχεις,
μάλα τοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη.

ἐπῳδός.

ΧΟ. οὖρός τοι, τέκνον, οὖρος·

---

828. εὐαὲς Hermannus: εὐαὴς libri. 832. ἴθι δ' ἴθι μοι Hermannus. 837. γνῶμ' Bergkius. 845. βαιάν μοι, τέκνον N. 846. φάμαν Turnebus: φήμαν libri, quod in φάτιν mutari malit N. 851. ὀπᾳ Schneidewinus: ὅτι libri. 853. ταύταν Flor. Γ, ταὐτὰν ceteri libri. εἰ ταὐτὸν τούτῳ γνῶμ' Bergkius. 854. πυκινοῖς Turnebus: πυκινοῖσιν libri.

ἁνὴρ δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος, —
ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός, —
οὐ χερός, οὐ ποδός, οὔ τινος ἄρχων,
ἀλλά τις ὡς Ἀίδᾳ παρακείμενος
ὁρᾷ. βλέπ', εἰ καίρια φθέγγει·
τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι, παῖ,
πόνος ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.
ΝΕ. σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν·
κινεῖ γὰρ ἁνὴρ ὄμμα κἀνάγει κάρα.
ΦΙΛ. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγώ,
τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὐκ οὖν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐπετῶς
οὕτως ἐνεγκεῖν, ἁγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν,
ὦ τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δή, τέκνον,
ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
ΝΕ. ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,

ἵν' ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ,

---

859. *ἀλεὴς* suspectum. 861. *ἀλλά τις ὡς* Wunder: *ἀλλ' ὥς τις* libri. 862. *βλέπ' εἰ* Hermannus: *βλέπει* libri. 867 sq. *ἐλπίδων ἄπιστον* verba vitiosa. 872. *εὐπετῶς* Brunckius: *εὐπόρως* libri. 878. *λώφησις εἶναι* F. G. Schmidtius. *κἀνάπαυσις, ὦ τέκνον* N. post v. 878 in libris hi sequuntur versus (879 et 880),

σύ μ' αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,
ἵν' ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ,

quorum priorem ante v. 890 collocandum, alterum delendum esse vidit A. Zippmannus.

οἴσουσί σ᾽ οἵδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπείπερ οὕτω σοί τ᾽ ἔδοξ᾽ ἐμοί τε δρᾶν.
ΦΙΛ. σύ μ᾽ αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον, τέκνον·
τούτους δ᾽ ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ
ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὑπὶ νηὶ γὰρ
ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
ΝΕ. ἔσται τάδ᾽· ἀλλ᾽ ἵστω τε καὐτὸς ἀντέχου.
ΦΙΛ. θάρσει· τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ᾽ ἔθος.
ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ᾽ ἂν δρῷμ᾽ ἐγὼ τοὐνθένδε γε;
ΦΙΛ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ᾽ ἐξέβης λόγῳ;
ΝΕ. οὐκ οἶδ᾽ ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος.
ΦΙΛ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ᾽, ὦ τέκνον, τάδε.
ΝΕ. ἀλλ᾽ ἐνθάδ᾽ ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
ΦΙΛ. οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἔπεισεν, ὥστε μή μ᾽ ἄγειν ναύτην ἔτι;
ΝΕ. ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὑτοῦ φύσιν
ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
ΦΙΛ. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
δρᾷς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ᾽ ἐπωφελῶν.
ΝΕ. αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ᾽ ἀνιῶμαι πάλαι.
ΦΙΛ. οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ᾽ αὐδᾷς ὀκνῶ.
ΝΕ. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ᾽ ἃ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἴσχιστ᾽ ἐπῶν;
ΦΙΛ. ἁνὴρ ὅδ᾽, εἰ μὴ ἐγὼ κακὸς γνώμην ἔφυν,
προδούς μ᾽ ἔοικεν κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.
ΝΕ. λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ᾽ ἀνιῶμαι πάλαι.
ΦΙΛ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
ΝΕ. οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.

αἰνῶ τάδ᾽, ὦ παῖ, καί μ᾽ ἔπαιρ᾽, ὥσπερ νοεῖς 889

---

889. *αἰνῶ τάδ᾽, ὦ παῖ, καί μ᾽ ἔπαιρ᾽, ὥσπερ νοεῖς* libri. spurium istum versum abiecit A. Zippmannus et huc revocavit verba *σύ μ᾽ αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,* quae in libris versui 878 subiciuntur. 895. *δῆτ᾽ ἂν* Schaefer: *δῆτα* libri. 896. *λόγων* al. 897. *στρέφειν* N. 916 suspectus Wundero.

ΦΙΛ. οἴμοι, τί εἶπας;
ΝΕ. μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς.
ΦΙΛ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;
ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.
ΦΙΛ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;
ΝΕ. πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
ΦΙΛ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν
τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.
ΦΙΛ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν
τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.
ὤμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὁρᾷ πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι,
ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὑξ Ἀχιλλέως·
ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει.
ὡς ἄνδρ' ἑλών μ' ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει,
κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,

917. *τί μ' εἶπας* Valckenarius. 927. *πᾶν λῦμα* conicit N. 933. *με μὴ ἀφέλῃς* (vel *ἀφέλῃ*) Elmsleius: *μή μ' ἀφέλῃς* vel *μή μου 'φέλῃς* libri. 934. *ὡς οὐδὲ* N. 939 aut spurium aut corruptum arbitratur N. 945. alterum *μ'* delendum conicit N.

εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἷλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ.
τί φῄς; σιωπᾷς· οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
καί μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
ὄλοιο — μήπω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.
ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἤδη 'στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
ΦΙΛ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῇς
σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.
ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μήποτ' ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.
ΦΙΛ. οὐκ εἶ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς
οἷς εἰκός, ἔκπλει, τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα.
ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες;
ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾷς;
οὐκ εἶ, μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοί, πάλιν;
ΦΙΛ. οἴμοι, τίς ἁνήρ; ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω;
ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.

---

950. ἀλλ' addidit Turnebus. 954. αὐανοῦμαι v. l. schol.: αὖ θανοῦμαι libri. 957. δαῖτ' ἀφ' ὧν Wunder. 961. πρὶν μάθωμεν εἰ πάλιν N. 968. σαυτὸν Flor. Γ. 972. ἔοικας ἀσκεῖν Bergkius. 973. οἷ' εἰκὸς Dindorfius.

ΦΙΛ. οἴμοι· πέπραμαι κἀπόλωλ᾽· ὅδ᾽ ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων.
ΟΔ. ἐγώ, σάφ᾽ ἴσθ᾽, οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε.
ΦΙΛ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.
ΟΔ. τοῦτο μέν,
οὐδ᾽ ἢν θέλῃ, δράσει ποτ᾽· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ᾽ αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε.
ΦΙΛ. ἔμ᾽, ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἵδ᾽ ἐκ βίας ἄξουσιν;
ΟΔ. ἢν μὴ ἕρπῃς ἑκών.
ΦΙΛ. ὦ Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ᾽ ἀνασχετά,
εἴ μ᾽ οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
ΟΔ. Ζεύς ἐσθ᾽, ἵν᾽ εἰδῇς, Ζεύς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεύς, ᾧ δέδοκται ταῦθ᾽· ὑπηρετῶ δ᾽ ἐγώ.
ΦΙΛ. ὦ μῖσος, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
ΟΔ. οὔκ, ἀλλ᾽ ἀληθεῖς· ἡ δ᾽ ὁδὸς πορευτέα.
ΦΙΛ. οὔ φημ᾽.
ΟΔ. ἐγὼ δὲ φημί. πειστέον τάδε.
ΦΙΛ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ᾽ ἐξέφυσεν οὐδ᾽ ἐλευθέρους.
ΟΔ. οὔκ, ἀλλ᾽ ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ᾽ ὧν
Τροίαν σ᾽ ἑλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
ΦΙΛ. οὐδέποτέ γ᾽· οὐδ᾽ ἢν χρῇ με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ᾽ αἰπεινὸν βάθρον.
ΟΔ. τί δ᾽ ἐργασείεις;
ΦΙΛ. κρᾶτ᾽ ἐμὸν τόδ᾽ αὐτίκα
πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών.
ΟΔ. ξυμμάρψατ᾽ αὐτόν· μὴ ἐπὶ τῷδ᾽ ἔστω τάδε.
ΦΙΛ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ᾽ ἐν χρείᾳ φίλης

---

983. στείχονθ᾽ ὁμαρτεῖν N. 984. τολμήστατε vitiosum. 992. τίθης Porsonus: τιθείς vel τιθεῖς libri. 994. οὔ φημ᾽. ΟΔ. ἐγὼ δὲ φημί Gernhardus: οὔ φημ᾽ ἔγωγε. ΟΔ. φημί libri. 997. ἀριστεῦσιν N. 1002 sanus esse non videtur. 1003. ξυμμάρψατ᾽ M. Schmidtius: ξυλλάβετ᾽ vel ξυλλάβετέ γ᾽ libri.

νευρᾶς, ὑπ᾽ ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ᾽ ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ᾽ αὖ μ᾽ ὑπῆλθες, ὥς μ᾽ ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ᾽ ἀγνῶτ᾽ ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ᾽ ἐμοῦ,
ὃς οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν,
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ᾽ αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ᾽ ἐγὼ ἔπαθον.
ἀλλ᾽ ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ᾽ ἀεὶ
ψυχή νιν ἀφυῆ τ᾽ ὄντα κοὐ θέλονθ᾽ ὅμως
εὖ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
καὶ νῦν ἔμ᾽, ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ᾽ ἀκτῆς τῆσδ᾽, ἐν ᾗ με προυβάλου
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὄλοιο· καί σοι πολλάκις τόδ᾽ ηὐξάμην.
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι,
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ᾽ ἀλγύνομαι
τοῦτ᾽ αὔθ᾽ ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ γε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ᾽ ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς
ἔπλεις ἅμ᾽ αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον,
ἑκόντα πλεύσανθ᾽ ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην,
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φής, κεῖνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ᾽ ἄγετε; τί μ᾽ ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὃς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ᾽ ὑμῖν πάλαι.
πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεστ᾽, ἐμοῦ
πλεύσαντος, αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ᾽· ὀλεῖσθε δ᾽ ἠδικηκότες

1007. οἷ᾽ αὖ μ᾽ Hermannus: οἷά μ᾽ libri. 1018. ἔρημον ἄπορον Wakefieldus. 1032. ἔξεστ᾽ Piersonus: εὔξεσθ᾽ libri. τλήσεσθ᾽ coniecit N. 1033. πλεύσαντος vitiosum, στένοντος Hartungius. 1035. ὀλεῖσθε Brunckius: ὄλοισθε libri.

τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' εἵνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι,
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε·
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι.
ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς.
ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου.
οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·
χὤπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτόν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι·
ἐᾶτε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρῄζομεν,
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγώ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν·
ἡμεῖς δ' ἴωμεν, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σὲ χρῆν ἔχειν.
ΦΙΛ. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
ΟΔ. μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δή.
ΦΙΛ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;
ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὤν,

1038. εἵνεκ': οὕνεκ' libri. 1048. νῦν δ' ἑκὼν Schneidewinus. 1052. κρείσσων v. l. schol. 1062. σὲ χρῆν Ellendtius: σ' ἐχρῆν libri.

ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
ΦΙΛ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος, ὦ ξένοι,
λειφθήσομαι δὴ κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με;
ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅσ' ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χἠμεῖς φαμέν.
ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ,
χρόνον τοσοῦτον εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς
στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χοὗτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λῴω τιν' ἡμῖν. νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθα,
ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς.

στροφὴ α.

ΦΙΛ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὥς σ'
οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι
καὶ θνήσκοντι συνείσει.
ὤμοι μοί μοι.
ὦ πληρέστατον αὔλιον
λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν,
τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἆμαρ
ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι
σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
εἴθ' αἰθέρος ἄνω
πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
ἕλωσί μ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἰσχύω.
ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας,
ὦ βαρύποτμ', οὐκ ἄλλοθεν

1081—1101 = 1102—1122.

1071. *λειφθήσομαι δὴ* Wakefieldus: *λειφθήσομ' ἤδη* libri. 1082. *θερμὸν καὶ* Turnebus: *θερμόν τε καὶ* libri. 1085. *συνείσει* Elmsleius: *συνοίσῃ* libri. 1089. *τίπτ'* Bothius: *τί ποτ'* libri. *ἆμαρ* Dindorfius: *ἦμαρ* libri. 1092—94. graviter corruptos versus N. sic corrigendos suspicatur, *γοναὶ δ' αἰθέρος πτωκάδες—πνεύματος ἑλῶσ'· ἔτ' οὐ γὰρ ἴσχω* (vel *ἑλῶσιν· οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ*). ubi extremorum verborum emendationem praeierunt alii. 1096. *βαρύποτμ'* Erfurdtius: *βαρύποτμε* libri.

ἔχει τύχα τᾷδ᾽ ἀπὸ μείζονος,
εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι
τοῦ λῴονος δαίμονος εἵλου τὸ κάκιον αἰνεῖν.

ἀντιστροφὴ α.

ΦΙΛ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ᾽ ἐγὼ
καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤ-
δη μετ᾽ οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰς ὀπίσω τάλας
ναίων ἐνθάδ᾽ ὀλοῦμαι,
αἰαῖ αἰαῖ,
οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἀπ᾽ ἐμῶν ὅπλων
κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
ἴσχων· ἀλλά μοι ἄσκοπα
κρυπτά τ᾽ ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός·
ἰδοίμαν δέ νιν,
τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντ᾽ ἀνίας.
ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ᾽,
οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ᾽ ὑπὸ
χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν ἔχε
δύσποτμον ἀρὰν ἐπ᾽ ἄλλοις.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ᾽ ἀπώσῃ.

στροφὴ β.

ΦΙΛ. οἴμοι μοι, καί που πολιᾶς
πόντου θινὸς ἐφήμενος,
γελᾷ μου, χερὶ πάλλων
τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
τὰν οὐδείς ποτ᾽ ἐβάστασεν.
ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
χειρῶν ἐκβεβιασμένον,

1123—1145 = 1146—1168.

1097. versus corruptus. 1099. τοῦ λῴονος in λωιτέρου mutat Wunder. 1100. αἰνεῖν Hermannus, ἀντί Dindorfius: ἑλεῖν libri. 1105. φωτῶν Meinekius. 1109. οὐ πτανῶν ὅπλ᾽ ἐμῶν τόξων Hartungius. 1116. alterum πότμος addidit Erfurdtius. 1125. χερὶ Turnebus: χειρὶ libri.

ἦ που ἐλεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας
ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
ἄρθμιον ὧδέ σοι
οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον
ἔτ᾽, ἀλλ᾽ ἐν μεταλλαγᾷ
πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει,
ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας,
στυγνὸν δὲ φῶτ᾽ ἐχθοδοπόν,
μυρί᾽ ἀπ᾽ αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ᾽, ὅσ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν κάκ᾽
ἐμήσατ᾽, ὦ Ζεῦ.

ΧΟ. ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν,
εἰπόντος δὲ μὴ φθονερὰν
ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
κεῖνος δ᾽ εἷς ἀπὸ πολλῶν
ταχθεὶς τῶνδ᾽ ἐφημοσύνᾳ
κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.

ἀντιστροφὴ β.

ΦΙΛ. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ᾽
ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδ᾽ ἔχει
χῶρος οὐρεσιβώτας,
φυγᾷ μ᾽ οὐκέτ᾽ ἀπ᾽ αὐλίων
πελᾶτ᾽· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
ὦ δύστανος ἐγὼ τὰ νῦν,
ἀλλ᾽ ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
ἔτ᾽ οὐ φοβητὸς ὑμῖν,
ἕρπετε, νῦν καλὸν
ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας·
ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.

1130. ἐλεινὸν Brunckius: ἐλεεινὸν libri 1132. ἄρθμιον Erfurdtius, σύννομον Dindorfius: ἄθλιον libri. 1134. ἔτ᾽ addidit Dindorfius. 1137. στυγνὸν δὲ Turnebus: στυγνόν τε libri. 1139. ὦ Ζεῦ Dindorfius: Ὀδυσσεύς libri. 1140—42 non videntur esse integri. 1144. τῶνδ᾽ Thudichum: τοῦδ᾽ libri. 1149 sq. οὐκ ἐμῶν ἔτ᾽ ἀπ᾽ αὐλίων φεύξεσθ᾽ temptabat N. 1151. ἀκμάν Hermannus. 1153. ἐρύκεται suspectum. 1154. ἔτ᾽ οὐ Hermannus: οὐκέτι libri. 1157. αἰόλας vix sanum.

πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά;
τίς ὧδ᾽ ἐν αὔραις τρέφεται,
μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα;
ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον
εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν·
ἀλλὰ γνῶθ᾽, εὖ γνῶθ᾽, ἐπὶ σοὶ
κῆρα τάνδ᾽ ἀποφεύγειν.
οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαὴς δ᾽
ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.
ΦΙΛ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ᾽ ὑπέμνασας, ὦ
λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
τί μ᾽ ὤλεσας; τί μ᾽ εἴργασαι;
ΧΟ. τί τοῦτ᾽ ἔλεξας;
ΦΙΛ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν Τρῳάδα γᾶν μ᾽ ἤλπισας ἄξειν.
ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
ΦΙΛ. ἀπό νύν με λείπετ᾽ ἤδη.
ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι τε πράσσειν.
ἴωμεν ἴωμεν
ναὸς ἵν᾽ ἡμῖν τέτακται.
ΦΙΛ. μή, πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθῃς, ἱκετεύω.
ΧΟ. μετρίαζε.
ΦΙΛ. ὦ ξένοι,
μείνατε, πρὸς θεῶν.
ΧΟ. τί θροεῖς;
ΦΙΛ. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων·
ἀπόλωλ᾽ ὁ τάλας.
ὦ ποὺς πούς, τί σ᾽ ἔτ᾽ ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθετ᾽ ἐπήλυδες αὖθις.
ΧΟ. τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ
γνώμᾳ τῶν πάρος, ὧν προὔφαινες;
ΦΙΛ. οὔτοι νεμεσητὸν
ἀλύοντα χειμερίῳ
λύπᾳ καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν.

1165. ἐπὶ Seyffertus: ὅτι libri.

ΧΟ. βᾶθί νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.
ΦΙΛ. οὐδέποτ᾽ οὐδέποτ᾽, ἴσθι τόδ᾽ ἔμπεδον,
οὐδ᾽ εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς
βροντᾶς αὐγαῖς μ᾽ εἶσι φλογίζων.
ἐρρέτω Ἴλιον οἵ θ᾽ ὑπ᾽ ἐκείνῳ
πάντες ὅσοι τόδ᾽ ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι.
ἀλλ᾽ ὦ ξένοι, ἕν γέ μοι εὖχος ὀρέξατε.
ΧΟ. ποῖον ἐρεῖς τόδ᾽ ἔπος;
ΦΙΛ. ξίφος, εἴ ποθεν,
ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε.
ΧΟ. ὡς τίνα δὴ ῥέξῃς παλάμαν ποτέ;
ΦΙΛ. κρᾶτ᾽ ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί·
φονᾷ φονᾷ νόος ἤδη.
ΧΟ. τί ποτε;
ΦΙΛ. πατέρα ματεύων.
ΧΟ. ποῖ γᾶς;
ΦΙΛ. ἐς Ἅιδου·
οὐ γὰρ ἐν φάει γ᾽ ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,
πῶς ἂν εἰσίδοιμ᾽ ἄθλιός σ᾽ ἀνήρ,
ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ᾽
ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
ἀρωγός· ἔτ᾽ οὐδέν εἰμι.
ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἦ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσέα στείχοντα τόν τ᾽ Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ᾽ ἰόντ᾽ ἐλεύσσομεν.
ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἥντιν᾽ αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
ΝΕ. λύσων ὅσ᾽ ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἡ δ᾽ ἁμαρτία τίς ἦν;

1199. *βροντᾶς αὐγαῖς* schol.: *βρονταῖς αὐταῖς* libri. 1206. *δὴ* addidit Hermannus. 1207. *κρᾶτα καὶ ἄρθρ᾽ ἀπὸ πάντα* Bergkius, *κρᾶτ᾽ ἀπὸ πάντα τε τἄρθρα* Wunder. 1212. *οὐ γὰρ* Hermannus: *οὐ γάρ ἐστ᾽* libri. 1213. *ὦ πόλις, ὦ πατρία* Dindorfius. 1214. *εἰσίδοιμ᾽ ἄθλιός σ᾽* Dindorfius: *εἰσίδοιμί σ᾽ ἄθλιός γ᾽* libri. 1218. *ὁμοῦ* vitiosum videtur. 1219. *ἦ* Elmsleius: *ἦν* libri. 1220 sq. graviter laborant.

ΝΕ. ἣν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὔ σοι πρέπον;
ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.
ΟΔ. τὸν ποῖον; ὤμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;
ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ,
ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.
ΝΕ. παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὖθις πάλιν
ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔ τί που δοῦναι νοεῖς;
ΝΕ. αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω.
ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;
ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
ΟΔ. τί φής, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;
ΝΕ. δὶς ταὐτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.
ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγον.
ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
ΝΕ. τί φής; τίς ἔσται μ' οὑπικωλύσων τάδε;
ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός· ἐν δὲ τοῖς ἐγώ.
ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν.
ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά.
ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἅλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;
ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε;
ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
ΟΔ. * * * * * * * * * * * * *
ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
ΟΔ. οὔ τἄρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.
ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον.
ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς

1231. ὥς μ' ὑπήλυθεν φόβος N. 1235. δὴ al. om. 1245. σοφά Brunckius: σοφόν libri. 1247. ἅλαβες Dindorfius: ἅ γ' ἔλαβες libri. 1251. οὐ ταρβῶ στρατόν Hermannus, qui post hunc versum Vlixis verba desiderari intellexit.

κώπης ἐπιψαύουσαν;
ΝΕ. ἀλλὰ κἀμέ τοι
ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι.
ΟΔ. καίτοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθών, ὅς σε τιμωρήσεται.
ΝΕ. ἐσωφρόνησας· κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς,
ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
σὺ δ' ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
ΦΙΛ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
ὤμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι νέα
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;
ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὓς ἥκω φέρων.
ΦΙΛ. δέδοικ' ἔγωγε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
ΝΕ. οὐκ οὖν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;
ΦΙΛ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χὤτε μου
τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρᾳ.
ΝΕ. ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν;
ΦΙΛ. παῦε, μὴ λέξῃς πέρα·
μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε πάντ' εἰρήσεται.
ΝΕ. οὕτω δέδοκται;
ΦΙΛ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι.
ΦΙΛ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κᾆτα νουθετεῖς ἐμὲ

1265. *νέα* Bergkius: *μέγα* libri. 1266. *πέμποντες* suspectum.
1275. *παῦε* Triclinius: *παῦσαι* libri.

ἐλθών, ἀρίστου πατρὸς αἴσχιστος γεγώς.
ὄλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ
ὁ Λαρτίου παῖς καὶ σύ.
NE. μὴ ἐπεύξῃ πέρα·
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
ΦΙΛ. πῶς εἶπας; ἆρα δεύτερον δολούμεθα;
NE. ἀπώμοσ' ἁγνὸν Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
ΦΙΛ. ὦ φίλτατ' εἰπών, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
NE. τοὔργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
ΦΙΛ. τέκνον, τίνος φώνημα; μῶν Ὀδυσσέως
ἐπῃσθόμην;
ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὁρᾷς,
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.
ΦΙΛ. ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
NE. ἆ, μηδαμῶς, μή, πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος.
ΦΙΛ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
NE. οὐκ ἂν μεθείην.
ΦΙΛ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
NE. ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.
ΦΙΛ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
NE. εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοὐκ ἔσθ' ὅτου
ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
ΦΙΛ. ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον,

1284. *αἴσχιστος* Piersonus: *ἔχθιστος* libri. 1286. *καὶ ΝΕΟΠΤ. σὺ μὴ* N. 1288. *ἆρα* Porsonus: *οὐκ ἆρα* vel *οὐκ ἄρα* libri. 1289. *ἁγνὸν* Wakefieldus: *ἁγνοῦ* libri. 1296. *ἐπῃσθόμην* suspectum. *ΟΔ. Ὀδυσσέως σάφ' ἴσθι* conicit N. 1300. *ἆ* Turnebus: *ἆ ἆ* libri. *ἀφῇς βέλος* N. 1304. *τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν* Wakefieldus: *καλὸν τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοί* libri. 1308. *ὅτου* Turnebus: *ὅπου* libri.

ἐξ ἧς ἔβλαστες· οὐχὶ Σισύφου πατρός,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων ὅτ' ἦν
ἤκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
ΝΕ. ἥσθην πατέρα τὸν ἀμὸν εὐλογοῦντά σε
αὐτόν τέ μ'· ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι
ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτείρειν τινά.
σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοὔτε σύμβουλον δέχει,
ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ·
καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.
σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις·
καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἂν τυχεῖν
νόσου βαρείας, ἔστ' ἂν οὗτος ἥλιος
ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἑκὼν αὐτὸς μόλῃς,
καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν
νόσου μαλαχθῇς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς.
ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.
ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἔστιν ἐκ Τροίας ἁλούς,
Ἕλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι
ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους
Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἑκὼν
κτείνειν ἑαυτόν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.

1314. ἀμὸν Triclinius: ἐμὸν libri. 1322. εὔνοιάν σοι λέγων Laur. A et Flor. Γ, εὔσοιαν λέγων Schneidewinus. 1329. ἂν τυχεῖν Porsonus: ἐντυχεῖν libri. 1330. ἔστ' ἂν οὗτος Brunckius: ὡς ἂν αὐτὸς libri. 1333. καὶ τοῖν—Ἀσκληπίδαιν Erfurdtius. 1337. παρ' ἡμῖν Elmsleius.

ταῦτ᾽ οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων·
καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
κριθέντ᾽ ἄριστον τοῦτο μὲν παιωνίας
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολύστονον
Τροίαν ἑλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
ΦΙΛ. ὦ στυγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ᾽ ἔχεις ἄνω
βλέποντα κοὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν;
οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
τοῖς τοῦδ᾽, ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρήνεσεν;
ἀλλ᾽ εἰκάθω δῆτ᾽; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
εἰς φῶς τάδ᾽ ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος;
πῶς, ὦ τὰ πάντ᾽ ἰδόντες ἀμφ᾽ ἐμοὶ κύκλοι,
ταῦτ᾽ ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως
ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἵ μ᾽ ἀπώλεσαν;
πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
ἀλλ᾽ οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακούς.
καὶ σοῦ δ᾽ ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
χρῆν γάρ σε μήτ᾽ αὐτόν ποτ᾽ ἐς Τροίαν μολεῖν
ἡμᾶς τ᾽ ἀπείργειν, οἵ γέ σου καθύβρισαν,
πατρὸς γέρας συλῶντες. εἶτα τοῖσδε σὺ
εἶ ξυμμαχήσων, κἄμ᾽ ἀναγκάζεις τόδε;
μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ᾽ ἅ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
χοὔτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν,
διπλῆν δὲ πατρός· κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.

1345. *κληθέντ᾽ ἀριστέων* N. 1349. *ἐφῆκας* Herwerdenus. 1353. *τοῦ* Schaefer. 1361. *κακούς* Dobraeus: *κακά* libri. 1364. *οἵ γε* Brunckius: *οἵ τε* libri. 1365. *πατρὸς γέρας συλῶντες. εἶτα τοῖσδε σὺ* Brunckius: *πατρὸς γέρας συλῶντες, οἳ τὸν ἄθλιον Αἴανθ᾽ ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν. εἶτα τοῖσδε σὺ* libri. 1366. *κἄμ᾽* Brunckius: *καί μ᾽* libri. 1368. *οἴκους μ᾽ αὐτὸς* N. 1369 spurium arbitratur N.

ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλον μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.
ΦΙΛ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;
ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
παύσοντας ἄλγους κἀποσώσοντας νόσου.
ΦΙΛ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῂς ποτε;
ΝΕ. ἃ σοί τε κἀμοὶ λῷσθ' ὁρῶ τελούμενα.
ΦΙΛ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;
ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;
ΦΙΛ. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος ἢ 'π' ἐμοὶ τόδε;
ΝΕ. σοί που, φίλος γ' ὤν, χὠ λόγος τοιόσδε μου.
ΦΙΛ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
ΝΕ. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
ΦΙΛ. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
ΝΕ. οὐκ οὖν ἔγωγε· φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν.
ΦΙΛ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με;
ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὅρα.
ΦΙΛ. οὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῷμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω;
ὡς ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῇς, ἄνευ σωτηρίας.
ΦΙΛ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·
ἃ δ' ᾔνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι
Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
ΝΕ. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.
ΦΙΛ. ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.

1379. *κἀποσώσοντας* Heathius: *κἀποσώζοντας* libri. 1381. *λῷσθ'* Dindorfius: *καλῶς* vel *κάλ'* libri. 1386. *ἐχθροῖσί μ'* Brunckius: *ἐχθροῖσιν* libri. *νοεῖς* N. 1389. *οὐκ οὖν* suspectum. 1390. *ἐγὼ οὐκ* Dindorfius: *ἔγωγ' οὐκ* vel *ἐγώ γ' οὐκ* vel *ἔγωγ'* libri. 1394. *πεῖσαι* N. 1395. *ῥᾷστ'* suspectum. 1402 gravi laborat vitio.

ΝΕ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν.
ΦΙΛ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
ΝΕ. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι;
ΦΙΛ. μὴ φροντίσῃς.
ΝΕ. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;
ΦΙΛ. ἐγὼ παρὼν
ΝΕ. τίνα προσωφέλησιν ἕρξεις;
ΦΙΛ. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους
ΝΕ. πῶς λέγεις;
ΦΙΛ. εἴρξω πελάζειν.
ΝΕ. στεῖχε προσκύσας χθόνα.
ΗΡ. μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
ἀίῃς μύθων, παῖ Ποίαντος·
φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
τὴν σὴν δ' ἥκω χάριν οὐρανίας
ἕδρας προλιπών,
τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι,
κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν.
καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
Πάριν μέν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ

1406. Ἡρακλέους Brunckius: Ἡρακλείοις libri. 1407. πελάζειν. ΝΕΟΠΤ. στεῖχε Dindorfius: πελάζειν σῆς πάτρας. ΝΕΟΠΤ. ἀλλ' εἰ δρᾷς ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾷς, στεῖχε libri. 1411. αὐδὴν suspectum. 1412. αὐδήν τε κλύειν N. 1418. δείξω Bergkius, λέγω Dindorfius. 1420. ἀρετὴν vitiosum 1425. ἀρετῇ δὲ N. 1428. πέρσεις δὲ N.

πέμψεις, ἀριστεῖ᾽ ἐκλαβὼν στρατεύματος,
Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
ἃ δ᾽ ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ᾽, Ἀχιλλέως τέκνον,
παρῄνεσ᾽· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ᾽ ἄτερ σθένεις
ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ᾽ οὗτος σέθεν.
ἀλλ᾽ ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδ᾽· ἐγὼ δ᾽ Ἀσκληπιὸν
παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
τόξοις ἁλῶναι. τοῦτο δ᾽ ἐννοεῖθ᾽, ὅταν
πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς·
ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ᾽ ἡγεῖται πατὴρ
[Ζεύς· ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνῄσκει βροτοῖς·
κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται].

ΦΙΛ. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας
χρόνιός τε φανείς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. κἀγὼ γνώμην ταύτην τίθεμαι.

ΗΡ. μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν,
καιρὸς καὶ πλοῦς
ὅδ᾽ ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην.

ΦΙΛ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
χαῖρ᾽, ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
Νύμφαι τ᾽ ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς,
οὗ πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη
κρᾶτ᾽ ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,

1429. *ἐκλαβὼν* Turnebus: *ἐκβαλὼν* libri. 1431. *σκῦλα τοῦδε τοῦ στόλου* Hermannus, *σκῦλα πολεμίου* (vel *τοῦ δῄου*) *στρατοῦ* Schneidewinus. 1440. *ἐννοεῖθ᾽* Elmsleius: *ἐννοεῖσθ᾽* libri. 1442—44 damnat Dindorfius, sed 1442 corruptus potius videtur quam interpolatus. 1448. *γνώμην ταύτην* Elmsleius: *γνώμῃ ταύτῃ* libri. 1449. *πράσσειν* Brunckius: *πράττειν* libri. 1451. *πρύμνην* Hermannus: *πρύμναν* libri. 1452. *χαίρειν καλέσω* Bergkius. 1455. *προβολῆς* Hermannus: *προβλής* libri. 1457. *πληγαῖσι*: *πληγῇσι* libri.

πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.
νῦν δ᾽, ὦ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη,
δόξης οὔ ποτε τῆσδ᾽ ἐπιβάντες.
χαῖρ᾽, ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον,
καί μ᾽ εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως,
ἔνθ᾽ ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει
γνώμη τε φίλων χὡ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ᾽ ἐπέκρανεν.
ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς,
Νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι,
νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι.

1459. Ἑρμαῖον: Ἕρμαιον libri. 1461. *Λύκιόν τε* Brunckius ex schol.: *γλύκιόν τε* libri, sed in Laur. A gamma delendum esse punctis appositis significatur. 1463. paroemiacum requiri versum vidit Hermannus, qui corrigi voluit *λείπομεν, οὐ δὴ δόξης ποτὲ τῆσδ᾽ ἐπιβάντες.* 1469. *δὴ* Hermannus: *ἤδη* vel *ἰδοὺ* libri. Triclinius *νυν* cum gl. *δή.*

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΞΕΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ συνημμένος πώς ἐστι τῷ ΤΥΡΑΝΝΩΙ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν· ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γενησομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοὐπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι᾽ ὧν ἀπορθήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππίῳ Κολωνῷ πρὸς τῷ ναῷ τῶν Σεμνῶν· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπουν ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱιδοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος

---

11. *γενησομένην* Elmsleius: *γενομένην* libri. 23. *ἱππείῳ* L. et fortasse alii libri. 24. *Κολωνῷ* addidit Hermannus.

Μίκωνος, ὅς ἐστι τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ᾽ οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ᾽ ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς στρατηγοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·

μάκαρ Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας,
καλῶς ἐτελεύτησ᾽, οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δρᾶμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι

ὄψ᾽ ἦλθες, ἀλλ᾽ εἰς τὸν Κολωνὸν ἵεσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

οὗτος, πόθεν ἦλθες; εἰς Κολωνὸν ᾠχόμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΗΤΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥ.

Ἤλυθεν ἐκ Θήβης ἀλαὸν πόδα βακτρεύουσα
πατρὸς ὁμοῦ μητρὸς τλήμονος Ἀντιγόνη
ἐς χθόνα Κεκροπίης καὶ τὰς Δήμητρος ἀρούρας,
σεμνῶν δ᾽ ἱδρύθη σηκὸν ἐς ἀθανάτων.
ὡς δὲ Κρέων Θήβηθεν ἔχων εἰσῆλθεν ἀπειλάς,
Θησεὺς ταῖς ὁσίαις ῥύσατο χερσὶ βίᾳ·
Φοιβείων παρέχειν χρησμῶν φάτιν εἶπεν ἀληθῆ
ἔνθεν ἄρ᾽ ὁ πρέσβυς τόνδε κρατεῖν πόλεμον.
Ἀργόθεν ἦλθε θεῶν ἱκέτης κρατερὸς Πολυνείκης,
τῷ δὲ πατὴρ στυγερὰς ἐξαπέλασσεν ἀράς.
Μοῖραι γὰρ δυσάλυκτοι ἐφ᾽ ἱππείοιο Κολωνοῦ
ἤγαγον ἀνδραπόδων πνεῦμα πολυχρόνιον.
ὡς δ᾽ ἦν Αἰγείδης ἔφορος λογίων Ἑκάτοιο,
σεισμοῖς καὶ βρονταῖς ἦν ἀφανὴς ὁ γέρων.

---

1. *Μίκωνος* Elmsleius: *Μήκωνος* L. 2. *ὁ μὲν* Victorius: *μὲν ὁ* L. 3. 4. *στρατηγοὺς*] *τραγικοὺς* Clinton. 6. *πολὺν βιοὺς χρόνον* N. 9. *καλῶς δ᾽* Hermannus. 10. *ἱππείῳ* L. 12. *ὥστε* addidit Thierschius. 14. *ἵεσο* L. 17. *πόθεν ἦλθες* Victorius: *ποτ᾽ εἰσῆλθετ᾽* L. *ᾠχόμην*] *ἦ μὴν* Harpocr., *ἵεμην* Meinekius. 19. *ἔμμετρος*] *ἐμμέτρως* L. 33. *Αἰγίδης* L.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ ΟΙΔΙΠΟΔΙ. πεπήρωται γὰρ καὶ ἀφῖκται εἰς τὴν Ἀττικήν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν Σεμνῶν, ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἵστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὗ μή ἐστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι κάθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δέ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

---

1. ὑπόθεσις Dindorfius: πυθαγόρου (π above υ) ἄλλως L., πυθαγορείου al. 5. σεμνῶν Elmsleius: σεμνῶν Ἐρινύων libri. ἱππίῳ Brunckius: ἱππείῳ libri. 6. ἱππίου Brunckius: ἱππείου libri.

ΟΙΔ. Τέκνον τυφλοῦ γέροντος, Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ᾽ ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ᾽ ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ᾽ ἔτι
μεῖον φέροντα; καὶ τόδ᾽ ἐξαρκοῦν ἐμοί·
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ᾽ ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
στῆσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
ὅπου ποτ᾽ ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ᾽ ἀκούσωμεν τελεῖν.
ΑΝ. πάτερ ταλαίπωρ᾽ Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἳ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ᾽ ὀμμάτων, πρόσω·
χῶρος δ᾽ ὅδ᾽ ἱερός, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ᾽
εἴσω κατ᾽ αὐτὸν εὐστομοῦσ᾽ ἀηδόνες·
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ᾽ ἐπ᾽ ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν.
ΟΙΔ. κάθιζέ νύν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
ΑΝ. χρόνου μὲν εἵνεκ᾽ οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.

---

9. *θάκησιν* Seidler: *θάκοισιν* libri. 11. *κἀφίδρυσον* Meinekius *πυθώμεθα* Brunckius: *πυθοίμεθα* libri. 13. *ἂν δ᾽* Elmsleius: *ἂν γε* *χ᾽ ἃ ἂν* libri. 15. *στέφουσιν* Wakefieldus, *σκέπουσιν* Meinekius 16. *ἱρὸς* libri plerique. 22. *εἵνεκ᾽*: *οὕνεκ᾽* libri.

ΟΙΔ. ἔχεις διδάξαι δή μ᾽ ὅποι καθέσταμεν;
ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.
ΟΙΔ. πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ᾽ ἧμιν ἐμπόρων.
ΑΝ. ἀλλ᾽ ὅστις ὁ τόπος ἦ μάθω μολοῦσά ποι;
ΟΙΔ. ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ᾽ ἐξοικήσιμος.
ΑΝ. ἀλλ᾽ ἔστι μὴν οἰκητός· οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.
ΟΙΔ. ἦ δεῦρο προσστείχοντα κἀξορμώμενον;
ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χὤ τι σοι λέγειν
εὔκαιρόν ἐστιν ἔννεφ᾽, ὡς ἁνὴρ ὅδε.
ΟΙΔ. ὦ ξεῖν᾽, ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ᾽ ἐμοῦ
αὑτῆς θ᾽ ὁρώσης οὕνεχ᾽ ἧμιν αἴσιος
σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι —
ΞΕΝ. πρὶν νῦν τὰ πλείον᾽ ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ᾽ ἕδρας
ἔξελθ᾽· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.
ΟΙΔ. τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
ΞΕΝ. ἄθικτος οὐδ᾽ οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ᾽ ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.
ΟΙΔ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ᾽ ἂν εὐξαίμην κλύων;
ΞΕΝ. τὰς πάνθ᾽ ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ᾽ ἐνθάδ᾽ ἂν
εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ᾽ ἀλλαχοῦ καλά.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ ἵλεῳ ἐμὲ τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
ὡς οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ᾽ ἂν ἐξέλθοιμ᾽ ἔτι.
ΞΕΝ. τί δ᾽ ἔστι τοῦτο;
ΟΙΔ. ξυμφορᾶς ξύνθημ᾽ ἐμῆς.
ΞΕΝ. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐμόν τοι τοὐξανιστάναι πόλεως
δίχ᾽ ἐστὶ θάρσος, πρίν γ᾽ ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.

---

23. *ὅπου* vel *ὅπη* al. 27. *ἐξοικήσιμος* suspectum. 29. *οὐδὲν πονεῖν· πέλας γὰρ ἄνδρα νῷν* (vel *τόνδ᾽*) *ὁρῶ* Meinekius. 30. *προσστείχοντα* Dindorfius: *προστείχοντα* libri. *κἀφορμώμενον* Meinekius. 33. *ἀκούω* Triclinius. 35. *ὧν* Elmsleius: *τῶν* libri. *ἀδηλοῦμεν* Turnebus, *ἀδημοῦμεν* Bergkius: *ἃ δηλοῦμεν* libri. 39. *ἔμφοβοι* suspectum. 42. *ἂν* Vauvillersius: *ὧν* libri. 44. *ἵλεῳ ἐμὲ* N., *ἵλεῳ μὴν* Elmsleius: *ἵλεως μὲν* vel *ἵλεῳ μὲν* libri. *τὸν* edit. Lond. a. 1747: *τόνδ᾽* libri. 45. *ὡς* Elmsleius: *ὥστ᾽* libri. *οὐχ ἑκὼν γῆς* N. 47. *ἐμοί τοι* Seidler, qua coniectura locus non sanatur. fortasse deleto v. *θάρσος* scribendum *ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐμόν τοι τοὐξανιστάναι σ᾽ ἕδρας πόλεως δίχ᾽ ἐστί.* 48. *ἐξειδῶ τί δρῶ* Martinus, *ἐνδείξω παρών* F. G. Schmidtius.

ΟΙΔ. πρός νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ᾽ ἀτιμάσῃς,
τοιόνδ᾽ ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.
ΞΕΝ. σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ᾽ ἐμοῦ φανεῖ.
ΟΙΔ. τίς ἔσθ᾽ ὁ χῶρος δῆτ᾽, ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ΞΕΝ. ὅσ᾽ οἶδα κἀγώ, πάντ᾽ ἐπιστήσει κλύων.
χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ᾽ ἔστ᾽· ἔχει δέ νιν
σεμνὸς Ποσειδῶν ἦδ᾽ ὁ πυρφόρος θεὸς
Τιτὰν Προμηθεύς. ὃν δ᾽ ἐπιστείβεις τόπον,
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός,
ἔρεισμ᾽ Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι
τόνδ᾽ ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοὔνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ᾽ ἐστίν, ὦ ξέν᾽, οὐ λόγοις
τιμώμεν᾽, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.
ΟΙΔ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
ΞΕΝ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ᾽ ἐπώνυμοι.
ΟΙΔ. ἄρχει τις αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῷ πλήθει κράτος;
ΞΕΝ. ἐκ τοῦ κατ᾽ ἄστυ βασιλέως τάδ᾽ ἄρχεται.
ΟΙΔ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
ΞΕΝ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
ΟΙΔ. ἆρ᾽ ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
ΞΕΝ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων * *;
ΟΙΔ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
ΞΕΝ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
ΟΙΔ. ὅσ᾽ ἂν λέγωμεν, πάνθ᾽ ὁρῶντα λέξομεν.
ΞΕΝ. οἶσθ᾽, ὦ ξέν᾽, ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπείπερ εἶ
γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος,
αὐτοῦ μέν᾽ οὗπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
τοῖς ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ, μὴ κατ᾽ ἄστυ, δημόταις

---

55. *ἦδ᾽* N.: *ἐν δ᾽* libri. 57. *ὀδός* Brunckius: *ὁδός* libri. 59. *τὸν* Reiskius. *ἵππιον* N. 62. *οὐ ξένων λόγοις* Meinekius. 63. *ξυνουσίᾳ, γέρον* Meinekius. 66. *κράτος* Bonitzius: *λόγος* libri. 70. *καταρτέσων μόλοι* libri meliores, *καταρτύσων μολεῖν* deteriores. *καταρτυσων παρῇ* Dindorfius, quae si vera est suspitio, *ὡς πρὸς* in *ὅπως* mutarit N. 72. *σμικρὰ* Elmsleius: *μικρὰ* libri. 75. *ἐπεὶ πάρει* scribendum et versum 76 delendum suspicatur N. 78. *τοῖς* Brunckius: *τοῖσδ᾽* libri.

λέξω τάδ᾽ ἐλθών· οἵδε γὰρ κρινοῦσί σοι,
εἰ χρή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι πάλιν.
ΟΙΔ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;
ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ, πάτερ,
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
ΟΙΔ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νῦν ἕδρας
πρώτων ἐφ᾽ ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ᾽ ἐγώ,
Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ᾽ ἀγνώμονες,
ὅς μοι, τὰ πόλλ᾽ ἐκεῖν᾽ ὅτ᾽ ἐξέχρη κακά,
ταύτην ἔλεξεν παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ᾽ ἀπήλασαν·
σημεῖα δ᾽ ἥξειν τῶνδέ μοι φερέγγυα,
ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν᾽ ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μὲν νῦν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἐξήγαγ᾽ εἰς τόδ᾽ ἄλσος· οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ᾽ ὁδοιπορῶν,
νήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην
βάθρον τόδ᾽ ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου, κατ᾽ ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος, δότε
πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ᾽, ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ᾽, ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
οἰκτείρατ᾽ ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ᾽ ἄθλιον
εἴδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ᾽ ἀρχαῖον δέμας.

80. *εἰ* Turnebus: *ἢ* libri. 83. versum satis ieiunum abesse malit N. 85. *γυῖ᾽ ἔκαμψ᾽* Burgesius. 92. *οἰκήσοντα* Triclinius, *ἐμπολῶντα* conicit N. 94. *φερέγγυα* Herwerdenus: *παρεγγύα* libri. 99. *ὑμῖν* schol.: *ὑμῶν* libri. 103. *τινα* suspectum. 104. *ἔχειν* vix sanum.

ΑΝ. *σίγα· πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες*
χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι.
ΟΙΔ. *σιγήσομαί τε καὶ σύ μ᾽ ἐξ ὁδοῦ πόδα*
κρύψον κατ᾽ ἄλσος, τῶνδ᾽ ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
ἔνεστιν ηὑλάβεια τῶν ποιουμένων.

σ τ ρ ο φ ὴ α.

ΧΟ. *ὅρα· τίς ἄρ᾽ ἦν; ποῦ ναίει;*
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος;
προσδέρκου, λεῦσσέ νιν,
προσπεύθου πανταχῇ.
πλανάτας,
πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ᾽
ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ
ἄν ποτ᾽ ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τᾶνδ᾽ ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,
ἃς τρέμομεν λέγειν
καὶ παραμειβόμεσθ᾽ ἀδέρκτως,
ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
εὐφήμου στόμα φροντίδος
ἱέντες, τὰ δὲ νῦν τίν᾽ ἥκειν
λόγος οὐδὲν ἅζονθ᾽;
ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω
δύναμαι τέμενος
γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.

σ ύ σ τ η μ α.

ΟΙΔ. *ὅδ᾽ ἐκεῖνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὁρῶ,*
τὸ φατιζόμενον.

117—137 = 149—169.

---

113. *ἐξ ὁδοῦ τόδε* Martinus, *ἐκποδὼν ὁδοῦ* N. 115. *ἐν δὲ τῷ* vel *ἐν τῷ γὰρ* Elmsleius, *ὡς ἐν τῷ* N. 117. *ποῦ κυρεῖ* N. 121 sq. *λεύσσατ᾽* (*λεύσατ᾽* al.) *αὐτόν, προσδέρκου, προσπεύθου* (vel *προσφθέγγου*) *πανταχῇ* libri, *προσπεύθου, λεῦσσέ νιν, προσδέρκου πανταχῇ* Hermannus, *προσδέρκου, λεῦσσέ νιν, προσπεύθου πανταχῇ* N. 125. *ἔγχωρος* Bothius: *ἐγχώριος* libri. 127. *ἀμαιμακετᾶν* Hermannus: *ἀμαιμακέταν* libri. 132. *εὐφάμου* Doederleinius. 133. *τίν᾽* schol.: *τιν᾽* libri. 134. *οὐκ ἀλέγονθ᾽* Blaydesius. 138. *ἐγώ*] *ὁρᾶν ἐγώ* vel *ὁρᾶν* al.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ,
δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.
ΟΙΔ. μή μ᾽, ἱκετεύω, προσίδητ᾽ ἄνομον.
ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτωρ, τίς ποθ᾽ ὁ πρέσβυς;
ΟΙΔ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
πρωτῆς, ὦ τῆσδ᾽ ἔφοροι χώρας.
δηλῶ δ᾽· οὐ γὰρ ἂν ὧδ᾽ ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἷρπον
κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.

ἀντιστροφὴ α.

ΧΟ. ἐή, ἀλαῶν ὀμμάτων·
ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος; δυσαίων
μακραίων θ᾽, ὅσ᾽ ἐπεικάσαι.
ἀλλ᾽ οὐ μὰν ἔν γ᾽ ἐμοὶ
προσθήσεις τάσδ᾽ ἀράς.
περᾷς γάρ,
περᾷς· ἀλλ᾽ ἵνα τῷδ᾽ ἐν ἀ-
φθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει
ποιάεντι, κάθυδρος οὗ
κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
ῥεύματι συντρέχει·
τῶν, ξένε πάμμορ᾽, εὖ φύλαξαι·
μετάσταθ᾽, ἀπόβαθι. πολ-
λὰ κέλευθος ἐρατύει·
κλύεις, ὦ πολύμοχθ᾽ ἀλᾶτα;
λόγον εἴ τιν᾽ ἔχεις
πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
ἵνα πᾶσι νόμος,
φώνει· πρόσθεν δ᾽ ἀπερύκου.

σύστημα.

ΟΙΔ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;

---

144. *εὐδαιμονίσαι* suspectum. 145. *πρωτῆς* Vauvillersius: *πρώτης* libri. 146. *ἂν* meliores libri om., unde *οὐχ ὧδε γὰρ* malit N. 149. *ἐή* Dindorfius: *ἒ ἔ* libri. 153. *θ᾽* Heathius: *τέ θ᾽* libri. *ὅσ᾽* Bothius: *ὡς* libri. 156. *ἵνα* suspectum, *ἴθι* temptabat N. 157. *προπέσῃς* Hermannus: *προσπέσῃς* libri. 158. *κάθυγρος* al. 160. *χεύματι* Meinekius. 164. *ἐρατύοι* Musgravius.

ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν,
εἴκοντας ἃ δεῖ κοὐκ ἀπιθοῦντας.
ΟΙΔ. πρόσθιγέ νύν μου.
ΑΝ. ψαύω καὶ δή.
ΟΙΔ. ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ᾽ ἀδικηθῶ
σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστάς.

στροφὴ β.

ΧΟ. οὔ τοι μήποτέ σ᾽ ἐκ τῶνδ᾽ ἑδράνων, ὦ γέρον, ἄ-
κοντά τις ἄρῃ.
ΟΙΔ. ἔτ᾽ οὖν;
ΧΟ. ἔτι βαῖνε πόρσω.
ΟΙΔ. ἔτι;
ΧΟ. προβίβαζε, κούρα,
πόρσω· σὺ γὰρ ἀίεις.
ΑΝ. ⏑ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
ΟΙΔ. ⏑ ⏑́ – –
ΑΝ. ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
ἕπεο μάν, ἕπε᾽ ὧδ᾽ ἀμαυ-
ρῷ κώλῳ, πάτερ, ᾇ σ᾽ ἄγω.
ΟΙΔ. – – ⏑́ ⏑ ⏑ – –
ΧΟ. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης,
ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλει
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.

σύστημα.

ΟΙΔ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
ἵν᾽ ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δ᾽ ἀκούσαιμεν,
καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν.

176—187 = 192—206.

---

172. *ἀπιθοῦντας* Hartungius: *ἀκούοντας* libri. 174. *ὦ ξένοι* libri plerique. fortasse 174 sq. legendum *σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστάς, ὦ ξένε, μὴ δῆτ᾽ ἀδικηθῶ.* 177. *ἄρῃ* Elmsleius: *ἄξει* libri. 178. *ἔτ᾽ οὖν* Bothius: *ἔτ᾽ οὖν ἔτι προβῶ* libri. *ἔτι βαῖνε* Reiskius: *ἐπίβαινε* libri. *πόρσω* Bothius: *πρόσω* libri. 181. *πόρσω* Dindorfius: *πρόσω* libri. 184. *ξένης* Bothius: *ξείνης* libri. 185. *τλάμων* Bothius: *τλᾶμον* libri. *πόλει* N.: *πόλις* libri.

ἀντιστροφὴ β.

ΧΟ. αὐτοῦ, μηκέτι τοῦδ᾽ ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς.
ΟΙΔ. οὕτως;
ΧΟ. ἅλις, ὡς ἀκούεις.
ΟΙΔ. ἑστῶ;
ΧΟ. λέχριός γ᾽ ἐπ᾽ ἄκρου
λάου βραχὺς ὀκλάσας.
ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ᾽· ἐν ἡσυχίᾳ
ΟΙΔ. ἰώ μοί μοι.
ΑΝ. βάσει βάσιν ἅρμοσαι,
γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.
ΟΙΔ. ὤμοι δύσφρονος ἄτας.
ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,
αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
τίς ὁ πολύπονος ἄγει; τίν᾽ ἂν
σοῦ πατρίδ᾽ ἐκπυθοίμαν;
ΟΙΔ. ὦ ξένοι,
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μὴ
ΧΟ. τί τόδ᾽ ἀπεννέπεις, γέρον;
ΟΙΔ. μὴ μή, μή μ᾽ ἀνέρῃ τίς εἰμι,
μηδ᾽ ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.
ΧΟ. τί τόδ᾽;
ΟΙΔ. αἰνὰ φύσις.
ΧΟ. αὔδα.
ΟΙΔ. τέκνον, ὤμοι, τί γεγώνω;
ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ
ξένε, φώνει, πατρόθεν;
ΟΙΔ. ὤμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;

---

192. *αὐτοπέτρου* Musgravius. 195. *ἑστῶ* N.: *ἦ ᾽σθῶ* vel *ἡστῶ* libri. 196. *λᾶος* Dindorfius. 199. *ἅρμοσαι* Elmsleius: *ἁρμόσαι* libri. 200. *γεραὸν* Dindorfius: *γεραιὸν* libri. 202. *δυσφόρου* Blaydesius. 204. *τίς ἔφυς* v. l. Laur. A: *τίς σ᾽ ἔφυσε* libri. 205. *ὁ* v. l. Laur. A: *ὢν* libri. *τίν᾽ ἂν* Vauvillersius: *τίνα* libri. 210. *μὴ δή, μή μ᾽* Meinekius. 212. *τόδ᾽; αἰνὰ* Wunder: *τόδε; δεινὰ* libri. 214. *ὦ* addidit Heathius. 215. *ξένε* Triclinius: *ξεῖνε* libri.

ΑΝ. λέγ᾽, ἐπείπερ ἐπ᾽ ἔσχατα βαίνεις.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
ΟΙΔ. Λαΐου ἴστε τιν᾽; ὤ.
ΧΟ. ἰοὺ ἰού.
ΟΙΔ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος;
ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
ΟΙΔ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν;
ΧΟ. σὺ γὰρ ὅδ᾽ εἶ;
ΟΙΔ. δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ᾽ αὐδῶ.
ΧΟ. ἰώ, ὢ ὤ· δύσμορος, ὢ ὤ.
ΟΙΔ. θύγατερ, τί ποτ᾽ αὐτίκα κύρσει;
ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
ΟΙΔ. ἃ δ᾽ ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται
ἂν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ᾽ ἀπά-
ταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομέ-
να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
χειν. σὺ δὲ τῶνδ᾽ ἑδράνων πάλιν ἔκτοπος
αὖθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
μή τι πέρα χρέος
ἐμᾷ πόλει προσάψῃς.
ΑΝ. ὦ ξένοι
αἰδόφρονες, ἀλλ᾽ ἐπεὶ
γεραὸν πατέρα τόνδ᾽ ἐμὸν
οὐκ ἀνέτλατ᾽, ἔργων
ἀκόντων ἀίοντες αὐδάν,
ἀλλ᾽ ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν,
ὦ ξένοι, οἰκτείραθ᾽, ἃ
πατρὸς ὑπὲρ τοῦ μόνου ἄντομαι,

217. βαίνεις Triclinius: μένεις libri. 219. μέλλετον Hermannus, μέλλομεν Elmsleius: μέλλετ᾽ libri. τάχυνε Elmsleius: ταχύνετε libri. 220. τιν᾽ Reisigius: τιν᾽ ἀπόγονον libri. ὤ Hermannus: ὦ ὦ vel ὢ ὤ libri. 224. ἰώ, ὢ ὤ Brunckius: ἰὼ ὢ ὢ ὢ vel ἰώ ἰώ ὦ ὦ ὦ libri. 226. πόρσω Triclinius: πρόσω libri. 229. ἂν Wunder: ὧν libri. 232. δὲ Triclinius: δ᾽ ἐκ libri. 236—57. hos versus damnarunt veteres critici. 243. ὑπὲρ τοὐμοῦ μόνου Hermannus, ὑπὲρ τοῦ δυσμόρου Meinekius.

ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὥς τις ἀφ᾽ αἵματος
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι. ἐν ὔμμι γὰρ ὡς θεῷ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ᾽ ἴτε, νεύσατε
τὰν ἀδόκητον χάριν.
πρός σ᾽ ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι,
ἢ τέκνον ἢ λέχος, ἢ χρέος ἢ θεός.
οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἄν,
εἰ θεὸς ἄγοι,
ἐκφυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. ἀλλ᾽ ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ᾽ ἐξ ἴσου
οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·
τὰ δ᾽ ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

ΟΙΔ. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
εἰ τάς γ᾽ Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σῴζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κἄμοιγε ποῦ ταῦτ᾽ ἐστίν; οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδέ μ᾽ ἐξάραντες εἶτ᾽ ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες· οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ᾽ οὐδὲ τἄργα τἄμ᾽, ἐπεὶ τά γ᾽ ἔργα μου
πεπονθότ᾽ ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
ὧν εἵνεκ᾽ ἐκφοβεῖ με· τοῦτ᾽ ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν;
ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ᾽ εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ᾽ ἂν ὧδ᾽ ἐγιγνόμην κακός·
νῦν δ᾽ οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν᾽ ἱκόμην,

---

247. *κῦρσαι* Hermannus: *κύρσαι* libri. *ὔμμι* Bergkius: *ὑμῖν* libri. 250. *φίλον οἴκοθεν* Elmsleius. 251. *λέχος* Reiskius: *λόγος* libri. 252. *βροτὸν* Triclinius: *βροτῶν* libri. 257. *πέρα τι τῶν τὰ νῦν* N. 259. *μάτην ῥοθούσης* N. 260. *γ᾽* scholiorum editor Romanus: *τ᾽* libri. 268. *χρείη* Heathius: *χρεῖ᾽ ἢ* libri.

ὑφ᾽ ὧν δ᾽ ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ᾽ ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ᾽, ὧδε σώσατε,
καὶ μή, θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς
μοίραις ποιεῖσθε, μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ του
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν,
ἀλλ᾽ ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε καὶ φέρων
ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ᾽· ὅταν δ᾽ ὁ κύριος
παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών,
τότ᾽ εἰσακούων πάντ᾽ ἐπιστήσει· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.
ΧΟ. ταρβεῖν μέν, ὦ γεραιέ, τἀνθυμήματα
πολλή ᾽στ᾽ ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.
ΟΙΔ. καὶ ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
ΧΟ. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
ὃς κἀμὲ δεῦρ᾽ ἔπεμψεν, οἴχεται στελῶν.
ΟΙΔ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν᾽ ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ᾽ ἕξειν αὐτόν, ὥστ᾽ ἐλθεῖν πέλας;
ΧΟ. [καὶ κάρθ᾽, ὅταν περ τοὔνομ᾽ αἴσθηται τὸ σόν.
ΟΙΔ. τίς ἔσθ᾽ ὁ κείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;
ΧΟ. μακρὰ κέλευθος, πολλὰ δ᾽ ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος αἴων,]

---

278. *μοίραις* vitiosum, nec probari potest quod alii habent *μοίραι* aut *μοῖραν*. *μαύρους* temptabat N. 281. *βροτῶν* ex v. 279 repetitum, emendatio incerta. 282. *ξύννευε, μὴ κάλυπτε* N. 286. *εἰσορᾶν* Wakefieldus. 288. *δὲ κύριος* Triclinius. 300. *αὐτὸν ὥστ᾽* Porsonus *ἀπόνως τ᾽* libri. 301—4 spurios esse vidit H. Hirzelius.

θάρσει, παρέσται· πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεὶ βραδὺς
ἕρπει, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
ΟΙΔ. ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει
ἐμοί τε· τίς γὰρ ἔσθ' ὃς οὐχ αὑτῷ φίλος;
ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;
ΟΙΔ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη;
ΑΝ. γυναῖχ' ὁρῶ
στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοσκεπὴς
κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει.
τί φῶ;
ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
καὶ φημὶ κἀπόφημι κοὐκ ἔχω τί φῶ·
τάλαινα.
οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
σαίνει με προσστείχουσα, σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἔστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κάρα.
ΟΙΔ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ;
ΑΝ. παῖδα σήν, ἐμὴν δ' ὁρᾶν
ὅμαιμον· αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
ΙΣΜ. ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω.
ΟΙΔ. τέκνον, πέφηνας;
ΙΣΜ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
ΟΙΔ. πρόσψαυσον, ὦ παῖ.
ΙΣΜ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
ΟΙΔ. ὦ τέκνον, ἥκεις;
ΙΣΜ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν.

---

307. ἕρπει Brunckius, γήρᾳ Dindorfius: εὕδει libri. 309. ἔσθ' ὃς N.: ἐσθλὸς libri. 313. ἡλιοσκεπὴς N.: ἡλιοστερὴς libri. 315. τί φῶ νιν; Hermannus. 320. προσστείχουσα Dindorfius: προστείχουσα libri. 321. ἔστ' ἀδελφὸν Herwerdenus: ἐστὶ δῆλον libri. 323. ἐξέσται Dobraeus. 327 sq. in libris versui 330 subiciuntur, huc revocavit N.

ΟΙΔ. ὦ σπέρμ᾽ ὅμαιμον.
ΙΣΜ. ὦ δυσάθλιαι τροφαί.
ΟΙΔ. ἦ τῆσδε κἀμοῦ;
ΙΣΜ. δυσμόρου τ᾽ ἐμοῦ τρίτης.
ΟΙΔ. τέκνον, τί δ᾽ ἦλθες;
ΙΣΜ. σῇ, πάτερ, προμηθίᾳ.
ΟΙΔ. πότερα πόθοισι;
ΙΣΜ. καὶ λόγων γ᾽ αὐτάγγελος,
ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
ΟΙΔ. οἱ δ᾽ αὐθόμαιμοι ποῦ νεανίαι πονεῖν;
ΙΣΜ. εἴσ᾽ οὗπερ εἰσί· δεινὰ τἀν κείνοις τὰ νῦν.
ΟΙΔ. ὦ πάντ᾽ ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
θακοῦσιν ἱστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι
τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ᾽ ἀεί.
σφῷν δ᾽, ὦ τέκν᾽, οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
κατ᾽ οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
σφὼ δ᾽ ἀντ᾽ ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ
ὑπερπονεῖτον. ἣ μὲν ἐξ ὅτου νέας
τροφῆς ἔληξεν καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ᾽ ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ᾽ ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ᾽ ἀλωμένη,
πολλοῖσι δ᾽ ὄμβροις ἡλίου τε καύμασι
μοχθοῦσα τλήμων, δεύτερ᾽ ἡγεῖται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ᾽, ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ᾽ ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
ἃ τοῦδ᾽ ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ δέ μου
πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ᾽ ἐξηλαυνόμην·
νῦν δ᾽ αὖ τίν᾽ ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ

---

330. *ὦ δύ᾽ ἀθλίω τροφά* Dindorfius. 331. *τ᾽* Marklandus: *δ᾽* libri. 335. *πονεῖν* vitiosum, *τὸ νῦν* Canter, *πόνων* ed. Lond. a. 1722. 336. *τἀν κείνοις* Schaefer ex schol.: *δ᾽ ἐκείνοις* vel *δ᾽ ἐν κείνοις* vel *τἀκείνοις* libri. 337—43 suspecti Meinekio. 355. *φύλαξ τέ μου* Elmsleius.

φέρουσα; τίς σ᾽ ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ᾽ ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ᾽ ἐμοὶ φέρουσά τι.

ΙΣΜ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ᾽ ἅπαθον, πάτερ,
ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
παρεῖσ᾽ ἐάσω· δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ᾽ ἀλγεῖν καὶ λέγουσ᾽ αὖθις πάλιν.
ἃ δ᾽ ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ
νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ᾽ ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·
νῦν δ᾽ ἐκ θεῶν του κἀξ ἀλιτρίας φρενὸς
εἰσῆλθε τοῖν τρὶς ἀθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὃ δ᾽, ὡς καθ᾽ ἡμᾶς ἔσθ᾽ ὁ πληθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγάς, προσλαμβάνει
κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ᾽ Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τιμῇ καθέξων ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ᾽ οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ᾽ ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν, οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΟΙΔ. ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ᾽, ὡς ἐμοῦ θεοὺς
ὤραν τιν᾽ ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε;

ΙΣΜ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ᾽, ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.

---

367. ἦν ἔρις verba vitiosa, ἤρεσεν Bergkius, ἦν ὅρος Nitzschius. Κρέοντί γε N. 368 sq. μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν φόνῳ, σκοποῦσι Blaydesius. 371. κἀξ ἀλιτρίας Dindorfius, κἀλιτηρίου Toupius, κἀξ ἀλαστόρου Bergkius: κἀξ ἀλιτηροῦ libri. 372. τρὶς ἀθλίοιν Porsonus: τρισαθλίοιν libri. 379. κλεινὸν Elmsleius. 380. Ἄργος ἢ in Ἀργόθεν mutat Meinekius. 381. αἰχμῇ Blaydesius. 380 sq. suspectos habet Dindorfius. 383. ὅπῃ Halmius. 386. ὤραν schol.: ὥραν libri.

ΟΙΔ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται νέον;
ΙΣΜ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ᾽ ἔσεσθαι ζῶντά τ᾽, εὐσοίας χάριν.
ΟΙΔ. τίς δ᾽ ἂν τοιοῦδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
ΙΣΜ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
ΟΙΔ. ὅτ᾽ οὐκέτ᾽ εἰμί, τηνικαῦτ᾽ ἄρ᾽ εἴμ᾽ ἀνήρ;
ΙΣΜ. νῦν γὰρ θεοί σ᾽ ὀρθοῦσι, πρόσθε δ᾽ ὤλλυσαν.
ΟΙΔ. γέροντα δ᾽ ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ.
ΙΣΜ. καὶ μὴν Κρέοντά γ᾽ ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἥξοντα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου.
ΟΙΔ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι.
ΙΣΜ. ὥς σ᾽ ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ ἐμβαίνῃς ὅρων.
ΟΙΔ. ἡ δ᾽ ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;
ΙΣΜ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
ΟΙΔ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ᾽ ἂν γνώμῃ μάθοι.
ΙΣΜ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ᾽ ἵν᾽ ἂν σαυτοῦ κρατοῖς.
ΟΙΔ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
ΙΣΜ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σ᾽, ὦ πάτερ.
ΟΙΔ. οὐκ ἆρ᾽ ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.
ΙΣΜ. ἔσται ποτ᾽ ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
ΟΙΔ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;
ΙΣΜ. τῆς σῆς ὑπ᾽ ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
ΟΙΔ. ἃ δ᾽ ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
ΙΣΜ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ᾽ ἑστίας.
ΟΙΔ. καὶ ταῦτ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
ΙΣΜ. ὡς φασὶν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.
ΟΙΔ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ΙΣΜ. ἄμφω γ᾽ ὁμοίως, κἀξεπίστασθον καλῶς.
ΟΙΔ. κᾆθ᾽ οἱ κάκιστοι τῶνδ᾽ ἀκούσαντες, πάρος

388. *νέον* Blaydesius: *τέκνον* libri. 390. *εὐσοίας* schol.: *εὐνοίας* libri. 391. *τί δ᾽ ἂν—πράξειέ τις* Blaydesius, ac *τί δ᾽ ἂν* libri quidam praebent. 401. *θύρασι* Elmsleius: *θύραισι* libri. 402. *δυστυχῶν* suspectum. 405. *κρατοῖς* Brunckius: *κρατῇς* libri. 406. *κατασκιῶσι* corruptum videtur. 407. *αἷμά σου, πάτερ* Meinekius.

τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
ΙΣΜ. ἀλγῶ λέγουσα ταῦτ᾽ ἐγώ, λέγω δ᾽ ὅμως.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ οἱ θεοί σφιν μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἔν τ᾽ ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ·
ὡς οὔτ᾽ ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν, οὔτ᾽ ἂν οὑξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ᾽ αὖθις· οἵ γε τὸν φύσαντ᾽ ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ᾽ ἤμυναν, ἀλλ᾽ ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς.
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ᾽ ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατῄνεσεν.
οὐ δῆτ᾽, ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ᾽ ἡμέραν,
ὁπηνίκ᾽ ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ᾽ ἐφαίνετ᾽ ὠφελῶν·
χρόνῳ δ᾽, ὅτ᾽ ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τὸ τηνίκ᾽ ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
ἤλαυνέ μ᾽ ἐκ γῆς χρόνιον, οἳ δ᾽ ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ᾽ ἔπους σμικροῦ χάριν
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.
ἐκ ταῖνδε δ᾽ οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
τὼ δ᾽ ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.

---

420. *λέγουσα* Blaydesius: *κλύουσα* libri. *λέγω* N.: *φέρω* libri. 421. *σφιν* Elmsleius: *σφι* libri. 422. *ἔν τ᾽* Elmsleius: *ἐν δ᾽* libri. 424. *κἀπαναίρονται* Hermannus: *κἀπαναιροῦνται* libri. 434. *ἥδιστόν τέ μοι* Hermannus. 436. *ἐρῶντα* Herwerdenus. 447. *στέγης τ᾽ ἄδειαν καὶ κρύους ἐπάρκεσιν* temptabat N.

ἀλλ᾿ οὔ τι μὴ τύχωσι τοῦδε συμμάχου,
οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει· τοῦτ᾿ ἐγᾦδα, τῆσδέ τε
μαντεῖ᾿ ἀκούων συννοῶν τε τἀξ ἐμοῦ
παλαίφαθ᾿, ἁμοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητέ μου
πρὸς ταῖσι τρὶς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῇδε μὲν τῇ γῇ μέγαν
σωτῆρ᾿ ἀρεῖσθε, τῆς δὲ γῆς ἐχθροῖς πόνους.
ΧΟ. ἐπάξιος μέν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
αὐτός τε παῖδές θ᾿ αἵδ᾿· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαυτὸν τῷδ᾿ ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
ΟΙΔ. ὦ φίλταθ᾿, ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.
ΧΟ. θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ᾿ ἃς
τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον.
ΟΙΔ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι᾿ ὁσίων χειρῶν θιγών.
ΟΙΔ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ᾿ ἀκήρατον λάβω;
ΧΟ. κρατῆρές εἰσίν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
ὧν κρᾶτ᾿ ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
ΟΙΔ. θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
ΧΟ. οἰὸς νεώρους νεοπόκῳ μαλλῷ λαβών.
ΟΙΔ. εἶεν· τὸ δ᾿ ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;

---

450. *τύχωσι* Brunckius: *λάχωσι* libri. 451. *οὐδέ* Elmsleius: *οὔτε* libri. 453. *τε τἀξ ἐμοῦ* Heathius, *τε θέσφατα* Heimsoethius: *τά τ᾿ ἐξ ἐμοῦ* libri. 454. *ἁμοὶ* Heathius: *ἅ μοι* libri. 458. *τρὶς* N.: *ταῖς* libri. 459. *τῇδε μὲν τῇ γῇ* N.: *τῇδε μὲν τῇ πόλει* (al. *τῇδε μὲν πόλει* vel *τῇδε τῇ πόλει*) libri. 459 ante 458 collocandum suspicatur N. 460. *τῆς δὲ γῆς* N.: *τῆς δ᾿ ἐμῆς* vel *τοῖς δ᾿ ἐμοῖς* libri. 463. *ἐπεμβάλλεις* suspectum. 467. *κατάστειψον* v. l. schol. 469. *ἀειρύτου* Brunckius cum Suidae v. *χοάς* codice C: *ἀειρρύτου* libri. 470. *ἐνεγκοῦ* Elmsleius: *ἐνέγκου* libri. 475. *νεωροῦς* Musgravius, *νεώρους* Blaydesius: *νεαρᾶς* libri. *νεοπόκῳ* Canter: *οἰνεοτόκῳ* vel *νεοτόκῳ* vel *οἰοπόκῳ* libri. *λαβών*] *βαλών* libri meliores.

ΧΟ. χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω.
ΟΙΔ. ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
ΧΟ. τρισσάς γε πηγάς· τὸν τελευταῖον δ᾽ ὅλον —
ΟΙΔ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.
ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
ΟΙΔ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
ΧΟ. τρὶς ἐννέ᾽ αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλαίας τάσδ᾽ ἐπεύχεσθαι λιτάς.
ΟΙΔ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.
ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ᾽ αὐτὸς κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν·
ἔπειτ᾽ ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ·
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ᾽ ἄν, ὦ ξέν᾽, ἀμφὶ σοί.
ΟΙΔ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
ΑΝ. ἠκούσαμέν τε χὤ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
ΟΙΔ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν
τῷ μήτε σωκεῖν μήθ᾽ ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν·
σφῷν δ᾽ ἁτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ᾽ ἐκτίνουσαν, ἢν εὔνους παρῇ.
ἀλλ᾽ ἐν τάχει τοι πράσσετον· μόνον δέ με
μὴ λείπετ᾽· οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας
ἔρημον ἕρπειν οὐδ᾽ ὑφηγητοῦ δίχα.
ΙΣΜ. ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ᾽ ἵνα
χρῆσταί μ᾽ ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
ΧΟ. τοὐκεῖθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τόδ᾽· ἢν δέ του
σπάνιν τιν᾽ ἴσχῃς, ἔστ᾽ ἔποικος, ὃς φράσει.

---

479. *τὸν τελευταῖον δὲ χοῦν* Heimsoethius, *τὸν δὲ λοίσθιον χοᾶ* N. 480. *πλήσας; ἐκδίδασκε* Herwerdenus. 487. *σωτηρίους* L. Dindorfius. 491. *θαρσῶν* Brunckius: *θαρρῶν* libri. 494. *ἠκούσαμέν γε* N. 495. *γὰρ οὖν* Bothius. 496. *μήτε σωκεῖν* Dindorfius: *μὴ δύνασθαι* libri. 497. *ἁτέρα* Elmsleius: *ἡτέρα* libri. 499. *ἐκτίνουσαν* Canter: *ἐκτείνουσαν* libri. 500. *τοι* Bornemannus: *τι* libri. 502. *δίχα* Hermannus: *δ᾽ ἄνευ* libri. 505. *ἄλσος* Elmsleius. *τόδ᾽* Elmsleius: *τοῦδ᾽* libri.

ΙΣΜ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

στροφὴ α.

ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον [ἤδη κακόν], ὦ ξεῖν',
ἐπεγείρειν·
ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι
ΟΙΔ. τί τοῦτο;
ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνος, ᾇ ξυνέστας.
ΟΙΔ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.
ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρῄζω, ξεῖν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.
ΟΙΔ. ὤμοι.
ΧΟ. στέρξον, ἱκετεύω.
ΟΙΔ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῄζεις.

ἀντιστροφὴ α.

ΟΙΔ. ἤνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, [ἤνεγκον] ἄκων [μέν],
θεὸς ἴστω,
τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.
ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;
ΟΙΔ. κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν
γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ.
ΧΟ. ἦ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπάσω;

510—521 = 522—534.

---

509. πονῇ al. 510. verba ἤδη κακόν spuria iudicat N. 511. ἔμπας δ' Heimsoethius. 516. τᾶς σᾶς verba suspecta. πέπον Bothius: πέπονθ' libri. ἀναιδῆ mire dictum, ἄναυδα conicit N. 517. μηδαμὰ Brunckius: μηδαμᾶ libri. 518. ξεῖν' Neuius: ξέν' libri. 519. ὤμοι Hermannus: ἰώ μοι libri. 522. alterum ἤνεγκον et μέν ut suspecta notavit N. 523. καὐθαίρετον οὐδὲν ἦν μοι Heimsoethius. 524. verborum corruptorum incerta est emendatio. 525. κακᾷ μοίρᾳ πόλις Mudgius, αἰσχρᾶς μ' εὐνᾶς πόλις Heimsoethius. ἴδριν Mudgius: ἴδρις libri. 526. λέκτρων ἐνέδησεν Heimsoethius. 527. ματρόθεν Elmsleius: μητρόθεν libri. 528. ἐπάσω N.: ἐπλήσω libri.

ΟΙΔ. ὤμοι, θάνατος μὲν τάδ᾽ ἀκούειν,
ὦ ξεῖν᾽· αὗται δὲ δύ᾽ ἐξ ἐμοῦ μὲν
ΧΟ. πῶς φής;
ΟΙΔ. παῖδε, δύο δ᾽ ἄτα
ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
ΟΙΔ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος.

στροφὴ β.

ΧΟ. σαί τἄρ᾽ ἀπόγονοί τ᾽ εἰσὶ καὶ
ΟΙΔ. κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί.
ΧΟ. ἰώ.
ΟΙΔ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ᾽ ἐπιστροφαὶ κακῶν.
ΧΟ. ἔπαθες
ΟΙΔ. ἔπαθον ἄλαστ᾽ ἔχειν.
ΧΟ. ἔρεξας
ΟΙΔ. οὐκ ἔρεξα.
ΧΟ. τί γάρ;
ΟΙΔ. ἐδεξάμην
δῶρον, ὃ μή ποτ᾽ ἐγὼ ταλακάρδιος
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι.

ἀντιστροφὴ β.

ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον
ΟΙΔ. τί τοῦτο; τί δ᾽ ἐθέλεις μαθεῖν;
ΧΟ. πατρός;
ΟΙΔ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον.
ΧΟ. ἔκανες
ΟΙΔ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι
ΧΟ. τί τοῦτο;
ΟΙΔ. πρὸς δίκας τι.
ΧΟ. τί γάρ;
ΟΙΔ. ἐγὼ φράσω·

535—541 = 542—548.

---

530. *μὲν* addidit Elmsleius. 532. *παῖδε* Elmsleius: *παῖδες* libri. 535. *σαί τἄρ᾽ ἀπόγονοί τ᾽ εἰσὶ καὶ* Bothius: *σαί τ᾽ ἄρ᾽ εἰσὶν ἀπόγονοί τε καὶ* libri. 537. *ἰὼ μυρίων γε δῆτα περιπλοκαὶ κακῶν* Heimsoethius. 538. *ἄλαστ᾽ ἄχη* vel *ἄλαστ᾽ ἐγώ* Blaydesius. 541. *ἐκ τᾶσδε πόλεος* (sic pro *πόλεως* scripsit Hermannus) *ὄφελον ἐξελέσθαι* (vel *ἐξαρέσθαι*) Blaydesius. 543. *πῶς τοῦτο* Heimsoethius. 544. *δευτέραν ἔλεξας* Heimsoethius.

καὶ γὰρ ἄνους ἐφόνευσα καὶ ὤλεσα·
νόμῳ δὲ καθαρός, ἄιδρις εἰς τόδ᾿ ἦλθον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ᾿ ἡμὶν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ᾿ ὀμφὴν σὴν ἐφ᾿ ἁστάλη πάρα.
ΘΗ. πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ
[τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθοράς,]
ἔγνωκά σ᾿, ὦ παῖ Λαΐου, τὰ νῦν θ᾿ ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ᾿ ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ᾿ ὃς εἶ, καί σ᾿ οἰκτίσας
θέλω ἐπερέσθαι, δύσμορ᾿ Οἰδίπους, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ᾿ ἔχων,
αὐτός τε χἠ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν᾿ ἂν πρᾶξιν τύχοις
λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ·
ὃς οἶδα καὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σύ, χὤς τις πλεῖστ᾿ ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ᾿ ἐν τὠμῷ κάρᾳ·
ὥστε ξένον γ᾿ ἂν οὐδέν᾿ ὄνθ᾿, ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσῴζειν· ἐπεὶ
ἔξοιδ᾿ ἀνὴρ ὤν, χὤτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
ΟΙΔ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν ὥστε βραχέ᾿ ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ᾿ ὅς εἰμι κἀφ᾿ ὅτου πατρὸς γεγὼς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
ὥστ᾿ ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρῄζω, χὠ λόγος διοίχεται.
ΘΗ. τοῦτ᾿ αὐτὸ νῦν δίδασχ᾿, ὅπως ἂν ἐκμάθω.

---

547. *ἄνους* Porsonus, *ἁλούς* Hermannus: *ἄλλους* libri. *ὤλεσα* Bothius: *ἀπώλεσα* libri. 548. *γνώμῃ δὲ* Spaldingius. 550. *ἐφ᾿ ἁστάλη* Dindorfius: *ἀπεστάλη* libri. 552. versum spurium notavit N. 554. *ἐν ταῖσδε λεύσσων* N. 557. *ἐπερέσθαι* Reisigius: *τι ἐρέσθαι* libri. *Οἰδίπους* Elmsleius: *Οἰδίπου* libri. 562. *ὃς* Dindorfius: *ὡς* libri. *οἶδα καὐτὸς* Doederleinius: *οἶδά γ᾿ αὐτὸς* libri. 563. *χὡς εἷς* Dobraeus. 565. *γ᾿ ἂν* Vauvillersius: *γὰρ* libri. 570. *βραχέα μυθεῖσθαι πρέπει* N. 574. *διέρχεται* al.

ΟΙΔ. δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.
ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
ΟΙΔ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που.
ΘΗ. ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
ΟΙΔ. ὅταν θάνω ἐγὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ.
ΘΗ. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου· τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
ΟΙΔ. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.
ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.
ΟΙΔ. ὅρα γε μήν· οὐ σμικρὸς οὖν ἀγὼν ὅδε.
ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐγγενῶν κἀμοῦ λέγεις;
ΟΙΔ. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με.
ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.
ΟΙΔ. ἀλλ' οὐδ' ὅσ' αὐτὸς ἤθελον παρίεσαν.
ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
ΟΙΔ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει· τὰ νῦν δ' ἔα.
ΘΗ. δίδασκ'· ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν.
ΟΙΔ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.
ΘΗ. ἦ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
ΟΙΔ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
ΘΗ. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
ΟΙΔ. οὕτως ἔχει μοι· γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
ΟΙΔ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
ΟΙΔ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί.
ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;

---

580. *πω* Schaefer, *νῦν* Blaydesius. 587. *οὐ σμικρὸς οὑπιὼν ἀγών* N. 588. *ἐγγενῶν* Hartungius: *ἐκγόνων* libri. *κἀμοῦ* Schneidewinus: *ἢ 'μοῦ* libri. 589. *κομίζειν* falsum videtur, *κατελθεῖν* malit N. *ἀναγκάσουσί με* al. 590. *οὐ θελόντων* Goebelius: *εἰ θέλοντ' ἂν* vel *εἰ θέλοιεν ἂν* libri. 591. *ὅσ'* N.: *ὅτ'* libri. 596. *γένους λέγεις* N.

ΟΙΔ. ὦ φίλτατ᾽ Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ᾽ ἄλλα συγχεῖ πάνθ᾽ ὁ παγκρατὴς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ᾽ ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ᾽ οὔτ᾽ ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
[τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ᾽ ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα.]
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τὰ νῦν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ᾽ ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·
ἵν᾽ οὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ᾽ αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀκίνητ᾽ ἔπη,
ἔα μ᾽ ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον
πιστὸν φυλάσσων· κοὔποτ᾽ Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ᾽, εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ᾽ ἔπη
γῇ τῇδ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.
ΘΗ. τίς δῆτ᾽ ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ᾽; ὅτου πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
κοινὴ παρ᾽ ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία·
ἔπειτα δ᾽ ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
γῇ τῇδε κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
ἁγὼ σεβισθεὶς οὔποτ᾽ ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χώρᾳ δ᾽ ἔμπαλιν κατοικιῶ.

---

610. *φθίνει μένος ψυχῆς* Heimsoethius. versus 610 et 611 interpolatoris esse conicit N. 614 sq. versus Sophocle indignos notavit N. 617. *καλῶς τὰ* edit. Lond. a. 1722: *καλῶς τε* libri. 620. *δόρει* Hermannus: *δορὶ* libri. 632 sq. graviter laborant, nec iuvat quod Suidas pro *ὅτου* praebet *ὅτῳ*. 636. *ἄγωγε σεφθεὶς* Blaydesius. 637. *ἔμπαλιν* corruptum, *ἔμπολιν* Musgravius, *ἔμπα νιν* Meinekius.

εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα.
ΟΙΔ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
ΘΗ. τί δῆτα χρῄζεις; ἦ δόμους στείχειν ἐμούς;
ΟΙΔ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.
ΟΙΔ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς ξυνουσίας.
ΟΙΔ. εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὔ σε μὴ προδῶ.
ΟΙΔ. οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ', ὡς κακόν, πιστώσομαι.
ΘΗ. οὐκ οὖν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
ΟΙΔ. πῶς οὖν ποιήσεις;
ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
ΟΙΔ. ἥξουσιν ἄνδρες
ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
ΟΙΔ. ὅρα με λείπων
ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἃ χρή μ' ὁρᾶν.
ΟΙΔ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη
ΘΗ. τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.
ΟΙΔ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς
ΘΗ. οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπείλησαν· ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
κείνοις δ' ἴσως κεἰ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.

τὸ δ' ἡδὺ τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.

---

640 sq. versus spurios proscripsit N. 644. θεμίστ' ἦν Wunder. 645. τί πράξω; σοῦ γὰρ N. 646. κρατήσεις N. 654. μ' ὁρᾶν N.: με δρᾶν libri. 658. πολλοὶ δὲ πολλοῖς πολλὰ Schneidewinus. 663. πλεύσιμον Meinekius.

θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε·
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

στροφὴ α.

ΧΟ. *εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώ-*
ρας ἵκου τὰ κράτιστ' ἔπαυλα,
τόνδ' ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ'
ἁ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀη-
δὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
τὸν οἰνῶπα νέμουσα κισ-
σὸν καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων· ἵν' ὁ βακχιώ-
τας ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις.

ἀντιστροφὴ α.

θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄ-
χνας ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ
νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὅ τε
χρυσαυγὴς κρόκος· οὐδ' ἄυ-
πνοι κρῆναι μινύθουσιν,
Κηφισοῦ νομάδες ῥεέ-
θρων, ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
ἀκηράτῳ σὺν ὄμβρῳ
στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μου-

668–680 = 681–693.

---

664. *κἂν ἄνευ γ' ἐμῆς* Dobraeus, *κἂν ἐμῆς ἄνευ* Dindorfius. 669. *κράτιστ'* N.: *κράτιστα γᾶς* libri. 670. *τόνδ'*] *τὸν* libri plerique. 670 sq. *ἔνθ' ἁ* Porsonus: *ἔνθα* libri. 674. *οἰνῶπα νέμουσα* Dindorfius, *οἰνωπὸν ἔχουσα* Erfurdtius: *οἴνωπ' ἀνέχουσα* libri. 676. *ἀνάλιον* Triclinius. 680 *θεαῖς* Elmsleius: *θείαις* libri. 682. *κατ' ἦμαρ* N.: *κατ' ἦμαρ ἀεὶ* libri.

σᾶν χοροί νιν ἀπεστύγησαν, οὐδ᾽ ἁ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

στροφὴ β.

ἔστιν δ᾽ οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω
οὐδ᾽ ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι [νάσῳ Πέλοπος πώποτε]
βλαστόν,
φύτευμ᾽ ἀγήρατον αὐτόποιον,
ἐγχέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὰν οὔτις οὔτε νεαρὸς οὔτε γήρᾳ
σημαίνων ἁλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ εἰς αἰὲν ὁρῶν
κύκλος
λεύσσει νιν μορίου Διὸς
χἁ γλαυκῶπις Ἀθάνα.

ἀντιστροφὴ β.

ἄλλον δ᾽ αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, [αὔχημα μέ-
γιστον,]
εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
τόδ᾽ εἷσας αὔχημ᾽, ἄναξ Ποσειδάν.
ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς.
ἁ δ᾽ εὐήρετμος ἔκπαγλ᾽ ἁλία χερσὶ παραπτομένα πλάτα
θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων
Νηρῄδων ἀκόλουθος.

ΑΝ. ὦ πλεῖστ᾽ ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον,

694 - 706 = 707—719.

---

697. verba *νάσῳ Πέλοπος πώποτε* interpolatoris esse iudicat N. 698. *φίτυμ᾽* N. *ἀγήρατον* N.: *ἀχήρητον* Laur. A pr., *ἀχείρητον* vel *ἀχείρωτον* al. *αὐτόποιον* corruptum. 700. *μέγιστα* Triclinius: *μεγίστᾳ* libri. 702. *τὰν οὔτις* N.: *τὸ μέν τις* libri. *οὔθ᾽ ἁβὸς* Dindorfius. 702 sq. *οὔτε γηρὰς* (sic A. Schoenius) *σημάντωρ* Ritschelius. 703. *χερὶ* Heathius: *χειρὶ* libri. 704. *ὁ γὰρ αἰὲν* Porsonus. 710. verba *αὔχημα μέγιστον* proscripsit N. 711. *ὄχησιν εὔπωλον* Heimsoethius. 716. *σὰ δ᾽* Musgravius. *ἔκπαγλ᾽ ἁλία χερσὶ παραπτομένα* verba pessime corrupta.

νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ κραίνειν ἔπη.
ΟΙΔ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν;
ΑΝ. ἄσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
ΟΙΔ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας.
ΧΟ. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγώ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακεν σθένος.
ΚΡ. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότα
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου·
ὃν μήτ' ὀκνεῖτε, μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς, ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην
πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀστῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθείς, οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ
ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως· ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ὅσωπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην κἀπὶ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα· τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,

---

721. *σὸν* N.: *σοὶ* libri. *κραίνειν* N.: *φαίνειν* libri. 723. *ἡμῶν* Blaydesius. 729. *ὀμμάτων* vitiosum. *εἰληφότα* Blaydesius: *εἰληφότας* libri. 735. *τηλικόσδ'* Brunckius: *τηλικόνδ'* libri. 739 interpolatori deberi conicit N. 741. *ἱκοῦ* Elmsleius: *ἵκου* libri. 743 sq. verba *εἰ μὴ— κάκιστος* spuria esse suspicatur N., cui suspicioni favet scholiorum interpretatio. 744. *τοῖσι σοῖς παθήμασιν* schol.

ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῷ διαίτῃ, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔγκληρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι.
ἆρ᾽ ἄθλιον τοὔνειδος, ὦ τάλας ἐγώ,
ὠνείδισ᾽ εἰς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ἔστιν τἀμφανῆ κρύπτειν, σύ νυν
πρὸς θεῶν πατρῴων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἡ δ᾽ οἴκοι πλέον
δίκῃ σέβοιτ᾽ ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφός.
ΟΙΔ. *ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων*
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ἑλεῖν ἐν οἷς μάλιστ᾽ ἂν ἀλγοίην ἁλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ᾽, ὅτ᾽ ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν·
ἀλλ᾽ ἡνίκ᾽ ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος
καὶ τοὐν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ᾽ ἐξεώθεις κἀξέβαλλες, οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ᾽ οὐδαμῶς τότ᾽ ἦν φίλον·
νῦν τ᾽ αὖθις ἡνίκ᾽ εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν;
ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδ᾽ ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ᾽ ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις, τότε

κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι 769 b

---

752. *ἔγκληρος* N.: *ἔμπειρος* libri. 757. *κρύψον* corruptum. 759 sq. verba *ἡ δ᾽ οἴκοι πλέον δίκῃ* vitiosa sunt, *σέβοιτ᾽ ἄν* in *σεβαστός* mutandum iudicat N. 768. *ἦ* Elmsleius: *ἦν* libri. post v. 769 libri addunt *κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι,* quem versum damnavit Valckenarius.

δωροῖθ᾽, ὅτ᾽ οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι,
ἆρ᾽ ἂν ματαίου τῆσδ᾽ ἂν ἡδονῆς τύχοις;
τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ᾽ ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ᾽, ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἔμ᾽ ἄξων, οὐχ ἵν᾽ ἐς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ᾽ ὡς πάραυλον οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι
κακῶν ἄνατος τῆσδ᾽ ἀπαλλαχθῇ χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ᾽· ἀλλά σοι τάδ᾽ ἔστ᾽, ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον.
ἆρ᾽ οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ᾽, ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλύω
[Φοίβου τε καὐτοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ].
τὸ σὸν δ᾽ ἀφῖκται δεῦρ᾽ ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν
κάκ᾽ ἂν λάβοις τὰ πλείον᾽ ἢ σωτήρια.
ἀλλ᾽ οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ᾽ ἔα ζῆν ἐνθάδ᾽· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ᾽ ὧδ᾽ ἔχοντες ζῷμεν, εἰ τερποίμεθα.
ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ᾽ ἐς τὰ σὰ
ἢ σ᾽ εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
ΟΙΔ. ἐμοὶ μέν ἐσθ᾽ ἥδιστον, εἰ σὺ μήτ᾽ ἐμὲ
πείθειν οἷός τ᾽ εἶ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
ΚΡ. ὦ δύσμορ᾽, οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ᾽, ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει;
ΟΙΔ. γλώσσῃ σὺ δεινός· ἄνδρα δ᾽ οὐδέν᾽ οἶδ᾽ ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
ΚΡ. χωρὶς τό τ᾽ εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
ΟΙΔ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ᾽ ἐν καιρῷ λέγεις.
ΚΡ. οὐ δῆθ᾽ ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.

---

780 num genuinus sit dubitat N. 783. *καὶ τοῖς* Laur. A, *καὶ τάδ᾽* Blaydesius. 786. *τῆσδ᾽* Scaliger: *τῶνδ᾽* libri. 790. *τοσοῦτον ἐνθανεῖν ὅσον* L. Langius, *ὅσονπερ ἐνθανεῖν μόνον* Blaydesius, *τοσοῦτον ἐνθάπτειν μόνον* Meinekius. 793. versum interpolatori tribuit C. Lugebil.

ΟΙΔ. ἄπελθ᾽, ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
φύλασσ᾽ ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
ΚΡ. μαρτύρομαι τούσδ᾽, οὐ σέ, πρὸς δὲ τοὺς φίλους
οἷ᾽ ἀνταμείβει ῥήματ᾽, ἤν σ᾽ ἕλω ποτέ.
ΟΙΔ. τίς δ᾽ ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ;
ΚΡ. ἦ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.
ΟΙΔ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ᾽ ἀπειλήσας ἔχεις;
ΚΡ. παίδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ᾽ ἄξω τάχα.
ΟΙΔ. οἴμοι.
ΚΡ. τάχ᾽ ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.
ΟΙΔ. τὴν παῖδ᾽ ἔχεις μου;
ΚΡ. τήνδε τ᾽ οὐ μακροῦ χρόνου.
ΟΙΔ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ᾽; ἦ προδώσετε,
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
ΧΟ. χώρει, ξέν᾽, ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις οὔθ᾽ ἃ πρόσθεν εἴργασαι.
ΚΡ. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται.
ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν;
ΧΟ. τί δρᾷς, ξένε;
ΚΡ. οὐχ ἅψομαι τοῦδ᾽ ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.
ΟΙΔ. ὦ γῆς ἄνακτες.
ΧΟ. ὦ ξέν᾽, οὐ δίκαια δρᾷς.
ΚΡ. δίκαια.
ΧΟ. πῶς δίκαια;
ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.

στροφή.

ΟΙΔ. ἰὼ πόλις. 833
ΧΟ. τί δρᾷς, ὦ ξέν᾽; οὐκ ἀφήσεις; τάχ᾽ εἰς βάσανον εἶ χερῶν.

833—843 = 876—886.

---

813 sq. locus corruptissimus criticorum conatus elusit. 816. τοῦδε Musgravius: τῶνδε libri. 820. οἴμοι Brunckius: ᾤμοι vel ὤμοι libri. 821. τ᾽ Bothius: γ᾽ libri. 825. οὔτε πρόσθεν Koenius. εἰργάσω Blaydesius. 830. τοῦδ᾽, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς νυοῦ Heimsoethius.

ΚΡ. εἴργου.
ΧΟ. σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένου.
ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
ΟΙΔ. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ᾽ ἐγώ;
ΧΟ. μέθες χεροῖν
τὴν παῖδα θᾶσσον.
ΚΡ. μὴ ἐπίτασσ᾽ ἃ μὴ κρατεῖς.
ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι.
ΚΡ. σοὶ δ᾽ ἔγωγ᾽ ὁδοιπορεῖν.
ΧΟ. πρόβαθ᾽ ὧδε, βᾶτε βᾶτ᾽, ἔντοποι·
πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ σθένει·
πρόβαθ᾽ ὧδέ μοι.
ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.
ΟΙΔ. ποῦ, τέκνον, εἶ μοι;
ΑΝ. πρὸς βίαν πορεύομαι.
ΟΙΔ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας.
ΑΝ. ἀλλ᾽ οὐδὲν σθένω.
ΚΡ. οὐκ ἄξεθ᾽ ὑμεῖς;
ΟΙΔ. ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.
ΚΡ. οὔκ οὖν ποτ᾽ ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὁδοιπορήσῃς· ἀλλ᾽ ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ᾽ ὧν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ᾽ ἔρδω, καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἶδ᾽ ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὁθούνεκ᾽ αὐτὸς αὑτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ᾽ ἀεὶ λυμαίνεται.
ΧΟ. ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε.
ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.
ΧΟ. οὔτοι σ᾽ ἀφήσω, τῶνδέ γ᾽ ἐστερημένος.

---

837. *μαχεῖ* Porsonus: *μάχῃ* libri. *πημανεῖς* Porsonus: *πημαίνεις* libri. 841. *πρόβαθ᾽* N.: *προβᾶθ᾽* vel *πρόσβαθ᾽* libri. *ἔντοποι* Brunckius: *ἐντόπιοι* libri. 842. *ἐμὰ φθίνει* F. G. Schmidtius. 843. *πρόβαθ᾽* N.: *προβᾶθ᾽* libri. 844. *ἀφέλκομαι* Triclinius: *ἀφέλκομ᾽ ὦ* libri. 850. *τε* addidit Triclinius. 853. *αὑτὸν*] *αὐτὸν* libri fere omnes.

ΚΡ. καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἐς τί τρέψει;
ΚΡ. τόνδ᾽ ἀπάξομαι λαβών.
ΧΟ. δεινὸν λόγοι σου.
ΚΡ. τοῦτο νῦν πεπράξεται,
ἢν μή μ᾽ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ.
ΟΙΔ. ὦ φθέγμ᾽ ἀναιδές, ἦ σὺ γὰρ ψαύεις ἐμοῦ;
ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν.
ΟΙΔ. μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες
θεῖέν μ᾽ ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι·
ὅς μ᾽, ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ᾽ ἀποσπάσας
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ τ᾽ αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οἷον κἀμὲ γηρᾶναί ποτε.
ΚΡ. ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
ΟΙΔ. ὁρῶσι κἀμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ᾽ ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ᾽ ἀμύνομαι.
ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ᾽ ἄξω βίᾳ,
κεἰ μοῦνός εἰμι, τόνδε, καὶ χρόνῳ βαρύς.

ἀντιστροφή.

ΟΙΔ. ἰὼ τάλας.
ΧΟ. ὅσον λῆμ᾽ ἔχων ἀφίκου, ξέν᾽, εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.
ΚΡ. δοκῶ.
ΧΟ. τάνδ᾽ ἄρ᾽ οὐκέτι νεμῶ πόλιν.
ΚΡ. τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν.
ΟΙΔ. ἀκούεθ᾽ οἷα φθέγγεται;
ΧΟ. τά γ᾽ οὐ τελεῖ
⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑
ΚΡ. Ζεύς γ᾽ ἂν εἰδείη, σὺ δ᾽ οὔ.

---

858. *μεῖζον σύ τἄρα* Blaydesius. 859. *τίσεις* N. 861. *λόγοι σου* N.: *λέγοις* vel *λέγεις* libri. 862. ΧΟ. *ἢν μή σ᾽ ὁ κραίνων* Pideritus. 865. *τῆς* ed. Lond. a. 1747, *σῆς* Blaydesius: *γῆς* libri. 868. *σέ τ᾽ αὐτὸν* Brunckius: *σε χ᾽ αὑτὸν* vel *σε καὐτόν* libri. 875. *βαρύς*] *βραδύς* libri, sed in Laur. A supra scriptum *βαρύς*, quod idem scholia agnoscunt. 879. *νεμῶ* Reisigius ex schol.: *νέμω* libri. 882. *ἴστω μέγας Ζεύς* supplet Enger. *Ζεύς γ᾽ ἂν* Enger: *ζεῦστ᾽ ἂν* (sic Laur. A) vel *Ζεὺς ταῦτ᾽ ἂν* libri.

ΧΟ. ἆρ᾽ οὐχ ὕβρις τάδ᾽;
ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ᾽ ἀνεκτέα.
ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γᾶς πρόμοι,
μόλετε σὺν τάχει, μόλετ᾽, ἐπεὶ πέραν
περῶσ᾽ οἵδε δή.
ΘΗ. τίς ποθ᾽ ἡ βοή; τί τοὔργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ᾽ ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ᾽ ἐναλίῳ θεῷ
τοῦδ᾽ ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξαθ᾽, ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν
[οὗ χάριν δεῦρ᾽ ᾖξα θᾶσσον ἢ καθ᾽ ἡδονὴν ποδός].
ΟΙΔ. ὦ φίλτατ᾽, ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀρτίως.
ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα; τίς δ᾽ ὁ πημήνας; λέγε.
ΟΙΔ. Κρέων ὅδ᾽, ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.
ΘΗ. πῶς εἶπας;
ΟΙΔ. οἷά περ πέπονθ᾽ ἀκήκοας.
ΘΗ. οὐκ οὖν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸς τούσδε βωμούς, πάντ᾽ ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ὡς μὴ παρέλθωσ᾽ αἱ κόραι, γέλως δ᾽ ἐγὼ
ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.
ἴθ᾽, ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ᾽ ἐγώ,
εἰ μὲν δι᾽ ὀργῆς ἧκον ἧς ὅδ᾽ ἄξιος,
ἄτρωτον οὐ μεθῆκ᾽ ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·
νῦν δ᾽ οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ᾽ ἔχων,
τούτοισι κοὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ᾽ ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων·
ἐπεὶ δέδρακας οὔτε σοῦ καταξίως
οὔθ᾽ ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός·

---

886. *περῶσ᾽ οἵδε δή* Elmsleius: *περῶσι δή* libri. 887. *ἐκ τίνος λόγου* N. 890. versum ab Sophocle alienum arbitratur N. 907. *οὕσπερ* Reiskius: *ὥσπερ* libri. *αὐτὸς ἦλθεν νόμους ἔχων* N. 911. *οὔτε σοῦ* N.: *οὔτε μου* vel *οὔτ᾽ ἐμοῦ* libri. 912. *πέφυκας υἱὸς* N. *πέφυκας ἀστὸς* Meinekius.

ὅστις δίκαι᾽ ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν, εἶτ᾽ ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι᾽, ὧδ᾽ ἐπεισπεσὼν
ἄγεις θ᾽ ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ·
καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι κἄμ᾽ ἴσον τῷ μηδενί.
καίτοι σε Θῆβαί γ᾽ οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν,
[οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν,]
οὐδ᾽ ἄν σ᾽ ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν βίᾳ
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὐκ οὖν ἔγωγ᾽ ἄν, σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδ᾽ εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, πόλεως
οὔθ᾽ εἷλκον οὔτ᾽ ἂν ἦγον, ἀλλ᾽ ἠπιστάμην
ξένον παρ᾽ ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών.
σὺ δ᾽ ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὑτοῦ, καί σ᾽ ὁ πληθύων χρόνος
γέρονθ᾽ ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ᾽ ἄγειν τινά,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκών· καὶ ταῦτά σοι
φρονῶ θ᾽ ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟ. ὁρᾷς ἵν᾽ ἥκεις, ὦ ξέν᾽; ὡς ἀφ᾽ ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ᾽ ἐφευρίσκει κακά.

ΚΡ. ἐγὼ οὔτ᾽ ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν νέμων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ᾽ ἄβουλον, ὡς σὺ φής,
τοὔργον τόδ᾽ ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ᾽ ὅτι
οὐδείς ποτ᾽ αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ᾽ ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.

---

920. versum spurium notavit N.; fortasse etiam v. 919 et 921—923 cum Badhamo proscribendi sunt. 926. *πόλεως* Heimsoethius: *χθονὸς* libri. 931. *καὶ φρενῶν κενόν* N. 936. *φρονῶ* Schneidewinus: *τῷ νῷ* libri. 938. *κακός* Meinekius. 939. *νέμων* Schneidewinus: *λέγων* vel *λέγω* libri.

ἤδη δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι [τέκνων].
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῄδη χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ᾧ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τὠμῷ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
[θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.]
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ' ὢν ἀντιδρᾶν πειράσομαι.

ΟΙΔ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς,
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι.
ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ', ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί;
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ.
εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ ἐφάνην,
εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων ἐς οὓς τ' ἔδρων,

945. δεξοίατ' Elmsleius: δεξαίατ' libri. 946. τέκνων vitiosum, incerta emendatio. 948. ξυνῄδη Brunckius: ξυνῄδειν libri. 954 sq. versus hoc loco incommodos uncis notavit N. 976. ἐς N.: εἰς libri.

πῶς ἂν τό γ' ἆκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δὲ τλῆμον οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἵους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,
σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὤμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με
αὑτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἑκόντ' ἐμὲ
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγημα φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφορεῖς σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς.
ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μέν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
τίνοι' ἂν οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἔχειν.
σὺ δ', εἶ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατῴκηνται καλῶς.
κᾆθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει,
ὁθούνεκ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τῷδ' ὑπερφέρει·

---

977. *πῶς ἂν* Elmsleius, *πῶς τἂν* Fritzschius: *πῶς γ' ἂν* libri. 986. *δυσστομεῖν* Brunckius: *δυστομεῖν* vel *διστομεῖν* libri. 989. *ἐμφορεῖς* Laur. A, ubi *ο* supra *ε* a m. antiqua adscriptum est, *ἐμφέρεις* ceteri libri, *ἀμφέρεις* L. Dindorfius. 999. *ἔχειν* N.: *ἐμοί* libri. 1007. *τιμαῖς* Turnebus: *τιμᾶς* vel *τιμὰς* libri. *τῷδ'* Kunhardtus: *τοῦδ'* vel *τοῦθ'* libri.

ἀφ᾽ ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ᾽ ἐμὲ
αὐτόν τ᾽ ἐχειροῦ τὰς κόρας τ᾽ οἴχει λαβών.
ἀνθ᾽ ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς,
ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους, ἵν᾽ ἐκμάθῃς
οἵων ὑπ᾽ ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.
ΧΟ. ὁ ξεῖνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ᾽ ἀμυναθεῖν.
ΘΗ. ἅλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ᾽ οἱ παθόντες ἕσταμεν.
ΚΡ. τί δῆτ᾽ ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν;
ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
χωρεῖν, ἵν᾽, εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ᾽ ἔχεις
τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
εἰ δ᾽ ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ᾽ ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ᾽ ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δ᾽ ὡς ἔχων ἔχει
καί σ᾽ εἷλε θηρῶνθ᾽ ἡ Δίκη· τὰ γὰρ δόλῳ
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ᾽ οὐχὶ σῴζεται.
κοὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τάδ᾽· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ᾽ ἄσκευον ἐς τοσήνδ᾽ ὕβριν
ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν,
ἀλλ᾽ ἔσθ᾽ ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.
ἃ δεῖ μ᾽ ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
ἑνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
δοκεῖ λελέχθαι χὤτε ταῦτ᾽ ἐμηχανῶ;
ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ᾽ ὢν ἐρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χἠμεῖς εἰσόμεσθ᾽ ἃ χρὴ ποιεῖν.
ΘΗ. χωρῶν ἀπείλει νῦν· σὺ δ᾽ ἧμιν, Οἰδίπους,

1011. versum spurium iudicat N. 1012. *ἐλθεῖν ἀρῶμαι ξυμμάχους* N. 1015. *ἀμυναθεῖν* Elmsleius: *ἀμυνάθειν* libri. 1016. *ἐξειργασμένοι* F. G. Schmidtius. 1018. *ἀφαυρῷ* Turnebus. 1021. *ἡμῶν* corruptum. *τὰς τοῦδε παῖδας* Dindorfius. 1023. *ἅλις γὰρ* N. 1025. *εἶ᾽ ὑφηγοῦ* Blaydesius. 1026. *Δίκη* Doederleinius: *τύχη* libri. 1028. *κοὐκ ἄλλον* verba corrupta. 1036. vitiosorum verborum medela incerta.

ἔκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἢν μὴ θάνω ἐγὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
ΟΙΔ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.

στροφὴ α.

ΧΟ. εἴην ὅθι δαΐων
ἀνδρῶν τάχ᾽ ἐπιστροφαὶ
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη
θνατοῖσιν, ων καὶ χρυσέα
κλῄς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
ἔνθ᾽ οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
[Θησέα καὶ] τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφὰς
αὐτάρκει τάχ᾽ ἐμμίξειν βοᾷ
τούσδ᾽ ἀνὰ χώρους·

ἀντιστροφὴ α.

ἤ που τὸν ἐφέσπερον
πέτρας νιφάδος περῶσ᾽
Οἰάτιδος εἰς νομὸν
πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις
φεύγοντες ἁμίλλαις;
ἁλώσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης,
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ᾽ ὁρμᾶται χαλῶσ᾽
ἀμπυκτήρια πώλων

1044—1058 = 1059—1073.

1045. *τάχα συστροφαὶ* N. 1047 sq. verba *πρὸς Πυθίαις ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς* genuinam formam exuerunt. 1050. *σεμνὰ* Valckenarius: *σεμναὶ* libri. *τιθηνοῦνται* vitiosum. 1054. *ἐγρεμάχαν*] *ὀρειοβάταν* vel potius *ὀρειβάταν* al. *ἔνθ᾽ οἶμαι λεὼν ὀρειβάταν* temptabat N. 1055. *Θησέα καὶ* verba ab Sophocle aliena, quorum loco *ῥυσόμενον* scribendum coniecit Halmius. 1057. *αὐτάρκει — βοᾷ* verba corrupta. 1059. *ἤ* H. Stephanus: *ἦ* libri. 1060. *περῶσ᾽* Hartungius: *πελῶσ᾽* libri. 1061. *Οἰάτιδος* suspectum. *εἰς νομὸν* Hartungius: *ἐκ νομοῦ* libri. 1068. *χαλῶσ᾽* Hermannus: *κατ᾽* libri. 1069. *ἀμπυκτήρια* Hermannus: *ἀμπυκτήρια φάλαρα* libri. *πωλικὰ* Hermannus.

ἄμβασις, οἳ τὰν ἱππίαν τιμῶσιν Ἀθάναν
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
Ῥέας φίλον υἱόν.

στροφὴ β.

ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν; ὡς
προμνᾶταί τί μοι
γνώμα τάχ' ἂν δώσειν
τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὑρουσᾶν πρὸς αὐθαίμων
πάθη.
τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἆμαρ·
μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων.
εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα.

ἀντιστροφὴ β.

ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν,
παντόπτα, πόροις
γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
σθένει ἐπινικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον,
σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα.
καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω, διπλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις.

ὦ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας.

1074—1084 = 1085—1095.

1074. ἔρδουσ' Steinhartus: ἔρδουσιν libri. 1075. προμᾶταί N. 1076. τάχ' ἂν δώσειν verba corrupta, τάχ' εὔσοιαν Halmius. 1077. τᾶν—τλασᾶν—εὑρουσᾶν schol.: τὰν—τλᾶσαν—εὑροῦσαν libri. αὐθαίμων Bothius: αὐθομαίμων libri. 1083. κύρσαιμι τῶνδ' Wunder: κύρσαιμ' αὐτῶν δ' libri. 1084. θεωρήσασα corruptum, θέᾳ τέρψουσα temptabat N. 1086. πανόπτα N. 1088. σθένει ἐπινικείῳ Hermannus: ἐπινικείῳ (vel ἐπινικίῳ) σθένει libri. 1096. τὸν σκοπὸν Elmsleius. μὲν in νῦν mutari vult Heimsoethius. 1098. προσπολουμένας vitiosum. τὼ κόρα γὰρ εἰσορῶ τώδ' ἆσσον—προσστείχοντε νῷν conicit N.

ΟΙΔ. ποῦ ποῦ; τί φῄς; πῶς εἶπας;
ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ᾽ ἄριστον ἄνδρ᾽ ἰδεῖν
δοίη τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
ΟΙΔ. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον;
ΑΝ. αἵδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ᾽ ὀπαόνων.
ΟΙΔ. προσέλθετ᾽, ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε.
ΑΝ. αἰτεῖς ἃ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
ΟΙΔ. ποῦ δῆτα, ποῦ 'στόν;
ΑΝ. αἵδ᾽ ὁμοῦ πελάζομεν.
ΟΙΔ. ὦ φίλτατ᾽ ἔρνη.
ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
ΟΙΔ. ὦ σκῆπτρα φωτός.
ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.
ΟΙΔ. ἔχω τὰ φίλτατ᾽, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην, σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἐρείσατ᾽, ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
τοῦ πρόσθ᾽ ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰ πραχθέντ᾽ εἴπαθ᾽ ὡς βράχιστ᾽, ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
ΑΝ. ὅδ᾽ ἔσθ᾽ ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
οὗ κἄστι τοὔργον· τοὐμὸν ὧδ᾽ ἔσται βραχύ.
ΟΙΔ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές,
τέκν᾽ εἰ φανέντ᾽ ἄελπτα μηκύνω λόγον·
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ᾽ ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην·
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,

1109. γε Reiskius: τε libri. 1111. τὰ νῦν ἂν Blaydesius. 1112. ἀμφιδέξιον Mudgius: ἀμφιδεξιὸν vel ἀμφὶ δεξιὸν libri. 1113. ἐμφύντε Mudgius: ἐμφύτε vel ἐμφῦτε vel ἐμφῦσα libri. 1116. τοῖς τηλικοῖσδε N. 1118. οὗ κἄστι Wexius: καὶ σοί τε libri. ὧδ᾽ addidit Wexius. 1119 sq. versus graviter corrupti. 1121. τὴν Musgravius: σὴν libri. 1124. πορεῖεν Laur. A, unde παρεῖεν Meinekius. πόροιεν si verum est, ὡς cum Hartungio in οἷ᾽ mutandum erit.

αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ᾽· ἐπεὶ τό γ᾽ εὐσεβὲς
μόνοις παρ᾽ ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ
καὶ τοὐπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ᾽ ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σὲ κοὐκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ᾽, ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω φιλήσω τ᾽, εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς σ᾽ ἂν ἄθλιος γεγὼς
θιγεῖν θελήσαιμ᾽ ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ᾽ οὖν ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ᾽ αὐτόθεν μοι χαῖρε, καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ᾽ ἡμέρας.
ΘΗ. οὔτ᾽ εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω,
οὔτ᾽ εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ᾽ ἔπη.
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ᾽· ὧν γὰρ ὤμοσ᾽ οὐκ ἐψευσάμην
οὐδέν σε, πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρειμ᾽ ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χὤπως μὲν ἁγὼν ᾑρέθη, τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἅ γ᾽ εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
λόγος δ᾽ ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι·
πρᾶγος δ᾽ ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών.
ΟΙΔ. τί δ᾽ ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδότ᾽ αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει.
ΘΗ. φασίν τιν᾽ ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν

1132. σ᾽ ἂν Hermannus: δ᾽ ἂν libri. *πῶς ἂν ἁγνὸν ὄντα σὲ* Dindorfius. 1135. *ἐμπείροις κακῶν* N. 1136. *συνταλαιπωρεῖν κακά* N. 1141. *οὔτ᾽* Elmsleius: *οὐδ᾽* libri. 1142 suspectum habet N. 1148. *ἁγὼν* Heathius: *ἀγὼν οὗτος* libri. 1153. *ἄνθρωπον* schol.: *ἀνθρώπων* libri. 1155. *πυνθάνει* suspectum.

οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.
ΟΙΔ. ποδαπόν; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι;
ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκου πλέων.
ΟΙΔ. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου.
ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.
ΟΙΔ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν;
ΘΗ. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.
ΟΙΔ. ὦ φίλτατε, σχὲς οὗπερ εἶ.
ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;
ΟΙΔ. μή μου δεηθῇς.
ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε.
ΟΙΔ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.
ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἔστιν, ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;
ΟΙΔ. παῖς οὑμός, ὦναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.
ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ
χρῄζεις; τί σοι τοῦδ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
ΟΙΔ. ἔχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν.
ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει
γνώμης, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.

1164. *ἐλθεῖν μόνον* Vauvillersius, *ἐλθεῖν θέλοντ'* N. 1165. *ἀπελθεῖν τ'* Heathius. 1169. *φίλτατε σχὲς* Heathius: *φίλτατ' ἴσχες* vel *φίλτατ' ἐπίσχες* libri. 1171. *ὁ πρόστροπος* Hartungius. 1178. *εἰκαθεῖν* Elmsleius: *εἰκάθειν* libri.

λόγων δ᾽ ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
εὑρημέν᾽ ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων κἀσεβεστάτων, πάτερ,
θέμις σέ γ᾽ εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ᾽ εἶξον· εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπᾴδονται φύσιν.
σὺ δ᾽ εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει,
πατρῷα καὶ μητρῷα πήμαθ᾽ ἅπαθες·
κἂν κεῖνα λεύσσῃς, οἶδ᾽ ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος.
ἀλλ᾽ ἡμὶν εἶκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρῄζουσιν, οὐδ᾽ αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ᾽ οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
ΟΙΔ. *τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με*
λέγοντες· ἔστω δ᾽ οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
μόνον, ξέν᾽, εἴπερ κεῖνος ὧδ᾽ ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
ΘΗ. *ἅπαξ τὰ τοιαῦτ᾽, οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν,*
ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ᾽ οὐχὶ βούλομαι· σὺ δὲ
σῶν ἴσθ᾽, ἐάν περ κἀμέ τις σῴζῃ θεῶν.

στροφή.

ΧΟ. *ὅστις τοῦ πλέονος μέρους*
χρῄζει, τοῦ μετρίου παρεὶς
ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσ-

1211—1223 = 1224—1238.

1187. *κακῶς* Hermannus: *καλῶς* libri. 1189. *κἄφυσας* Heimsoethius. *μηδὲ* Dawesius: *μήτε* libri. 1190. *κἀσεβεστάτων* Toupius: *δυσσεβεστάτων* libri. 1192. *εἶξον* Musgravius: *αὐτόν* libri. 1194. *ἐπῳδαῖς ἐκμαλάσσονται* coniecit N. *φρένας* Blaydesius. 1195. *εἰς ἐκεῖνά μοι τὰ νῦν* Camerarius. 1197. *λεύσσῃς* Piersonus: *λύσῃς* libri. 1199. *οὐχὶ βαιὰ* Musgravius: *οὐχὶ* (vel *οὐ*) *βίαια* libri. 1204. *ἡδονὴν* suspectum. 1206. *ὧδ᾽ ἀφίξεται* N. 1209 sq. *σὺ δ᾽ ὢν σῶς ἴσθ*, Dindorfius (*σῶς* iam Scaliger correxerat), *σὲ δὲ σώσω γ᾽* Sehrwaldius *σὲ δ᾽ ἂν σώσαιμ᾽* Heimsoethius. 1212. *πέρα* Schneidewinus.

σων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ
ἁμέραι κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρ-
ποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου,
ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ δέοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος,
Ἄιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
θάνατος ἐς τελευτάν.

ἀντιστροφή.

μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νι-
κᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ,
βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥ-
κει πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.
ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ
κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔ-
ξω, τίς οὐ καμάτων ἔνι;
φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φόνοι· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε
πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

ἐπῳδός.

ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ
κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται,
ὣς καὶ τόνδε κατ' ἄκρας
δειναὶ κυματοαγεῖς

1215 sq. ἁμέραι μυρίαι N. 1219. ἐς πλέον προβῇ N. 1220. δέοντος Reiskius: θέλοντος libri. ὁ δ' Hermannus: οὐδ' libri. 1221 sq. ἄλυρος ἄχορος ἀνυμέναιος μοῖρ' ὅτ' Ἄιδος ἀναπέφηνε Martinus. 1230. κοῦφος ἀφροσύνας γέμων proposuit N. et κούφας (sic pr. m.) ἀφροσύνας φέρων praebet Laur. A. 1231. τίς μόχθος πολύπλαγκτος N. 1233. φθόνος Faehsius: φόνοι libri. 1234. καὶ φόνοι Faehsius: καὶ φθόνος libri. 1242. ὣς Brunckius: ὡς libri.

ἆται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
αἱ μὲν ἀπ᾽ ἀελίου δυσμᾶν,
αἱ δ᾽ ἀνατέλλοντος,
αἱ δ᾽ ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖν᾽,
αἱ δ᾽ ἐννυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν.
ΑΝ. καὶ μὴν ὅδ᾽ ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὦ πάτερ, δι᾽ ὄμματος
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ᾽ ὁδοιπορεῖ.
ΟΙΔ. τίς οὗτος;
ΑΝ. ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμῃ, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.
ΠΟΛ. οἴμοι, τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ᾽ ὁρῶν
[πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς]
σὺν σφῷν ἐφεύρηκ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ᾽ ὀμματοστερεῖ
κόμη δι᾽ αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται·
ἀδελφὰ δ᾽, ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἁγὼ πανώλης ὄψ᾽ ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
ταῖς σαῖσιν ἥκειν· τἀμὰ μὴ ἐξ ἄλλων πύθῃ.
ἀλλ᾽ ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδὼς ἐπ᾽ ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ᾽ οὐκ ἔστ᾽ ἔτι.
τί σιγᾷς;
φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μή μ᾽ ἀποστραφῇς.
οὐδ᾽ ἀνταμείβει μ᾽ οὐδέν; ἀλλ᾽ ἀτιμάσας

1248. *δ᾽ ἐννυχιᾶν* Lachmannus: *δὲ νυχίαν* vel *δὲ νυχιᾶν* libri. 1249 sq. verba *ὡς ἔοικεν—μοῦνος* num genuina sint dubitat N. 1256. versum in Laur. A a m. rec. additum spurium arbitratur N. 1257. *σὺν σφῷν ὃν εὕρηκ᾽* N. 1259. *πίνος* Scaliger: *πόνος* libri. 1262. *τοῖσδε συμφέρει* Blaydesius. *φέρει* pro *φορεῖ* habet codex Ven. 1266. *τἀμὰ* Reiskius: *τἄλλα* libri.

πέμψεις ἄναυδος, οὐδ᾽ ἃ μηνίεις φράσας;
ὦ σπέρματ᾽ ἀνδρὸς τοῦδ᾽, ἐμαὶ δ᾽ ὁμαίμονες,
πειράσατ᾽ ἀλλ᾽ ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσωπον κἀπροσήγορον στόμα,
ὡς μή μ᾽ ἄτιμον, τὸν θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ με, μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
ΑΝ. λέγ᾽, ὦ ταλαίπωρ᾽, αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει·
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ᾽ ἢ τέρψαντά τι
ἢ δυσχεράναντ᾽ ἢ κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
ΠΟΛ. ἀλλ᾽ ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι·
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μ᾽ ὧδ᾽ ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ᾽ ἀκοῦσαί τ᾽ ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ᾽ ἀφ᾽ ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
καὶ ταῖνδ᾽ ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἃ δ᾽ ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὕνεκ᾽ ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἠξίουν γεραίτερος.
ἀνθ᾽ ὧν μ᾽ Ἐτεοκλῆς, ὢν φύσει νεώτερος,
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
οὔτ᾽ εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ᾽ ἔργου μολών,
πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἄδραστον πενθερόν, ξυνωμότας
ἔστησ᾽ ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,

1277. *δυσπρόσωπον* N.: *δυσπρόσοιστον* libri. 1278. *τὸν θεοῦ* Blaydesius: *τοῦ θεοῦ* libri. *πρόστροπον* Hartungius. 1279. *οὕτως ἀφῇ με* Dindorfius: *οὕτως μ᾽ ἀφῇ γε* libri. 1280. *χρεῖος* N. 1282. *ἤ τι καὶ κνίσαντά πως* Blaydesius. 1293. *ἀνάρχοις* N. 1294. *γεραίτερος* N.: *γεραιτέρᾳ* libri. 1297. *οὐδ᾽* Hermannus: *οὔτ᾽* libri. 1304. *δόρει* Dindorfius: *δορί* libri.

ὅπως τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως
ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν σὺν ἑπτὰ τάξεσιν σὺν ἑπτά τε
λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
τέταρτον Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῇ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν πυρί·
ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
ἐγὼ δὲ σός, κεἰ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος,
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένῳ
τῷδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
ὅς μ' ἐξέωσεν κἀπεσύλησεν πάτρας.
εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
πρός νύν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων,
αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ·

1310. *αὐτός τ'* Reiskius: *αὐτός γ'* libri. 1311. *ἑπτά τ' ἀσπίσιν* Bergkius. 1313. *δορυσσοῦς* Reisigius: *δορύσσους* libri. 1314. *δόρει* Hermannus: *δορὶ* libri. *ὁδοῖς* suspectum. 1328. *εἰκαθεῖν* Elmsleius: *εἰκάθειν* libri. 1332. *ἐφέψεται κράτος* N. 1333. *κρηνῶν* vitiosum, *Θηβῶν* temptabat N. 1334. *παρεικαθεῖν* Elmsleius: *παρεικάθειν* libri.

ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον᾽ ἐξειληχότες.
ὁ δ᾽ ἐν δόμοις τύραννος, ὢ τάλας ἐγώ,
κοινῇ καθ᾽ ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται·
ὅν, εἰ σὺ τἠμῇ ξυμπαραστήσει φρενί,
βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
ὥστ᾽ ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ᾽ ἄγων,
στήσω δ᾽ ἐμαυτόν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ᾽ οὐδὲ σωθῆναι σθένω.
ΧΟ. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος εἵνεκ᾽, Οἰδίπους,
εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ᾽, ἔκπεμψαι πάλιν.
ΟΙΔ. ἀλλ᾽ εἰ μέν, ἄνδρες τῆσδε δημοῦχοι χθονός,
μὴ ἐτύγχαν᾽ αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεύς, δικαιῶν ὥστ᾽ ἐμοῦ κλύειν λόγους,
οὔ τἄν ποτ᾽ ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο·
νῦν δ᾽ ἀξιωθεὶς εἶσι κἀκούσας γ᾽ ἐμοῦ
τοιαῦθ᾽ ἃ τὸν τοῦδ᾽ οὔ ποτ᾽ εὐφρανεῖ βίον.
ὅς γ᾽, ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ᾽ ἀπήλασας
κἄθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ᾽ ἐν πόνῳ
ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυστὰ δ᾽ ἐστίν, ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ᾽, ὥσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος.
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ᾽ ἔθηκας ἔντροφον,
σύ μ᾽ ἐξέωσας, ἐκ σέθεν δ᾽ ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ᾽ ἡμέραν βίον.
εἰ δ᾽ ἐξέφυσα τάσδε μὴ ἐμαυτῷ τροφοὺς
τὰς παῖδας, ἦ τἂν οὐκ ἂν ἦ τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ᾽ αἵδε μ᾽ ἐκσῴζουσιν, αἵδ᾽ ἐμαὶ τροφοί,

1336. *οἰχνοῦμεν* F. G. Schmidtius. 1340. *χερὶ* Blaydesius. 1346. *Οἰδίπους* Valckenarius: *Οἰδίπου* libri. 1351. *οὔ τἄν* Brunckius: *οὔτ᾽ ἄν* libri. 1358. *πόνῳ* suspectum. 1361. *ἕωσπερ* Reiskius, *ἕς περ* Meinekius. *μεμνημένον* Dindorfius.

αἵδ᾽ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν·
ὑμεῖς δ᾽ ἀπ᾽ ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ᾽ ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω
ὡς αὐτίκ᾽, εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως πόλιν
κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσεῖ μιανθεὶς χὠ σύναιμος ἐξ ἴσου.
τοιάσδ᾽ ἀρὰς σφῷν πρόσθε τ᾽ ἐξανῆκ᾽ ἐγὼ
νῦν τ᾽ ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἵν᾽ ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν
καὶ μὴ ἐξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδ᾽ ἐφύτην· αἵδε γὰρ τάδ᾽ οὐκ ἔδρων.
τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἔστιν ἡ παλαίφατος
Δίκη, ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ᾽ ἔρρ᾽ ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν κτανεῖν θ᾽ ὑφ᾽ οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ᾽ ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ᾽ ἀποικίσῃ,
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ᾽ Ἄρη
τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ᾽ ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελλ᾽ ἰὼν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ᾽ ἅμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ᾽ Οἰδίπους
τοιαῦτ᾽ ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.

1370. *μὲν*] *νῦν* Heimsoethius. 1371. *εἴ ποθ᾽* Heimsoethius. 1373. *ἐρείψεις* Turnebus, *ἐρεῖς σὴν* Heimsoethius: *ἐρεῖ τις* libri. 1374. *πεσεῖ σὺ χρανθεὶς* Heimsoethius. 1378. *οἵ τυφλοῦ* Badhamus. 1379. *ἐφύτην* Elmsleius: *ἔφυτον* libri. 1381. *κρινοῦσιν* N. 1382. *θρόνοις* Bergkius. 1386. *δόρει* Hermannus: *δορὶ* libri. 1389. *τὸ Ταρτάρου* Hermannus: *τοῦ Ταρτάρου* libri. 1390. *στυγνὸν κάτωθεν* N. 1394. *τοῖς πᾶσι* malit N., sed fortasse versus iste omnino ab Sophocle alienus est.

ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ξυνήδομαί σοι, νῦν τ᾽ ἴθ᾽ ὡς τάχος πάλιν.
ΠΟΛ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ᾽ ἐμῆς δυσπραξίας,
οἴμοι δ᾽ ἑταίρων· οἷον ἆρ᾽ ὁδοῦ τέλος
Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὢ τάλας ἐγώ·
τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινι
ἔξεσθ᾽ ἑταίρων, οὐδ᾽ ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ᾽ ὄντ᾽ ἄναυδον τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ.
ὦ τοῦδ᾽ ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ᾽ ὑμεῖς, ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ᾽ ἀρωμένου,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ᾽, ἐὰν αἱ τοῦδ᾽ ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται, καί τις ὕμιν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ᾽ ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ᾽ ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασιν·
καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ᾽ ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ᾽ ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.
ΠΟΛ. ὦ φιλτάτη, τὸ ποῖον, Ἀντιγόνη; λέγε.
ΑΝ. στρέψαι στράτευμ᾽ ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ τ᾽ αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
ΠΟΛ. ἀλλ᾽ οὐχ οἷόν τε· πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στράτευμ᾽ ἄγοιμ᾽ εὔτακτον, εἰς ἅπαξ τρέσας;
ΑΝ. τί δ᾽ αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;
ΠΟΛ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ᾽ ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ᾽ οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρεις
μαντεύμαθ᾽, ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

1402. *τινι* Tyrwhittus: *τινα* libri. 1407. *σφώ γ᾽, ἐὰν* Elmsleius: *σφῶιν* (vel *σφῷν*) *γ᾽ ἂν* libri. 1408. *ἐμοὶ τελῶνται* Heimsoethius. 1409. *μὴ ἐξατιμάσητέ με* Blaydesius. 1410. versum abesse malit N. 1411—13. *καὶ σφῷν ὃ νῦν πονεῖτον οὐκ ἐλάσσονα ἔπαινον οἴσει* N. 1416. *τάχιστά σε* vel *τάχος πάλιν* Blaydesius. 1417. *τ᾽* Brunckius: *γ᾽* libri. 1418. *ἂν* Vauvillersius: *αὖ* libri. 1419. *ἄγοιμ᾽ εὔτακτον* N.: *ἄγοιμι ταυτὸν* libri. 1424. *ἐκφέρεις* Tyrwhittus: *ἐκφέρει* libri. 1425. *ἐξ αὐτοῖν* Blaydesius. interpolatoris esse versum suspicatur N.

ΠΟΛ. χρῄζει γάρ· ἡμῖν δ᾽ οὐχὶ συγχωρητέα.
ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ᾽ ἕπεσθαι τἀνδρός, οἷ᾽ ἐθέσπισεν;
ΠΟΛ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ᾽· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν.
ΑΝ. οὕτως ἄρ᾽, ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;
ΠΟΛ. καὶ μή μ᾽ ἐπίσχης γ᾽· ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν ἥδ᾽ ὁδὸς
ἔσται μέλουσα, δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ᾽ Ἐρινύων·
σφῷν δ᾽ εὖ διδοίη Ζεύς, τάδ᾽ εἰ τελεῖτέ μοι
[θανόντ᾽, ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ᾽ αὖθις ἕξετον].
μέθεσθε δ᾽ ἤδη χαίρετόν τ᾽· οὐ γάρ μ᾽ ἔτι
βλέποντ᾽ ἐσόψεσθ᾽ αὖθις.
ΑΝ. ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ.
ΠΟΛ. μή τοί μ᾽ ὀδύρου.
ΑΝ. καὶ τίς ἄν σ᾽ ὁρμώμενον
εἰς προῦπτον Ἅιδην οὐ καταστένοι, κάσι;
ΠΟΛ. εἰ χρή, θανοῦμαι.
ΑΝ. μὴ σύ γ᾽, ἀλλ᾽ ἐμοὶ πιθοῦ.
ΠΟΛ. μὴ πεῖθ᾽ ἃ μὴ δεῖ.
ΑΝ. δυστάλαινά τἄρ᾽ ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ.
ΠΟΛ. ταῦτα δ᾽ ἐν τῷ δαίμονι,
καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ. σφὼ δ᾽ οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ᾽ ἀντῆσαι κακῶν·
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.

στροφὴ α.

νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι,
βαρύποτμα κακὰ παρ᾽ ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει.
ματᾶν γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.

1447—1461 = 1462—1476.

1435. εὖ διδοίη Burgesius: εὐοδοίη libri. 1436 damnarunt Dindorfius et alii. 1444. κρᾶναι N. σφὼ Elmsleius: σφῷν libri. 1447. νεόθεν ἤλυθεν N. 1448. κακὰ delendum suspicatur N. 1450. κιγχάνει Hermannus: κιχάνῃ vel κιχάνει libri. 1451. ματᾶν Blaydesius: μάτην libri.

ὁρᾷ ὁρᾷ ταῦτ᾽ ἀεὶ χρόνος, στρέφων μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ᾽ ἦμαρ αὖθις αὔξων ἄνω.
ἔκτυπεν αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.

ΟΙΔ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ᾽ ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;

ΑΝ. πάτερ, τί δ᾽ ἐστὶ τἀξίωμ᾽ ἐφ᾽ ᾧ καλεῖς;

ΟΙΔ. Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ᾽ αὐτίκ᾽ ἄξεται
βροντὴ πρὸς Ἅιδην· ἀλλὰ πέμψαθ᾽ ὡς τάχος.

ἀντιστροφὴ α.

ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐς δ᾽ ἄκραν
δεῖμ᾽ ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν.
ἔπτηξα θυμόν· οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
τί μάν, τί φήσω τέλος; δέδοικα δ᾽· οὐ γὰρ ἅλιον
ἀφορμᾷ ποτ᾽, οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.

ΟΙΔ. ὦ παῖδες, ἥκει τῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτή, κοὐκέτ᾽ ἔστ᾽ ἀποστροφή.

ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;

ΟΙΔ. καλῶς κάτοιδ᾽· ἀλλ᾽ ὡς τάχιστά μοι μολὼν
ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω.

στροφὴ β.

ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ᾽ αὖθις ἀμφίσταται
διαπρύσιος ὄτοβος.
ἵλαος, ὦ δαίμων, ἵλαος, εἴ τι γᾷ
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίου δὲ σοῦ τύχοιμι, μηδ᾽ ἄλαστον ἄνδρ᾽ ἰδὼν

1477—1485 = 1491—1499.

1453. ὁρᾷ δ᾽ ὁρᾷ Bergkius. πάντ᾽ ἀεὶ Dindorfius. 1454. στρέφων Hartungius: ἐπεὶ libri. 1455. τὰ δὲ παρ᾽ ἦμαρ schol.: τάδε πήματ᾽ libri. 1462 sq. κτύπος ὅδε μέγας ἐρείπεται διόβολος ἄφατος· ἐς δ᾽ ἄκραν scribendum conicit N. μάλα, quod iam Hartungio displicuit, Laur. A pr. ignorasse videtur. 1466. οὐρανία vitiosum, ὀρμένα suasit F. G. Schmidtius, αἰόλη scholiorum ope restitui iubet Heimsoethius. 1468. τί φήσω N.: ἀφῆς vel ἀφήσει libri. 1469. δέδοικα N.: δέδεια vel δέδια libri. δ᾽ Triclinius: τόδ᾽ libri. 1470. οὐδ᾽ ἄνευ Heathius. 1472. τῷδε τἀνδρὶ Blaydesius. 1474. τοῦτο om. Laur. A. unde Dindorfius τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ. 1476. χώρας δεῦρό τις N. 1482. σοῦ τύχοιμι Cobetus: συντύχοιμι libri.

ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως.
Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.
ΟΙΔ. ἆρ᾽ ἐγγὺς ἁνήρ; ἆρ᾽ ἔτ᾽ ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
ΑΝ. τί δ᾽ ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῆναι [φρενί];
ΟΙΔ. ἀνθ᾽ ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.

ἀντιστροφὴ β.

ΧΟ. ἰώ, παῖ, βᾶθι βᾶθ᾽, εἴτ᾽ ἄκραν
ἐπὶ γύαλον * * *
ἐναλίῳ Ποσειδαωνίῳ θεῷ τυγχάνεις
βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων, ἱκοῦ.
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών.
* * * ᾆσσ᾽, ὦναξ.
ΘΗ. τίς αὖ παρ᾽ ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος,
σαφὴς μὲν ἀστῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ᾽ ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
ΟΙΔ. ἄναξ, ποθοῦντι προυφάνης, καί σοι θεῶν
τύχην τις ἐσθλὴν τῆσδ᾽ ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
ΘΗ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;
ΟΙΔ. ῥοπὴ βίου μοι· καί σ᾽ ἅπερ ξυνήνεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ;
ΟΙΔ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;

1488. *ἐμφῆναι* N.: *ἐμφῦναι* libri. *φρενί* vitiosum, *φράσον* coniecit N. 1490. *τυγχάνων* absurdum, *ἀρτίως* Blaydesius. 1491—94 adeo corrupti sunt ut omnis emendandi conatus irritus videatur. 1495. *ἱκοῦ* Elmsleius: *ἵκου* libri. 1499. *ὡς τάχος* supplet Heimsoethius. *ᾆσσ᾽* Elmsleius: *ἄισσ᾽* libri. 1501. *ἀστῶν* Reiskius: *αὐτῶν* libri. 1506. *τῆσδ᾽ ἔθηκε* Heathius: *θῆκε τῆσδε* libri. 1510. *ἐν τῷ δὲ κεῖσαι* verba vix integra. 1512. *σῆμα τῶν* Dindorfius: *σημάτων* libri. *προκειμένων* vitiosum, *πεπρωμένων* temptabat N.

ΟΙΔ. δηλοῦσι βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλά τε
σκήψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη.
ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ᾽ ὁρῶ
κοὐ ψευδόφημα· χὤ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
ΟΙΔ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ᾽ ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τύμβον δὲ φράζε μή ποτ᾽ ἀνθρώπων τινί,
μήθ᾽ οὗ κέκευθε μήτ᾽ ἐν οἷς κεῖται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε
δορός τ᾽ ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῇ.
ἃ δ᾽ ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ᾽ ὅταν μόλῃς μόνος·
ὡς οὔτ᾽ ἂν ἀστῶν τῶνδ᾽ ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὔτ᾽ ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀεὶ σῷζε, χὤταν εἰς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν᾽· ὁ δ᾽ ἀεὶ τὠπιόντι δεικνύτω.
χοὔτως ἀδῇον τήνδ᾽ ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ᾽ ἀνδρῶν. αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν·
θεοὶ γὰρ εὖ μέν, ὀψὲ δ᾽ εἰσορῶσ᾽, ὅταν
τὰ θεῖ᾽ ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ᾽ οὖν εἰδότ᾽ ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ᾽, ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρόν,
στείχωμεν ἤδη, μηδ᾽ ἔτ᾽ ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ᾽ ἕπεσθ᾽· ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφὼ πατρί.

1514. *δηλοῦσι* Blaydesius: *αἱ πολλαὶ* vel *αἱ πολλὰ* libri. 1515. *σκήψαντα* Forster: *στρέψαντα* libri. 1519. *γήρως ἄλυπα* verba suspecta. *σῇ τε κείσεται* v. l. 1522. *τύμβον* olim Schneidewinus: *τοῦτον* libri. 1525. *γειτόνων* al. 1526. *μηδὲ δεῖ κινεῖν λόγῳ* vel *μηδὲ κινεῖσθαι θέμις* N. 1531. *γόνῳ* N. 1532. *ἀεὶ*: *αἰεὶ* libri. 1534. *μυρίαι* vitiosum, *κύριαι* Nitzschius. 1540. *πτερόν* Matthiae. 1541. *μηδ᾽ ἔτ᾽* Reisigius: *μηδέ γ᾽* libri. 1543. *ὡς πρὶν σφὼ πατρί* Porsonus.

χωρεῖτε καὶ μὴ ψαύετ᾽, ἀλλ᾽ ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ᾽ ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ᾽ ὧδε, τῇδε βᾶτε· τῇδε γάρ μ᾽ ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ᾽ ἦσθ᾽ ἐμόν,
νῦν δ᾽ ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας.
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ᾽ Ἅιδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ᾽ ἥδε πρόσπολοί τε σοὶ
εὐδαίμονες γένοισθε, κἀπ᾽ εὐπραξίᾳ
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.

στροφή.

ΧΟ. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
ἐννυχίων ἄναξ,
Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσομαι,
μήτ᾽ ἐπιπόνῳ μήτ᾽ ἐπὶ βαρυαχεῖ
δίδου μοι ξένον ἐξανύσαι
μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω
νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν πημάτων ἱκνουμένων
πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξοι.

ἀντιστροφή.

ὦ χθόνιαι θεαὶ σῶμά τ᾽ ἀμαιμάκου
θηρός, ὃν ἐν πύλαισι
ταῖσι πολυξένοις
εὐνᾶσθαι κνυζεῖσθαί τ᾽ ἐξ ἄντρων

1556—1567 = 1568—1578.

1551. τὴν τελευταίαν, βίον Musgravius, τὸν ταλαίπωρον βίον F. G. Schmidtius. 1558. σέβειν Heimsoethius. 1560. Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ Hermannus: Ἀιδωνεῦ Ἀιδωνεῦ libri. λίσσομαι suspectum. 1561. μὴ ἐπιπόνῳ Bergkius. 1562. δίδου μοι ex scholiis addidit Hartungius. ἐξανύσαι Vauvillersius: ἐκτανύσαι libri. 1564. νεκρῶν Triclinius: νεκύων libri. 1565. μάταν vitiosum. πημάτων κυκλουμένων Heimsoethius. 1567. σφε Reiskius: σε libri. 1568. ὦ χθόνιαι θεαὶ verba suspecta. τ᾽ ἀμαιμάκου (vel τε μαιμάκου) Meinekius: τ᾽ ἀνικάτου libri. 1569. πύλαις Heimsoethius. 1570. ταῖσι Bergkius: φασὶ libri. πολυξένοις Musgravius: πολυξέστοις libri.

ἀδάματον φύλακα
παρ' Ἅιδᾳ λόγος αἰὲν ἔχει·
δός, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
κατεύχομαι, ἐν καθαρῷ βῆναι
ὁρμωμένῳ νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓΓ. ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα·
ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.

ΧΟ. ὄλωλε γὰρ δύστηνος;

ΑΓΓ. ὡς λελοιπότα
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.

ΧΟ. πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ;

ΑΓΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε, καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ
κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
ἐφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαΐνου τάφου,
καθέζετ'· εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀύσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον

1572. *ἀδάματον* Brunckius: *ἀδάμαστον* libri. 1573. *Ἅιδᾳ* Elmsleius: *Ἀίδᾳ* libri. *ἔχει* Triclinius: *ἀνέχει* libri. 1574. *δός* N.: *ὅν* libri. 1578. *αἰένυπνον* Laur. e corr., item schol. Suid. Eust.: *αἰὲν ἄυπνον* fere libri. 1584. *ἀεὶ* absurdum, *ἄβιον* coniecit N. 1592. *πολυσχίστων* Heathius: *πολυσχίστῳ* libri. 1593 sq. *οὗ τὰ Πειρίθου Θησέως τε* Blaydesius. 1594. *πίστ' ἀεὶ* vitiosum, *πίστεως* Blaydesius. 1595. *ἀφ' οὗ* Brunckius. *μέσος* Musgravius: *μέσου* vel *μέσον* libri. *τοῦ τε τρικορύφου* Schneidewinus. 1596. *κἀυτολαΐνου* Dobraeus.

πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ ἐπόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν, ᾗ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονήν,
κοὐκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο,
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι ἔκλαιον, οὐδ' ἀνίεσαν
στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν,
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά, κοὐκέτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μέν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητώμεναι
τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπή· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θώυξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας·
[καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός·]
ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται.

1601. *πηγὴν μολοῦσαι* L. Stephani. 1602. *βραχεῖ* Reisigius. *'πόρευσαν* Heathius: *πόρευσαν* libri. 1604. versus graviter corruptus. *εἶχ' ἔρωτος ἡδονήν* temptabat Meinekius. 1608. *πεσοῦσαι 'κλαιον* Heathius, *πεσόντ' ἔκλαον* olim Dindorfius: *πεσοῦσαι κλαῖον* libri. 1609. *παμμιγεῖς* N. 1610. *πικρόν* corruptum. 1614. *τὴν δύσπονον τήνδ'* Blaydesius. 1619. *ἤδη τὸν βίον* Elmsleius: *ἤδη βίοτον* libri, *ἤδη τοῦ βίου* Suid. 1622. *οὐδ' ἔτ'* Turnebus: *οὐδέ τ'* libri. 1625. *δείσαντας εὐθέως* Dindorfius. 1626. versum spurium esse vidit Lehrsius. 1627 sq. *τί μέλλομεν; χώρει· πάλαι δὴ* N.

ὃ δ᾽ ὡς ἐπήσθετ᾽ ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα.
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις
ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
μήποτε προδώσειν τάσδ᾽ ἑκών, τελεῖν δ᾽ ὅσ᾽ ἂν
μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ᾽ αὐταῖς ἀεί.
ὃ δ᾽, ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ ὄκνου μέτα
κατήνεσεν τάδ᾽ ὅρκιος δράσειν ξένῳ.
ὅπως δὲ ταῦτ᾽ ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει, 1639
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ᾽ ἃ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν μηδὲ φωνούντων κλύειν.
ἀλλ᾽ ἕρπεθ᾽ ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ᾽ ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ᾽ ἔτι,
ἄνακτα δ᾽ αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον
χεῖρ᾽ ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φανέντος οὐδ᾽ ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ᾽ ἅμα
καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ.
μόρῳ δ᾽ ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ᾽, οὐδ᾽ ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ

ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φέρειν 1640

1632. *ἀρχαίαν* corruptum, *ἀρκέσειν* scribendum conicit N. 1633. *ὑμεῖς δέ* Blaydesius. 1635. *νέμῃς* F. G. Schmidtius. 1636. *ὄκνου* Wexius: *οἴκτου* libri. 1638. *ταῦτ᾽ ἔπραξεν* Heimsoethius. 1640. versum spurium abiecit N. 1646 sq. *ξύμπαντες· εἶτ᾽ ἄκασκα ταῖσι παρθένοις στείχοντες ὡμαρτοῦμεν* N. *εἶτ᾽ ἀστακτὶ* pro *ἀστακτὶ δὲ* Blaydesius requirebat. 1648. *ἐξαπείδομεν* suspectum.

κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ᾽ ἐν χρόνῳ,
ἀλλ᾽ ἤ τις ἐκ θεῶν πομπὸς ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ᾽, ἀλλ᾽ εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
ΧΟ. ποῦ δ᾽ αἵ τε παῖδες χοἱ προπέμψαντες φίλων;
ΑΓΓ. αἵδ᾽ οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ᾽ ὁρμωμένας.

στροφὴ α.

ΑΝ. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῷν δὴ
οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν,
ὥτινε τὸν πολὺν ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ᾽ ἀλόγιστα παροίσομεν
ἰδόντε καὶ παθόντε.
ΧΟ. τί δ᾽ ἔστιν;
ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
ΧΟ. βέβηκεν;
ΑΝ. ὡς μάλιστ᾽ ἂν ἐν πόθῳ λάβοις.
τί γάρ, ὅτῳ μήτ᾽ Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσεν,
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον.
τάλαινα· νῷν δ᾽ ὀλεθρία
νὺξ ἐπ᾽ ὄμμασιν βέβακε.
πῶς γὰρ ἤ τιν᾽ ἀπίαν
γᾶν ἢ πόντιον κλύδων᾽ ἀλώμεναι, βίου

1670—1696 = 1697—1723.

1662. *ἀλάμπετον* v. l. 1666. *παρείξαιμ᾽* Hartungius. 1668. *ἀσήμονες* suspectum. 1670. *αἰαῖ*] *φεῦ,* quod libri addunt, delevit ed. Glasgov. a. 1745. 1673. *ὥτινε* Badhamus: *ᾧτινι* libri. 1676. *παθόντε* Brunckius: *παθοῦσα* libri. 1677. *ἔστιν μὲν* Hermannus: *οὐκ ἔστιν μὲν* libri. 1679. *ἐν* Canter: *εἰ* libri. 1680. *πόντος* vitiosum. 1682. *φερόμενον* Kunhardtus: *φαινόμεναι* libri. 1684. *βέβακε* Reisigius: *βέβηκε* libri. 1685. *πόθι γὰρ* Heimsoethius.

δύσοιστον ἕξομεν τροφάν;
ΙΣΜ. οὐ κάτοιδα. κατά με φόνιος Ἀίδας
ἕλοι [πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῷ]
τάλαιναν· ὡς ἔμοιγ' ὁ [μέλλων] βίος οὐ βιωτός.
ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή,
μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον· οὔ τοι
κατάμεμπτ' ἔβητον.

ἀντιστροφὴ α.

ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.
καὶ γὰρ ὃ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος, ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος·
οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τᾷδε μὴ κυρήσῃς.
ΧΟ. ἔπραξεν;
ΑΝ. ἔπραξεν οἷον ἤθελεν.
ΧΟ. τὸ ποῖον;
ΑΝ. ἇς ἔχρῃζε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.
ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τόσον ἄχος.
ἰώ, γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρῃζες, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι.

1690 sq. verba uncis inclusa interpolatori deberi suspicatur N. 1693. *διδύμα τέκνων ἀρίστα* Triclinius: *δίδυμα τέκνων ἄριστα* libri. 1696. *κατάμεμπτος ἔβη* schol., unde *κατάμεμπτος αἶσα* temptabat N. *κατάμεμπτ' ἐβήτην* Elmsleius. 1698. *μηδαμὰ* Brunckius: *μηδαμῇ* libri. *δὴ φίλον ἦν φίλον* Brunckius, *δῆτα φίλον φίλον* Firnhaber. 1699. *ὁπότε γε καὐτὸν* vel *ὁπότε γ' ἔτ' αὐτὸν* Arndtius, *ἕως γ' ἔτ' αὐτὸν* Heimsoethius. 1702. *γέρων* vitiosum, *θανὼν* Elmsleius, *γὰρ ὢν* Hermannus. 1703. *τᾷδε* Triclinius: *τάδε* libri. 1709. *ἀνὰ* Hermannus, *ἔτι* Elmsleius: *ἀεὶ* libri. 1710. *δακρῦον* Reisigius: *δάκρυον* vel *δακρύον* libri. 1712. *τόσον* Arndtius: *τοσόνδ'* libri. 1713. *ἰώ* N.: *ἰὼ μὴ* libri.

ΙΣΜ. ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος αὖθις ὧδ'
[ἔρημος ἄπορος]
ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, πατρὸς ὧδ' ἐρήμας;
ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου, * * *
λήγετ' ἤδη τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ
δυσάλωτος οὐδείς.

στροφὴ β.

ΑΝ. πάλιν, φίλα, συθῶμεν.
ΙΣΜ. ὡς τί ῥέξομεν;
ΑΝ. ἵμερος ἔχει με
ΙΣΜ. τίς;
ΑΝ. τὰν χθόνιον ἑστίαν ἰδεῖν
ΙΣΜ. τίνος;
ΑΝ. πατρός, τάλαιν' ἐγώ.
ΙΣΜ. θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; μῶν
οὐχ ὁρᾷς;
ΑΝ. τί τόδ' ἐπέπληξας;
ΙΣΜ. καὶ τόδ', ὡς
ΑΝ. τί τόδε μάλ' αὖθις;
ΙΣΜ. ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.
ΑΝ. ἄγε με, καὶ τότ' ἐπενάριξον.
ΙΣΜ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'
αὖθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος
αἰῶνα τλάμον' ἕξω;

ἀντιστροφὴ β.

ΧΟ. φίλαι, τρέσητε μηδέν.
ΑΝ. ἀλλὰ ποῖ φύγω;

1724—1737 = 1738—1750.

1715. *ἄρα πότμος ἔμ'* N. 1717. verba *ἔρημος ἄπορος* delenda esse conicit N. 1718. *ἐπαμμένει* Hermannus: *ἐπιμένει* libri. 1720. *ἔλυσεν* vitiosum, *ἔκαμψεν* Blaydesius. 1722. *λήγετ' ἤδη* Hermannus: *λήγετε* libri. 1728. *τάλαιν' ἔγωγε* libri plerique, *τάλαινα* scripserit N. 1730. *πῶς τόδ'* Heimsoethius. 1731. *τόδε θ' ὅπως. ΑΝΤ. πῶς τόδε* Heimsoethius. 1733. *ἐπενάριξον* Elmsleius: *ἐνάριξον* libri. 1736. *ἄπορος* delendum arbitratur N.

ΧΟ. *καὶ πάρος ἀπέφυγε*
ΑΝ. *τί;*
ΧΟ. *τὰ σφῷν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.*
ΑΝ. *φρονῶ,*
ΧΟ. *τί δῆθ᾽ ὑπερνοεῖς;*
ΑΝ. *ὅπως μολούμεθ᾽ ἐς δόμους,*
οὐκ ἔχω.
ΧΟ. *μηδέ γε μάτευε.*
ΑΝ. *μόγος ἔχει.*
ΧΟ. *καὶ πάρος ἐπεῖχεν.*
ΑΝ. *τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ᾽ ὕπερθεν.*
ΧΟ. *μέγ᾽ ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.*
ΑΝ. *ναὶ ναί.*
ΧΟ. *ξύμφημι καὐτός.*
ΑΝ. *φεῦ φεῦ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;*
ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
δαίμων τὰ νῦν γ᾽ ἐλαύνει;
ΘΗ. *παύετε θρῆνον, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ*
χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
ΑΝ. *ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.*
ΘΗ. *τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι;*
ΑΝ. *τύμβον θέλομεν*
προσιδεῖν αὐταὶ πατρὸς ἡμετέρου.
ΘΗ. *ἀλλ᾽ οὐ θεμιτόν.*
ΑΝ. *πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν᾽ Ἀθηνῶν;*
ΘΗ. *ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος*

1739 sq. *ἀπέφυγε ΑΝΤ. τί; ΧΟ. τὰ σφῷν* Hermannus: *ἀπεφεύγετον σφῷν* libri. pro *ἀπέφυγε* cum Heimsoethio *ἔφευγε* scribendum videtur. 1740. *τὰ σφέτερα μὴ* Heimsoethius. 1741. *τί δῆθ᾽ ὅπερ νοεῖς* Graser, *τί δῆθ᾽ ὑπέρφευ* malit N. 1744. *ἐπεῖχε* Wunder: *ἐπεί* libri. 1745. *ἄπορα* Wunder: *πέρα* libri. 1746. *ἐλαχέτην τι* Elmsleius, *ἔλαχες ἄτας* Blaydesius: *ἐλάχετόν τι* libri. 1747. verba *ναὶ ναί· ξύμφημι καὐτός* delet Dindorfius. 1748. *μέλωμεν* et *μέλλομεν* al., *μένωμεν* Schneidewinus. 1749. *με* delendum arbitratur N. 1750. *τὰ νῦν μ᾽* N. 1752. versus male corruptus. 1755. *τίνας* N. 1758. *οὐ θεμιστὸν* Laur. A pr., *ἀθέμιστον* scribendum iudicat N. quae post *οὐ θεμιστὸν* in libris accedunt verba *κεῖσε μολεῖν* delevit Bothius.

μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
μήτ᾽ ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱεράν, ἣν κεῖνος ἔχει·
καὶ ταῦτά μ᾽ ἔφη πράσσοντα καλῶς
χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον.
ταῦτ᾽ οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χὠ πάντ᾽ ἀίων Διὸς Ὅρκος.
ΑΝ. ἀλλ᾽ εἰ τάδ᾽ ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ᾽ ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ᾽ ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.
ΘΗ. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ᾽ ὁπόσ᾽ ἂν
μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ᾽ ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν· οὐ γὰρ δεῖ μ᾽ ἀποκάμνειν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἀποπαύετε μηδ᾽ ἐπὶ πλείω
θρῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

1764. *πράσσοντα κακῶν* Hermannus. 1765. *αἰὲν ἀδῇον* N. 1768—79. laciniam ab interpolatore additam suspicatur N., extremos tres versus iam Fr. Ritter damnavit. 1772. *τοῖς ἡμετέροισιν ὁμαίμοις* Meinekius. 1773. *ὁπόσ᾽* Porsonus: *ὅσ᾽* libri. fortasse *ἅσσ᾽* praestat. 1776. *γὰρ* delet Hermannus. 1777. *μηδ᾽* Elmsleius: *μήτ᾽* libri.

INDEX NOMINUM.

Ἀβαί, Phocidis urbs: *τὸν Ἀβαῖσι ναόν* Oed. R. 899.

Ἀγαμέμνων: *Ἀγαμέμνονος* El. 2. 695. 1355. *Ἀγαμέμνονα* Ai. 1224. El. 125. *Ἀγάμεμνον* Phil. 794. *Ἀτρείδης* Ai. 1349. *παῖς Ἀγαμεμνονίδας* Orestes El. 182.

Ἀγήνωρ, Cadmi pater: *Ἀγήνορος* Oed. R. 262.

Ἄδραστος, Polynicis socer: *Ἄδραστον* Oed. C. 1302.

(*Ἀερόπη*) Cressa, Menelai mater: Ai. 1295.

Ἀθάνα Ai. 74. 91. 112. Oed. R. 159. Oed. C. 706. 1090. Phil. 134. *Ἀθάνας* Ai. 14. 757. 771. *Ἀθάναν* Oed. C. 1070. *θυγάτηρ Διός* Oed. R. 159. 188. *ἁ Διός* Ai. 401. *ἡ Διός* Ai. 450. *Διογενὲς τέκνον* Ai. 91. *ἀδάματος θεά* Ai. 450. *ἀλκίμα θεός* Ai. 401. *ἄμβροτος* Oed. R. 159. *γλαυκῶπις* Oed. C. 706. *γοργῶπις* Ai. 450. *δία* Ai. 757. 771. *ἱππία* Oed. C. 1070. *Νίκη Πολιάς* Phil. 134. *σεμνὰ παῖς Παλλάς* Oed. C. 1090. *χρυσέα* Oed. R. 188. cf. *Παλλάς*.

Ἀθῆναι Ai. 861. Oed. C. 108. *Ἀθηνῶν* El. 707. 731. Oed. C. 58. 1759. *Ἀθήνας* Oed. C. 24. 260. 283. 1004. *Ἀθάνας* Ai. 1222. *εὐδαίμονες* Oed. C. 282. *θεόδμητοι* El. 707. *θεοσεβέσταται* Oed. C. 260. *ἱεραί* Ai. 1221. *κλειναί* Ai. 861. *πασῶν τιμιωτάτη πόλις* Oed. C. 108.

Αἰακίδαι: *δίων Αἰακιδᾶν* Ai. 645.

Αἴας, Telamonis filius: nom. *Αἴας* Ai. 206. 212. 217. 609. 711. 716. 733. 864. 898. 914. 972. 1133. 1213. 1234. Phil. 411. *Αἴαντος* Ai. 4. 201. 335. 502. 790. 792. 799. 1106. 1417. *Αἴαντι* Ai. 19. *Αἴαντα* Ai. 73. 98. 754. vocat. *Αἴας* Ai. 89. 289. 368. 482. 485. 525. 529. 585. 923. 977. 996. 1015. 1269. *Τελαμώνιος παῖς* Ai. 134. *παῖς Τελαμῶνος* Ai. 184. *ὁ μείζων* Phil. 411. *αἴθων* Ai. 222. 1088. *δεινός* Ai. 205. *δυστράπελος* Ai. 913. *δυσώνυμος* Ai. 914. *εὐκάρδιος* Ai. 364. *θούριος* Ai. 212. 1213. *θρασύς* Ai. 364. *κλεινός* Ai. 216. *μέγας* Ai. 205. *σακεσφόρος* Ai. 19.

ὑβριστής Ai. 1088. ὠμόθυμος Ai. 885. ὠμοκρατής Ai. 205.
Αἰγαῖος: πέλαγος Αἰγαῖον Ai. 461.
Αἰγεύς, Thesei pater: Αἰγέως Oed. C. 69. 549. 607. 940. 1154. 1518. 1538. 1754.
Αἴγισθος El. 98. 386. 421. 517. 627. 965. 1290. 1308. 1403. Αἰγίσθου El. 310. 661. Αἰγίσθῳ El. 667. 1416. Αἴγισθον El. 267. 957. 1101. 1107. 1429. Αἴγισθε El. 1403. ὁ πάντ' ἄναλκις, ἡ πᾶσα βλάβη El. 301. παλαμναῖος El. 587.
Αἴγυπτος: Αἰγύπτῳ Oed. C. 337.
Ἅιδης Ai. 660. 1035. El. 542. 949. Oed. R. 30. Ant. 308. 519. 542. 575. Ἅιδας Ant. 811. Ἀίδας Oed. C. 1690. Ἅιδου Ai. 517. 865. El. 110. 463. 1342. Oed. R. 1372. Ant. 654. 780. 911. 1075. 1205. 1241. 1284. Trach. 4. 282. 1098. 1161. Phil. 449. 624. 1211. 1349. Ἅιδα Ant. 361. Trach. 120. Ἀίδα El. 137. Ἄιδος Oed. C. 1221. Ἅιδη Oed. R. 972. Ἅιδᾳ Ai. 634. Oed. C. 1573. Ἀίδᾳ Phil. 861. Ἅιδην Ant. 581. 777. 822. Oed. C. 1440. 1461. 1552. Ἅιδαν Ai. 608. 1194. Trach. 501. Ἀίδαν El. 833. Ἀίδη Trach. 1085. Ἅιδας Trach. 1040. ἄναξ Trach. 1085. ἀπότροπος ἀίδηλος Ai. 608. γλυκύς Trach. 1040. δημιουργὸς ἄγριος Ai. 1035. δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν Ant. 1284. ἔννυχος Trach. 501. ἑσπερος θεός Oed. R. 177. ὁ κάτω θεός Ai. 571. μέλας Oed. R. 30. πάγκοινος Ant. 811. Ἀίδα πάγκοινος λίμνα El. 137. πολύκοινος Ai. 1194. φόνιος Oed. C. 1690. Ζεὺς χθόνιος Oed. C. 1606.
Ἀιδωνεύς: Ἀιδωνεῦ Oed. C. 1560. ἐννυχίων ἄναξ Oed. C. 1559.
Αἰδώς: Ζηνὶ σύνθακος θρόνων Αἰδώς Oed. C. 1267 sq.
Αἵμων, Creontis filius: nom. Αἵμων Ant. 626. 1175. Αἵμονος Ant. 1217. voc. Αἵμων Ant. 572.
Αἰνιάν El. 706. Αἰνιᾶνος El. 724.
Αἰτναῖος: Αἰτναίας πώλου Oed. C. 312.
Αἰτωλία: Αἰτωλίας El. 704.
Αἰτωλός (Tydeus) Oed. C. 1315. Αἰτωλὶς γυνή Trach. 8.
Ἀλκμήνη, Herculis mater: Ἀλκμήνης Ai. 1303. Trach. 19. 181. Ἀλκμήνας Trach. 97. 644. Ἀλκμήνην Trach. 1148. τάλαινα, Διὸς μάτην ἄκοιτις Trach. 1148 sq.
Ἀμφιάρεως Oed. C. 1313. Ἀμφιάρεων El. 836. δορυσσοῦς Oed. C. 1313.
Ἀμφιτρίτη: Ἀμφιτρίτας Oed. R. 195.
Ἀμφίων: Ἀμφίονος Ant. 1155.
Ἀντιγόνη Ant. 11. Oed. C. 1. 311. 507. 1415. Ἀντιγόνης Ant. 629. Ἀντιγόνην Ant. 378. 805.
Ἀντίλοχος, Nestoris filius, Phil. 425.
Ἀπία: γῆς Ἀπίας Oed. C. 1303.
Ἀπόλλων Ai. 703. El. 1424. Oed. R. 377. 498. 720. 909. 1329. Ἀπόλλωνος Oed. C. 102. Ἀπόλλω Trach. 210. Oed. C. 1091. Ἄπολλον El. 655. 1376. 1379. Oed. R. 80. 919. ἀγρευτάς Oed. C. 1091. ἄναξ Ai. 703. El. 1376. Oed. R. 80. 203. Δάλιος Ai. 703. Oed.

R. 154. *εὐφαρέτρας* Trach. 209. *ἰήιος* Oed. R. 154. *Λύκειος* El. 655. 1379. Oed. R. 203. 919. *λυκοκτόνος θεός* El. 6. *Παιάν* Oed. R. 154. *ὁ Διὸς γενέτας* Oed. R. 470. cf. *Λοξίας* et *Φοῖβος*.

Ἀρά: *πότνι' Ἀρά* El. 111.

Ἀργεῖος, Argolidis civis: *Ἀργεῖος* El. 693. Oed. C. 1316. *Ἀργείων* Ant. 15. *Ἀργείοις* El. 1459. *λεύκασπις φώς* Ant. 106. *Ἀργεῖοι* Graeci: *Ἀργείων* Ai. 95. 187. 498. 663. 774. 1331. 1340. 1383. El. 535. Phil. 420. 560. *Ἀργείοις* Ai. 44. 420. 722. Phil. 67. 630. 1064. *Ἀργείοισι(ν)* Ai. 67. 440. 1240. Phil. 554. 944. *Ἀργείους* Phil. 47.

Ἄργος El. 4. Oed. C. 378. 380. 1167. 1301. 1387. 1416. *Ἄργους* Oed. C. 1325. 1401. *Δωρικόν* Oed. C. 1301. *κοῖλον* Oed. C. 378. 1387. *παλαιόν* El. 4. *Ἀργόθεν* Ant. 106.

Ἄρειος πάγος: *Ἄρεος εὔβουλον πάγον* Oed. C. 947.

Ἄρης Ai. 706. El. 96. 1244. 1385. Ant. 139. 952. 970. Trach. 653. Oed. C. 1065. 1680. *Ἄρεος* El. 1423. Ant. 125. Oed. C. 947. *Ἄρει* Ai. 613. *Ἄρη* Ai. 254. 1196. Oed. C. 1046. 1391. *Ἄρεα* Oed. R. 189. *ἀγχίπτολις* Ant. 970. *ἀπότιμος ἐν θεοῖς* Oed. R. 215. *κοινός* Ai. 1196. *λιθόλευστος* Ai. 254. *μέγας δεξιόσειρος* Ant. 139. *φοίνιος* El. 96. *χαλκοβόας* Oed. C. 1046.

Ἀρκάς Oed. C. 1320.

Ἄρτεμις Ai. 172. *Ἀρτέμιδος* Oed. R. 207. *Ἄρτεμιν* El. 563. 626. 1239. Oed. R. 161. Trach. 214. *Διός* Ai. 172. *αἰὲν ἀδμήτα* El. 1239. *ἀμφίπυρος* Trach. 214. *γαιάοχος ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει* Oed. R. 161. *δέσποινα* El. 626. *ἐλαφαβόλος* Trach. 214. *πυκνοστίκτων ὀπαδὸς ἐλάφων* Oed. C. 1092. *κυναγός* El. 563. *Λητῴα κόρη* El. 570. *Ὀρτυγία* Trach. 214. *Ταυροπόλα* Ai. 172. *χρυσαλάκατος κόρα* Trach. 637.

Ἀσία: *γᾶς Ἀσίας* Oed. C. 694.

Ἀσκληπίδαι: *Ἀσκληπιδῶν* Phil. 1333.

Ἀσκληπιός: *Ἀσκληπιόν* Phil. 1437.

Ἀταλάντη: *Ἀταλάντης* Oed. C. 1322.

Ἀτρεῖδαι, Agamemnon et Menelaus: *Ἀτρείδη* (Agam.) Ai. 1349. *Ἀτρεῖδαι* Ai. 252. 445. 960. Phil. 314. 598. 872. 1285. *Ἀτρειδῶν* Ai. 302. 750. 838. 1319. El. 651. Phil. 321. 406. 566. 916. 1294. *Ἀτρειδᾶν* Ai. 948. Phil. 397. *Ἀτρείδαις* Ai. 621. 717. 931. El. 1068. Phil. 323. 585. 1384. *Ἀτρείδαισιν* Ai. 97. *Ἀτρείδας* Ai. 57. 461. 469. 667. Phil. 361. 389. 455. 510. 586. 1390. *ἀγαθοὶ στρατηλάται* Phil. 873. *δικρατεῖς* Ai. 252. *διπλοῖ βασιλῆς* Ai. 960. *διπλοῖ στρατηγοί* Phil. 1024. *διπλοῖ στρατηλάται* Phil. 793. *δισσάρχαι βασιλῆς* Ai. 390. *δισσοί* Ai. 57. *δισσοὶ στρατηγοί* Phil. 264. *μέλεοι* Ai. 621. *πανώλεθροι* Phil. 322. *πικροί* Phil. 510.

Ἀτρεύς: *Ἀτρέως* El. 1508. Phil. 1023. 1355. 1376. *Ἀτρέα* Ai. 1293.

Αὐλίς: *Αὐλίδι* El. 564.
Ἀφροδίτη: *Ἀφροδίτα* Ant. 800. Oed. C. 693. *ἄμαχος θεός* Ant. 800. *χρυσάνιος* Oed. C. 693. cf. *Κύπρις*.
Ἀχαιός ex Peloponneso El. 701. *Ἀχαιοί*, Graeci: *Ἀχαιοί* Phil. 595. *Ἀχαιῶν* Ai. 560. 638. 1233. Phil. 59. 1243. 1250. 1306. 1404. *Ἀχαιοῖς* Ai. 573. 1053. 1098. 1238. Phil. 609. 616. *Ἀχαιούς* Ai. 999. El. 571. Phil. 623. 916. *πολύπονοι* Ai. 638.
Ἀχελῷος Trach. 510. *Ἀχελῷον* Trach. 9.
Ἀχέρων: *Ἀχέροντος* Ant. 812. *Ἀχέροντι* Ant. 816. *Ἀχέροντα* El. 184.
Ἀχιλλεύς Ai. 442. *Ἀχιλλέως* Ai. 1341. Phil. 4. 50. 57. 241. 260. 364. 542. 582. 940. 1066. 1220. 1237. 1298. 1312. 1433. *Ἀχιλλέα* Phil. 331. 358. *κράτιστος Ἑλλήνων* Phil. 3. *Πηλέως γόνος* Phil. 333. *τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων* Ai. 41. 1239. 1337. Phil. 62.

Βάκχαι: *Βακχᾶν ματρόπολιν Θήβαν* Ant. 1121. *Κωρύκιαι νύμφαι Βακχίδες* Ant. 1128.
Βακχεύς: *Βακχεῦ* Ant. 1121.
Βάκχος: *χρυσομίτραν οἰνῶπα Βάκχον εὔιον* Oed. R. 209 sqq. *ὁ Βακχεῖος θεός* Oed. R. 1105. *ὁ Θήβας ἐλελίζων Βάκχιος* Ant. 153 sq. *Βακχίας Θήβας* Trach. 510. *βακχίαν ἅμιλλαν* Trach. 220. *βακχίας ἀμπέλου* Trach. 704.
Βαρκαῖος: *Βαρκαίοις ὄχοις* El. 727.
Βοιωτός El. 708.
Βορεὰς (Boreae filia Cleopatra) *αμιππος* Ant. 985.
Βοσπόριος: *ἀκταὶ Βοσπόριαι* Ant. 968. *Βοσπορίων ποταμῶν* Ai. 884.

Γῆ: *Γᾶ* Phil. 391. *Γᾶς* Oed. C. 1574. *Γῆς* Oed. C. 40. *Γᾶν* Ant. 338. *θεῶν ὑπερτάτα, ἄφθιτος ἀκαμάτα* Ant. 338 sq. *ὀρεστέρα παμβῶτις, μάτηρ αὐτοῦ Διός* Phil. 391. *μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρος* Phil. 400 sq.
Γίγαντες: *γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων* Trach. 1059.

Δανάη: *Δανάας δέμας* Ant. 944.
Δαναοί, Graeci: *Δαναῶν* Ai. 138. 145. 225. *Δαναοῖς* Phil. 1216.
Δάρδανος: *τὸ Δαρδάνου πέδον* Phil. 69.
Δαυλία, Phocidis regio: *Δαυλίας* Oed. R. 734.
Δελφοί: *Δελφῶν* Oed. R. 734. *Δελφικῶν ἄθλων* El. 682. *Δελφικῆς ἑστίας* Oed. C. 413. *θεσπιέπεια Δελφὶς πέτρα* Oed. R. 463. *τὰ μεσόμφαλα γᾶς μαντεῖα* Oed. R. 480. *τὸν ἄθικτον γᾶς ὀμφαλόν* Oed. R. 987. cf. *Πυθών*.
Δηιάνειρα, Oenei filia, uxor Herculis: *Δηιάνειρα* Trach. 49. 180. 665. 874. *Δηιάνειραν* Trach. 104. 405. *ἀμφινεικής* Trach. 104. *δολῶπις* Trach. 1050. cf. *Οἰνεύς*.
Δήλιος v. *Ἀπόλλων*.
Δημήτηρ: *εὐχλόου Δήμητρος* Oed. C. 1600. *Ἐλευσινίας Δηοῦς* Ant. 1120. *πότνιαι* (Ceres et Proserpina) Oed. C. 1050.
Δίκη Ai. 1390. El. 528. Oed. R. 274. Ant. 451. Trach. 808. Oed. C. 1026. 1382. *Δίκα* El. 476. *Δίκας* Oed. R. 885. Ant. 854. *ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν* Ant. 451. *παλαίφατος, ξύν-*

εδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις Oed. C. 1381 sq. ποίνιμος Trach. 808. πρόμαντις El. 476. σύμμαχος Oed. R. 274. τελεσφόρος Ai. 1390.
(Διομήδης) v. Τυδεύς.
Διόνυσος Oed. C. 679. Διονύσου Ant. 957. βακχιώτας Oed. C. 679.
Διρκαῖος: Διρκαῖαι κρῆναι Ant. 844. Διρκαίων ῥεέθρων Ant. 104.
Δρύας: παῖς ὁ Δρύαντος (Lycurgus) Ant. 955.
Δωδώνη: Δωδῶνι Trach. 172.
Δωρίς: μεγάλᾳ Δωρίδι [νάσῳ Πέλοπος] Oed. C. 696. Μερόπη Δωρίς Oed. R. 775. Ἄργος τὸ Δωρικόν Oed. C. 1301.

(Ἑκάτη) ἐνοδία θεός Ant. 1199.
Ἕκτωρ Ai. 1027. 1029. Ἕκτορος Ai. 662. 817. 1279. 1283.
(Ἑλένη) Ai. 1112.
Ἕλενος Phil. 606. 1338. ἀριστόμαντις Phil. 1338.
Ἐλευσίνιος: Ἐλευσινίας Δηοῦς Ant. 1119.
Ἑλικωνιάς: Νυμφᾶν Ἑλικωνιάδων Oed. R. 1108.
Ἑλλάς Trach. 1060. 1112. Ἑλλάδος El. 681. 694. Phil. 223. 256. Oed. C. 734. χθονὸς Ἑλλανίδος Ai. 426.
Ἕλληνες Phil. 233. Ἑλλήνων Ai. 458. El. 531. Phil. 3. 1344. Oed. C. 597. Ἑλλάνων Ai. 1191. El. 483. Trach. 638. 1011. Ἕλλησι Ai. 1363. Ἕλλασιν Ai. 1196.
Ἐλπίς: χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα Oed. R. 158.
Ἐνυάλιος: χαλκοθώραξ Ἐνυάλιος Ai. 179.
Ἐρεχθεῖδαι: χθονίων Ἐρεχθειδῶν Ai. 202. ἀρχαιογόνων Ἐρεχθεϊδᾶν Ant. 982.
Ἐρίβοια, Aiacis mater: Ἐριβοίᾳ Ai. 569.
Ἐρινύς Ai. 1034. 1390. El. 491. Trach. 809. Ἐρινύν El. 276. 1080. Trach. 895. Oed. C. 1299. μνήμων Ai. 1390. χαλκόπους El. 491. Ἐρινύες Ai. 843. El. 112. Ant. 1075. Ἐρινύων Trach. 1051. Oed. C. 1434. Ἐρινῦς Ai. 837. λωβητῆρες ὑστεροφθόροι Ant. 1074. σεμναὶ θεῶν παῖδες El. 112. σεμναὶ ταvύποδες Ai. 837. ταχεῖαι ποίνιμοί τε Ai. 843.
Ἑρμαῖον ὄρος Phil. 1459.
Ἑρμῆς El. 1395. Phil. 133. Oed. C. 1548. Ἑρμοῦ Trach. 620. Ἑρμῆν Ai. 832. Ἑρμῇ El. 111. δόλιος Phil. 133. πομπαῖος Ai. 832. πομπός Oed. C. 1548. χθόνιος Ai. 832. El. 111. Μαίας παῖς El. 1395. Κυλλάνας ἀνάσσων Oed. R. 1104.
Ἐρυμάνθιος: Ἐρυμάνθιον θῆρα Trach. 1097.
Ἔρως Ant. 781 sq. Trach. 354. Ἔρωτι Trach. 441. ἀνίκατος μάχαν Ant. 781.
Ἐτεοκλῆς Oed. C. 374. 1295. Ἐτεοκλέα Ant. 23. 194.
Ἐτέοκλος Ἀργεῖος Oed. C. 1316.
Εὔβοια: Εὐβοίας Trach. 752. 788. Phil. 849. Εὐβοΐς mulier Trach. 403. ἀκτὴ Εὐβοΐς Trach. 237. Εὐβοΐδα χώραν Trach. 74.
Εὔηνος: βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον Trach. 559.
Εὐμενίδες: Εὐμενίδας Oed. C. 42. 486. ἀμαιμάκεται κόραι Oed. C. 127. ἄοινοι Oed. C. 100. δεινῶπες Oed. C. 84. ἔμφοβοι θεαί Oed. C. 39. πάνθ' ὁρῶσαι Oed.

C. 42. *πότνιαι* Oed. C. 84. *Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι* Oed. C. 40. *παῖδες Σκότου* Oed. C. 106.

Εὐμολπίδαι: Εὐμολπιδᾶν Oed. C. 1053.

Εὐρυδίκη: τάλαιναν Εὐρυδίκην Ant. 1180.

Εὐρυσάκης, Aiacis et Tecmessae filius: *Εὐρύσακες* Ai. 340. 575.

Εὐρυσθεύς: ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεύς Trach. 1049.

Εὔρυτος, Oechaliae rex: *Εὐρύτου* Trach. 74. 244. 316. 380. 420. 750. *Εὔρυτον* Trach. 353. 363. *πόλιν τὴν Εὐρυτείαν* Trach. 260. *τὴν Εὐρυτείαν παρθένον* Trach. 1219.

Ἔχιδνα: δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα Trach. 1099.

Ζεύς Ai. 187. El. 175. Oed. R. 498. Ant. 2. 127. 184. 304. 450. Trach. 26. 251. 275. 279. 399. 1022. 1278. Phil. 989. 990. 1443. Oed. C. 623. 882. 1079. 1435. 1606. *Διός* Ai. 137. 172. 401. 450. 492. El. 149. 162. 659. 823. 1063. 1097. Oed. R. 151. 159. 188. 470. Ant. 1041. 1116. 1149. Trach. 437. 513. 644. 826. 1041. 1048. 1086. 1148. 1185. Phil. 140. 392. 678. 802. 1181. 1415. Oed. C. 95. 623. 705. 1460. 1502. 1767. *Ζηνός* Ai. 952. Oed. R. 18. Ant. 487. 949. 1040. Trach. 19. 566. 854. 1002. 1106. 1191. Phil. 484. 943. 1289. Oed. C. 793. 1382. *Διί* Trach. 238. 753. *Ζηνί* Ant. 143. Trach. 288. Oed. C. 1267. *Δία* Ant. 658. *Ζῆνα* Trach. 140. 1188. Phil. 1324. *Ζεῦ* Ai. 387. 708. 824. 831. El. 766. 1466. Oed. R. 202. 738. 904. 1197. Ant. 604. Trach. 200. 303. 983. 995. Phil. 908. 1139. 1233. Oed. C. 143. 221. 310. 533. 642. 1085. 1456. 1471. 1485. 1748. *ἀγώνιος* Trach. 26. *ἀλεξήτωρ* Oed. C. 143. *ἄναξ* Trach. 275. Oed. C. 1485. *ἀραῖος* Phil. 1181. *βαρυβρεμέτας* Ant. 1116. *βασιλεύς* Trach. 127. *ἕρκειος* Ant. 487. *ἐφέστιος* Ai. 492. *ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει* El. 175. *θεός* Oed. C. 1658. *θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος* El. 209. *ἱκέσιος* Phil. 484. *Κήναιος* Trach. 238. *κρατύνων* Oed. R. 903. *μέγας* El. 174. Trach. 399. *μόριος* Oed. C. 705. *κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος καταστράπτων* Trach. 437. *τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις* Trach. 200. *ὅρκιος* Phil. 1324. *παγκρατής* Phil. 681. *πάντ' ἀνάσσων* Oed. R. 904. *πάντα κραίνων* Trach. 127. *πάνθ' ὁρῶν ἀεί* Ant. 184. *πάνταρχος θεῶν* Oed. C. 1085. *παντόπτας* Oed. C. 1086. *πατήρ* Oed. R. 202. Phil. 1442. *τῶν ἁπάντων πατὴρ Ὀλύμπιος* Tr. 275. *Ὀλύμπου πρεσβεύων πατήρ* Ai. 1389. *πατρῷος* Trach. 288. 753. *πυρφόρος ἀστεροπητής* Phil. 1198. *πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων* Oed. R. 200. *τροπαῖος* Ant. 143. Trach. 303. *ὕψιστος* Phil. 1289. *Κρόνου παῖς* Phil. 681. *Κρονίδας* Trach. 128. 500. *Διογενὲς τέκνον* (*Ἀθάνα*) Ai. 91. *τὸν Δῖον γόνον* (Herculem) Trach. 956. *κτύπος Διόβολος* Oed. C. 1464. *Ζεὺς χθόνιος* (*Ἅιδης*) Oed. C. 1606.

Ἠδωνοί: Ἠδωνῶν Ant. 956.

Ἠλέκτρα El. 80. 122. 1075. 1171. 1366. *Ἠλέκτρας* El. 1177. *δύστηνος* El. 80. *παῖς δυστανοτάτας ματρός* El. 121 sq.

Ἥλιος Oed. C. 869. Ἅλιος El. 824. Ἡλίου Oed. R. 1418. Ἡλίῳ El. 424. Ἥλιον Ai. 857. Ἅλιον Oed. R. 661. Trach. 96. Ἥλιε Ai. 846. ἄναξ Oed. R. 1418. διφρευτής Ai. 857. κρατιστεύων κατ' ὄμμα Trach. 102. πάντα λεύσσων Oed. C. 869. πάντων θεῶν θεὸς πρόμος Oed. R. 660. φαέθων El. 824. λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων Trach. 99. φλογιζόμενος Trach. 96.

Ἥρα: Ἥρας El. 8. ἄκοιτις ἡ Διός Trach. 1048.

Ἡρακλῆς Trach. 156. 460. 540. 550. Ἡρακλέους Trach. 406. Phil. 943. 1406. 1411. Ἡρακλεῖ Trach. 27. 393. 428. 563. 585. 668. 872. Ἡρακλέα Trach. 233. Ἡρακλῆ Trach. 476. ἄλκιμος Trach. 956. κλεινός Trach. 19. χάλκασπις ἀνήρ Phil. 726. παῖς Διός Trach. 513. Διὸς παῖς Phil. 802. ὁ Ζηνός Phil. 943. Ζηνὸς παῖς Trach. 566. Δῖος γόνος Trach. 956. Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς Trach. 19. Διὸς Ἀλκμήνας τε κόρος Trach. 644. Ἀλκμήνης γόνος Ai. 1303. Ἀλκμήνης τόκος Trach. 181. Καδμογενής Trach. 116. δεμνίοις Ἡρακλείοις Trach. 916. Ἡράκλειον ἔξοδον Trach. 51. Ἡράκλειον θάλαμον Trach. 913. Ἡρακλείων ὅπλων Phil. 262. Ἡρακλείων πόνων Trach. 170. φρενὸς Ἡρακλείας Trach. 576. Ἡράκλειον ἄρθμιον (Philoctetam) Phil. 1131.

(Ἡσιόνη) Ai. 1301.

Ἥφαιστος Ant. 1007. Ἥφαιστον Ant. 123. πευκάεις Ant. 123. παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον Phil. 986 sq.

Ἠχώ: ἀθυρόστομος Ἀχὼ τηλεφανής Phil. 189.

Θάνατος Trach. 834. Θάνατε Ai. 854. Phil. 797. Γᾶς παῖς καὶ Ταρτάρου Oed. C. 1574.

Θέμις: οὐρανίαν Θέμιν El. 1064.

Θερσίτης Phil. 442.

Θεσσαλός: Θεσσαλὰς ἵππους El. 703. κυνῇ Θεσσαλίς Oed. C. 314.

Θεστόρειος v. Κάλχας.

Θηβαῖος Oed. R. 453. cf. Καδμεῖος et Σπαρτοί.

Θῆβαι Oed. C. 919. Θήβαις Oed. R. 1380. Oed. C. 616. 791. 1355. Θήβαισιν Oed. R. 1203. Θήβας Oed. R. 153. Ant. 153. Oed. C. 1305. 1325. 1769. ἀγλααί Oed. R. 152. μεγάλαι Oed. R. 1203. ὠγύγιοι Oed. C. 1770. Θήβη: Θήβης Oed. R. 1524. Ant. 733. 937. 940. 988. Trach. 1154. Oed. C. 415. 1312. 1319. 1372. Θήβας Ant. 844. Trach. 511. Θήβᾳ Ant. 102. 149. Θήβαν Ant. 1122. Βακχία Trach. 510. ἑπτάπυλος Ant. 101. εὐάρματος Ant. 845. πολυάρματος Ant. 149. πόλις πολυκτήμων Ant. 843. Θηβαΐας ἀγυιάς Ant. 1135. Θηβαίᾳ κόνει Oed. C. 406.

Θησεῖδαι, Athenienses: Θησειδᾶν ἀκμά Oed. C. 1066.

Θησεύς Oed. C. 69. 550. 1350. 1644. Θησέως Phil. 562. Oed. C. 1003. 1103. 1593. 1657. Θησέα Oed. C. 1055. 1458. 1630. Θησεῦ Oed. C. 569. 595. 1042. πάντ' ἄριστος Oed. C. 1548. ἐγρεμάχας Oed. C. 1054. κοίρανος Ἀθηνῶν Oed. C. 1759. Αἰγέως τόκος Oed C. 69. Θησέως κόροι (Demophon et Acamas) Phil. 562.

Θορίκιος: *Θορικίου πέτρου* Oed. C. 1595.

Θρῆκες: *Θρῃκῶν* Ant. 968. *Θρῄκιον κλύδωνα* Oed. R. 197. *Θρῄσσαισιν πνοαῖς* Ant. 588.

(*Θυέστης*) Ai. 1294.

Θυῖαι: *Θυίαισιν* Ant. 1151.

Ἴακχος: *Ἴακχον* Ant. 1154.

(*Ἰδαία*) Phinei uxor Ant. 973.

Ἰδαῖος: *Ἰδαίας χθονός* Ai. 434. *Ἰδᾴδι* Ai. 601.

Ἰκάριος: *Ἰκαρίων πελαγέων* Ai. 702.

Ἴλιον El. 574. Ph. 247. 454. 1200. 1438. *Ἰλίου* Phil. 69. 247. 548. cf. *Τροία*.

Ἴναχος: *Ἰνάχου κόρη* (Io) El. 5.

Ἰνδικός: *Ἰνδικὸν χρυσόν* Ant. 1038.

(*Ἰξίων*) *πελάτας λέκτρων τῶν Διός* Phil. 677.

Ἰοκάστη Oed. R. 1053. *Ἰοκάστης* Oed. R. 950. 1235. *Ἰοκάστην* Oed. R. 632.

Ἰόλη Trach. 381. *Ἰόλην* Trach. 420. 1220. *Εὐρυτεία παρθένος* Trach. 1219.

Ἱππομέδων: *Ἱππομέδοντα* Oed. C. 1317.

Ἴσθμιος: *χθονὸς Ἰσθμίας* Oed. R. 940.

Ἰσμήνη Ant. 526. Oed. C. 537. *Ἰσμήνης* Ant. 1. Oed. C. 321.

Ἰσμηνός fluvius: *Ἰσμηνοῦ* Ant. 1124.

Ἰσμηνός vates: *Ἰσμηνοῦ μαντείᾳ σποδῷ* Oed. R. 21.

Ἴστρος: *Ἴστρον* Oed. R. 1227.

Ἰταλία: *Ἰταλίαν* Ant. 1118.

Ἴτυς: *Ἴτυν* El. 148.

Ἰφιάνασσα El. 158.

(*Ἰφιγένεια*) El. 531.

Ἴφιτος Trach. 270. *Ἰφίτου* Trach. 38. 357.

(*Ἰώ*): *οἰστροπλῆγος Ἰνάχου κόρης* El. 5.

Καδμεῖοι, Thebani: *Καδμείων* Ant. 508. Oed. C. 355. 380. 736. 741. *Καδμείοις* Oed. R. 223. 273. Oed. C. 409. *Καδμείοισι* Oed. R. 1288. Oed. C. 1394. *δῶμα Καδμεῖον* Oed. R. 29. *ἄστυ Καδμεῖον* Oed. R. 35. *γῆς Καδμείας* Oed. C. 399. *Καδμείαν χθόνα* Ant. 1162. *ἀρχῆς Καδμείας* Oed. C. 451. *Καδμεΐας νύμφας* (Semelae) Ant. 1115.

Καδμογενής: *Καδμογενῆ* (Herculem) Trach. 116.

Κάδμος: *Κάδμου* Oed. R. 1. 144. 262. Ant. 1155.

Κάλχας Ai. 746. 750. 783. *Θεστόρειος μάντις* Ai. 801.

Καπανεύς Oed. C. 1319. *πυρφόρος* Ant. 135.

Κασταλίας νᾶμα Ant. 1129.

Κένταυρος: *Νέσσος Κένταυρος* Trach. 1141. *ὁ θὴρ Κένταυρος* Trach. 680. 1162. *Κενταύρου* Trach. 831. *διφυῆ ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν* Trach. 1095 sq. *θήρειος βία* Trach. 1059.

(*Κέρβερος*) *σῶμα ἀμαιμάκου θηρός* Oed. C. 1568 sq. *Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀμαίμακον τέρας* Trach. 1098.

Κεφαλλήν: *ὦ ξένε Κεφαλλήν* Phil. 791. *Κεφαλλήνων ἄναξ* Phil. 264.

Κήναιον: *Εὐβοίας ἄκρον Κήναιον* Trach. 753. *Κηναία κρηπὶς βωμῶν* Trach. 993. *Κηναίῳ Διί* Trach. 238.

Κῆρες Trach. 133. *δειναὶ Κῆρες ἀναπλάκητοι* Oed. R. 472.
Κηφισός: Κηφισοῦ ῥεέθρων Oed. C. 687.
Κιθαιρών Oed. R. 421. 1127. 1452. *Κιθαιρῶνος* Oed. R. 1026. 1134. vocat. *Κιθαιρών* Oed. R. 1088. 1391.
(*Κλεοπάτρα*) v. *Βορεάς*.
Κλυταιμνήστρα El. 1368. 1473. *δολερά* El. 124. *δυστανοτάτα μάτηρ* El. 121. *μήτηρ ἀμήτωρ* El. 1154.
Κνώσια ὀρχήματα Ai. 699.
Κολωνός pagus: *ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ* Oed. C. 889. *ἀργῆτα Κολωνόν* Oed. C. 670. *Κολωνός* heros: *ἱππότην Κολωνόν* Oed. C. 59.
Κορίνθιος: Πόλυβος Κορίνθιος Oed. R. 774. *Κορίνθιον ξένον* Oed. R. 1119. *Κορινθίαν χθόνα* Oed. R. 794.
Κόρινθος Oed. R. 997. *Κορίνθου* Oed. R. 936. 955. *Κόρινθε* Oed. R. 1394.
Κρέων Oed. R. 379. 385. 1425. 1473. Ant. 21. 156. 229. 385. 1161. Oed. C. 723. 894. *Κρέοντος* Oed. R. 288. 378. 411. 701. Ant. 47. 1181. *Κρέοντι* Ant. 914. 1208. Oed. C. 367. *Κρέοντα* Oed. R. 70. 79. 426. Ant. 31. 549. Oed. C. 396. 455. vocat. *Κρέων* Oed. R. 637. 1459. Ant. 211. *Κρέον* Ant. 1098. *θρόνοις Κρεοντείοις* Oed. R. 400. cf. *Μενοικεύς*.
Κρήσιος: πέλαγος Κρήσιον Tr. 119.
Κρῆσσα Aeropa: *μητρὸς Κρήσσης* Ai. 1295.
Κρῖσα: Κρῖσαν βούνομον ἀκτάν El. 180. *Κρισαῖον πεδίον* El. 730.
Κρονίδας (*Ζεύς*) Trach. 128. *Κρονίδαν* Trach. 500.
Κρόνος: Κρόνου παῖς (*Ζεύς*) Phil. 681. *ὦ παῖ Κρόνου* (*Πόσειδον*) Oed. C. 712.
Κυάνεαι σπιλάδες: Κυανέων σπιλάδων Ant. 966.
Κυλλήνη: Κυλλάνας ἀνάσσων (*Ἑρμῆς*) Oed. R. 1104. *Κυλλανίας χιονοκτύπου πετραίας δειράδος* Ai. 695.
Κύπρις Trach. 497. 515. 860. *ἀμφίπολος* Trach. 860. *εὔλεκτρος* Trach. 515. cf. *Ἀφροδίτη*.
Κωρύκιαι νύμφαι Ant. 1127.

Λαβδακίδαι: Λαβδακιδᾶν Ant. 593. Oed. C. 221. *Λαβδακίδαις* Oed. R. 488. 495. *Λαβδακίδαισιν* Ant. 861. *κλεινοί* Ant. 861.
Λάβδακος: Λαβδάκου Oed. R. 224. *Λαβδακείῳ παιδί* Oed. R. 261. *Λαβδακείων δωμάτων* Oed. R. 1226.
Λαέρτης: ὁ Λαέρτου γόνος (*τόκος*) Phil. 366. 614. *γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός* Ai. 1393. *Λαέρτιος: παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου* Ai. 101. *Λαερτίου παῖ* Phil. 87. *τὸν Λαερτίου* Phil. 628. *παιδὶ τῷ Λαερτίου* Phil. 1357. *σύμποληλητὸς Σισύφου Λαερτίῳ* Phil. 417. *Λάρτιος: ὦ παῖ Λαρτίου* Ai. 1. *τέκνον Λαρτίου* Ai. 380. *τῷ Λαρτίου* Phil. 401. *Λαρτίου παῖς* Phil. 1286.
Λάιος Oed. R. 103. 112. 558. 729. *Λαΐου* Oed. R. 126. 573. 703. 852. 906. 1042. 1117. 1122. 1139. 1167. 1383. Ant. 165. Oed. C. 220. 553. 1507. *Λαΐῳ* Oed. R. 711. 814. *Λάιον* Oed. R. 224. 308. 721. 740. 753. 759. 1245. *ὁ Λαβδάκου*

Oed. R. 224. φόνον Λαΐειον Oed. R. 451. Λαΐειον τέκνον Oed. R. 1216.
Λάκων: κυνὸς Λακαίνης Ai. 8.
Λαομέδων, Hesionae pater: Λαομέδοντος Ai. 1302.
Λάρτιος v. Λαέρτης.
Λερναῖος: θρέμμα Λερναίας ὕδρας Trach. 574. Λερναίαν ὕδραν Trach. 1094.
Λῆμνος: Λήμνου Phil. 2. 1464. Λῆμνον Phil. 1060. Λημνία χθών Phil. 986. Λημνίῳ πυρί Phil. 800.
Λητῴα κόρη (Ἄρτεμις) El. 570.
Λίβυς: δύο Λίβυες El. 702.
Λίχας Trach. 189. 757. Λίχαν Trach. 773. Λίχα Trach. 310. 600.
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Trach. 788.
Λοξίας Oed. R. 853. 994. Λοξίου El. 82. Oed. R. 1101. Λοξίᾳ Oed. R. 410. cf. Ἀπόλλων.
Λυδός: Λυδοῖς Trach. 248. 356. Λυδῇ γυναικί (Ὀμφάλῃ) Trach. 70. Λυδία Trach. 432.
Λύκειος: Λύκει' Ἄπολλον El. 655. 1379. Oed. R. 919. Λύκει' ἄναξ El. 645. Oed. R. 203. ἀγορὰ Λύκειος El. 7.
Λύκιον ποτόν Phil. 1461.
Λύκιος: Λύκι' ὄρεα Oed. R. 208.
Λυκομήδης: Λυκομήδους Phil. 243.
(Λυκοῦργος) Ant. 955.

Μάγνης ἀνήρ El. 705.
Μαῖα: ὁ Μαίας παῖς Ἑρμῆς El. 1395.
Μαινάδες: Μαινάδων Oed. R. 212.
Μεγαρεύς, Creontis filius: Μεγαρέως Ant. 1303.
Μενέλαος Ai. 1045. Μενέλαε Ai. 1091. Phil. 794. Μενέλεως: Μενέλεω El. 537. 545. 576.
Μενοικεύς: Μενοικέως Oed. R. 69. 85. 1503. Ant. 156. 211. 1098.
Μερόπη Oed. R. 775. Μερόπης Oed. R. 990.
Μηλιεὺς λεώς Trach. 194. Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν Phil. 4. Μηλίδα λίμναν Trach. 636. Μηλιάδων νυμφᾶν Phil. 725.
Μοῖρα: μεγάλη Μοῖρα Phil. 1466. Μοῖραι μακραίωνες Ant. 987.
Μοῦσαι: Μουσᾶν χοροί Oed. C. 691 sq. φιλαύλους Μούσας Ant. 965.
Μυκῆναι Phil. 325. Μυκήνας τὰς πολυχρύσους El. 9.
Μυκηναῖος: κλεινὰ γᾶ Μυκηναίων El. 161. Μυκηναίων χθόνα El. 423. Μυκηναίοισιν El. 1459.
Μυρτίλος El. 509.
Μύσιος: Μυσίων κρημνῶν Ai. 720.

Νεμέας ἔνοικον λέοντα Trach. 1092.
Νέμεσις: Νέμεσι El. 792.
Νεοπτόλεμος Phil. 241. Νεοπτόλεμε Phil. 4.
Νέσσος Trach. 1141. Νέσσου Trach. 558. ὁ θήρ Trach. 568. 680. 935. 1162. Κένταυρος Trach. 831. δασύστερνος Trach. 557.
Νέστωρ ὁ Πύλιος Phil. 422.
Νηρῇδες: ἑκατομπόδων Νηρῄδων Oed. C. 719.
Νίκη: ἁ μεγαλώνυμος Νίκα Ant. 148. Νίκη Ἀθάνα Πολιάς Phil. 134.
Νιόβη: παντλάμων Νιόβα El. 150. Φρυγία ξένα Ταντάλου Ant. 824.
Νύμφαι Ant. 1128. Phil. 1454.

Νυμφᾶν Oed. R. 1108. Phil. 725. *Νύμφαις* Phil. 1470. *Νύμφας* Trach. 215. *ἅλιαι* Phil. 1470. *Ἑλικωνιάδες* Oed. R. 1108. *ἔνυδροι λειμωνιάδες* Phil. 1454. *Κωρύκιαι Βακχίδες* Ant. 1128. *μακραίωνες κόραι* Oed. R. 1099. *Μηλιάδες* Phil. 725.

Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι Ant. 1130.

Νύσια ὀρχήματα Ai. 699.

Ὀδυσσεύς Ai. 971. Phil. 344. 371. 429. 568. 572. 608. *Ὀδυσεύς* Ai. 149. *Ὀδυσσέως* Ai. 953. Phil. 314. 321. 384. 406. 441. 592. 596. 636. 970. 971. 1295. *Ὀδυσσεῖ* Ai. 303. Phil. 64. *Ὀδυσσέα* Phil. 1220. *Ὀδυσσῆ* Ai. 104. *Ὀδυσσεῦ* Ai. 36. 118. 1316. 1321. 1346. 1374. 1381. Phil. 26. 1046. *πάντα δρῶν ἀπάντων τ' ἀεὶ κακῶν ὄργανον* Ai. 379. *κακοπινέστατον ἄλημα στρατοῦ* Ai. 381. *πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη* Phil. 607. *ἡ πᾶσα βλάβη* Phil. 622. *αἱμυλώτατος, ἐχθρὸν ἄλημα* Ai. 389. *ἄναξ* Ai. 1316. 1321. Phil. 26. *ἄριστος* Ai. 1381. *δῖος* Phil. 344. *δόλιος* Phil. 608. *κάκιστος κἀκ κακῶν* Phil. 384. *παντουργὸς φρένας* Ai. 445. *πολύτλας ἀνήρ* Ai. 956. *Κεφαλλήνων ἄναξ* Phil. 264. *ξένος Κεφαλλήν* Phil. 791. *ὁ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς* Ai. 190. *οὑμπολητὸς Σισύφου Λαερτίῳ* Phil. 417. cf. *Λαέρτης* et *Σίσυφος*.

Οἰάτιδος νομός Oed. C. 1061.

Οἰδίπους (nom.) Oed. R. 8. 397. 639. 914. 947. 1252. 1366. 1524. Ant. 167. Oed. C. 1395. 1638. *Οἰδίπου* Oed. R. 40. 925. 1090. 1207. Ant. 2. 193. 600. 1018. Oed. C. 109. 254. *Οἰδιπόδα* Oed. R. 495. Ant. 380. *Οἰδίπουν* Oed. R. 514. Oed. C. 3. 626. 1580. *Οἰδιπόδαν* Oed. C. 222. *Οἰδίπους* (voc.) Oed. R. 14. 405. 646. 739. 1073. 1430. Oed. C. 14. 461. 557. 640. 740. 756. 1038. 1346. 1627. *Οἰδιπόδα* Oed. R. 1193. *τύραννος* Oed. R. 514. 925. *ἄθλιος* Oed. C. 222. *ἄθλιον εἴδωλον* Oed. C. 109. *ἀλήτης* Oed. C. 50. 165. *δύσμορος* Oed. C. 557. *κλεινός* Oed. R. 8. *κλεινὸν κάρα* Oed. R. 1207. *κράτιστον πᾶσιν κάρα* Oed. R. 40. *πλανήτης* Oed. C. 3. *ταλαίπωρος* Oed. C. 14. 740. *τλάμων* Oed. R. 1193.

Οἰνεύς: Οἰνέως Trach. 6. 405. 569. 598. 665. 792. 1050. Oed. C. 1315.

Οἰνιάδαι: Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν Trach. 510.

Οἴτη: Οἴτης Trach. 200. 1191. Phil. 1430. *Οἴτας* Trach. 635. Phil. 729. *Οἴτην* Phil. 490. *Οἰταίαν χθόνα* Phil. 479. *χθόν' Οἰταίαν* Phil. 664. *Οἰταῖον νάπος* Trach. 436. *γένεθλον Οἰταίου πατρός* Phil. 453.

Οἰχαλία Trach. 478. *Οἰχαλίας* Trach. 859. *Οἰχαλίαν* Trach. 354. *Εὐρύτου πόλις* Trach. 74. 244. 750. *πόλις Εὐρυτεία* Trach. 260. *αἰπεινά* Trach. 538. *πολύφθορος* Trach. 477. *ὑψίπυργος* Trach. 354.

Ὀλυμπίαν Oed. R. 900.

Ὀλυμπιάδων θεᾶν Ai. 882.

Ὄλυμπος (deorum sedes) Oed. R. 867. *Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ* Ai. 1389. *Ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν* Ant. 609 sq.

τὸν θεῶν Ὄλυμπον Oed. C. 1655. οὐ τὸν (τόνδ᾽) Ὄλυμπον Oed. R. 1088. Ant. 758. θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος El. 209. ὁ τῶν ἁπάντων πατὴρ Ὀλύμπιος Trach. 275. Ὀλύμπιοι θεοί Phil. 315.

Ὀμφάλη: Ὀμφάλῃ Trach. 252. 356. βάρβαρος Trach. 252. Λυδὴ γυνή Trach. 70.

Ὀρέστης El. 48. 602. 673. 694. 735. 795. 877. 1172. 1480. Ὀρέστου El. 904. 915. 933. 1111. 1216. 1217. Ὀρέστην El. 294. 297. 303. 455. 676. 1228. 1443. Ὀρέσταν El. 163. Ὀρέστα El. 6. 15. 789. 808. 1210. 1424. τλήμων El. 602. παῖς Ἀγαμεμνονίδας El. 182.

Ὅρκος: ὁ πάντ᾽ ἀίων Διὸς Ὅρκος Oed. C. 1767.

Ὀρτυγία: Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν Trach. 214.

Παιάν: ἰήιε Δάλιε Παιάν Oed. R. 154. ἰὼ ἰὼ Παιάν Trach. 221.

Πακτωλός: τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον Phil. 393.

Παλλάς Ai. 953. Trach. 1031. Oed. C. 1090. Παλλάδος Oed. R. 20. Ant. 1184. Oed. C. 107. μεγίστη Oed. C. 107. Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεός Ai. 952. σεμνὰ παῖς Ἀθάνα Oed. C. 1090. cf. Ἀθάνα.

Πὰν Πάν, ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε Ai. 694 sq. θεῶν χοροποί᾽ ἄναξ Ai. 698. Πανὸς ὀρεσσιβάτα Oed. R. 1100.

Παρθενοπαῖος Ἀρκάς Oed. C. 1320.

Πάρις: Πάριν Phil. 1426.

Παρνασός: τοῦ νιφόεντος Παρνασοῦ Oed. R. 475. Παρνασίαν κλιτύν Ant. 1143.

Πάτροκλος Phil. 434.

Πελοπίδαι: πολύφθορον δῶμα Πελοπιδῶν El. 10. Πελοπιδῶν κακά El. 1498.

Πέλοψ: Πέλοπος El. 504. ἀρχαῖον Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα Ai. 1292. Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος Oed. C. 696.

Πεπάρηθος: τὴν εὔβοτρυν Πεπάρηθον Phil. 548 sq.

Περίθους: Περίθου Oed. C. 1594.

Περσεφόνη: Περσεφόνης El. 110. νερτέρα θεός Oed. C. 1548. ἀφανὴς θεός Oed. C. 1556. cf. Φερσέφασσα.

Πηλεύς: ὁ Πηλέως γόνος (Ἀχιλλεύς) Phil. 333.

Πλευρών: ἐν Πλευρῶνι Trach. 7.

Πλούτων: Πλούτωνα Ant. 1200.

Ποίας: Ποίαντος Phil. 5. 263. 318. 329. 461. 1230. 1261. 1410. Ποίαντι Phil. 1430. Οἰταῖος Phil. 453.

Πολιάς: Νίκη Ἀθάνα Πολιάς Phil. 134.

Πόλυβος Oed. R. 774. 941. 943. 972. 990. 1016. 1017. Πολύβου Oed. R. 489. Πόλυβον Oed. R. 827. 956. Πόλυβε Oed. R. 1394.

Πολύδωρος, Cadmi filius, pater Labdaci: Πολυδώρου Oed. R. 261.

Πολυνείκης Ant. 110. Oed. C. 1253. Πολυνείκους Ant. 26. 1198. Πολυνείκῃ Oed. C. 375. Πολυνείκην Ant. 198. Πολύνεικες Ant. 902. Oed. C. 1397. 1414.

Ποσειδῶν Oed. C. 55. Ποσειδῶνος Oed. C. 1158. Ποσειδάωνα Trach. 502. Ποσειδάν Oed. C. 713. ἄναξ Oed. C. 713. ἐνάλιος θεός Oed. C. 888. 1494. ἐπιστάτης Κολωνοῦ Oed. C. 889. σεμνός Oed. C. 55. τινάκτωρ γαίας Trach. 502. πόντιος γαιάοχος Ῥέας φίλος υἱός Oed. C.

1072 sq. *Ποσειδαωνίῳ θεῷ* Oed. C. 1494.
Πριάμου υἱὸς Ἕλενος Phil. 605.
Προμηθεύς: πυρφόρος θεὸς Τιτὰν Προμηθεύς Oed. C. 55 sq.
Πύθιος: Πυθίαις ἀκταῖς Oed. C. 1047.
Πυθών: πολυχρύσου Πυθῶνος Oed. R. 152. *Πυθώδε* Oed. R. 603. 788. *Πυθικὸν μαντεῖον* El. 32. Oed. R. 242. *Πυθικὰ Φοίβου δώματα* Oed. R. 70. *Πυθόμαντιν ἑστίαν* Oed. R. 965. *ἄθλοισι Πυθικοῖσιν* El. 49.
Πυλάδης: Πυλάδη El. 16. 1373.
Πυλᾶτις: Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες Trach. 639.
Πύλιος: Νέστωρ ὁ Πύλιος Phil. 422.

Ῥέας φίλος υἱός Oed. C. 1073. cf. *Γῆ*.
Ῥῖπαι: ἐννυχιᾶν Ῥιπᾶν Oed. C. 1248.

Σαλαμίς: ὦ κλεινὰ Σαλαμίς Ai. 596. *ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος βάθρον ἀγχιάλου* Ai. 135. *γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος* Ai. 860.
Σαλμυδησσός Ant. 969.
Σάρδεις: τἀπὸ Σάρδεων ἤλεκτρον Ant. 1037.
Σελλοί: τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν Σελλῶν ἄλσος Trach. 1166 sq.
(*Σεμέλη*) *Καδμεΐα νύμφα* Ant. 1115. *μάτηρ κεραυνία* Ant. 1139.
Σίγειον: πικρὸν Σίγειον Phil. 355.
Σίπυλος: Σιπύλῳ Ant. 825.
Σισυφίδαι: ὁ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς (*Ὀδυσσεύς*) Ai. 190.
Σίσυφος: Σισύφου Phil. 134. 417. cf. Phil. 625.
Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί Ai. 418.
Σκότος: Σκότου κόραι Oed. C. 40. *παῖδες ἀρχαίου Σκότου* Oed. C. 106.
Σκῦρος Phil. 326. 459. *Σκύρου* Phil. 240. *Σκύρῳ* Phil. 1368. *Σκῦρον* Phil. 381. 970. *πετραία* Phil. 459.
Σούνιον: ἄκραν πλάκα Σουνίου Ai. 1220.
Σπάρτη Phil. 325. *Σπάρτης* Ai. 1102. El. 701.
Σπαρτοὶ ἄνδρες, Thebani: *Σπαρτῶν ἀνδρῶν* Oed. C. 1534.
Σπερχειός: Σπερχειοῦ Phil. 726. *Σπερχειόν* Phil. 492. *εὔροος* Phil. 491.
Στρόφιος El. 1111.
Στύγιος: Στύγιον δόμον Oed. C. 1564.
Σφίγξ Oed. R. 130. *γαμψῶνυξ παρθένος χρησμῳδός* Oed. R. 1198. *ποικιλῳδός* Oed. R. 130. *πτερόεσσα κόρα* Oed. R. 508. *ῥαψῳδὸς κύων* Oed. R. 391. *σκληρὰ ἀοιδός* Oed. R. 36.

Ταλαός Oed. C. 1318.
Τάνταλος: Ταντάλου Ant. 825.
Τάρταρος: τὸ Ταρτάρου στυγνὸν ἔρεβος Oed. C. 1389. *Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου* (*Θάνατε*) Oed. C. 1574.
Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις Ai. 172.
Τειρεσίας: Τειρεσίαν Oed. R. 285. *Τειρεσία* Oed. R. 300. Ant. 991. 1045. *γεραιός* Ant. 991. 1045. *πάντα νωμῶν* Oed. R. 300. *σεμνόμαντις ἀνήρ* Oed. R.

556. *σοφὸς οἰωνοθέτας* Oed. R. 484.
Τέκμησσα Ai. 331. 784. *Τέκμησσαν* Ai. 895. *δαΐα* Ai. 784. *δουρίληπτος* Ai. 894. *παῖς Τελεύταντος* Ai. 210. 331.
Τελαμών Ai. 1008. *Τελαμῶνος* Ai. 184. 204. 1299. *Τελαμῶνι* Ai. 463. 569. *Τελαμώνιε παῖ* Ai. 134.
Τελεύτας: παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος Ai. 210. cf. *Τέκμησσα.*
Τεῦκρος Ai. 342. 720. 741. 782. 795. 797. 921. Phil. 1057. *Τεύκρου* Ai. 751. 975. 1241. *Τεύκρῳ* Ai. 688. 827. 1376. *Τεῦκρον* Ai. 342. 562. 804. *Τεῦκρε* Ai. 979. 983. 990. 1164. *τοξότης* Ai. 1120. *ὁ ἐκ δορὸς γεγὼς πολεμίου νόθος* Ai. 1013. *ὁ ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος* Ai. 1228.
Τίρυνς: ἐπακτίᾳ Τίρυνθι Trach. 1151 sq. *Τιρυνθίαν κλιτύν* Trach. 270.
Τιτὰν Προμηθεύς Oed. C. 56.
Τραχίς: Τραχῖνι Trach. 39. *Τραχινίων* Trach. 371. 423. 1140. *Τραχινίαν δειράδα* Phil. 491.
Τροία Ai. 425. 459. *Τροίας* Ai. 438. 1210. Phil. 920. 1297. 1332. 1337. 1376. 1401. 1435. *Τροίᾳ* Ai. 1021. El. 1. Phil. 197. 353. 611. *Τροίαν* Ai. 416. 1190. 1341. Phil. 112. 113. 915. 941. 998. 1341. 1347. 1363. 1392. 1428. *εὐρώδης* Ai. 1190. *λυγρά* Ai. 1210. *πολύστονος* Phil. 1346. *τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμα* Phil. 353. 611. *Τρωικὸν πόλισμα* Phil. 1423. cf. *Ἴλιον.*
Τρῳάς: γῆς Τρῳάδος Ai. 984. *γῇ Τρῳάδι* Ai. 819. *Τρῳάδα γᾶν* Phil. 1175. *τὸ Δαρδάνου πέδον* Phil. 69. cf. *Ἰδαία χθών.*
Τρῶες: Τρώων Ai. 467. *Τρωσίν* Phil. 1253. *Τρωικὰ πεδία* Ai. 862.
Τυδεύς: Οἰνέως τόκος Τυδεύς Oed. C. 1316. *ὁ Τυδέως γόνος* Phil. 416. *ὁ Τυδέως παῖς* Phil. 570. 592.
Τυρσηνικός: κώδωνος Τυρσηνικῆς Ai. 17.
Τύχη Ant. 1158. *παῖδα τῆς Τύχης* Oed. R. 1080.

Ὕλλος: Ὕλλον Trach. 56.
Ὕπνος: Ὕπν' ὀδύνας ἀδαής, Ὕπνε δ' ἀλγέων Phil. 827.

Φάμα: ὦ χθονία Φάμα El. 1066. *χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα* Oed. R. 158.
Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς El. 670. *Φανοτέως* El. 45.
Φᾶσις: Φᾶσιν Oed. R. 1227.
Φερσέφασσα Ant. 894. cf. *Περσεφόνη.*
Φιλοκτήτης Phil. 263. 575. *Φιλοκτήτου* Phil. 54. *Φιλοκτήτην* Phil. 101. 1261. *Φιλοκτῆτα* Phil. 432. *Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν* Phil. 4 sq. *γένεθλον Οἰταίου πατρός* Phil. 453. cf. *Ποίας.*
Φινεῖδαι: δισσοῖσι Φινεΐδαις Ant. 971.
Φοῖβος Ai. 187. El. 35. Oed. R. 96. 133. 149. 305. 788. 1011. Oed. C. 414. 454. 623. 665. *Φοίβου* Oed. R. 71. 279. 712. Phil. 335. Oed. C. 793. *Φοίβῳ* Oed. R. 285. Oed. C. 86. *Φοῖβον* Oed. R. 162. *Φοῖβε* El. 637. Oed. R. 1097. *ἄναξ* Oed. R. 96. 284. *Λύκειος ἄναξ* El. 645. Oed. R. 203. *ἑκαβόλος* Oed. R. 162. *ἰήιος* Oed. R. 1097. *προστατήριος* El. 637. cf. *Ἀπόλλων.*

Φοῖνιξ Phil. 562. 565. *ὁ πρέσβυς* Phil. 562. *τροφεὺς Ἀχιλλέως* Phil. 344.

Φρύξ: Φρυγῶν Ai. 488. 1054. *Πέλοπα Φρύγα* Ai. 1292. *Φρυγίοιο Τελεύταντος* Ai. 210. *Φρυγίαν ξένην (Νιόβην)* Ant. 824.

Φωκεύς: ξένος Φωκεύς El. 45. *Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς* El. 670. *Φωκῆς ἄνδρες* El. 1107. *Φωκῆς ξένοι* El. 1442. *ἄνδρες Φωκέων* El. 759. *Φωκέων πέδον* El. 1349. *Φωκὶς γῆ* Oed. R. 733.

Χαλκώδων: τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά Phil. 489.

Χείρων: Χείρωνα Trach. 715.

Χρύση insula: *ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης* Phil. 269 sq.

Χρύση nympha: *τῆς ὠμόφρονος Χρύσης* Phil. 194. *Χρύσης φύλακος* Phil. 1327.

Χρυσόθεμις El. 158. *Χρυσόθεμιν* El. 326.

Berolini apud Weidmannos (I. Reimer).

Lipsiae typis J. B. Hirschfeld.

